Maastricht-traktaten (Dansk - Konsolideret)
- Traktat om Den Europæiske Union, og EF-traktaten, EKSF-traktaten og Euratom-traktaten som ændret ved Maastricht-traktaten.

Traktat underskrevet:

7. februar 1992

Traktat i kraft:

1. november 1993

Teksten stammer fra:

Publikationen ”Den Europæiske Union, Traktatsamling Bind I, Del 1 og Del 2, 1995”

Teksten er udarbejdet efter Østrig, Finland og Sverige tiltrådte EU i 1995

Udgivet af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

Beskrivelse:

Teksten er klippet sammen fra de to forskellige bind i publikationen. EU-traktaten og EF-traktaten findes i Bind I (se S. 1-674) og EKSF-traktaten og Euratom-traktaten findes i Bind II (se S. 675-1278)

Folketingets EU-Oplysning
- Folketingets EU-Oplysning har samlet EU’s traktater i en historisk database. Du kan se de resterende traktater her: www.euo.dk/dokumenter/traktat/

DEN EUROPÆISKE UNION

Traktatsamling

BIND I

Del I

1995

Den Europæiske Union

Traktatsamling

BIND I

Del I

1995

Bibliografiske data findes bagest i denne publikation.

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1995

Bind I — Del I: ISBN 92-824-1237-7
Del II: ISBN 92-824-1177-X

© EKSF-EF-EAEF, Bruxelles · Luxembourg, 1995

Printed in Germany

Forord

Denne nye udgave af traktatsamlingen er udarbejdet efter Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union. Bestemmelserne i denne traktat er derfor medtaget. Traktatsamlingen omfatter således bestemmelserne vedrørende tiltrædelsen.

Den foreliggende samling udgives i to bind, som hver består af to dele.

Første bind indeholder de nugældende tekster. I del I er medtaget traktaten om Den Europæiske Union (afsnit I, V, VI og VII) (*), og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i den udgave, der følger af førstnævnte traktat og bestemmelserne vedrørende tiltrædelsen, samt en række ofte benyttede tekster. Del II omfatter de andre gældende tekster, herunder EKSF- og Euratom-traktaterne.

Andet bind indeholder en komplet samling af grundtraktaterne i deres oprindelige ordlyd og de senere ændringstraktater (del I) samt de forskellige tildtrædelsesakter (del II).

(*) Afsnit II, III og IV i traktaten om Den Europæiske Union ændrer henholdsvis EØF-, EKSF- og Euratom-traktaterne. Den fulde tekst til traktaten om Den Europæiske Union er medtaget i bind I, del II.

Den foreliggende udgave er ajourført pr. 1. januar 1995 og offentliggøres på spansk, dansk, tysk, græsk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, finsk og svensk (*).

Der er tale om et dokumentationsværk til praktisk brug, og der påhviler ikke institutionerne noget ansvar derfor.

(*) Castellano, dansk, deutsch, ellinika, english, français, gaeilge, italiano, nederlands, português, suomi, svenska.

Forkortelser, der er anvendt i fodnoterne

Akt om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet	Akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet EFT L 278 af 8. 10. 1976
AT TA DK/IRL/UK	Afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 2 af 1. 1. 1973
EFA	Europæisk fælles akt EFT L 169 af 29. 6. 1987
EFT	*De Europæiske Fællesskabers Tidende*
Fusionstraktat	Traktat om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 152 af 13. 7. 1967
Protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK	Protokol nr. 1 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, knyttet til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne EFT L 73 af 27. 3. 1972
TA DK/IRL/UK	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 73 af 27. 3. 1972
TA GR	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Den Hellenske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 291 af 19. 11. 1979
TA A/SF/S	Akt vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union EFT C 241 af 29. 8. 1994
AT TA A/SF/S	Afgørelse truffet af Rådet for Den Europæiske Union vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union EFT L 1 af 1. 1. 1995

TA SP/PORT	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 302 af 15. 11. 1985
TEU	Traktat om Den Europæiske Union EFT L 191 af 29. 7. 1992
Traktat om ændring af budgetbestemmelser	Traktat om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 2 af 2. 1. 1971
Traktat om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter	Traktat om ændring af visse bestemmelser i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank EFT L 91 af 6. 4. 1978
Traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser	Traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 359 af 31. 12. 1977
Traktat om Grønland	Traktat om ændring af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, for så vidt angår Grønland EFT L 29 af 1. 2. 1985

Indholdsfortegnelse

1. Traktat om Den Europæiske Union (undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992) 11

Oversigt 13

I — Traktatens tekst 15

II — Protokoller 59

III — Slutakt 69

2. Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (*) (undertegnet i Rom den 25. marts 1957) 91

Oversigt 93

I — Traktatens tekst 101

II — Protokoller 465

III — Erklæringer 641

(*) Titlen som ændret ved artikel G, nr. 1), i TEU.

1. TRAKTAT
OM
DEN EUROPÆISKE UNION

Oversigt

Traktatens tekst 15

Præambel 17

Afsnit I – Fælles bestemmelser 21

Afsnitt II – Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 27

Afsnit II – Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab 29

Afsnit IV – Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab 31

Afsnit V – Bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik 33

Afsnit VI – Bestemmelser om samarbejde om retlige og indre anliggender 45

Afsnitt VII – Afsluttende bestemmelser 53

II – Protokoller 59

Protokol (nr. 17) knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber 61

Erklæring af 1. maj 1992 65

III – Slutakt 69

I – Traktatens tekst

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK, HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR IRLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE, PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

SOM ER BESLUTTET PÅ at markere en ny fase i den europæiske integrationsproces, der blev indledt med oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber,

SOM ERINDRER OM den historiske betydning af at bringe det europæiske kontinents deling til ophør og om behovet for at tilvejebringe et solidt grundlag for opbygningen af fremtidens Europa,

SOM BEKRÆFTER den betydning, de tillægger principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet,

SOM ØNSKER at styrke solidariteten mellen deres folk samtidig med, at de respekterer disses historie, kultur og traditioner,

SOM ØNSKER at udbygge institutionernes demokratiske og effektive virkemåde yderligere for at sætte disse i stand til indenfor en fælles institutionel ramme bedre at udføre de opgaver, der pålægges dem,

SOM HAR DET FORSÆT at opnå en styrkelse af og konvergens mellem deres økonomier og at indføre en Økonomisk og Monetær Union, som i overensstemmelse med denne traktat omfatter en fælles og stabil valuta,

SOM ER BESLUTTET på at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk som led i gennemførelsen af det indre marked samt i tilvejebringelsen af øget samhørighed og miljøbeskyttelse, og på at gennemføre politikker, der sikrer, at fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder,

SOM HAR DER FORSÆT at indføre et fælles borgerskab for statsborgerne i deres lande,

SOM HAR DET FORSÆT at gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der omfatter udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, og derved styrke den europæiske identitet og uafhængighed med det formål at fremme fred, sikkerhed og fremskridt i Europa og i verden som helhed,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER deres målsætning om at lette den frie bevægelighed for personer, samtidig med at deres befolkningers sikkerhed og tryghed sikres ved medtagelsen i denne traktat af bestemmelser om retlige og indre anliggender,

SOM HAR DET FORSÆT at videreføre processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet,

SOM TAGER de yderligere skridt i betragtning, der skal tages for at fremme den europæiske integration,

HAR VEDTAGET at oprette en Europæisk Union, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Mark EYSKENS, udenrigsminister,
Philippe MAYSTADT, finansminister,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING:

Uffe ELLEMANN-JENSEN, udenrigsminister,
Anders FOGH RASMUSSEN, økonomiminister,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Hans-Dietrich GENSCHER, forbundsudenrigsminister,
Theodor WAIGEL, forbundsfinansminister,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK:

Antonios SAMARAS, udenrigsminister,
Efthymios CHRISTODOULOU, økonomiminister,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN:

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, udenrigsminister,
Carlos SOLCHAGA CATALÁN, økonomi- og finansminister,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Roland DUMAS, udenrigsminister,
Pierre BÉR ÉGOVOY, økonomi-, finans- og budgetminister,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND:

Gerard COLLINS, udenrigsminister,
Bertie AHERN, finansminister,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Gianni DE MICHELIS, udenrigsminister,
Guido CARLI, minister for statens finanser,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG:

Jacques F. POOS, vicepremierminister, udenrigsminister,
Jean-Claude JUNCKER, finansminister,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Hans VAN DEN BROEK, udenrigsminister,
Willem KOK, finansminister,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK:

João de Deus PINHEIRO, udenrigsminister,
Jorge BRAGA DE MACEDO, finansminister,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND:

The Rt. Hon. Douglas HURD, minister for udenrigs- og Commonwealth-anliggender,
The Hon. Francis MAUDE, statssekretær for finansielle anliggender, Finansministeriet,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser.

AFSNIT I

Fælles bestemmelser

Artikel A

Ved denne traktat opretter de HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes en EUROPÆISK UNION, i det følgende benævnt »Unionen«.

Denne traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæisk folk, i hvilken beslutningerne træffes så nært på borgerne som muligt.

Unionens grundlag er De Europæiske Fællesskaber samt den politik og det samarbejde, som indføres ved denne traktat. Unionen har til opgave på en sammenhængende og solidarisk måde at tilrettelægge forbindelserne mellem medlemsstaterne og mellem deres folk.

Artikel B

Unionen har som mål:

— at fremme afbalancerede og varige økonomiske og sociale fremskridt, navnlig gennem etableringen af et område uden indre grænser, styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed og oprettelsen af en Økonomisk og Monetær Union, der i sin endelige udformning skal omfatte en fælles valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat

— at styrke sin identitet i internationale sammenhænge, især gennem iværksættelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar

— at styrke beskyttelsen af medlemsstaternes statsborgeres rettigheder og interesser gennem indførelsen af et unionsborgerskab

— at udvikle et nært samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender

— at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud og udbygge den med henblik på i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, at overveje, i hvilket omfang det eventuelt er nødvendigt at revidere den politik og det samarbejde, der iværksættes ved denne traktat, med henblik på at sikre effektiviteten af Fællesskabets mekanismer og institutioner.

Unionens mål skal gennemføres som foreskrevet i denne traktat og i overensstemmelse med de betingelser og efter den tidsplan, som er fastsat heri, samt under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet som defineret i artikel 3 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel C

Unionen har en fælles institutionel ramme, som sikrer sammenhæng og kontinuitet i de foranstaltninger, der iværksættes for at nå målene, idet gældende fællesskabsret samtidig overholdes og udbygges.

Unionen påser i særdeleshed, at der er sammenhæng i hele Unionens optræden udadtil som led i den fælles politik for udenrigsanliggender, sikkerhed, økonomi og udviklingssamarbejde. Rådet og Kommissionen har ansvaret for at sikre denne sammenhæng. De varetager inden for deres respektive kompetenceområder gennemførelsen af disse politikker.

Artikel D

Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger de overordnede politiske retningslinjer herfor.

Det Europæiske Råd består af stats- og regeringscheferne i medlemsstaterne samt af formanden for Kommissionen. Disse bistås af medlemsstaternes udenrigsministre og et medlem af Kommissionen. Det Europæiske Råd træder sammen mindst to gange årligt under forsæde af stats- eller regeringschefen for den medlemsstat, som udøver formandskabet for Rådet.

Det Europæiske Råd forelægger Europa-Parlamentet en rapport efter hvert af sine møder samt en skriftlig årsrapport om Unionens fremskridt.

Artikel E

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Domstolen udøver deres beføjelser under de betingelser og med de mål for øje, som er fastsat dels i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og i senere traktater og retsakter om ændring eller supplering at nævnte traktater, dels i de øvrige bestemmelser i nærværende traktat.

Artikel F

1. Unionen respekterer medlemsstaternes nationale identitet og deres styreformer, der bygger på demokratiske principper.

2. Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskeret-

tigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten.

3. Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at nå sine mål og gennemføre sin politik.

AFSNIT II

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(Se den ændrede udgave af EØF-traktaten i afdeling 2, afsnit I, s. 101)

AFSNIT III

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

(Se den ændrede udgave af EKSF-traktaten i del II)

AFSNIT IV

Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Se den ændrede udgave af Euratom-traktaten i del II)

AFSNIT V

Bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Artikel J

Der indføres herved en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der undergives følgende bestemmelser:

Artikel J.1

1. Unionen og dens medlemsstater fastlægger og gennemfører en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der undergives dette traktatafsnits bestemmelser og dækker alle områder inden for udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

2. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik har følgende mål:

— beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser og uafhængighed

— styrkelse af Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed i alle henseender

— bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt samt principperne i Helsingfors-slutakten og målene i Paris-charteret

— fremme af det internationale samarbejde

— udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Unionen tilstræber at virkeliggøre disse mål:

— ved at indføre at systematisk samarbejde mellem medlemsstaterne om deres politik i overensstemmelse med artikel J.2

— ved gradvis, i overensstemmelse med artikel J.3, at gennemføre fælles aktioner på de områder, hvor medlemsstaterne har vigtige fælles interesser.

4. Medlemsstaterne støtter aktivt og uforbeholdent Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik med grundlag i en holdning præget af loyalitet og gensidig solidaritet. De afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende enhed i internationale forbindelser. Rådet påser, at disse principper overholdes.

Artikel J.2

1. Medlemsstaterne orienterer hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at de udøver deres samlede indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

2. Så ofte som Rådet anser det for påkrævet, fastlægger det en fælles holdning.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med de fælles holdninger.

3. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvarer de fælles holdninger i disse fora.

I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemsstaterne deltager, forsvarer de medlemsstater, der deltager, de fælles holdninger.

Artikel J.3

Følgende fremgangsmåde gælder for vedtagelse af en fælles aktion på områder henhørende under udenrigs- og sikkerhedspolitikken:

1) Rådet beslutter på grundlag af overordnede retningslinjer fra Det Europæiske Råd, at et spørgsmål skal gøres til genstand for en fælles aktion.

   Når Rådet vedtager princippet om en fælles aktion, fastsætter det den præcise rækkevidde, de almindelige og særlige mål, som Unionen tilsigter opnået ved denne aktion, tillige med de midler, procedurer og betingelser, der skal gælde for dens gennemførelse, samt om nødvendigt varigheden heraf.

2) Rådet skal, når det vedtager den fælles aktion og på et hvilket som helst stadium under udviklingen heraf, definere de spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

   Ved de rådsafgørelser, der kræver kvalificeret flertal i henhold til det foregående afsnit, tildeles medlemmernes stemmer den vægt, der er fastsat i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelser træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for (*).

3) Hvis der sker en ændring af forholdene, der har væsentlig betydning for et spørgsmål, der er genstand for en fælles aktion, reviderer Rådet principperne og målene for denne aktion og vedtager de nødvendige afgørelser. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, opretholdes den fælles aktion.

(*) Nr. 2), andet afsnit som ændret ved artikel 15 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 8 i AT TA A/SF/S.

4) Fælles aktioner forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger.

5) Enhver national stillingtagen eller handling i forbindelse med en fælles aktion forudsætter, at der sker underretning derom så betids, at der om nødvendigt kan holdes forudgående samråd i Rådet. Forpligtelsen til at give forhåndsunderretning gælder ikke for foranstaltninger, som alene indebærer transformation til det nationale plan af rådsafgørelser.

6) Gør forholdenes udvikling det påtrængende nødvendigt, og foreligger der ikke nogen rådsafgørelse, kan medlemsstaterne straks træffe de foranstaltninger, der er absolut nødvendige under hensyntagen til de almindelige mål for den fælles aktion. En medlemsstat, der træffer sådanne foranstaltninger, underretter omgående Rådet herom.

7) Volder iværksættelsen af en fælles aktion alvorlige vanskeligheder for en medlemsstat, skal denne forelægge sagen for Rådet, der skal drøfte den og søge passende løsninger. Disse må ikke stride imod målene for aktionen eller være til skade for dens effektivitet.

Artikel J.4

1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål vedrørende Den Europæiske Unions sikkerhed, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar.

2. Unionen anmoder Den Vesteuropæiske Union (WEU), der udgør en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union, om at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning

på forsvarsområdet. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser.

3. Spørgsmål, der har indvirkning på forsvarsområdet, og som er omfattet af denne artikel, er ikke undergivet fremgangsmåderne i artikel J.3.

4. Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for dennes rammer.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette afsnit.

6. For at fremme denne traktats mål og under hensyn til 1998-fristen i forbindelse med artikel 12 i Bruxelles-traktaten kan nærværende artikels bestemmelser revideres som fastsat i artikel N, stk. 2, på grundlag af en rapport, som Rådet skal forelægge Det Europæiske Råd i 1996, og som skal omfatte en evaluering af de fremskridt og erfaringer, der er gjort indtil da.

Artikel J.5

1. Formandskabet repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Formandskabet har ansvaret for iværksættelsen af fælles foranstaltninger; i denne forbindelse udtrykker det i princippet Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. I de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver bistås formandskabet eventuelt af den medlemsstat, der varetog det forudgående formandskab, og af den medlemsstat, der skal varetage det efterfølgende formandskab. Kommissionen deltager fuldt ud i disse opgaver.

4. De medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvor ikke alle medlemsstaterne er repræsenteret, skal holde disse underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse, jf. dog artikel J.2, stk. 3, og artikel J.3, nr. 4).

De medlemsstater, der også er medlemmer af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, rådfører sig med hinanden og holder de øvrige medlemsstater fuldt ud underrettet. De medlemsstater, der er faste medlemmer af Sikkerhedsrådet, forsvarer i udøvelsen af deres funktion Unionens holdninger og interesser, uden at dette dog berører det ansvar, der påhviler dem i medfør af De Forenede Nationers pagt.

Artikel J.6

Medlemsstaternes diplomatiske og konsultære missioner og Kommissionens delegationer i tredjelande og på internationale konferencer samt deres repræsentationer ved internationale organisationer samarbejder for at sikre, at de fælles holdninger og fælles aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes.

De intensiverer deres samarbejde ved at udveksle oplysninger, foretage fælles vurderinger og bidrage til iværksættelsen af bestemmelserne i artikel 8 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel J.7

Formandskabet skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om udviklingen i Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål eller rette henstillinger til Rådet. Det drøfter en gang om året de fremskridt, der er gjort med iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.8

1. Det Europæiske Råd fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

2. Rådet træffer de nødvendige afgørelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger. Det påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, undtagen i procedurespørgsmål og i det tilfælde, der er omhandlet i artikel J.3, nr. 2).

3. Enhver medlemsstat eller Kommissionen kan forelægge Rådet alle spørgsmål vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fremsætte forslag for Rådet.

4. I tilfælde hvor der hurtigt skal træffes en afgørelse, indkalder formandskabet enten på egen foranledning eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat inden for 48 timer eller, hvor en afgørelse er uopsættelig, inden for en endnu kortere frist til en ekstraordinær samling i Rådet.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 151 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab følger en politisk komité sammensat af de politiske direktører den internationale situation på de områder, der henhører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og bidrager til at fastlægge politikken ved at afgive udtalelser til Rådet på dettes foranledning eller på eget initiativ. Komitéen følger ligeledes iværksættelsen af den vedtagne politik med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser.

Artikel J.9

Kommissionen deltager fuldt ud i arbejdet vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.10

Ved en eventuel revision af bestemmelserne om sikkerhed i overensstemmelse med artikel J.4 skal den konference, der sammenkaldes med henblik herpå, ligeledes undersøge, om der bør foretages andre ændringer i bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel J.11

1. Bestemmelserne i artikel 137, 138, 139-142, 146, 147, 150-153, 157-163 og 217 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. Institutionernes administrationsudgifter i forbindelse med bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

Rådet kan også

— enten beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifterne til iværksættelse af de pågældende bestemmelser afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget; i så fald finder budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse

— eller fastslå, at sådanne udgifter skal afholdes af medlemsstaterne, eventuelt efter en nærmere fastsat fordelingsnøgle.

AFSNIT VI

Bestemmelser om samarbejde om retlige og indre anliggender

Artikel K

Samarbejdet om retlige og indre anliggender undergives nedenstående bestemmelser.

Artikel K.1

Med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger, navnlig den frie bevægelighed for personer, og uden at det i øvrigt berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser, betragter medlemsstaterne følgende områder som spørgsmål af fælles interesse:

1) Asylpolitikken.

2) Regler for personers passage af medlemsstaternes ydre grænser og udøvelse af kontrol heraf.

3) Indvandringspolitikken og politikken over for tredjelandsstatsborgere for så vidt angår:

   a) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse i og færden på medlemsstaternes område

   b) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område, herunder betingelserne for familiesammenføringer og adgang til beskæftigelse

   c) bekæmpelse af tredjelandsstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold og udførelse af arbejde på medlemsstaternes område

4) Bekæmpelse af narkotikamisbrug i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9.

5) Bekæmpelse af svig på internationalt plan i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9.

6) Civilretligt samarbejde.

7) Strafferetligt samarbejde.

8) Toldsamarbejde.

9) Politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, herunder om nødvendigt visse aspekter af toldsamarbejde, i forbindelse med tilrettelæggelse på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (Europol).

Artikel K.2

1. De i artikel K.1 nævnte spørgsmål skal behandles under overholdelse af den europæiske konvention om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder undertegnet i Rom den 4. november 1950 og konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, ligesom den beskyttelse, som medlemsstaterne yder personer, der er ofre for politisk forfølgelse, skal holdes for øje.

2. Dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve de beføjelser, som påhviler dem med hensyn til opretholdelse af den offentlige orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Artikel K.3

1. På de i artikel K.1 omhandlede områder underretter og konsulterer medlemsstaterne hinanden i Rådet for at samordne deres optræden. De etablerer med henblik herpå et samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres respektive administrationer.

2. Rådet kan

— på initiativ af en medlemsstat eller af Kommissionen for så vidt angår artikel K.1, nr. 1-6, og

— på initiativ af en medlemsstat for så vidt angår artikel K.1, nr. 7, 8 og 9,

a) fastlægge fælles holdninger samt i den form og efter den fremgangsmåde, der måtte være hensigtsmæssig, fremme alle former for samarbejde, som tjener til opfyldelse af Unionens målsætninger

b) vedtage fælles aktioner, såfremt Unionens målsætninger som følge af den påtænkte aktions omfang eller virkninger bedre kan opfyldes i fællesskab end af medlemsstaterne hver for sig; det kan beslutte, at gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med en fælles aktion skal vedtages med kvalificeret flertal

c) med forbehold af bestemmelserne i artikel 220 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab udarbejde konventioner, som det anbefaler, at medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Medmindre andet er fastsat i sådanne konventioner, vedtages gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med disse af Rådet med et flertal på to tredjedele af De Høje Kontraherende Parter.

Det kan i sådanne konventioner bestemmes, at Domstolen efter de nærmere regler, som er fastat deri, har kompetence til at fortolke konventionernes bestemmelser og til at træffe afgørelse om tvister vedrørende deres anvendelse.

Artikel K.4

1. Der nedsættes et koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd. Udvalget har ud over sin koordinerende funktion til opgave:

— at afgive udtalelser til Rådet, enten på dettes opfordring eller på eget initiativ

— med forbehold af artikel 151 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel K.1, og tillige, i overensstemmelse med artikel 100 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, på de områder, der er nævnt i artikel 100 C i nævnte traktat.

2. Kommissionen deltager fuldt ud i arbejdet på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

3. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed undtagen i procedurespørgsmål eller i de tilfælde, hvor en anden afstemningsregel er udtrykkeligt fastsat i artikel K.3.

Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer vægt som anført i artikel 148, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for (*).

(*) Stk. 3, andet afsnit som ændret ved artikel 15 i TA A/SE/S i den udformning der fremgår af artikel 8 i AT TA A/SE/S.

Artikel K.5

Medlemsstaterne udtaler sig i internationale organisationer og under internationale konferencer, som de deltager i, i overensstemmelse med de fælles holdninger, der fastlægges i medfør af bestemmelserne i dette traktatafsnit.

Artikel K.6

Formandskabet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om det arbejde, der finder sted vedrørende områder, som henhører under dette traktatafsnit.

Formandskabet skal høre Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter af det arbejde, der foretages på de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, og påse, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

Europa-Parlamentet kan stille spørgsmål og rette henstillinger til Rådet. Det har hvert år en drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

Artikel K.7

Bestemmelserne i dette traktatafsnit er ikke til hinder for, at der etableres eller udvikles et snævrere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde hverken er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette traktatafsnit.

Artikel K.8

1. Bestemmelserne i artikel 137, 138-142, 146, 147, 150-153, 157-163 og 217 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder an-

vendelse på bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit.

2. De administrationsudgifter, som bestemmelserne vedrørende de områder, der er nævnt i dette traktatafsnit, medfører for institutionerne, afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget.

Rådet kan også

— enten beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifter til iværksættelsen af de pågældende bestemmelser afholdes over De Europæiske Fællesskabers budget; i så fald finder budgetproceduren i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab anvendelse

— eller fastslå, at sådanne udgifter afholdes af medlemsstaterne, eventuelt efter en nærmere fastsat fordelingsnøgle.

Artikel K.9

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat, kan beslutte, at artikel 100 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K.1, nr. 1-6, og samtidig bestemme, hvilke afstemningsregler der skal gælde herfor. Det henstiller til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan beslutning i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

AFSNIT VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel L

De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der vedrører EF-Domstolens kompetence samt udøvelsen af denne kompetence, finder kun anvendelse på følgende bestemmelser i denne traktat:

a) bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab

b) artikel K.3, stk. 2, litra c), tredje afsnit

c) artikel L-S.

Artikel M

Med forbehold af bestemmelserne om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab samt nærværende afsluttende bestemmelser er der intet i nærværende traktat, der berører traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse.

Artikel N

1. Enhver medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af de traktater, som Unionen bygger på.

Hvis Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og i givet fald af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelse af en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for i fællesskab at fastlægge de ændringer, der skal foretages i nævnte traktater. Hvis det drejer sig om institutionelle ændringer på det monetære område, skal Rådet for Den Europæiske Centralbank også høres.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Der indkaldes til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i 1996 med henblik på at gennemgå de bestemmelser i denne traktat, for hvilke der er fastsat bestemmelse om revision, i overensstemmelse med målene i artikel A og B.

Artikel O

Enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.

Vilkårene for optagelsen og sådanne tilpasninger af de til grund for Unionen liggende traktater, som optagelsen medfører, fastlægges ved en

aftale mellem medlemsstaterne og den ansøgende stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel P

1. Artikel 2-7 og artikel 10-19 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, undertegnet i Bruxelles den 8. april 1965, ophæves.

2. Artikel 2, artikel 3, stk. 2, og afsnit III i den europæiske fælles akt, undertegnet i Luxembourg den 17. februar 1986 og i Haag den 28. februar 1986, ophæves.

Artikel Q

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

Artikel R

1. Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

2. Denne traktat træder i kraft den 1. januar 1993, forudsat at samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret eller, hvis dette ikke er tilfældet, den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på dansk, engelsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet genpart til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Udfærdiget i Maastricht, den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

Mark EYSKENS
Uffe ELLEMAN-JENSEN
Hans-Dietrich GENSCHER
Antonios SAMARAS
Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ
Roland DUMAS
Gerard COLLINS
Gianni DE MICHELIS
Jacques F. POOS
Hans VAN DEN BROEK
João de Deus PINHEIRO
Douglas HURD
Philippe MAYSTADT
Anders FOGH RASMUSSEN
Theodor WAIGEL
Efthymios CHRISTODOULOU
Carlos Solchaga CATALÁN
Pierre BÉRÉGOVOY
Bertie AHERN
Guido CARLI
Jean-Claude JUNCKER
Willem KOK
Jorge BRAGA DE MACEDO
Francis MAUDE

II — Protokoller (*)

(*) BEMÆRNING FRA UDGIVERNE:

De seksten andre protokoller til traktaten om Den Europæiske Union og som vedrører traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er anført i afdeling 2, afsnit II i denne del, s. 465.

Protokol (nr. 17)

knyttet til traktaten
om Den Europæiske Union
og til traktaterne om oprettelse af
De Europæiske Fællesskaber

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

»Intet i traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3 i Irlands forfatning.«

Erklæring
af 1. maj 1992

De Høje Kontraherende Parter i traktaten om Den Europæiske Union har den 1. maj 1992 i Guimaraes (Portugal) vedtaget følgende erklæring.

ERKLÆRING FRA DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

De Høje Kontraherende Parter i traktaten om Den Europæiske Union, som blev undertegnet i Maastricht den 7. februar 1992,

der har overvejet affattelsen af protokol nr. 17 til ovennævnte traktat om Den Europæiske Union, som er knyttet til denne traktat og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber,

giver herved følgende retlige fortolkning:

»Det var og er deres hensigt, at protokollen ikke skal begrænse adgangen til frit at rejse mellem medlemsstater eller til, på betingelser, der måtte blive fastsat ved irsk lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten, at få oplysninger eller stille oplysninger til rådighed i Irland om tjenesteydelser, som på lovlig vis står til rådighed i andre medlemsstater.«

*

Samtidig erklærer De Høje Kontraherende Parter højtideligt, at de ved en eventuel fremtidig ændring af Irlands forfatning, som vedrører det emne,

der er omhandlet i artikel 40.3.3 i denne, og som ikke strider mod De Høje Kontraherende Parters hensigt som udtrykt i det foregående, efter traktaten om Den Europæiske Unions ikrafttræden vil stille sig positivt til en ændring af den nævnte protokol, så den udvides til at gælde for en sådan forfatningsændring, hvis Irland skulle ønske dette.

III — Slutakt

1. KONFERENCERNE MELLEM REPRÆSENTANTERNE for MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, der blev indkaldt i Rom den 15. december 1990 for efter fælles aftale at udarbejde ændringer til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på gennemførelsen af Den Politiske Union og de afsluttende faser af Den Økonomiske og Monetære Union, samt de konferencer, der blev indkaldt i Bruxelles den 3. februar 1992 for at foretage de nødvendige konsekvensændringer i traktaterne om oprettelse af henholdsvis Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab som følge af de påtænkte ændringer i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, har fastlagt følgende tekster:

I — Traktat om Den Europæiske Union

II — Protokoller (*)

1. Protokol om ejendomserhvervelse i Danmark.

2. Protokol ad artikel 119 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

3. Protokol om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Teksten til protokollerne er anført i afdeling 2, afsnit II, s. 465 bortset fra protokol nr. 17, som er anført på s. 61.

4. Protokol om statutten for Det Europæiske Monetære Institut.

5. Protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

6. Protokol om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

7. Protokol om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

8. Protokol vedrørende Danmark.

9. Protokol vedrørende Portugal.

10. Protokol om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union.

11. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

12. Protokol om visse bestemmelser vedrørende Danmark.

13. Protokol vedrørende Frankrig.

14. Protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvortil der som bilag er knyttet en aftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, hvortil er knyttet to erklæringer.

15. Protokol om økonomisk og social samhørighed.

16. Protokol om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

17. Protokol knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

Konferencerne er enige om, at de protokoller, der er nævnt i punkt 1–16 ovenfor, skal knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og at den protokol, der er nævnt i punkt 17 ovenfor, skal knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

2. I forbindelse med undertegnelse af disse tekster har konferencerne vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes som bilag til denne slutakt:

III — Erklæringer (*)

1. Erklæring om civilbeskyttelse, energi og turisme.

2. Erklæring om statsborgerskab i en medlemsstat.

3. Erklæring ad tredje del, afsnit III og VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

4. Erklæring ad tredje del, afsnit VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

5. Erklæring om monetært samarbejde med tredjelande.

6. Erklæring om de monetære forbindelser med Republikken San Marino, Vatikanstaten og Fyrstendømmet Monaco.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Teksten til erklæring nr. 27–32 er anført nedenfor. Teksten til de andre erklæringer er anført i afdeling 2, afsnit III, s. 647.

7. Erklæring ad artikel 73 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

8. Erklæring ad artikel 109 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

9. Erklæring ad tredje del, afsnit XVI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

10. Erklæring ad artikel 109, 130 R og 130 Y i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

11. Erklæring om direktivet af 24. november 1988 (»emissioner«).

12. Erklæring om Den Europæiske Udviklingsfond.

13. Erklæring om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union.

14. Erklæring om parlamentskonferencen.

15. Erklæring om antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet.

16. Erklæring om hierarkiet af Fællesskabets retsakter.

17. Erklæring om retten til adgang til oplysninger.

18. Erklæringer om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen.

19. Erklæring om gennemførelsen af fællesskabsretten.

20. Erklæring om vurdering af fællesskabsforanstaltningernes indvirkning på miljøet.

21. Erklæring om Revisionsretten.

22. Erklæring om Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

23. Erklæring om samarbejdet med velfærdsorganisationer mv.

24. Erklæring om dyrebeskyttelse.

25. Erklæring om varetagelse af interesserne for de i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandlede oversøiske lande og territorier.

26. Erklæring om regionerne i Fællesskabets yderste periferi.

27. Erklæring om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

28. Erklæring om praktiske bestemmelser i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

29. Erklæring om den sproglige ordning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

30. Erklæring om Den Vesteuropæiske Union (WEU).

31. Erklæring om asyl.

32. Erklæring om politisamarbejdet.

33. Erklæring om tvister mellem ECB og EMI og disses personale.

Udfærdiget i Maastricht den syvende februar nitten hundrede og tooghalvfems.

ERKLÆRING (nr. 27)

om afstemning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Konferencen er enig om, at medlemsstaterne med hensyn til rådsafgørelser, der kræver enstemmighed, i videst muligt omfang undgår at hindre en enstemmig afgørelse, hvis der foreligger et kvalificeret flertal for denne afgørelse.

ERKLÆRING (nr. 28)

om praktiske bestemmelser i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Konferencen er enig om, at spørgsmålet om arbejdsfordelingen mellem Den Politiske Komité og De Faste Repræsentanters Komité vil blive drøftet senere ligesom spørgsmålet om de praktiske bestemmelser for sammenlægningen af Sekretariatet for Det Politiske Samarbejde og Generalsekretariatet for Rådet samt for sidstnævntes samarbejde med Kommissionen.

ERKLÆRING (nr. 29)

om den sproglige ordning i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

Konferencen er enig om, at den sproglige ordning, der gælder for De Europæiske Fællesskaber, finder anvendelse.

For COREU-meddelelser anvendes den nuværende praksis for Det Europæiske Politiske Samarbejde som model indtil videre.

Alle tekster vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som forelægges for eller vedtages på samlinger i Det Europæiske Råd eller Rådet, samt alle tekster, der offentliggøres, oversættes omgående og samtidigt til alle officielle fællesskabssprog.

ERKLÆRING (nr. 30)

om Den Vesteuropæiske Union (WEU)

Konferencen noterer sig følgende erklæringer:

I — ERKLÆRING

fra Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, der er medlemmer af både Den Vesteuropæiske Union og Den Europæiske Union, om Den Vesteuropæiske Unions rolle og forbindelser med Den Europæiske Union og Den Atlantiske Alliance

Indledning

1. WEU's medlemsstater er enige om, at der skal udvikles en egentlig europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension, samt om at det europæiske ansvar i forsvarsanliggender skal øges. Denne dimension skal opbygges gennem en gradvis proces omfattende forskellige faser. WEU skal være en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union og vil styrke sit bidrag til solidariteten inden for Den Atlantiske Alliance. WEU's medlemsstater er enige om at styrke WEU's rolle, idet perspektivet på længere sigt er en fælles forsvarspolitik inden for Den Europæiske Union, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar, der er foreneligt med forsvaret inden for Den Atlantiske Alliance.

2. WEU skal udvikles som den forsvarsmæssige komponent i Den Europæiske Union og som det middel, der kan styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance. Med henblik herpå vil WEU udforme en fælles europæisk forsvarspolitik og fremme dennes konkrete gennemførelse i kraft af en yderligere udvikling af sin egen operationelle rolle.

WEU's medlemsstater noterer sig artikel J.4 om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i traktaten om Den Europæiske Union, som har følgende ordlyd:

»1. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle spørgsmål ved- rørende Den Europæiske Unions sikkerhed, herunder udformningen på lang sigt af en fælles forsvarspolitik, som med tiden vil kunne føre til et fælles forsvar.

2. Unionen anmoder Den Vesteuropæiske Union (WEU), der udgør en integrerende del af udviklingen af Den Europæiske Union, om at udarbejde og iværksætte de af Unionens afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet. Rådet vedtager i forståelse med WEU's institutioner de nødvendige praktiske bestemmelser.

3. Spørgsmål, der har indvirkning på forsvarsområdet, og som er omfattet af denne artikel, er ikke undergivet fremgangsmåderne i artikel J.3.

4. Unionens politik i denne artikels betydning berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik og skal overholde de forpligtelser, som visse medlemsstater har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for dennes rammer.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at der på bilateralt plan inden for rammerne af WEU og Den Atlantiske Alliance udvikles et

tættere samarbejde mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt dette samarbejde ikke er i modstrid med eller hæmmer det samarbejde, der er omhandlet i dette afsnit.

6. For at fremme denne traktats mål og under hensyn til 1998-fristen i forbindelse med artikel 12 i Bruxelles-traktaten kan nærværende artikels bestemmelser revideres som fastsat i artikel N, stk. 2, på grundlag af en rapport, som Rådet skal forelægge Det Europæiske Råd i 1996, og som skal omfatte en evaluering af de fremskridt og erfaringer, der er gjort indtil da.«

A — *WEU's forbindelser med Den Europæiske Union*

3. Målet er, at WEU i etaper skal udbygges til at være forsvarskomponenten i Den Europæiske Union. Med dette for øje er WEU rede til efter anmodning fra Den Europæiske Union at udarbejde og iværksætte de unionsafgørelser og -aktioner, der er af betydning for forsvarsområdet.

Med henblik herpå vil WEU oprette nære arbejdsrelationer til Den Europæiske Union ved hjælp af følgende foranstaltninger:

— i hensigtsmæssigt omfang koordinering af mødedatoer og -steder samt harmonisering af arbejdsmetoder

— etablering af et nært samarbejde mellem på den ene side Rådet og Generalsekretariatet for WEU og på den anden side Rådet for Unionen og Generalsekretariatet for Rådet

— overvejelse af en harmonisering af de respektive formandskabers rækkefølge og varighed

— passende forholdsregler til sikring af, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber regelmæssigt holdes underrettet og i fornødent

omfang konsulteres om WEU's virksomhed i overensstemmelse med den rolle, som traktaten om Den Europæiske Union tillægger Kommissionen inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik

— tilskyndelse til et nærmere samarbejde mellem WEU's Parlamentariske Forsamling og Europa-Parlamentet.

WEU-Rådet vedtager i forståelse med Den Europæiske Unions kompetente organer de nødvendige praktiske bestemmelser.

B — *WEU's forbindelser med Den Atlantiske Alliance*

4. Formålet er at udvikle WEU som et middel til at styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance. Følgelig er WEU rede til at udvikle det nære samarbejde mellem WEU og alliancen og til at styrke WEU-medlemsstaternes rolle og ansvar i samt bidrag til alliancen. Dette skal ske på grundlag af den nødvendige gennemsigtighed og komplementaritet mellem den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension, der er under dannelse, og alliancen. WEU vil handle i overensstemmelse med de holdninger, der vedtages af Den Atlantiske Alliance:

— WEU's medlemsstater vil intensivere bestræbelserne på at koordinere deres holdninger til vigtige spørgsmål af fælles interesse vedrørende alliancen, med sigte på at indtage fælles holdninger, der er vedtaget af WEU, under konsultationerne inden for alliancen, som fortsat vil være det centrale forum for konsultationer mellem dennes medlemmer og centrum for de politiske beslutninger af betydning for sikkerheds- og forsvarsforpligtelserne for de allierede under den nordatlantiske traktat.

— Mødedatoer og -steder vil i nødvendigt omfang blive koordineret og arbejdsmetoder harmoniseret.

— Der vil blive etableret et nært samarbejde mellem Generalsekretariaterne for WEU og NATO.

C — *WEU's operationelle rolle*

5. WEU's operationelle rolle vil blive styrket ved undersøgelse og fastlæggelse af, hvilke opgaver, strukturer og midler der vil være passende; disse skal navnlig omfatte:

— en WEU-planlægningsenhed

— et nærmere militært samarbejde som supplement til alliancen, navnlig på områderne logistik, transport, uddannelse og strategisk overvågning

— møder mellem WEU's forsvarschefer

— militære enheder, der er ansvarlige over for WEU.

Andre forslag vil blive drøftet yderligere, herunder:

— øget samarbejde på våbenområdet med henblik på at oprette et europæisk våbenagentur

— udvikling af WEU-instituttet til et europæisk akademi for sikkerhed og forsvar.

De foranstaltninger, der skal styrke WEU's operationelle rolle, skal være fuldt ud forenelige med de militære forholdsregler, der er nødvendige for at sikre et kollektivt forsvar af alle allierede.

D — *Andre foranstaltninger*

6. Som følge af ovennævnte foranstaltninger og for at gøre det lettere at styrke WEU's rolle vil hjemstedet for WEU's råd og generalsekretariat blive overført til Bruxelles.

7. Repræsentationen i WEU-Rådet skal være sådan, at Rådet til stadighed kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med artikel 8 i den ændrede Bruxelles-traktat. Medlemsstaterne kan anvende en endnu ikke nærmere fastlagt løsning med dobbelt kompetence, som omfatter deres repræsentanter i alliancen og i Den Europæiske Union.

8. WEU noterer sig, at Unionen i henhold til artikel J.4, stk. 6, om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i traktaten om Den Europæiske Union vil træffe afgørelse om at revidere bestemmelserne i denne artikel med henblik på at fremme det mål, den sætter sig i overensstemmelse med den fastlagte procedure. WEU vil tage de nuværende bestemmelser op til fornyet gennemgang i 1996. Der vil under denne fornyede gennemgang blive taget hensyn til de fremskridt og erfaringer, der er gjort, og gennemgangen vil også omfatte forbindelserne mellem WEU og Den Atlantiske Alliance.

II — ERKLÆRING

fra Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige, der er medlemmer af Den Vesteuropæiske Union

»WEU's medlemsstater hilser udviklingen af en europæisk sikkerheds- og forsvarsdimension velkommen. Idet de tager hensyn til WEU's rolle som den forsvarsmæssige komponent i Den Europæiske Union og som et middel til at styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance, er de

besluttet på at skabe et nyt grundlag for forholdet mellem WEU og de øvrige europæiske stater for at sikre stabilitet og sikkerhed i Europa. Med henblik herpå foreslår de følgende:

Stater, der er medlemmer af Den Europæiske Union, opfordres til at tiltræde WEU på betingelser, der skal aftales i overensstemmelse med artikel XI i den ændrede Bruxelles-traktat, eller til at få observatørstatus, hvis de ønsker dette. Samtidig opfordres andre europæiske medlemsstater af NATO til at blive associerede medlemmer af WEU på en måde, der vil give den mulighed for at deltage fuldt ud i WEU's aktiviteter.

WEU's medlemsstater går ud fra, at traktater og aftaler, der svarer til ovennævnte forslag, vil blive indgået inden den 31. december 1992.«

ERKLÆRING (nr. 31)

om asyl

1. Konferencen er enig om, at Rådet i forbindelse med det arbejde, der er omhandlet i artikel K.1 og K.3 i bestemmelserne om samarbejde om retlige og indre anliggender, skal give forrang til behandlingen af spørgsmål i forbindelse med medlemsstaternes asylpolitik med henblik på, at der inden begyndelsen af 1993 kan vedtages en fælles aktion til harmonisering af forskellige aspekter af denne politik på baggrund af det arbejdsprogram og den tidsplan, der er indeholdt i den rapport om asylspørgsmål, som er udarbejdet på anmodning af Det Europæiske Råd i Luxembourg den 28.–29. juni 1991.

2. I den forbindelse vil Rådet inden udgangen af 1993 på grundlag af en rapport tillige behandle spørgsmålet om eventuel anvendelse af artikel K.9 på de nævnte forhold.

ERKLÆRING (nr. 32)

om politisamarbejdet

Konferencen bekræfter medlemsstaternes enighed med hensyn til de målsætninger, der ligger til grund for de forslag, som den tyske delegation fremsatte på Det Europæiske Råds møde i Luxembourg den 28. og 29. juni 1991.

Medlemsstaterne er i første omgang enige om at give forrang til behandlingen af de projekter, der forelægges dem, på grundlag af det arbejdsprogram og den tidsplan, der er fastlagt i den rapport, som er udarbejdet på anmodning af Det Europæiske Råd i Luxembourg, og de er rede til at overveje vedtagelsen af konkrete foranstaltninger på sådanne områder som dem, denne delegation har foreslået i forbindelse med følgende opgaver vedrørende udveksling af oplysninger og erfaringer:

— bistand til nationale myndigheder med ansvar for strafferetlig forfølgning og sikkerhedsspørgsmål, navnlig med hensyn til samordning af undersøgelser og efterforskning

— oprettelse af databanker

— centraliseret evaluering/udnyttelse af oplysninger med henblik på tilvejebringelse af en helhedsbedømmelse af forholdene og en opgørelse over forskellige mulige undersøgelsesmetoder

— indsamling og udnyttelse af oplysninger om medlemsstaternes forebyggelsesmetoder med henblik på at orientere de øvrige medlemsstater herom og på at udforme forebyggelsesstrategier på europæisk plan

— foranstaltninger vedrørende supplerende uddannelse, forskning, kriminalistik og antropometri inden for retsvæsenet.

Medlemsstaterne er enige om, at de på grundlag af en rapport senest i løbet af 1994 vil overveje, om der er grund til at udvide rækkevidden af dette samarbejde.

2. TRAKTAT OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (*)

EF

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Titlen som ændret ved artikel G, nr. 1), i TEU.

Oversigt

I — Traktatens tekst 101

Præambel 103

Første del — Principperne 107

Anden del — Unionsborgerskab 119

Tredje 3 del — Fællesskabets politikker 125

Afsnit I — Frie varebevægelser 127

Kapitel 1 — Toldunionen 130
1. afdeling — Fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne 130
2. afdeling — Oprettelse af den fælles toldtarif 135

Kapitel 2 — Ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne 141

Afsnit II — Landbruget 149

Afsnit III — Den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital 161

Kapitel 1 — Arbejdskraften 163

Kapitel 2 — Etableringsretten 165

Kapitel 3 — Tjenesteydelser 170

Kapitel 4 — Kapital og betalinger 173

Afsnit IV — Transport 183

Afsnit V — De fælles regler om konkurrence, fiskale spørgsmål og indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne 191

Kapitel 1 — Konkurrencereglerne 193
1. afdeling — Regler for virksomhederne 193
2. afdeling — Dumping 198
3. afdeling — Statsstøtte 198

Kapitel 2 — Fiskale bestemmelser 202

Kapitel 3 — Tilnærmelse af lovgivningerne 204

Afsnit VI — Den økonomiske og monetære politik 209

Kapitel 1 — Den økonomiske politik 211

Kapitel 2 — Den monetære politik 218

Kapitel 3 — Institutionelle bestemmelser 225

Kapitel 4 — Overgangsbestemmelser 229

Afsnit VII — Den fælles handelspolitik 243

Afsnit VIII — Social- og arbejdsmarkedspolitikken, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom 249

Kapitel 1 — Sociale bestemmelser 251

Kapitel 2 — Den Europæiske Socialfond 255

Kapitel 3 — Uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom 256

Afsnit IX — Kultur 259

Afsnit X — Folkesundhed 263

Afsnit XI — Forbrugerbeskyttelse 267

Afsnit XII — Transeuropæiske net 271

Afsnit XIII — Industri 277

Afsnit XIV — Økonomisk og social samhørighed 281

Afsnit XV — Forskning og teknologisk udvikling 287

Afsnit XVI — Miljø 295

Afsnit XVII — Udviklingssamarbejde 301

Fjerde del — De oversøiske landes og territoriers associering 307

Femte del — Fællesskabets institutioner 313

Afsnit I — Bestemmelser vedrørende institutionerne 315

Kapitel 1 — Institutionerne 317
1. afdeling — Europa-Parlamentet 317
2. afdeling — Rådet 324
3. afdeling — Kommissionen 328
4. afdeling — Domstolen 333
5. afdeling — Revisionsretten 345

Kapitel 2 — Fælles bestemmelser for flere institutioner 349

Kapitel 3 — Det Økonomiske og Sociale Udvalg 356

Kapitel 4 — Regionsudvalget 360

Kapitel 5 — Den Europæiske Investeringsbank 362

Afsnit II — Finansielle bestemmelser 365

Sjette del — Almindelige og afsluttende bestemmelser 379

Nedsættelse af institutionerne 395

Afsluttende bestemmelser 399

Bilag 403

Bilag I — Lister A–G omhandlet i traktatens artikler 19 og 20 405

Bilag II — Liste omhandlet i traktatens artikel 38 449

Bilag III — Liste over de i traktatens artikel 73 H nævnte usynlige transaktioner 455

Bilag IV — Oversøiske lande og territorier på hvilke bestemmelserne i fjerde del af traktaten finder anvendelse 461

II — Protokoller 465

Protokol nr. A vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank 467

Protokol nr. B vedrørende statutten for De Europæiske Fællesskabers Domstol 493

Protokol nr. 1 om ejendomserhvervelse i Danmark 515

Protokol nr. 2 ad artikel 119 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 519

Protokol nr. 3 om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank 523

Protokol nr. 4 om statutten for Det Europæiske Monetære Institut 561

Protokol nr. 5 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud 581

Protokol nr. 6 om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 585

Protokol nr. 7 om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter 591

Protokol nr. 8 vedrørende Danmark 595

Protokol nr. 9 vedrørende Portugal 599

Protokol nr. 10 om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union 603

Protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland 607

Protokol nr. 12 om visse bestemmelser vedrørende Danmark 613

Protokol nr. 13 vedrørende Frankrig 617

Protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken 621

Protokol nr. 15 om økonomisk og social samhørighed 633

Protokol nr. 16 om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget 639

Protokol nr. 17 knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber 643

III — Erklæringer 647

Erklæring nr. 1 om civilbeskyttelse, energi og turisme 649

Erklæring nr. 2 om statsborgerskab i en medlemsstat 650

Erklæring nr. 3 ad tredje del, afsnit III og VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 651

Erklæring nr. 4 ad tredje del, afsnit VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 652

Erklæring nr. 5 om monetært samarbejde med tredjelande 653

Erklæring nr. 6 om de monetære forbindelser med Republikken San Marino, Vatikanstaten og Fyrstendømmet Monaco 654

Erklæring nr. 7 ad artikel 73 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 655

Erklæring nr. 8 ad artikel 109 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 656

Erklæring nr. 9 ad tredje del, afsnit XVI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 657

Erklæring nr. 10 ad artikel 109, 130 R og 130 Y i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab 658

Erklæring nr. 11 om direktivet af 24. november 1988 (emissioner) 659

Erklæring nr. 12 om Den Europæiske Udviklingsfond 660

Erklæring nr. 13 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union 661

Erklæring nr. 14 om parlamentskonferencen 662

Erklæring nr. 15 om antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet 663

Erklæring nr. 16 om hierarkiet af Fællesskabets retsakter 664

Erklæring nr. 17 om retten til adgang til oplysninger 665

Erklæring nr. 18 om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen 666

Erklæring nr. 19 om gennemførelsen af fællesskabsretten 667

Erklæring nr. 20 om vurdering af fællesskabsforanstaltningernes indvirkning på miljøet 668

Erklæring nr. 21 om Revisionsretten 669

Erklæring nr. 22 om Det Økonomiske og Sociale Udvalg 670

Erklæring nr. 23 om samarbejdet med velfærdsorganisationer mv. 671

Erklæring nr. 24 om dyrebeskyttelse 672

Erklæring nr. 25 om varetagelse af interesserne for de i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandlede oversøiske lande og territorier 673

Erklæring nr. 26 om regionerne i Fællesskabets yderste periferi 674

Erklæring nr. 33 om tvister mellem ECB og EMI og disses personale 675

I — Traktatens tekst (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Nedenfor følger en komplet udgave af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, således som den senest foreligger på grundlag af:

— afsnit II i TEU, »Bestemmelser om ændring af traktaten on oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab«

— de tilpasninger som følger af TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af AT TA A/SF/S. »Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab med henblik på oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.«

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk,

SOM HAR DET FORSÆT gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt for deres lande ved at fjerne de skranker, der deler Europa,

SOM SÆTTER DET som et væsentligt mål for deres bestræbelser stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold,

SOM ERKENDER, at fjernelsen af bestående hindringer kræver fælles indsats med henblik på at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhandelen og redelig konkurrence,

SOM TILSTRÆBER at styrke enheden i deres økonomier og at fremme disses harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling,

SOM ØNSKER gennem en fælles handelspolitik at bidrage til gradvis ophævelse af restriktionerne i den internationale samhandel,

SOM ER SINDET at bekræfte den solidaritet, der knytter Europa og de oversøiske lande sammen, og som ønsker at sikre disse lande øget velstand i overensstemmelse med grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt,

SOM HAR SAT SIG FOR ved denne forening af de økonomiske kræfter at bevare og styrke freden og friheden, og som opfordrer de øvrige europæiske folk, der deler dette ideal, til at tilslutte sig disse bestræbelser,

HAR VEDTAGET at oprette et EUROPÆISK FÆLLESSKAB, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul Henri SPAAK, udenrigsminister,
Baron J. Ch. SNOY et d'OPPUERS, generalsekretær i Økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler,
Professor dr. Walter HALLSTEIN, statssekretær i Udenrigsministeriet,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister,
Maurice FAURE, statssekretær i Udenrigsministeriet,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident,
Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister,

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister,
Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister,
J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen,

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

FØRSTE DEL

PRINCIPPERNE

Artikel 1

Ved denne traktat opretter De Høje Kontraherende Parter indbyrdes et EUROPÆISK FÆLLESSKAB.

Artikel 2 (*)

Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fælles marked og en Økonomisk og Monetær Union samt gennem iværksættelsen af fælles politikker eller aktioner som omhandlet i artikel 3 og 3 A at fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.

Artikel 3 (**)

Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne traktat, indebære:

a) ophævelse, medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 2), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 3), i TEU.

b) indførelse af en fælles handelspolitik

c) oprettelse af et indre marked ved fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital mellem medlemsstaterne

d) indførelse af foranstaltninger vedrørende personers indrejse og færden i det indre marked som fastlagt i artikel 100 C

e) indførelse af en fælles politik på landbrugs- og fiskeriområdet

f) indførelse af en fælles politik på transportområdet

g) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes

h) indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for det fælles markeds funktion

i) indførelse af en politik på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område, herunder en Europæisk Socialfond

j) styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed

k) indførelse af en miljøpolitik

l) styrkelse af fællesskabsindustriens konkurrenceevne

m) fremme af forskning og teknologisk udvikling

n) tilskyndelse til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net

o) bidrag til opnåelse af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau

p) bidrag til kvalitetsuddannelser og udfoldelsesmuligheder for medlemsstaternes kulturer

q) indførelse af en politik vedrørende udviklingssamarbejde

r) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab

s) bidrag til styrkelse af forbrugerbeskyttelse

t) indførelse af foranstaltninger på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme.

Artikel 3 A (*)

1. Med de i artikel 2 nævnte mål for øje skal medlemsstaternes og Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne traktat, indebære gennemførelse af en økonomisk politik, der bygger på snæver samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, på det indre marked og på fastlæggelse af fælles mål, og som føres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 4), i TEU.

2. Sideløbende hermed og i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser samt tidsplanen og fremgangsmåderne heri skal dette virke indebære uigenkaldelig fastlåsning af vekselkurserne, der fører til indførelse af en fælles valuta, ecuen, og fastlæggelse og gennemførelse af en fælles penge- og valutakurspolitik, der skal have som hovedmål at fastholde prisstabilitet samt, uden at dette mål berøres heraf, at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

3. Medlemsstaterne og Fællesskabet skal i deres virke handle i overensstemmelse med følgende principper: stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance.

Artikel 3 B (*)

Fællesskabet handler inden for rammerne af de beføjelser og mål, der er tillagt det ved denne traktat.

På de områder, som ikke hører ind under dets enekompetence, handler Fællesskabet, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 5), i TEU.

Artikel 4 (*)

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

— et EUROPA-PARLAMENT

— et RÅD

— en KOMMISSION

— en DOMSTOL

— en REVISIONSRET.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et Økonomisk og Socialt Udvalg og et Revisionsudvalg med rådgivende funktioner.

Artikel 4 A (**)

Der oprettes efter fremgangsmåderne i denne traktat et Europæisk System af Centralbanker, i det følgende benævnt »ESCB«, og en europæisk centralbank, i det følgende benævnt »ECB«, som handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt dem ved denne traktat og ved den statut for ESCB og for ECB, i det følgende benævnt »ESCB-statutten«, der er knyttet som bilag hertil.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 6), i TEU.

(**) Som indsat med artikel G, nr. 7), i TEU.

Artikel 4 B (*)

Der oprettes en Europæisk Investeringsbank, der handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved denne traktat og ved den statut, der er knyttet som bilag hertil.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne traktats målsætning i fare.

Artikel 6 (**)

Inden for denne traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

Efter fremgangsmåden i artikel 189 C kan Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.

(*) Som indsat med artikel G, nr. 7), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 8), i TEU.

Artikel 7 (*)

1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år.

Overgangsperioden er inddelt i tre etaper, hver på fire år, hvis varighed kan ændres under nedennævnte betingelser.

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.

3. Overgangen fra første til anden etape er betinget af en konstatering af, at de i traktaten særligt fastsatte mål for den første etape i det væsentlige faktisk er nået, og at forpligtelserne, med forbehold af de i denne traktat fastsatte undtagelser og fremgangsmåder, er blevet overholdt.

Denne konstatering sker ved udløbet af det fjerde år ved en enstemmig afgørelse af Rådet på grundlag af Kommissionens beretning. Dog kan en medlemsstat ikke hindre en enstemmig afgørelse under påberåbelse af, at den ikke har opfyldt sine egne forpligtelser. Såfremt der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med et år.

Ved udgangen af det femte år sker Rådets konstatering under de samme betingelser. Hvis der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med endnu et år.

(*) Artikel 7, 7 A, 7 B og 7 C: tidligere artikel 8, 8 A, 8 B og 8 C (artikel G, nr. 9), i TEU).

Ved udgangen af det sjette år sker Rådets konstatering med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens beretning.

4. Inden en måned efter sidstnævnte afstemning kan en medlemsstat, der er kommet i mindretal, eller, når fornøden stemmeflerhed ikke er nået, enhver af medlemsstaterne, af Rådet begære udmeldt en voldgiftsinstans, hvis afgørelse er bindende for alle medlemsstaterne og for Fællesskabets institutioner. Denne voldgiftsinstans består af tre medlemmer, som på forslag af Kommissionen udpeges af Rådet med enstemmighed.

Såfremt Rådet ikke inden en måned efter anmodningen har udpeget voldgiftsinstansens medlemmer, udpeges de af Domstolen, inden endnu en måned er forløbet.

Voldgiftsinstansen udpeger selv sin formand.

Den træffer sin afgørelse senest seks måneder efter den i stk. 3, sidste afsnit, nævnte afstemning i Rådet.

5. Anden og tredje etape kan kun forlænges eller forkortes ved en af Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed truffet beslutning.

6. Bestemmelserne i de foregående stykker kan ikke have til følge, at overgangsperioden forlænges ud over i alt femten år efter denne traktats ikrafttræden.

7. Med forbehold af de i denne traktat nævnte undtagelser eller afvigelser skal overgangsperiodens udløb være sidste frist for såvel ikrafttræden af alle fastsatte bestemmelser som for gennemførelsen af alle foranstaltninger, som oprettelsen af fællesmarkedet indebærer.

Artikel 7 A

Fællesskabet vedtager foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992 i henhold til bestemmelserne i denne artikel og i artiklerne 7 B, 7 C og 28, artikel 57, stk. 2, artikel 59, artikel 70, stk. 1, samt artiklerne 84, 99, 100 A og 100 B, og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat.

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat.

Artikel 7 B

Kommissionen aflægger beretning til Rådet inden den 31. december 1988 og inden den 31. december 1990 om, hvorledes arbejdet med virkeliggørelsen af det indre marked skrider frem under hensyn til den i artikel 7 A fastsatte frist.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger de retningslinjer og betingelser, der er nødvendige for at sikre afbalancerede fremskridt i alle berørte sektorer.

Artikel 7 C

Ved udarbejdelsen af forslagene med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 7 A tager Kommissionen hensyn til omfanget af den indsats, der inden for økonomier på forskellige udviklingstrin må gøres i den periode, i hvilken det indre marked oprettes, og den kan fremsætte forslag om hensigtsmæssige bestemmelser.

Hvis disse bestemmelser tager form af undtagelser, skal de være af midlertidig karakter og medføre de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion.

ANDEN DEL (*)

UNIONSBORGERSKAB

(*) Anden del som indsat ved artikel G, litra C, i TEU.

Artikel 8

1. Der indføres et unionsborgersskab.

Unionsborgerskab har enhver, der er statsborger i en medlemsstat.

2. Unionsborgerne har de rettigheder og er underkastet de pligter, der er indeholdt i denne traktat.

Artikel 8 A

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Rådet kan vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

Artikel 8 B

1. Enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, har valgret og er valgbar ved kommunale valg i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat. Denne ret udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommis-

sionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1994; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en medlemsstat tilsiger dette.

2. Med forbehold af artikel 138, stk. 3, og gennemførelsesbestemmelserne hertil, har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved valg til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat. Denne ret kan udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal vedtage inden den 31. december 1993; de nærmere bestemmelser kan omfatte undtagelser, når specifikke problemer i en medlemsstat tilsiger dette.

Artikel 8 C

Enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheders beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i denne medlemsstat. Inden den 31. december 1993 udarbejder medlemsstaterne indbyrdes de nødvendige regler og indleder de påkrævede internationale forhandlinger med henblik på at sikre denne beskyttelse.

Artikel 8 D

Enhver unionsborger har ret til at indgive andragender til Europa-Parlamentet i medfør af artikel 138 D.

Enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 138 E.

Artikel 8 E

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden den 31. december 1993 og derefter hvert tredje år om gennemførelsen af bestemmelserne i denne del. Denne rapport skal omfatte spørgsmålet om Unionens udvikling.

På grundlag heraf og med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, vedtage bestemmelser med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i denne del, og det henstiller til medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

TREDJE DEL (*)

FÆLLESSKABETS POLITIKKER

(*) Tredje del, som omfatter tidligere anden og tredje del (artikel G, litra D, i TEU).

AFSNIT I

Frie varebevægelser

Artikel 9

1. Fællesskabets grundlag er en Toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

2. Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i medlemsstaterne, og på de varer hidrørende fra tredjeland, som frit kan omsættes i medlemsstaterne.

Artikel 10

1. Ved varer, som frit kan omsættes i en medlemsstat, forstås sådanne fra tredjeland hidrørende varer, for hvilke de af vedkommende medlemsstat foreskrevne formaliteter i forbindelse med inførelsen er blevet opfyldt, og for hvilke denne medlemsstat har opkrævet gældende told og afgifter med tilsvarende virkning, og for hvilke disse told- og afgiftsbeløb ikke er blevet helt eller delvis godtgjort.

2. Kommissionen fastlægger inden udgangen af det første år efter denne traktats ikrafttræden formerne for det administrative samarbejde, der skal gennemføres med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 2, idet den tager hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at begrænse de formalitetskrav, der stilles til handelen.

Inden udgangen af det første år efter denne traktats ikrafttræden fastsætter Kommissionen de bestemmelser, der i samhandelen mellem medlemssta-

terne skal gælde for varer med oprindelse i en medlemsstat, og til hvis fremstilling er medgået materialer, der ikke har været pålagt told eller afgifter med tilsvarende virkning, som var gældende for dem i den eksporterende medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvis godtgjort.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til reglerne for fjernelsen af tolden inden for Fællesskabet og for den gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer enhver passende foranstaltning med henblik på at gøre det muligt for regeringerne inden for de fastsatte frister at opfylde de forpligtelser vedrørende told, som påhviler dem i henhold til denne traktat.

KAPITEL 1

TOLDUNIONEN

1. Afdeling

Fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne

Artikel 12

Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.

Artikel 13

1. Den indførselstold, som er i kraft mellem medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden i overensstemmelse med de i artiklerne 14 og 15 fastsatte bestemmelser.

2. Afgifter, der har tilsvarende virkning som indførselstold, og som er i kraft mellem medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden. Kommissionen fastsætter gennem direktiver det tempo, i hvilket afviklingen skal foregå. Den lader sig herved lede af de i artikel 14, stk. 2 og 3, fastsatte bestemmelser og af de direktiver, som Rådet udsteder i medfør af den nævnte artikels stk. 2.

Artikel 14

1. For hver vare udgør den pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats den basistoldsats, ud fra hvilken de successive nedsættelser skal foretages.

2. Afviklingstempoet bestemmes på følgende måde:

a) I løbet af første etape gennemføres den første nedsættelse et år efter denne traktats ikrafttræden; den anden atten måneder derefter; den tredje ved udgangen af det fjerde år efter denne traktats ikrafttræden.

b) I løbet af denne etape gennemføres en nedsættelse atten måneder efter etapens begyndelse; anden nedsættelse atten måneder efter den foregående; tredje nedsættelse gennemføres et år senere.

c) De nedsættelser, der herefter skal gennemføres, foretages i løbet af tredje etape; på forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal tempoet herfor ved udstedelse af direktiver.

3. Ved den første nedsættelse sætter medlemsstaterne indbyrdes toldsatser i kraft, der for hver vare svarer til basistoldsatsen nedsat med 10 %.

Ved hver senere nedsættelse skal hver medlemsstat reducere samtlige sine toldsatser, sådan at det samlede toldprovenu, som dette er defineret i stk. 4, mindskes med 10 %, dog således, at nedsættelsen for hver enkelt vare mindst skal udgøre 5 % af basistoldsatsen.

Så længe toldsatsen for en vare overstiger 30 %, skal hver nedsættelse dog mindst udgøre 10 % af basistoldsatsen.

4. For hver medlemsstat beregnes det i stk. 3 omhandlede samlede toldprovenu ved at multiplicere værdien af den i året 1956 fra de øvrige medlemsstater hidrørende indførsel med basistoldsatserne.

5. De særlige spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af de foregående stykker, løses af Rådet, på forslag af Kommissionen, ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

6. Medlemsstaterne gør over for Kommissionen rede for, hvordan de foran anførte regler for nedsættelse af toldsatserne anvendes. For hver enkelt vares vedkommende søger de at gennemføre en nedsættelse, der svarer til:

— mindst 25 % af basistoldsatsen ved udløbet af første etape

— mindst 50 % af basistoldsatsen ved udløbet af anden etape.

Kommissionen retter passende henstillinger til medlemsstaterne, såfremt den finder, at der er fare for, at de i artikel 13 opstillede mål og de i dette stykke fastsatte procenter ikke kan nås.

7. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet kan Rådet ved en med enstemmighed truffet afgørelse ændre bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 15

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan enhver medlemsstat i løbet af overgangsperioden helt eller delvis suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige medlemsstater. Den giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

2. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at nedsætte deres toldsatser over for de øvrige medlemsstater i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i artikel 14, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold gør det muligt.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende medlemsstater.

Artikel 16

Medlemsstaterne afskaffer, senest ved udgangen af første etape, indbyrdes udførselstold og afgifter med tilsvarende virkning.

Artikel 17

1. Bestemmelserne i artiklerne 9-15, stk. 1, anvendes på finanstoldsatser. Disse satser tages dog ikke i betragtning ved beregningen af det samlede toldprovenu eller ved beregningen af den i artikel 14, stk. 3 og 4, omhandlede sænkning af toldniveauet.

Disse satser nedsættes på hvert trin med mindst 10 % af basistoldsatsen. Medlemsstaterne kan nedsætte dem i et hurtigere tempo end fastsat i artikel 14.

2. Inden udgangen af det første år efter denne traktats ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres finanstoldsatser.

3. Medlemsstaterne bevarer retten til at erstatte denne told med en intern afgift, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 95.

4. Såfremt Kommissionen finder, at det volder en medlemsstat alvorlige vanskeligheder at afløse en finanstoldsats, bemyndiger den denne stat til at opretholde satsen på betingelse af, at den afskaffes senest seks år efter denne traktats ikrafttræden. Anmodning om sådan bemyndigelse skal foreligge inden udgangen af det første år efter denne traktats ikrafttræden.

2. Afdeling

Oprettelse af den fælles toldtarif

Artikel 18

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen af den internationale handel og til formindskelse af hindringerne for samhandelen ved at indgå aftaler, der på grundlag af gensidighed og til fælles fordel tager sigte på en sænkning af toldsatserne under det almindelige niveau, som de ville kunne påberåbe sig som følge af oprettelsen af en indbyrdes Toldunion.

Artikel 19

1. På de betingelser og med de begrænsninger, som er bestemt i det følgende, fastsættes satserne i den fælles toldtarif som det aritmetiske gennemsnit af de toldsatser, der anvendes i de fire toldområder, som Fællesskabet omfatter.

2. Ved udregningen af dette gennemsnit benyttes de af medlemsstaterne pr. 1. januar 1957 anvendte toldsatser.

For så vidt angår den italienske tarif, forstås dog ved den anvendte toldsats den sats, der var gældende før den midlertidige nedsættelse på 10 %. For de positioner, for hvilke tariffen indeholder en konventionalsats, træder denne sats endvidere i stedet for den anvendte sats som ovenfor defineret, såfremt den ikke overstiger sidstnævnte sats med mere end 10 %. Overstiger konventionalsatsen den således definerede anvendte toldsats med mere end 10 %, benyttes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit den anvendte toldsats, forhøjet med 10 %.

For så vidt angår de i liste A opregnede positioner, erstattes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit de anvendte toldsatser af de i denne liste nævnte satser.

3. Satserne i den fælles toldtarif må ikke overstige:

a) 3 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste B

b) 10 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste C

c) 15 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste D

d) 25 % for de varer, hvis toldpositioner er opregnet i liste E; såfremt Benelux-landenes tarif for disse varer indeholder en toldsats, der ikke overstiger 3 %, forhøjes denne sats til 12 % ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit.

4. Liste F fastsætter de toldsatser, der finder anvendelse på de deri opregnede varer.

5. De toldpositionslister, der er nævnt i denne artikel og i artikel 20, findes i bilag I til denne traktat.

Artikel 20

De toldsatser, der skal finde anvendelse på varerne i liste G, fastsættes ved forhandling mellem medlemsstaterne. Hver medlemsstat kan til denne liste føje andre varer, hvis samlede værdi dog ikke må overstige 2 % af værdien af dens samlede indførsel fra tredjeland i året 1956.

Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at få disse forhandlinger påbegyndt inden udgangen af det andet år efter denne traktats ikrafttræden og afsluttet inden udløbet af første etape.

I tilfælde af, at der for visse varer ikke kan opnås enighed inden for disse tidsfrister, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, satserne i den fælles toldtarif indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 21

1. De tekniske vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 19 og 20, skal i de to første år efter denne traktats ikrafttræden på forslag af Kommissionen løses af Rådet ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

2. Inden udløbet af første etape eller senest samtidig med fastsættelsen af toldsatserne træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, med kvalificeret flertal beslutning om sådanne tilpasninger, som anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 19 og 20 nødvendiggør af hensyn til den fælles toldtarifs indre harmoni, idet hensyn i særlig grad skal tages til forarbejdningsgraden af de forskellige varer, hvorpå tariffen finder anvendelse.

Artikel 22

Kommissionen afgør inden to år efter denne traktats ikrafttræden, i hvilket omfang de i artikel 17, stk. 2, omhandlede finanstoldsatser skal benyttes ved beregningen af det i artikel 19, stk. 1, nævnte aritmetiske gennemsnit. Den tager hensyn til det beskyttelseselement, som de kan indebære.

Inden seks måneder efter denne afgørelse kan hver medlemsstat kræve, at den i artikel 20 foreskrevne fremgangsmåde anvendes på vedkommende vare, uden at den i denne artikel nævnte begrænsning skal udgøre en hindring herfor.

Artikel 23

1. Men henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif ændrer medlemsstaterne de over for tredjeland anvendte toldsatser på følgende måde:

a) for de toldpositioner, for hvilke de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser ikke afviger mere end 15 % fra satserne i den fælles toldtarif, bringes sidstnævnte satser i anvendelse ved udløbet af det fjerde år efter denne traktats ikrafttræden

b) i de øvrige tilfælde anvender hver medlemsstat fra samme dato en told, der formindsker forskellen mellem de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser og satserne i den fælles toldtarif med 30 %

c) denne forskel formindskes yderligere med 30 % ved udløbet af anden etape

d) for så vidt angår de toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke kendes ved udløbet af første etape, bringer hver medlemsstat inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse i henhold til artikel 20, de toldsatser i anvendelse, som følger af reglerne i dette stykke.

2. En medlemsstat, som har opnået den i artikel 17, stk. 4, nævnte bemyndigelse, fritages i dennes gyldighedsperiode for at bringe de foranstående bestemmelser i anvendelse for så vidt angår de toldpositioner, som tilladelsen omfatter. Ved dennes ophør anvender den pågældende medlemsstat den sats, der følger af anvendelsen af reglerne i foregående stykke.

3. Den fælles toldtarif gennemføres i sin helhed senest ved overgangsperiodens udløb.

Artikel 24

Med henblik på tilpasningen til den fælles toldtarif har medlemsstaterne ret til at ændre toldsatserne i et hurtigere tempo end i artikel 23 angivet.

Artikel 25

1. Finder Kommissionen, at produktionen i medlemsstaterne af visse af de i listerne B, C og D nævnte varer ikke er tilstrækkelig til at dække en medlemsstats forsyninger, samt at disse forsyninger for en væsentlig dels vedkommende traditionelt beror på indførsel fra tredjeland, indrømmer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den pågældende medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre medlemsstater kan befrygtes.

2. For så vidt angår varerne i liste E og de varer i liste G, for hvilke toldsatserne er blevet fastsat i medfør af artikel 20, stk. 3, indrømmer Kommissionen, på begæring, en medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, såfremt en ændring af forsyningskilderne eller utilstrækkelige forsyninger inden for Fællesskabet vil kunne få skadelige virkninger for den pågældende medlemsstats forarbejdende industrier.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre medlemsstater kan befrygtes.

3. For så vidt angår de varer, der er opregnet i bilag II til denne traktat, kan Kommissionen bemyndige en medlemsstat til helt eller delvis at

suspendere opkrævningen af told efter de gældende satser eller indrømme den toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, på betingelse af at der ikke herved fremkommer alvorlige forstyrrelser på markedet for de nævnte varer.

4. Kommissionen foretager periodiske undersøgelser af de i henhold til denne artikel bevilgede toldkontingenter.

Artikel 26

Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat, som befinder sig i særlige vanskeligheder, til for visse positioner i dens toldtarif at udsætte den nedsættelse eller forhøjelse af toldsatserne, der skal gennemføres i henhold til artikel 23.

Bemyndigelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum og kun for et antal toldpositioner, som i alt udgør højst 5 % af værdien af den pågældende stats indførsel fra tredjeland i det sidste år, for hvilket statistiske oplysninger foreligger.

Artikel 27

Inden udløbet af første etape træffer medlemsstaterne i fornødent omfang foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser vedrørende told. Kommissionen retter de i denne henseende nødvendige henstillinger til medlemsstaterne.

Artikel 28

Rådet træffer med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif.

Artikel 29

Kommissionen tager under udøvelsen af de hverv, der er betroet den i medfør at denne afdeling, hensyn til:

a) nødvendigheden af at fremme samhandelen mellem medlemsstaterne og tredjeland

b) udviklingen af konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet i det omfang, denne udvikling medfører en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne

c) Fællesskabets behov for forsyninger med råvarer og halvfabrikata, idet den samtidig bør påse, at konkurrencevilkårene mellem medlemsstaterne med hensyn til færdigvarer ikke fordrejes

d) nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i medlemsstaternes økonomiske liv og af at sikre en rationel udvikling af produktionen og en forøgelse af forbruget inden for Fællesskabet.

KAPITEL 2

OPHÆVELSE AF DE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 30

Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedennævnte bestemmelser forbudt mellem medlemsstaterne.

Artikel 31

Medlemsstaterne afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Denne forpligtelse gælder dog kun for det liberaliseringsniveau, som er nået på grundlag af de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne afgørelser. Senest seks måneder efter denne traktats ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om de i henhold til disse afgørelser opstillede lister over liberaliserede varer. De således bekendtgjorte lister konsolideres mellem medlemsstaterne.

Artikel 32

Medlemsstaterne afstår fra i deres indbyrdes samhandel at gøre de på tidspunktet for denne traktats ikrafttræden gældende kontingenter og foranstaltninger med tilsvarende virkning mere restriktive.

Disse kontingenter skal være afskaffet senest ved udløbet af overgangsperioden. De afvikles i løbet af denne periode i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 33

1. Et år efter denne traktats ikrafttræden omdanner hver medlemsstat de bilaterale kontingenter, der er oprettet over for de øvrige medlemsstater, til globalkontingenter, som uden forskelsbehandling vil kunne udnyttes af samtlige øvrige medlemsstater.

Samtidig forhøjer medlemsstaterne disse globalkontingenter således, at der gennemføres en forhøjelse i forhold til det foregående år på mindst 20 % af deres samlede værdi. For hver enkelt vare forhøjes globalkontingentet dog med mindst 10 %.

Hvert år forhøjes kontingenterne i forhold til det foregående år efter de samme regler og med de samme procenter.

Den fjerde forhøjelse finder sted ved slutningen af det fjerde år efter denne traktats ikrafttræden; den femte et år efter påbegyndelsen af anden etape.

2. Såfremt globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare ligger under 3 % af produktionen i den pågældende stat, fastsættes senest et år efter denne traktats ikrafttræden et kontingent på mindst 3 % af denne produktion. Dette kontingent forhøjes til 4 % efter det andet år og til 5 % efter det tredje år. Derefter forhøjer den pågældende medlemsstat hvert år kontingentet med mindst 15 %.

Såfremt varen ikke produceres i den pågældende medlemsstat, fastsætter Kommissionen ved beslutning et passende kontingent.

3. Ved udløbet af det tiende år skal ethvert kontingent svare til mindst 20 % af den indenlandske produktion.

4. Såfremt Kommissionen ved en beslutning fastslår, at indførslen af en vare i to på hinanden følgende år har været mindre end det gældende kontingent, kan dette globalkontingent ikke tages i betragtning ved beregning af globalkontingenternes samlede værdi. I et sådant tilfælde ophæver medlemsstaten kontingenteringen af den pågældende vare.

5. For de kontingenter, som svarer til mere end 20 % af den indenlandske produktion af vedkommende vare, kan Rådet på forslag af Kommissionen

med kvalificeret flertal nedsætte den i stk. 1 foreskrevne minimumssats på 10 %. En sådan ændring berører dog ikke forpligtelsen til årligt at forøge globalkontingenternes samlede værdi med 20 %.

6. De medlemsstater, som har foretaget en mere vidtgående liberalisering end den, de var forpligtet til i henhold til de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne beslutninger, er berettiget til at tage størrelsen af den autonomt liberaliserede import i betragtning ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede samlede årlige forhøjelse på 20 %. Denne beregning kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

7. Kommissionen udsteder direktiver for fremgangsmåden og tempoet for afviklingen mellem medlemsstaterne af de foranstaltninger med tilsvarende virkning som kontingenter, der består på tidspunktet for denne traktats ikrafttræden.

8. Såfremt Kommissionen finder, at anvendelsen af de i denne artikel fastsatte bestemmelser, navnlig anvendelsen af de heri fastsatte procentsatser, ikke gør det muligt at sikre den i artikel 32, stk. 2, foreskrevne afvikling af kontingenterne, kan Rådet på forslag af Kommissionen, i løbet af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, ændre den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde og især gennemføre en forhøjelse af de fastsatte procentsatser.

Artikel 34

1. Kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem medlemsstaterne.

2. Senest ved udløbet af første etape ophæver medlemsstaterne de kvantitative udførselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne traktats ikrafttræden.

Artikel 35

Medlemsstaterne erklærer sig rede til over for de andre medlemsstater at fjerne deres kvantitative ind- og udførselsrestriktioner i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående artikler, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold tillader det.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende medlemsstater.

Artikel 36

Bestemmelserne i artiklerne 30-34 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne tilpasser gradvis de statslige handelsmonopoler, således at enhver forskelsbehandling af medlemsstaternes statsborgere med

hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket fra overgangsperiodens udløb.

Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket en medlemsstat, de jure eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller øver mærkbar indflydelse på indførsel eller udførsel mellem medlemsstaterne. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler.

2. Medlemsstaterne afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. 1 anførte principper, eller som begrænser rækkevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne.

3. Tempoet for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er foreskrevet i stk. 1, skal tilpasses den i artiklerne 30-34 foreskrevne fjernelse af kvantitative restriktioner for de samme varer.

Såfremt en vare kun er underkastet et statsligt handelsmonopol i en eller flere af medlemsstaterne, kan Kommissionen bemyndige de andre medlemsstater til, så længe den i stk. 1 nævnte tilpasning ikke har fundet sted, at anvende beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

4. I tilfælde af, at et statsligt handelsmonopol indebærer en regulering, der tilsigter at lette afsætningen eller sikre en bedre udnyttelse af landbrugs- produkter, skal der ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel sik- res tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres.

5. Medlemsstaternes forpligtelser gælder kun i det omfang, de er forenelige med bestående internationale aftaler.

6. Fra begyndelsen af første etape udfærdiger Kommissionen henstillinger vedrørende den nærmere udformning af og tempoet for gennemførelsen af den i denne artikel omhandlede tilpasning.

AFSNIT II

Landbruget

Artikel 38

1. Fællesmarkedet omfatter tillige landbruget og handelen med landbrugsvarer. Ved landbrugsvarer forstås jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning.

2. Bestemmelserne vedrørende fællesmarkedets oprettelse finder anvendelse på landbrugsvarer, medmindre andet er bestemt i artiklerne 39-46.

3. De varer, på hvilke bestemmelserne i artiklerne 39-46 finder anvendelse, er opregnet i listen i bilag II til denne traktat. Dog træffer Rådet senest to år efter traktatens ikrafttræden med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilke yderligere varer der skal optages på denne liste.

4. Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarerne ledsages af udformningen af en for medlemsstaterne fælles landbrugspolitik.

Artikel 39

1. Den fælles landbrugspolitik har til formål:

a) at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften

b) herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer

c) at stabilisere markederne

d) at sikre forsyningerne

e) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

2. Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages der hensyn til:

a) landbrugserhvervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder

b) nødvendigheden af, at ønskelige tilpasninger gennemføres gradvis

c) den kendsgerning, at landbruget i medlemsstaterne udgør en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne udvikler den fælles landbrugspolitik gradvis i løbet af overgangsperioden og fastlægger den senest ved udløbet af denne periode.

2. Med henblik på at nå de i artikel 39 nævnte mål oprettes en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer.

Alt efter varernes art skal denne markedsordning antage en af nedennævnte former:

a) fælles konkurrenceregler

b) en tvungen samordning af de forskellige nationale markedsordninger

c) en europæisk markedsordning.

3. Den fælles ordning under en af de i stk. 2 nævnte former kan omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 39 fastsatte mål, især prisregulering, støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer, oplagrings- og udligningsordninger samt fælles ordninger til stabilisering af ind- eller udførsel.

Den fælles ordning skal begrænses til at forfølge de i artikel 39 anførte mål og bør udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere.

En eventuel fælles prispolitik skal baseres på fælles kriterier og ensartede beregningsmetoder.

4. Med henblik på at muliggøre, at formålet med den i stk. 2 omhandlede fælles ordning nås, kan der oprettes et eller flere struktur- og garantifonde for landbruget.

Artikel 41

Med henblik på at nå de i artikel 39 anførte mål kan der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik navnlig fastsættes bestemmelser om:

a) en effektiv samordning af de bestræbelser, der udfoldes inden for den faglige uddannelses, forskningens og den landbrugsfaglige oplysnings område; denne samordning kan indebære, at projekter eller institutioner finansieres i fællesskab,

b) fælles foranstaltninger med henblik på udvidelse af forbruget af visse varer.

Artikel 42

Bestemmelserne i kapitlet on konkurrenceregler finder kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette inden for rammerne af de bestemmelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 43, stk. 2 og 3, samt under hensyntagen til den i artikel 39 angivne målsætning.

Rådet kan især tillade ydelse af støtte:

a) med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold

b) inden for rammerne af økonomiske udviklingsprogrammer.

Artikel 43

1. Med henblik på at fastlægge retningslinjerne for en fælles landbrugspolitik sammenkalder Kommissionen, så snart denne traktat er trådt i

kraft, medlemsstaterne til en konference for at foretage en sammenligning af deres landbrugspolitik, især ved at opstille en opgørelse over deres produktionsmuligheder og behov.

2. Inden to år efter denne traktats ikrafttræden fremlægger Kommissionen, under hensyntagen til arbejdet på den i stk. 1 nævnte konference og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, forslag vedrørende udarbejdelse og iværksættelse af den fælles landbrugspolitik, herunder også om afløsning af nationale markedsordninger med en af de i artikel 40, stk. 2, nævnte former for fælles ordning, såvel som om iværksættelsen af de i dette afsnit særligt nævnte foranstaltninger.

Disse forslag skal tage hensyn til sammenhængen mellem de landbrugsspørgsmål, som er omhandlet i dette afsnit.

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet, med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal, forordninger eller direktiver eller vedtager beslutninger uden herved at begrænse rækkevidden af sine eventuelle henstillinger.

3. Rådet kan under de i foregående stykker anførte betingelser med kvalificeret flertal vedtage at lade den i artikel 40, stk. 2, omhandlede fælles ordning afløse nationale markedsordninger, såfremt:

a) den fælles ordning yder medlemsstater, der modsætter sig en sådan afløsning, og som har en national ordning for vedkommende produktion, tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, når der tages hensyn til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres, og

b) denne ordning sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

4. Såfremt der er tilvejebragt en fælles ordning for visse råvarer, medens der endnu ikke findes en fælles ordning for de hertil svarende forarbejdede produkter, kan de pågældende råvarer indføres fra lande uden for Fællesskabet, hvis de anvendes til fremstilling af forarbejdede produkter, som er bestemt til udførsel til tredjeland.

Artikel 44

1. For så vidt den gradvise afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne kan føre til sådanne priser, at virkeliggørelse af de i artikel 39 fastsatte mål bringes i fare, er det i overgangsperioden enhver medlemsstat tilladt for visse varers vedkommende at anvende en mindsteprisordning i stedet for kontingenter, uden forskelsbehandling og kun i det omfang, det ikke hæmmer den i artikel 45, stk. 2, nævnte udvidelse af samhandelen, således at indførslen, hvis priserne er lavere end mindstepriserne:

— enten midlertidigt kan suspenderes eller nedskæres

— eller på betingelse af, at den finder sted til priser, som er højere end den for den pågældende vare fastsatte mindstepris.

I i sidstnævnte tilfælde fastsættes mindstepriserne eksklusive told.

2. Mindstepriserne må hverken medføre en formindskelse af den mellem medlemsstaterne ved denne traktats ikrafttræden bestående samhandel

eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Mindstepriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem medlemsstaterne.

3. Så snart denne traktat er trådt i kraft, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen objektive kriterier for opbygning af mindsteprissystemer og for fastsættelse af mindstepriser.

Disse kriterier skal især tage hensyn til de gennemsnitlige indenlandske produktionsomkostninger i den medlemsstat, som anvender mindsteprisen, til de enkelte virksomheders stilling i forhold til disse gennemsnitlige produktionsomkostninger og til nødvendigheden af inden for fællesmarkedet gradvis at forbedre landbrugets driftsvilkår og fremme den nødvendige tilpasning og specialisering.

Af hensyn til de tekniske fremskridt og for at fremskynde disse samt for gradvis at nærme priserne inden for fællesmarkedet til hinanden foreslår Kommissionen tillige en fremgangsmåde til revision af disse kriterier.

Disse kriterier såvel som fremgangsmåden ved deres revision skal fastsættes af Rådet med enstemmighed i løbet af de tre første år efter denne traktats ikrafttræden.

4. Indtil Rådets beslutning træder i kraft, kan medlemsstaterne fastsætte mindstepriserne på betingelse af, at de på forhånd underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom med henblik på at give disse adgang til at fremsætte deres bemærkninger.

Så snart Rådets beslutning er truffet, fastsætter medlemsstaterne mindstepriserne på grundlag af de kriterier, der er fastsat på den ovenfor beskrevne måde.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal korrigere de af medlemsstaterne trufne afgørelser, såfremt de ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte kriterier.

5. Såfremt det ved begyndelsen af tredje etape endnu ikke har været muligt at fastsætte de ovennævnte objektive kriterier for visse varers vedkommende, kan Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre de mindstepriser, der anvendes på disse varer.

6. Ved overgangsperiodens udløb opstilles en fortegnelse over endnu gældende mindstepriser. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med et flertal på 9 stemmer efter den i artikel 148, stk. 2, første afsnit, fastsatte vægtfordeling, den ordning, der skal anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Artikel 45

1. Indtil de nationale ordninger afløses af en af de i artikel 40, stk. 2, omhandlede former for en fælles ordning, fremmes udviklingen af samhandelen for så vidt angår de varer, for hvilke der i visse medlemsstater findes:

— bestemmelser, hvis formål er at sikre indenlandske producenter afsætning af deres produktion, og

— et importbehov,

ved afslutning af langtidsaftaler eller -kontrakter mellem eksporterende og importerende medlemsstater.

Disse aftaler eller kontrakter skal sigte mod gradvis at fjerne al forskelsbehandling ved anvendelsen af disse bestemmelser over for de forskellige producenter i Fællesskabet.

Disse aftaler eller kontrakter afsluttes i løbet af første etape under hensyntagen til princippet om gensidighed.

2. For så vidt angår mængderne, baseres disse aftaler eller kontrakter på det gennemsnitlige omfang af samhandelen mellem medlemsstaterne for de pågældende varers vedkommende i de sidste tre år inden denne traktats ikrafttræden, og de forudser en forøgelse af dette omfang inden for rammerne af de foreliggende behov under hensyntagen til de traditionelle handelsveje.

For så vidt angår priserne, skal disse aftaler eller kontrakter gøre det muligt for producenterne at afsætte de aftalte mængder til priser, der gradvis nærmer sig dem, som købslandets producenter opnår ved salg på hjemmemarkedet.

Den gradvise tilnærmelse til disse priser skal gennemføres så regelmæssigt som muligt og være tilendebragt senest ved udløbet af overgangsperioden.

Priserne fastsættes ved forhandling mellem de pågældende parter inden for rammerne af de direktiver, som Kommissionen udfærdiger vedrørende anvendelsen af de to foregående afsnit.

Forrlænges første etape, sker opfyldelsen af aftaler eller kontrakter på de vilkår, der gælder ved slutningen af det fjerde år efter denne traktats ikrafttræden, ligesom forpligtelserne til at forøge mængderne og til at tilpasse priserne udskydes indtil overgangen til anden etape.

Medlemsstaterne udnytter alle de muligheder, som deres lovbestemmelser, navnlig på importpolitikkens område, åbner med henblik på at sikre afslutningen og opfyldelsen af disse aftaler eller kontrakter.

3. I det omfang, medlemsstaterne har behov for råvarer til fremstilling af varer, der er bestemt til udførsel til lande uden for Fællesskabet i konkur-

rence med tredjelands varer, skal disse aftaler eller kontrakter ikke være til hinder for indførsel fra tredjeland af de til dette formål bestemte råvarer. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse, hvis Rådet med enstemmighed beslutter at give bevilling til betalinger, der er nødvendige for at udligne merprisen for indførsel på grundlag af sådanne aftaler eller kontrakter sammenlignet med de for tilsvarende leverancer på verdensmarkedet gældende priser.

Artikel 46

Såfremt en vare i en medlemsstat er underkastet en national markedsordning eller en anden indenlandsk regulering med tilsvarende virkning, som i konkurrencemæssig henseende påvirker en lignende produktion i en anden medlemsstat, pålægger medlemsstaterne vedkommende vare en udligningsafgift ved indførslen fra den medlemsstat, i hvilken markedsordningen eller reguleringen findes, medmindre denne medlemsstat pålægger en udligningsafgift ved udførslen.

Kommissionen fastsætter disse afgifter på det niveau, som er nødvendigt for at genoprette ligevægten; den kan ligeledes tillade anvendelsen af andre foranstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 47

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs landbrugssektion står til disposition for Kommissionen med henblik på i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 197 og 198 at forberede Udvalgets drøftelser vedrørende de opgaver, som er pålagt det i dette afsnit af traktaten.

AFSNIT III

Den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital

KAPITEL 1

ARBEJDSKRAFTEN

Artikel 48

1. Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemføres senest ved overgangsperiodens udløb.

2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

3. Med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, indebærer den retten til:

a) at søge faktisk tilbudte stillinger

b) frit at bevæge sig inden for medlemsstaternes område i dette øjemed

c) at tage ophold i en af medlemsstaterne for der at have beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse

d) at blive boende på en medlemsstats område på de af Kommissionen ved gennemførelsesforordninger fastsatte vilkår efter at have haft ansættelse der.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

Artikel 49

Så snart denne traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i artikel 48, især ved at (*):

a) sikre et snævert samarbejde mellem de nationale arbejdskraftmyndigheder

b) afskaffe efter en gradvis gennemført plan sådanne administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis samt de for adgangen til ledige stillinger fastsatte frister, som hidrører enten fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville hindre arbejdskraftens frie bevægelighed

c) afskaffe efter en gradvis gennemført plan alle frister og andre begrænsninger, som er fastsat enten i indenlandsk lovgivning eller i aftaler, der tidligere er indgået mellem medlemsstaterne, og som byder arbejdstagere fra de øvrige medlemsstater andre vilkår for det frie beskæftigelsesvalg end dem, der gælder for indenlandske arbejdstagere

(*) Indledningsafsnittet som ændret ved artikel G, nr. 10), i TEU.

d) iværksætte ordninger, der kan formidle og skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet på en måde, som udelukker alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i de forskellige egne og industrier.

Artikel 50

Inden for rammerne af et fælles program fremmer medlemsstaterne udvekslingen af unge arbejdstagere.

Artikel 51

På forslag af Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for medlemsstaternes områder.

KAPITEL 2

ETABLERINGSRETTEN

Artikel 52

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal de restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område, gradvis ophæves i løbet af overgangsperioden. Den-

ne gradvise ophævelse skal også omfatte hindringer for, at statsborgere i en medlemsstat, bosat på en medlemsstats område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 58, stk. 2, anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

Artikel 53

Med forbehold af de bestemmelser, der er fastsat i denne traktat, indfører medlemsstaterne ikke nye begrænsninger i adgangen for andre medlemsstaters statsborgere til at etablere sig på vedkommende stats område.

Artikel 54

1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet vedtager Rådet inden udløbet af første etape med enstemmighed en almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter sit forslag for Rådet i løbet af de to første år af første etape.

For hvert erhvervsområde fastsætter planen de almindelige betingelser for virkeliggørelsen af etableringsfriheden og i særdeleshed etaperne herfor.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg udsteder Rådet direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemfø-

relse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgren (*).

3. Rådet og Kommissionen udfører de opgaver, som er overdraget dem i henhold til ovennævnte bestemmelser, navnlig ved:

a) i almindelighed i første række at behandle de erhverv, for hvis vedkommende etableringsfrihed i særlig grad vil fremme udviklingen af produktion og handel

b) at sikre et snævert samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at lære de særlige forhold at kende, der gør sig gældende inden for Fællesskabet på de forskellige erhvervsområder

c) at ophæve de administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis, som hidrører fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville være en hindring for etableringsfriheden

d) at påse, at arbejdstagere fra en medlemsstat, som er beskæftiget på en anden medlemsstats område, kan forblive på dette område for der at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt de opfylder de betingelser, som de skulle opfylde, hvis de kom ind i denne stat på det tidspunkt, hvor de ville påbegynde denne virksomhed

e) at gøre det muligt for statsborgere i en medlemsstat at erhverve og udnytte fast ejendom, der ligger i en anden medlemsstat, for så vidt dette ikke strider mod principperne i artikel 39, stk. 2

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel G, nr. 11), i TEU.

f) at lade den gradvise fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden inden for hver af de pågældende erhvervsgrene gælde både betingelserne for at oprette agenturer, filialer eller datterselskaber på en medlemsstats område, og betingelserne for, at personale fra hovedvirksomheden kan indtræde i disses ledende eller kontrollerende organer

g) i det nødvendige omfang og med det formål at gøre dem lige byrdefulde at samordne de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser

h) at sikre, et etableringsvilkårene ikke fordrejes som følge af støtteforanstaltninger fra medlemsstaternes side.

Artikel 55

Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat, er i den pågældende stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal undtage visse erhverv fra bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 56

1. Bestemmelserne i dette kapitel og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, udelukker ikke anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet af anden etape udsteder Rådet dog efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt medlemsstat er fastsat administrativt (*).

Artikel 57 (**)

1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B direktiver om gensidig anerkendelse af erksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet udsteder direktiver, hvis gennemførelse i mindst én af medlemsstaterne medfører en ændring af bestående lovgivningsprincipper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

3. For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel G, nr. 12), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 13), i TEU.

Artikel 58

Selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, ligestilles, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, med personer, der er statsborgere i medlemsstaterne.

Ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

KAPITEL 3

TJENESTEYDELSER

Artikel 59

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i tredjeland og bosat inden for Fællesskabet.

Artikel 60

Som tjenesteydelser i denne traktats forstand betragtes de ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende den frie bevægelighed for varer, kapital og personer.

Tjenesteydelserne omfatter især:

a) virksomhed af industriel karakter

b) virksomhed af handelsmæssig karakter

c) virksomhed af håndværksmæssig karakter

d) de liberale erhvervs virksomhed.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten kan tjenesteyderen midlertidigt udøve sin virksomhed i det land, hvor ydelsen præsteres, på samme vilkår, som det pågældende land fastsætter for sine egne statsborgere.

Artikel 61

1. Den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport.

2. Liberaliseringen af de af bankernes og forsikringsselskabernes tjenesteydelser, som er forbundet med kapitalbevægelser, skal gennemføres sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelserne.

Artikel 62

Medmindre andet er bestemt i denne traktat, må medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved traktatens ikrafttræden.

Artikel 63

1. Inden udløbet af første etape vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet med enstemmighed en almindelig plan for afskaffelse af bestående begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet herom i løbet af de to første år af første etape.

Planen fastsætter for hver kategori af tjenesteydelser de almindelige vilkår og etaperne for liberaliseringen.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen af en bestemt tjenesteydelse.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede forslag og beslutninger skal i almindelighed i første række tage sigte på tjenesteydelser, som direkte påvirker produktionsomkostningerne, eller hvis liberalisering bidrager til at lette vareudvekslingen.

Artikel 64

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i videre udstrækning, end de er forpligtet til i henhold til de direktiver, der er udstedt i medfør af artikel 63, stk. 2, hvis deres alminde-

lige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgren gør det muligt.

Kommissionen retter henstillinger til de pågældende medlemsstater herom.

Artikel 65

Så længe begrænsningerne i den frie udveksling af tjenesteydelser ikke er afskaffet, anvender hver medlemsstat dem over for alle de i artikel 59, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, uanset disses nationalitet eller opholdssted.

Artikel 66

Bestemmelserne i artiklerne 55–58 finder anvendelse på det i dette kapitel omhandlede sagsområde.

KAPITEL 4

KAPITAL OG BETALINGER (*)

Artikel 67

1. I det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer medlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes restriktioner for kapitalbevægelser, såfremt kapitalen tilhører

(*) Overskriften som ændret ved artikel G, nr. 14), i TEU.

personer, der er bosat eller har hjemsted i medlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

2. Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.

Artikel 68

1. Medlemsstaterne udsteder på områder, der omhandles i dette kapitel, så liberalt som muligt valutabevillinger i det omfang, disse endnu er nødvendige efter denne traktats ikrafttræden.

2. Såfremt en medlemsstat anvender sine indenlandske bestemmelser vedrørende kapitalmarkedet og långivningen på kapitalbevægelser, der er liberaliseret i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, skal det ske uden forskelsbehandling.

3. Lån, der er bestemt til direkte eller indirekte at finansiere en medlemsstat eller dens lokale offentlige organer, kan kun emitteres eller anbringes i andre medlemsstater, såfremt de pågældende stater er blevet enige herom. Denne bestemmelse hindrer ikke anvendelsen af artikel 22 i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå rådfører sig med det i artikel 109 omhandlede Monetære Udvalg, udsteder Rådet med enstemmighed i løbet af de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver om den gradvise gennemførelse af bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 70

1. For så vidt angår kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne og tredjeland, foreslår Kommissionen Rådet foranstaltninger til gradvis samordning af medlemsstaternes valutapolitik. Rådet udsteder med kvalificeret flertal direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering. For foranstaltninger, der udgør et tilbageskridt med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelser, kræves der enstemmighed.

2. Kan foranstaltninger, der er truffet i medfør af foregående stykke, ikke fjerne forskellene mellem medlemsstaternes valutabestemmelser, og skulle disse forskelle tilskynde personer, der er bosiddende eller har hjemsted i en af medlemsstaterne, til at benytte de i artikel 67 nævnte lettelser for overførsel inden for Fællesskabet til at omgå de i en medlemsstat over for tredjeland gældende bestemmelser, kan denne stat efter at have rådført sig med de øvrige medlemsstater og Kommissionen træffe egnede forholdsregler med henblik på at fjerne disse vanskeligheder.

Finder Rådet, at disse forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de i foregående afsnit nævnte vanskeligheder, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende stat skal ændre eller ophæve disse forholdsregler.

Artikel 71

Medlemsstaterne bestræber sig på hverken at indføre nye valutarestriktioner inden for Fællesskabet, der påvirker kapitalbevægelserne og de løbende betalinger i forbindelse hermed, eller at skærpe gældende regler.

De erklærer sig rede til, i det omfang deres økonomiske situation, herunder især deres betalingsbalances stilling, tillader det, at gå videre i liberaliseringen på kapitalområdet end forudset i de foregående artikler.

Kommissionen kan efter indhentet udtalelse fra Det Monetære Udvalg rette henstillinger til medlemsstaterne herom.

Artikel 72

Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om de kapitalbevægelser til eller fra tredjeland, som de har kendskab til. Kommissionen kan i denne forbindelse fremsætte sådanne udtalelser til medlemsstaterne, som den finder formålstjenlige.

Artikel 73

1. Såfremt kapitalbevægelserne medfører forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion i en medlemsstat, bemyndiger Kommissionen efter høring af Det Monetære Udvalg den pågældende stat til på kapitalbevægelsernes område at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde bemyndigelsen og ændre nævnte vilkår og udformning.

2. En medlemsstat, der er i vanskeligheder, kan dog selv træffe de ovennævnte foranstaltninger, såfremt det på grund af disses hemmelige eller hastende karakter måtte være nødvendigt. Kommissionen og medlemsstaterne skal underrettes om disse foranstaltninger senest på tidspunktet for deres ikrafttræden. I dette tilfælde kan Kommissionen efter høring af Det Monetære Udvalg beslutte, at den pågældende stat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Artikel 73 A (*)

Fra den 1. januar 1994 erstattes artikel 67-73 af artikel 73 B-73 G.

Artikel 73 B (*)

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

2. Inden for rammerne af bestemmelserne i dette kapitel er alle restriktioner for betalinger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande forbudt.

Artikel 73 C (*)

1. Bestemmelserne i artikel 73 B berører ikke anvendelsen over for tredjelande af restriktioner, der den 31. december 1993 eksisterer i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning med hensyn til sådanne kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder.

2. Idet det tilstræbes at virkeliggøre målsætningen om fri kapitalbevægelighed mellem medlemsstater og tredjelande i den størst mulige udstrækning, og uden at de øvrige kapitler i denne traktat berøres heraf, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen,

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat ved artikel G, nr. 15), i TEU.

vedtage foranstaltninger om kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, som vedrører direkte investeringer, herunder investering i fast ejendom, etablering, levering af finansielle tjenesteydelser eller værdipapirers adgang til kapitalmarkeder. Der kræves enstemmighed ved vedtagelse i henhold til dette stykke af foranstaltninger, som er et tilbageskridt i fællesskabslovgivningen med hensyn til liberaliseringen af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande.

Artikel 73 D (*)

1. Bestemmelserne i artikel 73 B griber ikke ind i medlemsstaternes ret til:

a) at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning, som sondrer imellem skatteydere, hvis situation er forskellig med hensyn til deres bopælssted eller med hensyn til det sted, hvor deres kapital er investeret

b) at træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre overtrædelser af deres nationale ret og forskrifter, især på skatte- og afgiftsområdet og i forbindelse med tilsynet med finansielle institutioner, eller til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Bestemmelserne i dette kapitel griber ikke ind i muligheden for at anvende sådanne restriktioner for etableringsretten, der er forenelige med denne traktat.

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat med artikel G, nr. 15), i TEU.

3. De foranstaltninger og fremgangsmåder, der er nævnt i stk. 1 og 2, må ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital og betalinger, som defineret i artikel 73 B.

Artikel 73 E (*)

Uanset artikel 73 B er de medlemsstater, der den 31. december 1993 er omfattet af en dispensation på grundlag af gældende fællesskabsret, berettiget til senest indtil den 31. december 1995 at opretholde de restriktioner for kapitalbevægelser, der er tilladt i kraft af de dispensationer, som gælder på nævnte tidspunkt.

Artikel 73 F (*)

Hvis kapitalbevægelser til eller fra tredjelande under ganske særlige omstændigheder medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, træffe beskyttelsesforanstaltninger for en periode på højst seks måneder over for tredjelande, hvis sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige.

Artikel 73 G (*)

1. Hvis en handling fra Fællesskabets side i de i artikel 228 A omhandlede tilfælde skønnes nødvendig, kan Rådet efter fremgangsmåden i artikel 228 A træffe de nødvendige hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat med artikel G, nr.15), i TEU.

2. Med forbehold af artikel 224, og så længe Rådet ikke har truffet foranstaltninger i medfør af stk. 1, kan en medlemsstat af alvorlige politiske grunde af hastende karakter træffe ensidige foranstaltninger over for et tredjeland med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger. Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes om sådanne foranstaltninger senest på dagen for deres ikrafttrædelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om en sådan afgørelse truffet af Rådet.

Artikel 73 H (*)

Indtil den 1. januar 1994 gælder følgende bestemmelser:

1) I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er gennemført mellem medlemsstaterne i medfør af denne traktat, forpligter hver medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjensteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

   Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

2) I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyt-

(*) Artikel 73 A-73 H som indsat med artikel G, nr. 15), i TEU.

tede betalinger, anvendes bestemmelserne i dette kapitel og i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner og om liberalisering af tjenesteydelser analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

3) Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i bilag III til denne traktat.

   Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

4) Såfremt det viser sig nødvendigt, træffer medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i denne traktat anførte mål.

AFSNIT IV

Transport

Artikel 74

På det i dette afsnit omhandlede sagsområde søger medlemsstaterne at nå traktatens mål inden for rammerne af en fælles transportpolitik.

Artikel 75 (*)

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

a) fælles regler for international transport til eller fra en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder

b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

c) foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden

d) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. De i stk. 1, litra a) og b), omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 16), i TEU.

3. Uanset fremgangsmåden i stk. 1 og under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af det fælles markeds oprettelse, fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen på transportområdet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.

Artikel 76

Indtil de i artikel 75, stk. 1, omhandlede bestemmelser er fastsat, kan ingen medlemsstat uden Rådets enstemmige samtykke ændre de bestemmelser, der gælder på transportområdet ved denne traktats ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder.

Artikel 77

Støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne traktat.

Artikel 78

Enhver foranstaltning, der træffes inden for rammerne af denne traktat vedrørende transportpriser og -vilkår, skal tage hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation.

Artikel 79

1. I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelses- eller bestemmelsesland.

2. Bestemmelsen i stk. 1 udelukker ikke, at andre foranstaltninger kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 75, stk. 1.

3. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsætter Rådet med kvalificeret flertal inden to år efter denne traktats ikrafttræden regler, der sikrer gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Det kan især fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gøre det muligt for Fællesskabets institutioner at påse overholdelsen af den i stk. 1 nævnte regel og for at sikre brugerne den fulde fordel af denne.

4. På eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstat undersøger Kommissionen de i stk. 1 omhandlede tilfælde af forskelsbehandling, og efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende medlemsstater, træffer den de nødvendige beslutninger inden for rammerne af de i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 fastlagte regler.

Artikel 80

1. Ved transport inden for Fælleskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer

nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, medmindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.

2. Kommissionen undersøger på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat de i stk. 1 omhandlede priser og vilkår, idet den på den ene side især tager hensyn til de krav, som en hensigtsmæssig regional økonomisk politik stiller, til de underudviklede områders behov og til problemerne i områder, der er alvorligt berørt af politiske forhold, og på den anden side til virkningerne af disse priser og vilkår på konkurrencen mellem de forskellige transportgrene.

Efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende medlemsstater træffer Kommissionen de fornødne beslutninger.

3. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ikke konkurrencetariffer.

Artikel 81

Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver ud over transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.

Artikel 82

Bestemmelserne i dette afsnit af traktaten udgør ingen hindring for de foranstaltninger, der er truffet i Forbundsrepublikken Tyskland, for så vidt disse er nødvendige for at opveje de af Tysklands deling forårsagede ulemper for økonomien i visse af Forbundsrepublikkens områder, der berøres af denne deling.

Artikel 83

Der oprettes et rådgivende udvalg for Kommissionen sammensat af sagkyndige udpeget af medlemsstaternes regeringer. Kommissionen hører dette udvalg i transportspørgsmål, når den skønner det hensigtsmæssigt, uden at de beføjelser, der tilkommer Det Økonomiske og Sociale Udvalgs transportsektion, herved indskrænkes.

Artikel 84

1. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje.

2. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe beslutning om, hvorvidt, i hvilket omfang og på hvilken måde passende bestemmelser vil kunne fastsættes for sø- og luftfart.

Procedurebestemmelserne i artikel 75, stk. 1 og 3, finder anvendelse.

AFSNIT V

De fælles regler om konkurrence, fiskale spørgsmål og indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne (*)

(*) Overskriften indsat ved artikel G, nr. 17, i TEU.

KAPITEL 1

KONKURRENCEREGLERNE

1. Afdeling

Regler for virksomhederne

Artikel 85

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Artikel 86

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartner, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Artikel 87

1. Inden tre år efter denne traktats ikrafttræden udsteder Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, med enstemmighed fornødne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artiklerne 85 og 86.

Hvis sådanne bestemmelser ikke er blevet vedtaget inden ovennævnte frists udløb, træffes de af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

2. Bestemmelserne i stk. 1 har især til formål:

a) ved indførelse af bøder og tvangsbøder at sikre overholdelsen af de i artikel 85, stk. 1, og artikel 86 nævnte forbud

b) at fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelsen i artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt

c) i påkommende tilfælde at træffe nærmere bestemmelse om anvendelsesområdet for bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 inden for de forskellige erhvervsgrene

d) at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen i forbindelse med anvendelsen af de i dette stykke nævnte bestemmelser

e) at bestemme forholdet mellem den nationale lovgivning på den ene side, og på den anden side bestemmelserne i denne afdeling samt de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne artikel.

Artikel 88

Indtil de i medfør af artikel 87 trufne bestemmelser træder i kraft, træffer medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med deres lovgivning og bestemmelserne i artiklerne 85, navnlig stk. 3, og 86 afgørelse om aftalers tilladelighed samt om misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet.

Artikel 89

1. Under forbehold af bestemmelserne i artikel 88 påser Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, at de i artiklerne 85 og 86 fastlagte principper anvendes. På begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ undersøger den sammen med medlemsstatens kompetente myndigheder, der skal bistå den, tilfælde af formodet overtrædelse af forannævnte principper. Finder Kommissionen, at der har fundet en overtrædelse sted, foreslår den passende midler til at bringe denne til ophør.

2. Bringes en overtrædelse ikke til ophør, fastslår Kommissionen ved en beslutning, der skal ledsages af grunde, at der foreligger en overtrædelse. Den kan offentliggøre beslutningen og bemyndige medlemsstaterne til at træffe de nødvendige modforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 90

1. Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 7 og 85-94 nævnte.

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

3. Kommissionen påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger.

2. Afdeling

Dumping

Artikel 91

1. Såfremt Kommissionen i løbet af overgangsperioden efter anmodning af en medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted inden for fællesmarkedet, retter den henstillinger til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophør.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

2. Så snart denne traktat er trådt i kraft, skal varer med oprindelse i en medlemsstat, eller som frit kan omsættes der, og som er blevet eksporteret til en anden medlemsstat, tillades genindført i førstnævnte stat, uden at de kan pålægges told eller undergives kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Kommissionen udfærdiger egnede regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke.

3. Afdeling

Statsstøtte

Artikel 92

1. Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at be-

gunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

2. Forenelige med fællesmarkedet er:

a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse

b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder

c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.

3. Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:

a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse

b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi

c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Der pr. 1. januar 1957 bestående støtteforanstaltninger til fordel for skibsbygningsindustrien i det omfang, de alene modsvarer en manglende toldbeskyttelse, formindskes

dog gradvis på de samme betingelser som dem, der gælder for fjernelsen af toldsatserne, og med forbehold af de bestemmelser i denne traktat, der tager sigte på en fælles handelspolitik over for tredjeland

d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser (*)

e) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

Artikel 93

1. Kommissionen foretager sammen med medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

2. Finder Kommissionen — efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger — at en støtte, som ydes af en stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

Såfremt den pågældende stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen.

(*) Litra d) som indsat ved artikel G, nr. 18), i TEU.

På begæring af en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed beslutte, at en af denne stat ydet eller planlagt støtte, uanset bestemmelserne i artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning. Har Kommissionen indledt den i dette stykkes første afsnit fastsatte fremgangsmåde med hensyn til denne støtteforanstaltning, bevirker den pågældende stats begæring til Rådet, at sagens behandling udsættes, indtil Rådet har taget stilling til spørgsmålet.

Dog træffer Kommissionen beslutning, såfremt Rådet ikke har taget stilling inden tre måneder efter, at begæringen er fremsat.

3. Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, iværksætter den uopholdeligt den i stk. 2 fastsatte fremgangsmåde. Den pågældende medlemsstat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

Artikel 94 (*)

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan udstede de fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artikel 92 og 93, og især fastlægge betingelser for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 19, i TEU.

Kapitel 2

FISKALE BESTEMMELSER

Artikel 95

Ingen medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer senest ved begyndelsen af anden etape de ved denne traktats ikrafttræden gældende bestemmelser, som strider mod ovenstående regler.

Artikel 96

Ved udførsel af varer til en medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel 97

Medlemsstater, der opkræver omsætningsafgift som en kumulativ flerledsafgift, kan med hensyn til interne afgifter, som de pålægger indførte varer,

eller godtgørelser for udførte varer fastsætte gennemsnitssatser for varer eller grupper af varer, dog under iagttagelse af de i artiklerne 95 og 96 anførte principper.

Er de af en medlemsstat fastsatte gennemsnitssatser ikke i overensstemmelse med de forannævnte principper, meddeler Kommissionen den pågældende stat passende direktiver eller beslutninger.

Artikel 98

For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse af afgifter ved udførsel til andre medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra medlemsstater ikke pålægges, medmindre Rådet på forhånd med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag har godkendt de påtænkte foranstaltninger for en begrænset periode.

Artikel 99 (*)

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætnigsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang en sådan harmonisering er nødvendig for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion inden for den artikel 7 A fastsatte frist.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 20), i TEU.

Kapitel 3

TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE

Artikel 100 (*)

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion.

Artikel 100 A

1. Uanset artikel 100 og medmindre andet er bestemt i denne traktat, finder følgende bestemmelser anvendelse med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 7 A fastsatte mål. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion (**).

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 21), i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel G, nr. 22), i TEU.

3. Kommissionens forslag i henhold til stk. 1 inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau.

4. Når en medlemsstat, efter at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at anvende nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 36, eller som vedrører beskyttelse af arbejdsmiljøet eller miljøbeskyttelse, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen bekræfter de pågældende bestemmelser efter at have konstateret, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser.

5. De ovennævnte harmoniseringsforanstaltninger indeholder i de relevante tilfælde en beskyttelsesklausul, der bemyndiger medlemsstaterne til med en eller flere af de ikke-økonomiske begrundelser, der er nævnt i artikel 36, at træffe foreløbige foranstaltninger, der er undergivet en fællesskabskontrolprocedure.

Artikel 100 B

1. I løbet af 1992 gennemgår Kommissionen med hver enkelt medlemsstat de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af artikel 100 A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til nævnte artikel.

Rådet, der træffer afgørelse i henhold til bestemmelserne i artikel 100 A, kan vedtage, at bestemmelser, der er gældende i en medlemsstat, skal anerkendes som værende ligeværdige med bestemmelser, der anvendes af en anden medlemsstat.

2. Artikel 100 A, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

3. Kommissionen foretager den i stk. 1, første afsnit, omhandlede gennemgang og fremsætter passende forslag i så god tid, at Rådet kan træffe afgørelse inden udgangen af 1992.

Artikel 100 C (*)

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

2. I tilfælde af, at der i et tredjeland opstår en nødsituation, der indebærer fare for en pludselig tilstrømning af statsborgere fra dette land til Fællesskabet, kan Rådet dog med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen indføre visumpligt i en periode på højst seks måneder for statsborgere fra det pågældende land. Den visumpligt, der indføres i henhold til dette stykke, kan forlænges efter fremgangsmåden i stk. 1.

3. Fra den 1. januar 1996 træffer Rådet de i stk. 1 nævnte afgørelser med kvalificeret flertal. Rådet vedtager inden denne dato med kvalificeret

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 23), i TEU.

flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet foranstaltninger vedrørende en ensartet udfomning af visa.

4. På de områder, der er nævnt i denne artikel, skal Kommissionen behandle enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat om, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet.

5. Denne artikel berører ikke medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser til at opretholde lov og orden og beskytte den indre sikkerhed.

6. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på andre forhold, hvis der træffes beslutning herom i henhold til artikel K.9 i bestemmelserne om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender i traktaten om Den Europæiske Union med forbehold af de afstemningsregler, der fastlægges samtidig hermed.

7. Bestemmelserne i konventioner, som er i kraft mellem medlemsstaterne vedrørende forhold, der er omfattet af denne artikel, forbliver i kraft, så længe deres indhold ikke er erstattet af direktiver eller foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikel.

Artikel D (*)

Det koordinationsudvalg bestående af højtstående embedsmænd, der oprettes i henhold til artikel K.4 i traktaten om Den Europæiske Union, bidrager til forberedelsen af Rådets arbejde på de områder, der er nævnt i artikel 100 C, jf. dog artikel 151.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 24), i TEU.

Artikel 101

Finder Kommissionen, at bestående forskelle i medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene på fællesmarkedet og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende medlemsstater herom.

Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal de dertil nødvendige direktiver. Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre formålstjenlige foranstaltninger, der har hjemmel i denne traktat.

Artikel 102

1. Når der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en ved lov eller administrativt fastat bestemmelse fremkalder en fordrejning som nævnt i foregående artikel, skal den medlemsstat, som vil gennemføre foranstaltningen, rådføre sig med Kommissionen. Efter samråd med medlemsstaterne henstiller Kommissionen til de pågældende stater at træffe formålstjenlige foranstaltninger med henblik på at undgå den omhandlede fordrejning.

2. Såfremt den medlemsstat, som vil indføre eller ændre nationale bestemmelser, ikke følger en henstilling, som Kommissionen har rettet til den, kan det ikke i medfør af artikel 101 kræves, at de øvrige medlemsstater ændrer deres nationale bestemmelser med henblik på at fjerne denne fordrejning. Fremkalder en medlemsstat, som ikke har taget hensyn til Kommissionens henstilling, en fordrejning udelukkende til egen skade, finder bestemmelserne i artikel 101 ikke anvendelse.

AFSNIT VI (*)

Den økonomiske og monetære politik

(*) Nyt afsnit som indsat ved artikel G, nr. 25), i TEU som erstatning for afsnit II, artikel 102 A-109.

Kapitel 1

DEN ØKONOMISKE POLITIK

Artikel 102 A

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politikker med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål, som disse er fastlagt i artikel 2, og i forbindelse med de overordnede retningslinjer, der er nævnt i artikel 103, stk. 2. Medlemsstaterne og Fællesskabet handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

Artikel 103

1. Medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet i overensstemmelse med artikel 102 A.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, udarbejder et udkast til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker og forelægger sine resultater for Det Europæiske Råd.

De Europæiske Råd drøfter på grundlag af denne rapport fra Rådet en konklusion med hensyn til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker.

På grundlag af denne konklusion vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, en henstilling, hvori disse overordnede retningslinjer er fastlagt. Rådet underretter Europa-Parlamentet om sin henstilling.

3. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater, skal Rådet på grundlag af rapporter fra Kommissionen overvåge den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, og regelmæssigt foretage en samlet bedømmelse.

Med henblik på denne multilaterale overvågning tilsender medlemsstaterne Kommissionen oplysning om vigtige foranstaltninger, som de har truffet inden for deres økonomiske politik, samt andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige.

4. Viser det sig i forbindelse med den i stk. 3 nævnte fremgangsmåde, at en medlemsstats økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, eller at der er risiko for, at den bringer Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan beslutte at offentliggøre sine henstillinger.

Formanden for Rådet og Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning. Formanden for Rådet kan opfordres til at give møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis Rådet har offentliggjort henstillingerne.

5. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

Artikel 103 A

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende medlemsstat finansiel støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

Artikel 104

1. Det er ECB og medlemsstaternes centralbanker, i det følgende benævnt »de nationale centralbanker«, forbudt at give fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for offentligt ejede kreditinstitutter, som i forbindelse med forsyningen med reserver fra centralbankernes side skal have samme behandling af de nationale centralbanker og ECB som private kreditinstitutter.

Artikel 104 A

1. Enhver foranstaltning, der ikke er baseret på tilsynsmæssige hensyn, og hvorved der gives fællesskabsinstitutioner eller -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne privilegeret adgang til finansielle institutioner, er forbudt.

2. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 104 B

1. Fællesskabet hæfter ikke for og må heller ikke påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. En medlemsstat hæfter ikke for og påtager sig ikke forpligtelser indgået af centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i en anden medlemsstat, idet dette dog ikke gælder for gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab.

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af de forbud, der er omhandlet i artikel 104 og i nærværende artikel.

Artikel 104 C

1. Medlemsstaterne skal undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

2. Kommissionen overvåger udviklingen i medlemsstaternes budgetsituation og i deres offentlige gæld med henblik på at identificere alvorlige fejl. Den skal navnlig undersøge, om budgetdisciplinen overholdes på grundlag af følgende to kriterier:

a) hvorvidt den procentdel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre

   — denne procentdel er faldet væsentligt og vedvarende og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien

   — eller overskridelsen af referenceværdien kun er exceptionel og midlertidig, og nævnte procentdel fortsat ligger tæt på referenceværdien

b) hvorvidt den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger en given referenceværdi, medmindre denne procentdel mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed.

Referenceværdierne er fastsat i den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne traktat.

3. Hvis en medlemsstat ikke opfylder kravene i forbindelse med et af eller begge disse kriterier udarbejder Kommissionen en rapport. I Kommissionens rapport tages der ligeledes hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, samt til alle andre relevante forhold, herunder medlemsstatens økonomiske og budgetmæssige situation på mellemlang sigt.

Kommissionen kan ligeledes udarbejde en rapport, hvis den, selv om kravene efter kriterierne er opfyldt, er af den opfattelse, at der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat.

4. Det i artikel 109 C omhandlede udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens rapport.

5. Hvis Kommissionen finder, at der er eller kan opstå et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, skal den afgive en udtalelse til Rådet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og under hensyntagen til de bemærkninger, som den pågældende medlemsstat måtte ønske at fremsætte, fastslår efter en generel vurdering, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.

7. Fastslås det i henhold til stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter Rådet henstillinger til den pågældende medlemsstat med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist. Disse henstillinger offentliggøres ikke, jf. dog stk. 8.

8. Konstaterer Rådet, at dets henstillinger ikke er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger inden for den fastsatte frist, kan det offentliggøre sine henstillinger.

9. Undlader en medlemsstat fortsat at efterkomme Rådets henstillinger, kan Rådet beslutte at pålægge medlemsstaten inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen.

I et sådant tilfælde kan Rådet anmode den pågældende medlemsstat om at forelægge rapporter i henhold til en bestemt tidsplan for at undersøge denne medlemsstats tilpasningsbestræbelser.

10. Den i artikel 169-170 fastsatte klageret kan ikke udøves i forbindelse med stk. 1-9 i nærværende artikel.

11. Så længe en medlemsstat ikke efterkommer en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med stk. 9, kan Rådet beslutte at anvende eller forstærke, alt efter situationen, en eller flere af følgende foranstaltninger:

— kræve, at den pågældende medlemsstat offentliggør yderligere oplysninger, der skal specificeres af Rådet, før den udsteder obligationer og andre værdipapirer

— opfordre Den Europæiske Investeringsbank til at tage sin udlånspolitik over for den pågældende medlemsstat op til fornyet overvejelse

— kræve, at den pågældende medlemsstat deponerer et ikke-rentebærende beløb af en passende størrelse hos Fællesskabet, indtil det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret

— pålægge bod af en passende størrelse.

Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om de afgørelser, der er truffet.

12. Rådet ophæver nogle af eller alle sine afgørelser som omhandlet i stk. 6-9 og stk. 11, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret. Hvis Rådet tidligere er fremkommet med offentlige henstillinger, fremsætter det, så snart afgørelsen efter stk. 8 er ophævet, en offentlig erklæring om, at der ikke længere er et uforholdsmæssigt stort underskud i den pågældende medlemsstat.

13. Når Rådet træffer de i stk. 7-9 og stk. 11 og 12 nævnte afgørelser, træffer det afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer som vægtet i henhold til artikel 148, stk. 2, idet stemmer afgivet af den berørte medlemsstat dog ikke medregnes.

14. Den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til denne traktat, indeholder yderligere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, vedtager passende bestemmelser, som derefter erstatter ovennævnte protokol.

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette stykke fastsætter Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. januar 1994 de nærmere regler og definitioner for anvendelsen af bestemmelserne i nævnte protokol.

Kapitel 2

DEN MONETÆRE POLITIK

Artikel 105

1. Hovedmålet for ESCB er at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål som fastsat i artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri

konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

2. De grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB, er:

— at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik

— at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109

— at besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutareserver

— at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3. Stk. 2, tredje led, berører ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

4. ECB skal høres

— om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder

— af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6.

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

5. ESCB bidrager til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB samt efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, kan overdrage ECB specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsselskaber.

Artikel 105 A

1. ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

Artikel 106

1. ESCB består af ECB og de nationale centralbanker.

2. ECB har status som juridisk person.

3. ESCB styres af ECB's besluttende organer, som er Styrelsesrådet og direktionen.

4. ESCB-statutten er nedfældet i en protokol, der er knyttet som bilag til denne traktat.

5. Artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og 36 i ESCB-statutten kan ændres af Rådet, der enten træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I hvert tilfælde skal der indhentes samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

6. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller på grundlag af en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen, vedtager de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i ESCB-statutten.

Artikel 107

Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som de har fået pålagt ved denne traktat og ESCB-statutten må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's eller af de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 108

Senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB sørger hver medlemsstat for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne traktat og ESCB-statutten.

Artikel 108 A

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB, skal ECB i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat og på de betingelser, der er fastsat i ESCB-statutten:

— udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22 eller 25.2 i ESCB-statutten, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 106, stk. 6

— vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter denne traktat og ESCB-statutten

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

2. En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Artikel 190, 191 og 192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 109

1. Uanset artikel 228 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, efter høring af Europa-Parlamentet, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i stk. 3 for de der nævnte arrangementer indgå formelle aftaler om et valutakurssystem for ecuen over for ikke-fællesskabsvalutaer. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra ECB eller Kommissionen og efter høring af ECB, hvor det tilstræbes at opnå en konsensus, der er i overensstemmelse med målsætningen om prisstabilitet, kan vedtage, ændre eller ophæve centralkurserne for ecuen inden for valutakurssystemet. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om enhver vedtagelse, ændring eller ophævelse af centralkurserne for ecuen.

2. Såfremt der ikke findes noget valutakurssystem i forhold til en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer som nævnt i stk. 1, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal enten på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB eller på grundlag af en henstilling

fra ECB, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken i forhold til disse valutaer. Disse generelle retningslinjer berører ikke ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

3. Såfremt Fællesskabet skal forhandle aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger med en eller flere stater eller internationale organisationer, fastlægger Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af ECB, unanset artikel 228 arrangementer for forhandling og indgåelse af sådanne aftaler. Disse arrangementer skal sikre, at Fællesskabet udtrykker én enkelt holdning. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud.

Aftaler, der er indgået i henhold til dette stykke, er bindende for Fællesskabets institutioner, ECB og medlemsstaterne.

4. Med forbehold af stk. 1 skal Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB med kvalificeret flertal, fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union samt, idet det her træffer afgørelse med enstemmighed, fastlægge dets repræsentation under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i artikel 103 og 105.

5. Med forbehold af Fællesskabets kompetence og Fællesskabets aftaler for så vidt angår Den Økonomiske og Monetære Union, kan medlemsstaterne forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Kapitel 3

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

Artikel 109 A

1. ECB's Styrelsesråd består af medlemmerne af ECB's direktion og cheferne for de nationale centralbanker.

2. a) Direktionen består af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

   b) Formanden og næstformanden samt de øvrige medlemmer af direktionen udnævnes blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau, på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet for ECB.

   Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

   Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af direktionen.

Artikel 109 B

1. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan uden stemmeret deltage i møderne i ECB's Styrelsesråd.

Formanden for Rådet kan fremsætte forslag til drøftelse i ECB's Styrelsesråd.

2. Formanden for ECB opfordres til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver.

3. ECB fremsender en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd. Formanden for ECB forelægger beretningen for Rådet og for Europa-Parlamentet, som kan foranstalte en generel drøftelse på grundlag heraf.

Formanden for ECB og de øvrige medlemmer af direktionen kan på anmodning af Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

Artikel 109 C

1. Med henblik på at fremme en samordning af medlemsstaternes politik i det fulde omfang, der er nødvendigt for det indre markeds funktion, oprettes der et rådgivende Monetært Udvalg.

Udvalget har til opgave:

— at følge medlemsstaternes og Fællesskabets monetære og finansielle situation samt medlemsstaternes almindelige betalingssystemer og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner

— med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2, 3, 4 og 5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 109 E, stk. 2, artikel 109 F, stk. 6, artikel 109 H, 109 I, 109 J, stk. 2, og artikel 109 K, stk. 1

— mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af denne traktat og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; Udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det Monetære Udvalg.

2. Ved indledningen af tredje fase oprettes der et Økonomisk og Finansielt Udvalg. Det Monetære Udvalg, der er omhandlet i stk. 1, opløses.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg har til opgave:

— at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner

— at følge medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske og finansielle situation og aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og

Kommissionen, især om de finansielle forbindelser med tredjelande og internationale institutioner

— med forbehold af artikel 151 at bidrage til forberedelsen af Rådets arbejde som nævnt i artikel 73 F, 73 G, artikel 103, stk. 2-5, artikel 103 A, 104 A, 104 B, 104 C, artikel 105, stk. 6, artikel 105 A, stk. 2, artikel 106, stk. 5 og 6, artikel 109, 109 H, artikel 109 I, stk. 2 og 3, artikel 109 K, stk. 2, og artikel 109 L, stk. 4 og 5, og at udføre andre rådgivende og forberedende opgaver, som Rådet har pålagt det

— mindst en gang om året at undersøge situationen med hensyn til kapitalbevægelser og friheden til at foretage betalinger, som den følger af anvendelsen af traktaten og af Rådets foranstaltninger; undersøgelsen skal omfatte alle foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger; udvalget aflægger beretning til Kommissionen og Rådet om resultaterne af denne undersøgelse.

Medlemsstaterne, Kommissionen og ECB udnævner hver højst to medlemmer af udvalget.

3. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB og det i denne artikel omhandlede udvalg, fastlægger nærmere bestemmelser for sammensætningen af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den pågældende afgørelse.

4. Ud over de opgaver, der er anført i stk. 2, følger udvalget, såfremt og så længe der findes medlemsstater med en dispensation som nævnt i artikel 109 K og 109 L, disse medlemsstaters monetære og finansielle situation samt deres generelle betalingssystem og aflægger regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen.

Artikel 109 D

For så vidt angår spørgsmål, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 103, stk. 4, artikel 104 C, bortset fra stk. 14, artikel 109, 109 J, 109 K og artikel 109 L, stk. 4 og 5, kan Rådet eller en medlemsstat anmode Kommissionen om, alt efter tilfældet, at fremsætte en henstilling eller et forslag. Kommissionen behandler sådanne anmodninger og forelægger straks Rådet sine konklusioner.

Kapitel 4

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 109 E

1. Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1994.

2. Inden denne dato

a) skal hver medlemsstat:

— om nødvendigt træffe passende foranstaltninger til at efterleve forbuddene i artikel 73 B, med forbehold af artikel 73 E, og i artikel 104 og artikel 104 A, stk. 1

— om fornødent, med henblik på at muliggøre den i litra b) nævnte vurdering, vedtage flerårige programmer med et formål at sikre den vedvarende konvergens, der er nødvendig for gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser.

b) skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurdere de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og monetære konvergens, især for så vidt angår prisstabilitet og sunde offentlige finanser, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne om det indre marked.

3. Bestemmelserne i artikel 104, artikel 104 A, stk. 1, artikel 104 B, stk. 1, og artikel 104 C, bortset fra stk. 1, 9, 11 og 14, finder anvendelse fra begyndelsen af anden fase.

Bestemmelserne i artikel 103 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, 105 A, 107, 109, 109 A, 109 B samt artikel 109 C, stk. 2 og 4, finder anvendelse fra begyndelsen af tredje fase.

4. I anden fase skal medlemsstaterne bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

5. Under anden fase skal hver medlemsstat i givet fald indlede den proces, der skal føre frem til dens centralbanks uafhængighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 108.

Artikel 109 F

1. Ved indledningen af anden fase oprettes Det Europæiske Monetære Institut, i det følgende benævnt »EMI«, og det påbegynder sit virke; det har status som juridisk person og ledes og forvaltes af et råd, der består af en formand og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand.

Formanden udnævnes ved fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Komitéen af Medlemsstaternes Centralbankchefer, i det føl-

gende benævnt »Centralbankchefkomitéen« eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme og har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner næstformanden.

Statutten for EMI fastsættes i en protokol, der knyttes som bilag til denne traktat.

Centralbankchefkomitéen opløses ved indledningen af anden fase.

2. EMI har til opgave at

— styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes centralbanker

— styrke samordningen af medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet

— overvåge det europæiske monetære systems funktion

— afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører de finansielle institutioners og markeders stabilitet

— overtage opgaverne fra Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde, som opløses; de nærmere bestemmelser for opløsningen fastsættes i statutten for EMI

— lette anvendelsen af ecuen og overvåge dens udvikling, herunder om ecu-clearingsystemet fungerer smidigt.

3. Som forberedelse til tredje fase skal EMI

— forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre en fælles monetær politik i tredje fase

— hvor det er nødvendigt fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde

— forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB

— fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger

— føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecu-sedler.

Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de vedtægtsmæssige, organisationsmæssige og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase. Disse rammer forelægges ECB til afgørelse på datoen for dennes oprettelse.

4. EMI, der træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af medlemmerne af dets Råd, kan

— afgive udtalelser eller rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver medlemsstat har indført

— rette udtalelser eller henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, og navnlig det europæiske monetære systems funktion

— rette henstillinger til medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5. EMI kan efter enstemmig afgørelse beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

6. EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, høres EMI af myndighederne i medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde.

7. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, kan overdrage EMI andre opgaver med henblik på forberedelsen af tredje fase.

8. I de tilfælde, hvor ECB ifølge denne traktat har en rådgivende funktion skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til EMI.

I de tilfælde, hvor EMI ifølge denne traktat har en rådgivende funktion, skal henvisninger til EMI i tiden før den 1. januar 1994 forstås som henvisninger til Centralbankchefkomitéen.

9. I anden fase forstås udtrykket ECB, som anvendt i artikel 173, 175, 176, 177, 180 og 215, som EMI.

Artikel 109 G

Ecu-kurvens valutasammensætning ændres ikke.

Fra indledningen af tredje fase er ecuens værdi uigenkaldeligt fastlåst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 109 L, stk. 4.

Artikel 109 H

1. I tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe det fælles markeds funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen straks en undersøgelse af situationen i den pågældende stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i denne traktat under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende stat at træffe.

Såfremt de af en medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra det i artikel 109 C nævnte udvalg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger

vilkårene for og den nærmere udformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke medlemsstaterne kan henvende sig

b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når den stat, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative restriktioner over for tredjelande

c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

3. Godkender Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den stat, der er i vanskeligheder, til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse og ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 I

1. Opstår der en pludselig betalingsbalancekrise, og træffes der ikke omgående beslutning i henhold til artikel 109 H, stk. 2, kan den pågældende medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i det fælles markeds funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 109 H.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af det i artikel 109 C nævnte udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

4. Denne artikel finder ikke længere anvendelse fra begyndelsen af tredje fase, jf. dog artikel 109 K, stk. 6.

Artikel 109 J

1. Kommissionen og EMI aflægger beretning til Rådet om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union. Disse beretninger skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 107 og 108 i denne traktat, samt med ESCB-statutten. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver medlemsstat har opfyldt følgende kriterier:

— en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet

— holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104 C, stk. 6

— overholdelse af de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre medlemsstaters valutaer

— den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

De fire kriterier, der er nævnt i dette stykke, og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til denne traktat. Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ecuens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelsen for udviklingen i enhedslønomkostningerne og andre prisindeks.

2. På grundlag af disse beretninger vurderer Rådet med kvalificeret flertal efter henstilling fra Kommissionen,

— om hver enkelt medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta

— om et flertal af medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta,

og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Europa-Parlamentet skal høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

3. Under behørigt hensyn til de beretninger, der er omhandlet i stk. 1, samt til den udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er omhandlet i stk. 2,

skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, med kvalificeret flertal og senest den 31. december 1996 afgøre

— om et flertal af medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta på grundlag af de anbefalinger fra Rådet, der er omhandlet i stk. 2

— om det er hensigtsmæssigt for Fællesskabet at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

og i bekræftende fald

— fastsætte datoen for indledning af tredje fase.

4. Hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, indledes den tredje fase den 1. januar 1999. Inden den 1. juli 1998 skal Rådet, i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, efter en gentagelse af fremgangsmåden i stk. 1 og 2 med undtagelse af stk. 2, andet led, og under hensyn til de i stk. 1 omhandlede beretninger samt Europa-Parlamentets udtalelse, med kvalificeret flertal og på grundlag af Rådets anbefalinger som omhandlet i stk. 2 bekræfte, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta.

Artikel 109 K

1. Såfremt beslutningen er blevet truffet om at fastsætte datoen i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, træffer Rådet på grundlag af sine anbefalinger som omhandlet i artikel 109 J, stk. 2, med kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen afgørelse om, hvorvidt nogle medlemsstater skal indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel og i givet fald hvilke. Sådanne medlemsstater benævnes i denne traktat »medlemsstater med dispensation«.

Såfremt Rådet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, skal de medlemsstater, der ikke opfylder betingelserne, indrømmes en dispensation som defineret i stk. 3 i nærværende artikel. Sådanne medlemsstater benævnes i denne traktat: »medlemsstater med dispensation«.

2. Mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation, aflægger Kommissionen og ECB beretning til Rådet efter fremgangsmåden i artikel 109 J, stk. 1. Efter høring af Europa-Parlamentet og efter drøftelse i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige betingelser baseret på kriterierne i artikel 109 J, stk. 1, og ophæver de pågældende medlemsstaters dispensation.

3. En dispensation som anført i stk. 1 medfører, at følgende artikler ikke gælder for den pågældende medlemsstat: artikel 104 C, stk. 9 og 11, artikel 105, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b). Udelukkelsen af den pågældende medlemsstat og dens nationale centralbank fra rettighederne og forpligtelserne inden for ESCB er præciseret i kapitel IX i ESCB-statutten.

4. I artikel 105, stk. 1, 2 og 3, artikel 105 A, 108 A, 109 og artikel 109 A, stk. 2, litra b), forstås ved medlemsstater »medlemsstater uden dispensation«.

5. Stemmerettighederne for medlemsstater med dispensation suspenderes i forbindelse med de rådsafgørelser, hvortil der henvises i de i stk. 3 nævnte artikler i denne traktat. Uanset artikel 148 og artikel 189 A, stk. 1, defineres kvalificeret flertal i dette tilfælde som to tredjedele af de stemmer,

der er afgivet af repræsentanterne for medlemsstater uden dispensation som vægtet i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, og der kræves enstemmighed blandt de pågældende medlemsstater for så vidt angår en retsakt, der kræver enstemmighed.

6. Artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på en medlemsstat med dispensation.

Artikel 109 L

1. Straks efter, at afgørelsen om datoen for indledning af tredje fase er truffet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 3, eller i påkommende tilfælde straks efter den 1. juli 1998:

— vedtager Rådet de bestemmelser, der henvises til i artikel 106, stk. 6

— udpeger regeringerne i medlemsstaterne uden dispensation efter fremgangsmåden i artikel 50 i ESCB-statutten formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af ECB's direktion. Hvis der er medlemsstater med dispensation, kan antallet af medlemmer af direktionen være mindre end det, der er fastsat i artikel 11.1 i ESCB-statutten, men det må under ingen omstændigheder være under fire.

Så snart direktionen er blevet udnævnt, er ESCB og ECB oprettet, og de forbereder deres fulde virke som beskrevet i denne traktat og ESCB-statutten. Den fulde udøvelse af deres beføjelser begynder på tredje fases første dag.

2. Så snart ECB er oprettet, overtager ECB om nødvendigt EMI's opgaver. EMI træder i likvidation, når ECB er oprettet; de nærmere regler for likvidationen er fastsat i EMI-statutten.

3. Hvis og så længe der er medlemsstater med dispensation, og med forbehold af artikel 106, stk. 3, i denne traktat, nedsættes ECB's Generelle Råd, jf. artikel 45 i ESCB-statutten, som ECB's tredje besluttende organ.

4. På datoen for indledning af tredje fase vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, de omregningskurser, til hvilke deres valutaer fastlåses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs ecuen træder i stedet for disse valutaer, og ecuen vil blive en selvstændig valuta. Denne foranstaltning ændrer ikke i sig selv ecuens værdi udadtil. Rådet træffer efter samme fremgangsmåde også de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af ecuen som disse medlemsstaters fælles valuta.

5. Hvis det i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 K, stk. 2, besluttes at ophæve en dispensation, vedtager Rådet med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation og den berørte medlemsstat, på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB, den kurs, til hvilken ecuen træder i stedet for den berørte medlemsstats valuta, og træffer de andre foranstaltninger, som er nødvendige for indførelse af ecuen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat.

Artikel 109 M

1. Indtil indledningen af tredje fase behandler hver medlemsstat sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Medlemsstaterne tager i denne forbindelse hensyn til erfaringer fra samarbejdet inden for rammer-

ne af det europæiske monetære system (EMS) og udviklingen af ecuen under iagttagelse af de gældende beføjelser.

2. Fra indledningen af tredje fase og så længe en medlemsstat har dispensation finder stk. 1 tilsvarende anvendelse på den pågældende medlemsstats valutakurspolitik.

AFSNIT VII (*)

Den fælles handelspolitik

(*) Nyt afsnit som indsat ved artikel G, nr. 26), i TEU som erstatning for afsnit II, kapitel 4, artikel 110 - 116.

Artikel 110

Ved at oprette en Toldunion har medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrankerne.

Den fælles handelspolitik skal tage hensyn til den gunstige indflydelse, som afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne kan udøve med hensyn til at styrke konkurrenceevnen hos medlemsstaternes virksomheder.

Artikel 111

(ophævet)

Artikel 112

1. Med forbehold af de forpligtelser, som medlemsstaterne har påtaget sig inden for andre internationale organisationer, skal medlemsstaternes støtteordninger vedrørende eksport til tredjeland gradvis harmoniseres inden overgangsperiodens udløb, i det omfang det er nødvendigt for at undg å, at konkurrencen mellem virksomhederne inden for Fællesskabet fordrejes.

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed indtil udløbet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal de direktiver, der er nødvendige herfor.

2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på godtgørelse, som ydes ved eksport af varer fra en medlemsstat til tredjeland, det være sig godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning eller af indirekte skatter, herunder omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang denne godtgørelse ikke overstiger de afgiftsbeløb, som har været pålagt de eksporterede varer direkte eller indirekte.

Artikel 113 (*)

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår toldændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

De relevante bestemmelser i artikel 228 finder anvendelse.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 28), i TEU.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 114

(ophævet)

Artikel 115 (*)

For at sikre, at gennemførelse af de handelspolitiske foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne traktat, ikke hindres af fordrejninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre medlemsstaters side. Gør Kommissionen ikke dette, kan den bemyndige medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed anmoder medlemsstaterne Kommissionen om bemyndigelse til selv at træffe de nødvendige foranstaltninger; Kommissionen udtaler sig hurtigst muligt, og de pågældende medlemsstater underretter derefter de øvrige medlemsstater. Kommissionen kan til enhver tid beslutte, at de pågældende medlemsstater skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i det fælles markeds funktion.

Artikel 116

(ophævet)

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 30), i TEU.

AFSNIT VIII

Social- og arbejdsmarkedspolitikken, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom (*)

(*) Overskrift som indsat ved artikel G, nr. 32), i TEU.

KAPITEL 1

SOCIALE BESTEMMELSER

Artikel 117

Medlemsstaterne er enige om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmarkedets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, som af de i denne traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser.

Artikel 118

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat har Kommissionen i overensstemmelse med traktatens almindelige målsætning til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår:

— beskæftigelsen

— arbejdsretten og arbejdsvilkårene

— den almindelige og videregående faglige uddannelse

— den sociale tryghed

— beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme

— sundhedsforskrifter for arbejde

— organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellen arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for de internationale organisationer.

Kommissionen rådfører sig med Det Økonomiske og Sociale Udvalg, inden de afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

Artikel 118 A

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed og sætter sig som mål at harmonisere vilkårene på dette område på et stadig stigende niveau.

2. Med henblik på at bidrage til at virkeliggøre det i stk. 1 fastlagte mål vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved udstedelse af direktiver de mini-

mumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyntagen til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne (*).

I disse direktiver undgås det, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

3. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med denne traktat.

Artikel 118 B

Kommissionen bestræber sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, idet denne dialog, hvis parterne finder det ønskeligt, kan føre til, at der knyttes aftalemæssige forbindelser.

Artikel 119

Hver medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

Ved »løn« forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

(*) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel G, nr. 33), i TEU.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag

b) at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.

Artikel 120

Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

Artikel 121

Efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg kan Rådet med enstemmighed overdrage Kommissionen opgaver vedrørende iværksættelse af fælles foranstaltninger, især for så vidt angår social tryghed for de i artiklerne 48-51 omhandlede vandrende arbejdstagere.

Artikel 122

Kommissionens årsberetning til Europa-Parlamentet skal indeholde et særligt kapitel om udviklingen af de sociale forhold i Fællesskabet.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold.

KAPITEL 2

DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND

Artikel 123 (*)

For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for det indre marked og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser en Europæisk Socialfond, som skal lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet samt lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling.

Artikel 124

Fondens administration påhviler Kommissionen.

Kommissionen bistås i dette arbejde af et udvalg, som ledes af et medlem af Kommissionen, og som er sammensat af repræsentanter for regeringerne samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne.

Artikel 125 (**)

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg gennemførelsesbestemmelserne vedrørende Den Europæiske Socialfond.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 34), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 35), i TEU.

KAPITEL 3 (*)

UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGDOM

Artikel 126

1. Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

— at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af medlemsstaternes sprog

— at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder

— at fremme samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for medlemsstaternes uddannelsessystemer.

(*) Kapitel 3 (artikel 126 og 127) som indsat ved artikel G, nr. 36), i TEU. Tidligere artikel 126 og 127 bortfalder.

— at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere

— at tilskynde til udvikling af fjernundervisning.

3. Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold, herunder navnlig Europarådet.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommisssionen: henstillinger.

Artikel 127

1. Fællesskabet iværksætter en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos medlemsstaterne.

2. Målene for Fællesskabets indsats er

— at lette tilpasningen til den industrielle udvikling, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling

— at forbedre den grundlæggende erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelsen for at lette den erhvervsmæssige integration og reintegration på arbejdsmarkedet

— at lette adgangen til erhvervsuddannelse og begunstige mobiliteten for erhvervslærere og personer under uddannelse, navnlig unge

— at stimulere samarbejdet om erhvervsuddannelse mellem uddannelsesinstitutioner og virksomheder

— at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, der er fælles for medlemsstaternes uddannelsessystemer.

3. Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med erhvervsuddannelsesforhold.

4. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg foranstaltninger, som kan bidrage til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i denne artikel, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

AFSNIT IX (*)

Kultur

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 37), i TEU. Tidligere artikel 128 bortfalder. Tidligere artikel 129 og 130 bliver artikel 198 D og 198 E.

Artikel 128

1. Fællesskabet bidrager til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet det respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv.

2. Fællesskabet skal ved sin indsats fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge medlemsstaternes indsats på følgende områder:

— forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie

— bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning

— ikke-kommercielle udvekslinger

— kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

3. Fællesskabet og dets medlemsstater fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med kulturelle forhold, herunder navnlig Europarådet.

4. Fællesskabet tager hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat.

5. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Regionsudvalget: Tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser; Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde

— med enstemmighed på forslag af Kommissionen: henstillinger.

AFSNIT X (*)

Folkesundhed

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 129

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte deres indsats.

Fællesskabets indsats skal være rettet mod forebyggelse af sygdomme, navnlig de alvorligste sygdomme, herunder narkotikamisbrug, idet det fremmer forskning i deres årsager og spredning samt sundhedsoplysning og -uddannelse.

De krav, der findes på sundhedsområdet indgår som led i Fællesskabets politik på andre områder.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, og i kontakt med Kommissionen, deres politikker og programmer på de i stk. 1 omhandlede områder. Kommissionen kan i nær kontakt med medlemsstaterne tage ethvert passende initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed.

4. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

— efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser;

— med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

AFSNIT XI (*)

Forbrugerbeskyttelse

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 129 A

1. Fællesskabet bidrager til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved:

a) foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A som led i gennemførelsen af det indre marked

b) særlige aktioner, som støtter og supplerer den politik, medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning.

2. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg de særlige aktioner, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Aktioner, som vedtages i medfør af stk. 2, er ikke til hinder for, at den enkelte medlemsstat opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XII (*)

Transeuropæiske net

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 129 B

1. For at bidrage til virkeliggørelsen af målene i artikel 7 A og 130 A og give unionsborgerne, de erhversdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører, bidrager Fællesskabet til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet.

2. Inden for rammerne af et åbent og konkurrencepræget markedssystem tager Fællesskabets indsats sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net. I denne indsats tilgodeses især nødvendigheden af at skabe forbindelse mellem på den ene side områder, indlandsområder og randområder og på den anden side Fællesskabets centrale områder.

Artikel 129 C

1. Med henblik på virkeliggørelsen af målene i artikel 129 B.

— skal Fællesskabet opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse

— skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder

— kan Fællesskabet støtte medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for projekter af fælles interesse, der finansieres af medlemsstaterne, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Fællesskabet kan også gennem den samhørighedsfond, der skal oprettes senest den 31. december 1993 i overensstemmelse med artikel 130 D, bidrage til finansieringen af specifikke projekter i medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

I Fællesskabets indsats tages der hensyn til projekternes økonomiske levedygtighed.

2. Medlemsstaterne samordner indbyrdes, i kontakt med Kommissionen, den politik, der føres på nationalt plan, og som kan få væsentlig indflydelse på gennemførelsen af målene i artikel 129 B. Kommissionen kan i snævert samarbejde med medlemsstaterne tage ethvert egnet initiativ for at fremme denne samordning.

3. Fællesskabet kan beslutte at samarbejde med tredjelande for at fremme projekter af gensidig interesse og sikre nettenes interoperabilitet.

Artikel 129 D

De i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Retningslinjer og projekter af fælles interesse, der vedrører en medlemsstats område, kræver den pågældende medlemsstats godkendelse.

Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 129 C, stk. 1.

AFSNIT XIII (*)

Industri

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 130

1. Fællesskabet og medlemsstaterne sørger for, at de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne er til stede.

Med henblik herpå tager deres indsats i overensstemmelse med et åbnet og konkurrencepræget markedssystem sigte på:

— at industrien hurtigere kan tilpasse sig strukturforandringerne

— at fremme et klima, der er gunstigt for initiativer og udvikling af virksomheder overalt i Fællesskabet, navnlig små og mellemstore virksomheder

— at fremme et klima, der er gunstigt for samarbejde mellem virksomheder

— at fremme udnyttelsen af det industrielle potentiale i politikkerne for innovation, forskning og teknologisk udvikling.

2. Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden i kontakt med Kommissionen og samordner om nødvendigt deres aktioner. Kommissionen kan tage de initiativer, den finder hensigtsmæssige for at fremme deres samordning.

3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne traktat. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på

forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, kan træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Dette traktatafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen.

AFSNIT XIV (*)

Økonomisk og social samhørighed

(*) Tidligere afsnit V som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 130 A

For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed.

Fællesskabet stræber navnlig efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder, herunder landdistrikterne.

Artikel 130 B

Medlemsstaterne fører deres økonomiske politik og samordner denne med henblik på tillige at nå de mål, der er fastlagt i artikel 130 A. Udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktioner samt gennemførelsen af det indre marked skal ske under hensyntagen til målene i artikel 130 A og skal bidrage til deres virkeliggørelse. Fællesskabet støtter ligeledes denne virkeliggørelse med den virksomhed, som det udøver gennem strukturfondene (Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling), Den Europæiske Investeringsbank og andre eksisterende finansielle instrumenter.

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske og sociale samhørighed, og om hvorden de forskellige midler efter denne artikel har bidraget hertil. Rapporten ledsages i givet fald af passende forslag.

Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 130 C

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Fællesskabet ved at deltage i udviklingen og stukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang.

Artikel 130 D

Med forbehold af artikel 130 E definerer Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, strukturfondenes opgaver, hovedmål og indretning, hvilket kan medføre en sammenlægning af fondene. Rådet fastsætter også efter samme fremgangsmåde de almindelige regler, der skal gælde for fondene, samt de nødvendige bestemmelser for at sikre disses effektivitet og samordningen mellem fondene indbyrdes og med andre eksisterende finansielle instrumenter.

Rådet opretter efter samme fremgangsmåde inden den 31. december 1993 en Samhørighedsfond, der yder finansielle bidrag til projekter inden for miljø og transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet.

Gennemførelsesbeslutningerne vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling træffes af Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 189 C samt efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

For så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, og Den Europæiske Socialfond, finder henholdsvis artikel 43 og 125 fortsat anvendelse.

AFSNIT XV (*)

Forskning og teknologisk udvikling

(*) Tidligere afsnit VI som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 130 F

1. Fællesskabet har som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne samt at fremme alle de forskningsaktioner, der skønnes nødvendige i medfør af andre kapitler i denne traktat.

2. I dette øjemed opmuntrer det i hele Fællesskabet virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, forskningscentre og universiteter i deres indsats for forskning og teknologisk udvikling af høj kvalitet; det støtter deres samarbejdsbestræbelser, idet det i særdeleshed søger at gøre det muligt for virksomhederne at udnytte mulighederne i det indre marked fuldt ud, især ved at skabe fri adgang til de enkelte landes offentlige aftaler, ved at fastlægge fælles standarder og ved at fjerne juridiske og fiskale hindringer for dette samarbejde.

3. Alle Fællesskabets aktioner i henhold til denne traktat, herunder demonstrationsaktioner, vedrørende forskning og teknologisk udvikling vedtages og iværksættes efter bestemmelserne i dette afsnit.

Artikel 130 G

Med henblik på at nå disse mål gennemfører Fællesskabet følgende aktioner, som skal supplere de aktioner, der iværksættes i medlemsstaterne:

a) iværksættelse af programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration gennem fremme af samarbejdet med og mellem virksomheder, forskningscentre og universiteter

b) fremme af samarbejdet vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande og internationale organisationer

c) formidling og nyttiggørelse af resultaterne af aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet

d) fremme af uddannelse og mobilitet for forskere i Fællesskabet.

Artikel 130 H

1. Fællesskabet og medlemsstaterne samordner deres indsats inden for forskning og teknologisk udvikling for at sikre den indbyrdes sammenhæng mellem de nationale politikker og Fællesskabets politik.

2. Kommissionen kan i nært samarbejde med medlemsstaterne tage ethvert initiativ, der kan bidrage til at fremme den i stk. 1 nævnte samordning.

Artikel 130 I

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg et flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Fællesskabets aktioner. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed under hele den i artikel 189 B omhandlede fremgangsmåde.

I rammeprogrammet:

— fastsættes de videnskabelige og teknologiske mål, der skal opnås ved de i artikel 130 G omhandlede aktioner, samt prioriteringerne i forbindelse hermed

— angives hovedlinjerne i disse aktioner

— fastsættes det samlede maksimumsbeløb og de nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i rammeprogrammet samt de påtænkte aktioners respektive andele.

2. Rammeprogrammet tilpasses eller udbygges på baggrund af udviklingen.

3. Rammeprogrammet iværksættes ved hjælp af særprogrammer, der udarbejdes inden for hver enkelt af aktionerne. I hvert særprogram angives de nærmere bestemmelser for programmets gennemførelse, varigheden af dette og de midler, der skønnes nødvendige hertil. Summen af de beløb, der skønnes nødvendige, og som fastsættes i særprogrammerne, må ikke overstige det samlede maksimumsbeløb for rammeprogrammet og for hver enkelt aktion.

4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager særprogrammerne.

Artikel 130 J

Med henblik på iværksættelsen af det flerårige rammeprogram fastsætter Rådet:

— reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse

— reglerne for formidling af forskningsresultater.

Artikel 130 K

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan der vedtages supplerende programmer, hvori der kun deltager visse medlemsstater, som sikrer finansieringen med forbehold af eventuel deltagelse fra Fællesskabets side.

Rådet vedtager de regler, der skal finde anvendelse på de supplerende programmer, navnlig vedrørende videnformidling og andre medlemsstaters adgang.

Artikel 130 L

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet i forståelse med de pågældende medlemsstater åbne mulighed for deltagelse i forsknings- og udviklingsprogrammer, der iværksættes af flere medlemsstater, herunder deltagelse i de strukturer, der oprettes for gennemførelsen af disse programmer.

Artikel 130 M

Under iværksættelsen af det flerårige rammeprogram kan Fællesskabet åbne mulighed for et samarbejde vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet med tredjelande eller internationale organisationer.

De nærmere bestemmelser for dette samarbejde kan fastlægges ved aftaler mellem Fællesskabet og de pågældende tredjeparter, id et disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Artikel 130 N

Fællesskabet kan oprette fællesforetagender eller enhver anden struktur, der er nødvendig for korrekt gennemførelse af programmerne for forskning, teknologisk udvikling og demonstration i Fællesskabet.

Artikel 130 O

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 N omhandlede bestemmelser

Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager de i artikel 130 J, 130 K og 130 L omhandlede bestemmelser. Vedtagelsen af de supplerende programmer kræver endvidere de pågældende medlemsstaters samtykke.

Artikel 130 P

I begyndelsen af hvert år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport omhandler navnlig de aktiviteter, der har fundet sted det foregående år inden for forskning og teknologisk udvikling og resultatformidling, samt arbejdsprogrammet for det igangværende år.

Artikel 130 Q

(ophævet)

AFSNIT XVI (*)

Miljø

(*) Tidligere afsnit VII som ændret ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 130 R

1. Fællesskabets politik på miljøområdet skal bidrage til forfølgelse af nedennævnte mål:

— bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten

— beskyttelse af menneskers sundhed

— en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne

— fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer.

2. Fællesskabets politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Fællesskabet. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler. Kravene med hensyn til miljøbeskyttelse skal integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker på andre områder.

I den forbindelse skal de harmoniseringsforanstaltninger, der skal iværksættes for at opfylde disse krav, i de relevante tilfælde omfatte en beskyttelsesklausul, der giver medlemsstaterne bemyndigelse til af ikke-økonomiske miljøhensyn at træffe foreløbige foranstaltninger, der underkastes en fællesskabskontrolprocedure.

3. Ved udarbejdelsen af Fællesskabets politik på miljøområdet tages der hensyn til:

— eksisterende videnskabelige og tekniske data

— de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet

— fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse af at gennemføre den

— den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder.

4. Inden for rammerne af deres respektive beføjelse samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende samarbejdet, for så vidt angår Fællesskabet, kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Det foregående afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

Artikel 130 S

1. Rådet træffer efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Fællesskabet med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 130 R.

2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af bestemmelserne i artikel 100 A vedtager Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

— bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter

— foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning, arealanvendelse, bortset fra affaldshåndtering og foranstaltninger af generel karakter, samt forvaltning af vandressourcerne

— foranstaltninger, der i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Rådet kan på betingelserne i det foregående afsnit fastlægge de i dette stykke nævnte spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

3. På andre områder vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 B og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg generelle handlingsprogrammer for prioriterede mål, som skal virkeliggøres.

Rådet vedtager på betingelserne i stk. 1 eller efter omstændighederne stk. 2 de nødvendige foranstaltninger for disse programmers iværksættelse.

4. Med forbehold af visse foranstaltninger af fællesskabskarakter finansieres og gennemføres miljøpolitikken af medlemsstaterne.

5. Med forbehold af princippet om, at forureneren betaler, fastsætter Rådet, såfremt en foranstaltning, der bygger på bestemmelserne i stk. 1, in-

debærer udgifter, der skønnes uforholdsmæssigt store for en medlemsstats offentlige myndigheder, i den retsakt, hvorved pågældende foranstaltning vedtages, passende bestemmelser i form af:

— undtagelser af midlertidig karakter og/eller

— finansiel støtte fra den Samhørighedsfond, der i henhold til artikel 130 D skal oprettes senest den 31. december 1993.

Artikel 130 T

Beskyttelsesforanstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 130 S, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal være forenelige med denne traktat. De meddeles Kommissionen.

AFSNIT XVII (*)

Udviklingssamarbejde

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 38), i TEU.

Artikel 130 U

1. Fællesskabets politik med hensyn til udviklingssamarbejde, som er et supplement til medlemsstaternes politik, skal fremme:

— en bæredygtig økonomisk og social udvikling i udviklingslandene og særlig i de mest ugunstigt stillede blandt disse

— en harmonisk og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien

— bekæmpelse af fattigdommen i udviklingslandene.

2. Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

3. Fællesskabet og medlemsstaterne respekterer de forpligtelser og tager hensyn til de målsætninger, som de har godkendt inden for rammerne af De Forenede Nationer og andre kompetente internationale organisationer.

Artikel 130 V

Fællesskabet tager hensyn til de i artikel 130 U omhandlede mål i de politikker, som det iværksætter, og som vil kunne berøre udviklingslandene.

Artikel 130 W

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 189 C de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forfølge målene i artikel 130 U. Disse foranstaltninger kan være flerårige programmer.

2. Den Europæiske Investeringsbank bidrager på de betingelser, der er fastsat i dens vedtægter, til iværksættelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

3. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke samarbejdet med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet inden for rammerne af AVS/EØF-konventionen.

Artikel 130 X

1. Fællesskabet og medlemsstaterne samordner deres politik med hensyn til udviklingssamarbejde og fører samråd om deres bistandsprogrammer, herunder i internationale organisationer og på internationale konferencer. De kan iværksætte fælles aktioner. Medlemsstaterne bidrager om nødvendigt til iværksættelsen af Fællesskabets bistandsprogrammer.

2. Kommissionen kan tage ethvert passende initiativ for at fremme den i stk. 1 omhandlede samordning.

Artikel 130 Y

Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets

udviklingssamarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 228.

Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

FJERDE DEL

DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING

Artikel 131

Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Danmark (*), Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige, med Fællesskabet (**). Disse lande og territorier, i det følgende benævnt »lande og territorier«, er opregnet i den liste, som er knyttet til denne traktat som bilag IV.

Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne traktats præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

Artikel 132

Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne traktat anvender indbyrdes.

(*) Benævnelsen »Danmark« indsat ved artikel 2 i traktaten om Grønland.

(**) Første punktum, bortset fra benævnelsen »Danmark«, som ændret ved artikel 24, stk. 1, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 13 i TA AT DK/IRL/UK.

2. Hvert land eller territorium anvender i sin samhandel med medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier samme regler, som det anvender over for den europæiske stat, med hvilken det opretholder særlige forbindelser.

3. Medlemsstaterne bidrager til de investeringer, som den fremskridende udvikling af disse lande og territorier kræver.

4. For så vidt angår de investeringer, der finansieres af Fællesskabet, er deltagelse i licitationer og leveranceråben på lige betingelser for alle fysiske og juridiske personer, som henholdsvis er statsborgere eller hjemmehørende i medlemsstaterne eller i disse lande og territorier.

5. Medmindre der træffes særlige bestemmelser i henhold til artikel 136, gælder i forholdet mellem medlemsstaterne og disse lande og territorier uden nogen form for forskelsbehandling de i kapitlet om etableringsretten nævnte bestemmelser for deres statsborgeres og selskabers ret til at etablere sig, ligesom de dér nævnte fremgangsmåder finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 133

1. Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser.

2. Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.

3. Disse lande og territorier kan dog opkræve sådan told, som er nødvendig for deres udvikling og industrialisering, eller som er finanstold og har til formål af skaffe midler til deres offentlige budgetter.

De i foregående afsnit nævnte toldsatser nedsættes dog gradvis, til de har samme niveau som dem, der pålægges varer, der hidrører fra den medlemsstat, med hvilken det pågældende land eller territorium opretholder særlige forbindelser. De procentsatser og det tempo for nedsættelserne, som er fastsat i denne traktat, finder tilsvarende anvendelse på forskellen mellem den told, der ved indførsel i landet eller territoriet pålægges en vare hidrørende fra den medlemsstat, som opretholder særlige forbindelser med dette land eller territorium, og den told, som pålægges samme vare, når den hidrører fra den anden stat i Fællesskabet.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de lande og territorier, der som følge af særlige internationale forpligtelser allerede ved denne traktats ikrafttræden anvender en toldtarif, der ikke hjemler forskelsbehandling.

5. Indførelse eller ændring af toldsatser for varer, der indføres i disse lande og territorier, må hverken retligt eller faktisk føre til direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer, der hidrører fra forskellige medlemsstater.

Artikel 134

Såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførsel til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

Artikel 135

Med forbehold af bestemmelserne vedrørende den offentlige sundhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden fastsættes bestemmelser om fri bevægelighed for arbejdskraften fra disse lande og territorier inden for medlemsstaterne og for arbejdskraften fra medlemsstaterne inden for disse lande og territorier ved senere overenskomster, som kræver medlemsstaternes enstemmige godkendelse.

Artikel 136

For en første periode på fem år efter denne traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.

Artikel 136 A (*)

Bestemmelserne i artikel 131-136 finder anvendelse på Grønland, medmindre andet følger af de særlige bestemmelser for Grønland, der er fastsat i den protokol om den særlige ordning for Grønland, der er knyttet som bilag til denne traktat.

(*) Artiklen indsat ved artikel 3 i traktaten om Grønland.

FEMTE DEL

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

AFSNIT I

Bestemmelser vedrørende institutionerne

KAPITEL 1

INSTITUTIONERNE

1. afdeling

Europa-Parlamentet

Artikel 137 (*)

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater, udøver de beføjelser, som er tillagt det ved denne traktat.

Artikel 138

(Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet)

[*Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.]

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 39), i TEU.

[*Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Østrig	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87] (*).

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde (**).

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer,

---

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 11 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 5 i AT TA A/SF/S.

(**) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser (*).

Artikel 138 A (**)

Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidstgørelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

Artikel 138 B (**)

I det i denne traktat anførte omfang deltager Europa-Parlamentet i vedtagelse af fællesskabsretsakter, idet det udøver sine beføjelser i henhold til de i artikel 189 B og 189 C fastlagte fremgangsmåder samt afgiver samstemmende udtalelser eller rådgivende udtalelser.

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne traktat.

(*) Stk. 3, andet afsnit, som ændret ved artikel G, nr. 40), i TEU.
(**) Som indsat ved artikel G, nr. 41), i TEU.

Artikel 138 C (*)

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 138 D (*)

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 138 E (*)

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 41), i TEU.

juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dettes valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlige forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 139

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (*).

Europa-Parlamentet kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 140

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dettes medlemmer stiller den.

(*) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1. For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 141

Medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter de beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 142

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 143

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Artikel 144

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 158. I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnænt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, vill være udløbet (*).

2. afdeling

Rådet

Artikel 145

For at sikre virkeliggørelsen af de i denne traktat opstillede mål og på de deri fastsatte vilkår skal Rådet:

— drage omsorg for samordningen af medlemsstaternes almindelige økonomiske politik

— have beføjelse til at træffe beslutninger

— i de retsakter, det vedtager, tildele Kommissionen beføjelser til at gennemføre de af Rådet udfærdigede forskrifter. Rådet kan opstille visse nærmere vilkår for udøvelsen af disse beføjelser. Rådet kan ligeledes i særlige tilfælde forbeholde sig retten til selv direkte at udøve gen-

(*) Sidste punktum i andet afsnit som indsat ved artikel G, nr. 42), i TEU.

nemførelsesbeføjelser. Ovennævte vilkår skal være i overensstemmelse med de principper og regler, som Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, har fastsat i forvejen.

Artikel 146 (*)

Rådet består af en repræsentant for hver medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen, efter den rækkefølge, som Rådet træffer afgørelse om ved enstemmighed (**).

Artikel 147

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 148

1. Medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 43), i TEU.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 12 i TA A/SF/S. Se også Rådets afgørelse af 1. januar 1995 om fastsættelse af rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet i Rådet (punkt 3.1 nedenfor, s. 865).

2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Østrig	4
Portugal	5
Finland	3
Sverige	4
Det Forenede Kongerige	10.

Rådets afgørelser træffes med mindst:

— 62 stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen,

— 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde (*).

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 15 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 8 i AT TA A/SF/S.

Artikel 149

(ophævet)

Artikel 150

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 151 (*)

1. Et udvalg, der sammensættes af medlemsstaternes faste rapræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et Generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 152

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for ar virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 46), i TEU.

Artikel 153

Efter udtalelse fra Kommissionen udfærdiger Rådet vedtægterne for de i denne traktat forudsete udvalg.

Artikel 154

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

3. afdeling

Kommissionen

Artikel 155

For at sikre Fællesmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen:

— drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne

— rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne traktat omhandlede forhold, hvis traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt

— have beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Europa-Parlamentets retsakter på de i denne traktat fastsatte betingelser

— udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 156

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 157

1. Kommissionen består af 20 medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (*).

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 16 i TA A/SF/S i den udformning der fremgår af artikel 9 i AT TA A/SF/S.

2. Kommissionen medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke af forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdelseshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige de pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 160 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 158 (*)

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 144.

De kan genudnævnes.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 48), i TEU.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 159(*)

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 48), i TEU.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 158, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 160 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 160

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 161 (*)

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 162

1. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 48), i TEU.

2. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 163

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 157 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

4. afdeling

Domstolen

Artikel 164

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Artikel 165 (*)

Domstolen består af 15 dommere (**).

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 49), i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 10 i AT TA A/SF/S.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre, fem eller syv dommere, som har til opgave at foreståvisse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement (*).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.

Artikel 166

Domstolen bistås af otte generaladvokater. Dog udnævnes en niende generaladvokat fra tiltrædelsesdatoen til den 6. oktober 2000 (**).

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 164.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 167, stk. 3.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 18 i TA A/SF/F.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 20 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 11 i AT TA A/SF/S.

Artikel 167

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år findet e delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis otte og syv dommere (*).

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang tre generaladvokater (*).

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 168

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 168 A (**)

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen,

---

(*) Stk. 2 og 3 som ændret ved artikel 21 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 12 i AT TA A/SF/S.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 50), i TEU.

begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statutten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 177.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne traktats bestemmelser vedørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 169

Finder Kommissionen, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 170

En medlemsstat, der finder, at en anden medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en medlemsstat indbringer en klage over en anden medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 171 (*)

1. Såfremt Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne traktat, skal denne stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet disse foranstaltninger, afgiver den, efter at have givet denne stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, en begrundet udtalelse, hvori den præciserer, på hvilke punkter den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 51), i TEU.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, kan denne indbringe sagen for Domstolen. Den angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

Hvis Domstolen fastslår, at den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Denne fremgangsmåde berører ikke bestemmelserne i artikel 170.

Artikel 172(*)

Forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab eller af Rådet i henhold til denne traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i disse forordninger omhandlede sanktioner.

Artikel 173(**)

Domstolen prøver lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 52), i TEU.
(**) Som ændret ved artikel G, nr. 53), i TEU.

denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 174

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 175 (*)

Undlader Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen i strid med denne traktat at træffe afgørelse, kan medlemsstaterne eller Fællesskabets

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 54), i TEU.

andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af ECB på de områder, der henhører under dens beføjelser, eller som indbringes mod denne.

Artikel 176 (*)

Den eller de institutioner, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

Denne artikel gælder også for ECB.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 55), i TEU.

Artikel 177(*)

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

a) om fortolkningen af denne traktat

b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner og ECB

c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 178

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 56), i TEU.

Artikel 179

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 180(*)

Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

a) opfyldelse af medlemsstaternes forpligtelse ifølge vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank. Bankens bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen

b) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks styrelsesråd. Hver medlemsstat, Kommissionen og Bankens bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser

c) afgørelser truffet af Den Europæiske Investeringsbanks bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. 2, 5, 6 og 7, i vedtægterne for Banken fastsatte formforskrifter

d) de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser ifølge denne traktat og ESCB-statutten. Rådet for ECB har i dette tilfælde over for de nationale centralbanker de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen over for medlemsstaterne. Såfremt Domstolen

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 57), i TEU.

fastslår, at en national centralbank ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne traktat, skal denne centralbank gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 181

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 182

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem medlemsstaterne, der har forbindelse med denne traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 183

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Artikel 184 (*)

Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 5, kan hver part i en retstvist, der angår en forordning udstedt af Europa-Parlamentet og

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 58), i TEU.

Rådet i Fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 2, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 185

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 186

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 187

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

Artikel 188

Domstolens statut fastsættes i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i statutten.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

5. afdeling (*)

Revisionsretten

Artikel 188 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 188 B

1. Revisionsretten består af 15 medlemmer (**).

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsretten medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

(*) Femte afdeling (artikel 188 A – 188 C, tidligere artikel 206 og 206 a) som indsat ved artikel G, nr. 59), i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 22 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 13 i AT TA A/SF/S.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere

opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 188 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fælleskabets øvrige institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fælleskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fælleskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

KAPITEL 2

FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 189(*)

Til udførelse af deres opgaver på de i denne traktat fastsatte betingelser skal Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, Rådet og Kommissionen udstede forordninger og direktiver samt vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 60), i TEU.

Artikel 189 A (*)

1. Når Rådet i medfør af denne traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse, jf. dog artikel 189 B, stk. 4 og 5.

2. Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Artikel 189 B (*)

1. Når der i denne traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning. Denne fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin fælles holdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen

a) bifalder den fælles holdning, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med denne fælles holdning

---

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 61), i TEU.

b) ikke har afgivet udtalelse, vedtager Rådet den pågældende retsakt i overensstemmelse med sin fælles holdning

c) med absolut flertal blandt sine medlemmer tilkendegiver, at det har til hensigt at forkaste den fælles holdning, skal det øjeblikkeligt underrette Rådet. Rådet kan indkalde til et møde i Forligsudvalget, jf. stk. 4, for at redegøre yderligere for sin holdning. Herefter enten bekræfter Europa-Parlamentet med absolut flertal blandt sine medlemmer sin forkastelse af den fælles holdning, og den foreslåede retsakt anses i så tilfælde for ikke-vedtaget, eller det fremsætter ændringsforslag i henhold til litra d) i nærværende stykke

d) med absolut flertal blandt sine medlemmer fremsætter ændringsforslag til den fælles holdning, fremsendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringsforslag.

3. Godkender Rådet med kvalificeret flertal inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringsforslag alle disse forslag, ændrer det sin fælles holdning i overensstemmelse hermed og vedtager den pågældende retsakt; Rådet skal dog træffe enstemmig afgørelse om de ændringsforslag, hvorom Kommissionen har afgivet negativ udtalelse. Hvis Rådet ikke vedtager den pågældende retsakt, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet omgående til et møde i Forligsudvalget.

4. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal repræsentanter for Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræ-

sentanter og flertallet af Europa-Parlamentets repræsentanter. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med sigte på at søge at tilnærme Europa-Parlamentet og Rådets holdninger til hinanden.

5. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet en frist på seks uger fra denne godkendelse til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med de fælles udkast, idet dette skal ske med et absolut flertal af de afgivne stemmer, for så vidt angår Europa-Parlamentet og med kvalificeret flertal for Rådets vedkommende. Undlader en af de to institutioner at godkende den foreslåede retsakt, anses denne for ikke-vedtaget.

6. Godkender Forligsudvalget ikke noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget, medmindre Rådet inden for en frist på seks uger efter udløbet af den for Forligsudvalget gældende frist med kvalificeret flertal bekræfter den fælles holdning, som det havde tiltrådt, inden forligsproceduren blev påbegyndt, eventuelt med de af Europa-Parlamentet fremsatte ændringsforslag. I så fald er den pågældende retsakt endeligt vedtaget, medmindre Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger fra datoen for Rådets bekræftelse forkaster teksten med et absolut flertal blandt sine medlemmer, i hvilket fald den foreslåede retsakt anses for ikke-vedtaget.

7. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger kan ved fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet og Rådet forlænges med henholdsvis højst en måned eller højst to uger. Fristen på tre måneder i stk. 2 forlænges automatisk med to måneder, hvis stk. 2, litra c) finder anvendelse.

8. Anvendelsesområdet for den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, kan efter fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union udvides på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal forelægge Rådet senest i 1996.

Artikel 189 C(*)

Når der i denne traktat henvises til denne artikel med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

a) Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, fastlægger en fælles holdning.

b) Rådets fælles holdning meddeles Europa-Parlamentet. Rådet og Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til Rådets fælles holdning samt for Kommissionens holdning.

Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder fra denne meddelelse bifalder denne fælles holdning, eller har det ikke afgivet udtalelse inden udløbet af nævnte frist, vedtager Rådet endeligt den pågældende retsakt i overensstemmelse med den fælles holdning.

c) Europa-Parlamentet kan inden for den i litra b) nævnte frist på tre måneder med absolut flertal blandt sine medlemmer foreslå ændringer til Rådets fælles holdning. Europa-Parlamentet kan ligeledes med samme flertal forkaste Rådets fælles holdning. Resultatet af forhandlingerne fremsendes til Rådet og Kommissionen.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 61), i TEU.

Hvis Europa-Parlamentet har forkastet Rådets fælles holdning, kan Rådet ved en anden behandling kun træffe afgørelse med enstemmighed.

d) Kommissionen behandler på ny inden for en frist på en måned det forslag, på grundlag af hvilket Rådet har fastlagt sin fælles holdning, under hensyn til de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer.

Kommissionen fremsender til Rådet sammen med sit genbehandlede forslag de ændringsforslag fra Europa-Parlamentet, som den ikke har accepteret, idet den afgiver udtalelse om disse. Rådet kan med enstemmighed vedtage disse ændringer.

e) Rådet vedtager med kvalificeret flertal det af Kommissionen genbehandlede forslag.

Rådet kan kun med enstemmighed ændre det af Kommissionen genbehandlede forslag.

f) I de tilfælde, der er omhandlet i litra c), d), og e), træffer Rådet afgørelse inden for en frist på tre måneder. Hvis en afgørelse ikke træffes inden for denne frist anses Kommissionens forslag ikke for vedtaget.

g) De i litra b) og f) omhandlede frister kan forlænges med højst en måned ved fælles overenskomst mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Artikel 190(*)

De forordninger, direktiver og beslutninger, som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab samt de nævnte retsakter, som vedtages af

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 62), i TEU.

Rådet eller Kommissionen, skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne traktat.

Artikel 191 (*)

1. Forordninger, direktiver og beslutninger vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B undertegnes af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådets, og de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikker er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

2. Rådets og Kommissionens forordninger samt disse institutioners direktiver, der er rettet til alle medlemsstaterne, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

3. Andre direktiver samt beslutninger meddeles dem, de er rettet til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 192

De af Rådets of Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 63), i TEU.

en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL 3

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 193

Der oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

Artikel 194 (*)

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24 (**).

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fasætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 64), i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 23 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 14 i AT TA A/SF/S.

Artikel 195

1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tags hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 196 (*)

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel 197

Udvalget opdeles i faglige sektioner for de vigtigste af de områder, som denne traktat omfatter.

Det omfatter navnlig en sektion for landbrug og en sektion for transport, for hvilke gælder de særlige bestemmelser, der er fastsat i afsnittene vedrørende landbrug og transport.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 65), i TEU.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 198 (*)

Udvalget skal i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, høres af Rådet eller Kommissionen. Disse institutioner kan høre Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt. Udvalget kan selv tage initiativ til at afgive udtalelse i tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden far fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsel ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

(*) Som ændret med artikel G, nr. 66), i TEU.

KAPITEL 4 (*)

REGIONSUDVALGET

Artikel 198 A

Der oprettes et Rådgivende Udvalg bestående af repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder, i det følgende benævnt »Regionsudvalget«.

Antallet af medlemmer i Regionsudvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24 (**).

(*) Kapitel 4 (artikel 198 A – 198 C) som indsat ved artikel G, nr. 67), i TEU.

(**) Andet afsnit som ændret ved artikel 23 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 15 i AT TA A/SF/S.

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse efter indstilling fra de respektive medlemsstater. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Artikel 198 B

Regionsudvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter selv sin forretningsorden og forelægger den til godkendelse for Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

Artikel 198 C

Regionsudvalget høres af Rådet eller Kommissionen i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, og i alle andre tilfælde, hvor en af disse institutioner finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Når Det Økonomiske og Sociale Udvalg høres i henhold til artikel 198, underrettes Regionsudvalget af Rådet eller Kommissionen om denne anmodning om udtalelse. Regionsudvalget kan, når det finder, at der er særlige regionale interesser på spil, afgive en udtalelse herom.

Det kan afgive udtalelse på eget initiativ i de tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Udvalgets udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

KAPITEL 5 (*)

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

Artikel 198 D

Den Europæiske Investeringsbank har status som juridisk person.

Den Europæiske Investeringsbanks medlemmer er medlemsstaterne.

(*) Kapitel 5 (artikel 198 D og 198 E, tidligere artikel 129 og 130) som indsat ved artikel G, nr. 68), i TEU.

Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholdes i en protokol, der knyttes som bilag til denne traktat.

Artikel 198 E

Den Europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af det fælles marked. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje

b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af det fælles markeds gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte medlemsstater tilstedeværende midler

c) projekter af fælles interesse for flere medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte medlemsstater tilstedeværende midler.

Under udførelsen af sine opgaver letter Banken finansieringen af investeringsprogrammer sammen med støtte fra strukturfondene og andre af Fællesskabets finansielle instrumenter.

AFSNIT II

Finansielle bestemmelser

Artikel 199 (*)

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører Den Europæiske Socialfond, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

De administrationsudgifter, som bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt om samarbejdet om retlige og indre anliggender medfører for institutionerne, afholdes over budgettet. De aktionsudgifter, som gennemførelsen af disse bestemmelser medfører, kan på de deri anførte vilkår ligeledes afholdes over budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

Artikel 200

(ophævet)

Artikel 201 (**)

Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 69), i TEU.

(**) Som ændret ved artikel G, nr. 71), i TEU.

vedrørende Fællesskabets ordning med egne indtægter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 201 A (*)

For at sikre budgetdisciplin fremsætter Kommissionen ingen forslag til fællesskabsretsakter, ændrer ikke sine forslag og vedtager ingen gennemførelsesforanstaltninger, der kan have betydelig indvirkning på budgettet, uden at afgive forsikring om, at forslaget eller foranstaltningen kan finansieres inden for rammerne af Fællesskabets egne indtægter efter de bestemmelser, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 201.

Artikel 202

De i budgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 209 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 209, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til de følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 72) i TEU.

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

Artikel 203(*)

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet der foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige der foreløbige forslag, indhenter der en udtalelse fra Kommissionen og i giver fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtaget budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Budgetforslaget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

(*) Som ændret ved artikel 12 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer af foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelse af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer

b) for så vidt angår ændringsforslagene:

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt

— hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet

— hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet et blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan det inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifika-

tioner af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for Økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter

og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige til at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

Artikel 204 (*)

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

(*) Tekst som ændret ved artikel 13 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 205 (*)

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 73), i TEU.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettes rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 250 a (*)

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

Artikel 206 (**)

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 205 a nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet i forbindelse med Kommissionens udøvelse af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dettes begæring.

(*) Artiklen indsat ved artikel 14 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Tidligere artikel 206 b som ændret ved artikel G, nr. 74), i TEU.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 206 a

(ophævet)

Artikel 207

Budgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

De i artikel 200, stk. 1, omhandlede bidrag stiller medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende medlemsstat.

Det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ fastlægger de tekniske betingelser, under hvilke Den Europæiske Socialfonds finansielle transaktioner udøves.

Artikel 208

Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en medlemsstats valuta til en anden medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver medlemsstat gennem en af medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende medlemsstats seddelbank eller et andet af medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

Artikel 209 (*)

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen

(*) Som ændret vet artikel G, nr. 76), i TEU.

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet

c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Artikel 209 A (*)

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettlægger de mod hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 77), i TEU.

SJETTE DEL

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 210

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 211

Fællesskabet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 212

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[*Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:*

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og i Det Europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 213

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 214

Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte har — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

Artikel 215 (*)

Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold, skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

Stk. 2 finder anvendelse på samme vilkår på skader forvoldt af ECB eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 78), i TEU.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 216

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer.

Artikel 217

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 218

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[*Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:*

De Europæiske Fællesskaber nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den Europæiske Investeringsbank.]

Atikel 219

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne traktat afgjort på anden måde end fastsat i traktaten.

Artikel 220

Medlemsstaterne indleder i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre:

— beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte stater indrømmer egne statsborgere

— afskaffelse af dobbeltbeskatning inden for Fællesskabet

— gensidig anerkendelse af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber, opretholdelse af et selskabs status som juridisk person i tilfælde af, at dets hjemsted forlægges fra et land til et andet, og mulighed for sammenslutning af selskaber, som er underkastet forskellige nationale lovgivninger

— forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser.

Artikel 221

Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat indrømmer medlemsstaterne senest tre år efter denne traktats ikrafttræden de øvrige medlemsstaters statsborgere national behandling for så vidt angår kapitalanbringelser i de artikel 58 nævnte selskaber.

Artikel 222

De ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne berøres ikke af denne traktat.

Artikel 223

1. Denne traktats bestemmelser er ikke til hinder for følgende regler:

a) ingen medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser

b) hver medlemsstat kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel; disse foranstaltninger må ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for varer, som ikke er bestemt specielt til militære formål.

2. I løbet af det første år efter denne traktats ikrafttræden fastlægger Rådet med enstemmighed listen over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. 1, litra b), finder anvendelse.

3. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed ændre denne liste.

Artikel 224

Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at fællesmarkedets funktion påvirkes af de foranstaltninger, som en medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed.

Artikel 225

Såfremt foranstaltninger, der er truffet i de i artiklerne 223 og 224 nævnte tilfælde, medfører, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet fordrejes, undersøger Kommissionen sammen med den pågældende stat betingelserne for, at disse foranstaltninger kan tilpasses bestemmelserne i denne traktat.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden medlemsstat misbruger de i artiklerne 223 og 224 fastsatte beføjelser. Domstolen træffer afgørelse for lukkede døre.

Artikel 226

1. I overgangsperioden kan en medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

2. På begæring af den pågældende stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere udformning af disse.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra denne traktats bestemmelser, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

Artikel 227 (*)

1. Denne traktat gælder for Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (**).

2. For de oversøiske franske departementer gælder fra denne traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

— frie varbevægelser

— landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. 4

— liberalisering af tjenesteydelser

— konkurrencereglerne

— de ved artikel 109 H, 109 I og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger

— institutionerne.

Senest to år efter denne traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet på forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 79), i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 27 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 18 i AT TA A/SF/S.

Inden for rammerne af de i denne traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.

3. På de oversøiske lande og territorier, der er opregnet i listen i Bilag IV til denne traktat, anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i denne traktats fjerde del.

Denne traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier der opretholder særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i overstående liste (*).

4. Denne traktats bestemmelser finder anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat.

5. (**) Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne traktat finder ikke anvendelse på Færøerne.

b) Denne traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen

(*) Stk. 3, andet afsnit, indsat ved artikel 26, stk. 2, tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

(**) Stk. 5 indsat ved artikel 26, stk. 3, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 15, stk. 2, i TA AT DK/IRL/UK.

på disse øer af den ordning, der er fastsat i traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972 (*).

d) Denne traktat finder ikke anvendelse for Ålandsøerne. Finlands regering kan dog ved en erklæring, der ved ratifikationen deponeres hos Den Italienske Republiks regering, meddele, at denne traktat finder anvendelse for Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union. Den Italienske Republiks regering fremsender en bekræftet afskrift af en sådan erklæring til de andre medlemsstater (**).

Artikel 228 (***)

1. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i denne traktat forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, der bemyndiger Kommissionen til at indlede de nødvendige forhandlinger. Forhandlingerne føres af Kommissionen i samråd med særlige udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde, og inden for rammerne af de direktiver, som Rådet måtte meddele den.

Under udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Rådet i dette stykke, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal bortset fra i de i stk. 2, andet punktum, nævnte tilfælde, hvor det træffer afgørelse med enstemmighed.

(*) Jf. bind II, anden del i denne udgave.

(**) Litra d) indsat ved artikel 28 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 19 i AT TA A/SF/S.

(***) Som ændret ved artikel G, nr. 80), i TEU.

2. Med forbehold af de beføjelser, som på dette område er tillagt Kommissionen, indgås aftalerne af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler, samt for aftaler, som er omhandlet i artikel 238.

3. Med undtagelse af de aftaler, der er omhandlet i artikel 113, stk. 3, indgår Rådet aftalerne efter høring af Europa-Parlamentet, herunder i tilfælde, hvor aftalen angår et område, hvor fremgangsmåden i artikel 189 B eller artikel 189 C skal følges for vedtagelsen af interne regler. Europa-Parlamentet afgiver sin udtalelse inden for en frist, som Rådet kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget sagen haster. Hvis der ikke er afgivet udtalelse ved fristens udløb, kan Rådet træffe afgørelse.

Uanset bestemmelserne i første afsnit kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet for indgåelse af aftaler, som er omhandlet i artikel 238, og andre aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med særlige samarbejdsprocedurer, samt aftaler, som har betydelige budgetmæssige virkninger for Fællesskabet, og aftaler, som medfører ændring af en retsakt, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 189 B.

Rådet og Europa-Parlamentet kan i hastetilfælde aftale en frist for afgivelse af den samstemmende udtalelse.

4. Uanset stk. 2 kan Rådet, når det indgår en aftale, bemyndige Kommissionen til på Fællesskabets vegne at godkende de ændringer, som ifølge

aftalen skal vedtages ved en forenklet fremgangsmåde eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen; Rådet kan knytte særlige betingelser til en sådan bemyndigelse.

5. Når Rådet påtænker at indgå en aftale, som medfører ændringer i denne traktat, skal ændringerne forinden vedtages efter fremgangsmåden i artikel N i traktaten om Den Europæiske Union.

6. Rådet, Kommissionen eller en medlemsstat kan forud indhente udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i denne traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de betingelser, der er fastsat i artikel N i traktaten om Den Europæiske Union.

7. Aftaler, der indgås på betingelserne i denne artikel, er bindende for Fællesskabets institutioner og for medlemsstaterne.

Artikel 228 A (*)

Såfremt en fælles holdning eller en fælles aktion, der vedtages ifølge bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i traktaten om Den Europæiske Union, tager sigte på en handling fra Fællesskabets side for helt eller delvis at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige hasteforanstaltninger.

(*) Som indsat ved artikel G, nr. 81), i TEU.

Artikel 229

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for De Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 230

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 231 (*)

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 232

1. Denne traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.

2. Bestemmelserne i denne traktat berører ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 82), i TEU.

Artikel 233

Bestemmelserne i denne traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne traktat.

Artikel 234

De rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som før denne traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, berøres ikke af bestemmelserne i denne traktat.

I det omfang, disse konventioner er uforenelige med denne traktat, bringer den eller de pågældende medlemsstater alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Om fornødent bistår medlemsstaterne hinanden i dette øjemed og indtager i påkommende tilfælde en fælles holdning.

Ved anvendelsen af de konventioner, der omtales i stk. 1, tager medlemsstaterne i betragtning, at de fordele, hvorom de hver især har givet tilsagn i denne traktat, indgår som integrerende dele af Fællesskabets tilblivelsesproces, og derfor uløseligt hænger sammen med oprettelsen af fælles institutioner, med overdragelsen af beføjelser til disse og med de andre medlemsstaters indrømmelse af samme fordele.

Artikel 235

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og

denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 236

(ophævet)

Artikel 237

(ophævet)

Artikel 238 (*)

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Artikel 239

De protokoller, der i gensidig forståelse mellem medlemsstaterne knyttes som bilag til denne traktat, udgør en integrerende del af traktaten.

Artikel 240

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

(*) Som ændret ved artikel G, nr. 84), i TEU.

Nedsættelse af institutionerne

Artikel 241

Rådet træder sammen inden en måned efter traktatens ikrafttræden.

Artikel 242

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 243

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder Forsamlingen (*) sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 244

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne traktat.

Artikel 245

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over Fællesskabets økonomiske situation.

Artikel 246

1. Det første regnskabsår løber fra traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgettet for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af dette budget.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 212, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 247

Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.

Denne traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 248

Denne traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Bilag

BILAG I

LISTER A-G

omhandlet i traktatens artikler 19 og 20

LISTE A

Liste over toldpositioner, for hvilke beregningen af det aritmetiske gennemsnit skal foretages ved anvendelse af den i kolonne 3 nedenfor angivne told

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 15.10	Sure olier fra raffinering	18
15.11	Glycerol, glycerolvand og glycerollud:	
	— rå	6
	— renset	10
19.04	Gryn og flager, fremstillet af sagostivelse, maniokstivelse, kartoffelstivelse eller anden stivelse	45
ex 28.28	Vanadiumpentoxid	15
ex 28.37	Neutral natriumsulfit	20
ex 28.52	Ceriumklorid; ceriumsulfat	20
ex 29.01	Aromatiske karbonhydrider:	
	— xylen:	
	— isomere blandinger	20

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 29.01	— orthoxylen, metaxylen, paraxylen	25
	— styrolen (styren) monomer	20
	— isopropylbenzen (cumol)	25
ex 29.02	Diklormethan	20
	Vinylklorid monomer	25
ex 29.03	Paratoluolsulfoklorid	15
ex 29.15	Dimethylterephthalat	30
ex 29.22	Ætylendiamin og salte deraf	20
ex 29.23	Cycliske aminoaldehyder, cycliske aminoketoner samt aminoquinoner; halogen-, sulfo-, nitro- og nitrosoderivater af de nævnte stoffer samt deres salte og estere	25
ex 29.25	Homoveratrylamin	25
29.28	Diazo, azo- og azoxyforbindelser	25
ex 29.31	Diklordibenzyldisulfid	25
ex 29.44	Antibiotika med undtagelse af penicillin, streptomycin, kloromycin og deres salte samt aureomycin	15
ex 30.02	Mund- og klovesyge vaccine, bakteriestammer af mikroorganismer bestemt til ovennævnte vaccines fabrikation; sera og vacciner mod svinepest	15

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 30.03	Sarkomycin	18
ex 31.02	Nitrogenholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske, sammenblandede	20
ex 31.03	Fosforholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske:	
	— ublandede:	
	— superfosfater:	
	— af ben	10
	— andre	12
	— sammenblandede	7
ex 31.04	Kaliumholdige gødningsstoffer, mineralske eller kemiske, sammenblandede	7
ex 31.05	Andre gødningsstoffer, heri indbefattet sammenblandede og sammensatte gødningsstoffer:	
	— fosfornitrater og ammoniumkaliumfosfater	10
	— andre, med undtagelse af opløste, organiske gødningsstoffer	7
	Gødningsstoffer i form af tabletter, pastiller o. lign. eller i pakninger med en bruttovægt på 10 kg eller derunder pr. stk.	15
ex 32.07	Fint formalet naturlig magnetit af typer, der anvendes til pigmenter og udelukkende er bestemt til udvaskning af kul	25

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 37.02	Lysfølsomme, ikke eksponerede film i ruller, perforerede:	
	— til enkeltfarvede, positive billeder, indført i sæt med 3 eksemplarer, ikke anvendelige enkeltvis og bestemt som underlag for en farvefilm	20
	— til farvebilleder, i længder af over 100 m	20
ex 39.02	Polyvinylklorid; butyral i plader	30
ex 39.03	Celluloseestere, bortset fra nitrater og acetater	20
	Plast fremstillet på basis af celluloseestere (andre end nitrater og acetater)	15
	Plast fremstillet på basis af ethere eller andre kemiske cellulosederivater	30
ex 39.06	Alginsyre samt salte og estere deraf, i tør tilstand	20
ex 48.01	Papir og pap, maskingjort:	
	— kraftpapir og -pap	25
	— andet, sammenløbet på to eller flere wirer med indvendigt kraftpapir	25

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Told (i %) at anvende for Frankrig
48.04	Papir og pap bestående af sammenklæbede lag, uden imprægnering eller belægning på overfladen, også med indvendig forstærkning, i ruller og ark	25
ex 48.05	Bølgepapir og bølgepap	25
	Kraftpapir og -pap, kreppet eller plisseret	25
ex 48.07	Gummieret kraftpapir og -pap	25
ex 51.01	Garn af endeløse, regenererede tekstilfibre, enkle, utvundet eller tvundet med højst 400 drejninger pr. m	20
ex 55.05	Ubehandlet bomuldsgarn, tvundet, bortset fra ubehandlet fantasigarn, med en enkelt trådlængde af 337 500 m eller mere pr. kg	20
ex 57.07	Garn af kokosfibre	18
ex 58.01	Gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter), knyttede af silke, af schappesilke, af syntetiske tekstilfibre, af garn af tekstilgarn og metaltråd eller garn henhørende under pos. 52.01, af metaltråde, af garn af uld eller fine dyrehår	80
ex 59.04	Garn af kokosfibre, tvundet	18
ex 71.04	Støv og pulver af diamanter	10

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 84.10	Pumpehuse til stempelmotorer til flyvemaskiner, af ikke rustfrit stål, af letmetal eller legeringer deraf	15
ex 84.11	Pumpehuse og kompressorhuse af ikke rustfrit stål eller af letmetal eller af deres legeringer til stempelmotorer til flyvemaskiner	15
ex 84.37	Maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger	10
	Broderimaskiner, bortset fra maskiner til fremstilling af hulsøm	10
ex 84.38	Hjælpemaskiner og hjælpeapparater til brug i forbindelse med maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger:	
	— hjælpemaskiner til tilbageføring af slæder	10
	— jacquardmaskiner	18
	Hjælpemaskiner og hjælpeapparater til broderimaskiner:	
	— automatiske	18

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 84.38	— korthuggemaskiner, kortkopieringsmaskiner, kontrolmaskiner, præcisionsskudsspolemaskiner	10
	Dele og tilbehør til maskiner til fremstilling af tyl, blonder og kniplinger og til disse maskiners hjælpeapparater og hjælpemaskiner:	
	— slæder, spoler, kamme, sidestykker og lameller til kamme til almindelige væve, lader (plader og knive), færdige spoler og dele til lader samt spoler til rundvæve	10
	Dele og tilbehør til broderimaskiner og disses hjælpemaskiner og hjælpeapparater:	
	— skytter, skyttekasser, herunder plader; maskinhægter	10
ex 84.59	Viklemaskiner til at vikle ledetråd og isolerings- eller beskyttelsesbånd til fremstilling af viklinger og beviklinger på elektriske spoler	23

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Told (i %) at anvende for Frankrig
ex 84.59	Startmotorer til flyvemaskiner	25
ex 84.63	Krumtapaksler til stempelmotorer til flyvemaskiner	10
ex 85.08	Startmotorer til flyvemaskiner	20
	Tændmagneter, herunder magnetomaskiner til flyvemaskiner	25
88.01	Balloner og luftskibe	25
ex 88.03	Dele til balloner og luftskibe	25
88.04	Faldskærme samt dele og tilbehør dertil	12
88.05	Katapulter o. lign. startanordninger til luftfartøjer, samt dele hertil	15
	Stationært flyvetræningsudstyr og dele hertil	20
ex 90.14	Instrumenter og apparater til navigering af luftfartøjer	18
ex 92.10	Klavermekanikker og klaviaturer (der indeholder 85 toner eller mere)	30

LISTE B

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 3 %

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Fjer, skind og andre dele af fugle med påsiddende fjer eller dun, rå (med undtagelse af sengefjer og dun, rå)
05.09 til 05.12	
ex 05.13	Vaskesvampe, naturlige, rå
KAPITEL 13	
13.01	
13.02	
KAPITEL 14	
14.01 til 14.05	
KAPITEL 25	
25.02	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 25 *(fortsat)*	
ex 25.04	Naturlig grafit, ikke i detailsalgspakninger
25.05	
25.06	
ex 25.07	Ler (undtagen kaolin), dog ikke ekspanderet ler henhørende under pos. 68.07, andalusit, oyanit, også brændt; mullit; chamotte og dinasler
ex 25.08	Kridt, ikke i detailsalgspakninger
ex 25.09	Jordpigmenter, ikke brændte eller sammenblandede; naturlig jernglimmer
25.10	
25.11	
ex 25.12	Fossilt kiselmel og andre lignende kiselholdige jordarter (kiselgur, trippelse, diatomejord osv.) med en tilsyneladende vægtfylde på 1 eller derunder, også brændt — undtagen varer i detailsalgspakninger
ex 25.13	Pimpsten, smergel, naturlig korund og andre naturlige slibemidler — undtagen varer i detailsalgspakninger
25.14	
ex 25.17	Flint; knuste sten, skærver og tjærede skærver, småsten og grus af den art, som almindeligvis anvendes til vej- og jernbanebygning, ballast, eller til fremstilling af beton; singels

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 25 *(fortsat)*	
ex 25.18	Dolomit, rå, groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet
25.20	
25.21	
25.24	
25.25	
25.26	
ex 25.27	Talkum (herunder naturlig steatit), også groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet; talkum undtagen i emballager med et nettovægtindhold på 1 kg eller derunder
25.28	
25.29	
25.31	
25.32	
KAPITEL 26	
ex 26.01	Malme og koncentrater deraf, undtagen blymalm, zinkmalm og varer, der henhører under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab; svovlkis og andre naturlige jernsulfider, brændte
26.02	
ex 26.03	Aske og restprodukter indeholdende metaller eller metalforbindelser, ikke henhørende under pos. 26.02, undtagen zinkholdige
26.04	

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 27	
27.03	
ex 27.04	Koks og halvkoks af stenkul til fremstilling af elektroder, tørvekoks
27.05	
27.05 bis	
27.06	
ex 27.13	Ozokerit, montanvoks og tørvevoks, rå
27.15	
27.17	
KAPITEL 31	
31.01	
ex 31.02	Natriumnitrat, naturlig
KAPITEL 40	
40.01	
40.03	
40.04	
KAPITEL 41	
41.09	
KAPITEL 43	
43.01	
KAPITEL 44	
44.01	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 47	
47.02	
KAPITEL 50	
50.01	
KAPITEL 53	
53.01	
53.02	
53.03	
53.05	
KAPITEL 55	
ex 55.02	Bomuldslinters, ikke rå
55.04	
KAPITEL 57	
57.04	
KAPITEL 63	
63.02	
KAPITEL 70	
ex 70.01	Glasskår og andet glasaffald
KAPITEL 71	
ex 71.01	Naturperler, rå

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 71 *(fortsat)*	
ex 71.02	Ædel- og halvædelsten, rå
71.04	
71.11	
KAPITEL 77	
ex 77.04	Beryllium, rå

LISTE C

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 10 %

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 5	
ex 05.07	Fjer, skind og andre dele af fugle med påsiddende fjer eller dun, ikke rå
05.14	
KAPITEL 13	
ex 13.03	Plantesafter og planteekstrakter; agar-agar og andre naturlige planteslimer og gelatineringsmidler udvundet af vegetabilske stoffer (med undtagelse af pektin)
KAPITEL 15	
ex 15.04	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede (med undtagelse af hvalolie)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	
KAPITEL 25	
ex 25.09	Jordpigmenter, brændte eller blandede

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 25 *(fortsat)*	
ex 25.15	Marmor, travertin og andre monument- og bygningskalksten med en tilsyneladende vægtfylde på 2,5 eller derover samt alabast, groft tildannet ved kløvning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af 25 cm eller derunder
ex 25.16	Granit, porfyr, basalt, sandsten og andre monument- eller bygningssten, groft tildannet ved kløvning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af 25 cm eller derunder
ex 25.17	Granulater, splinter og mel af stenarter henhørende under pos. 25.15 eller 25.16
ex 25.18	Dolomit, brændt; agglomereret dolomit (herunder tjæredolomit)
25.22	
25.23	
KAPITEL 27	
ex 27.07	Olier og andre produkter fremstillet ved destillation af højtemperaturtjære fra stenkul samt andre olier og produkter nævnt i bestemmelse 2 til nærværende kapitel, med undtagelse af fenoler, kresoler og xylenoler
27.08	
ex 27.13	Ozokerit, montanvoks og tørvevoks, andre end rå
ex 27.14	Petroleumsbitumen og andre restprodukter fra råpetroleum eller skiferolie, med undtagelse af petroleumskoks
27.16	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 30	
ex 30.01	Kirtler og andre organer til organo-terapeutisk brug, tørrede, også pulveriserede
KAPITEL 32	
ex 32.01	Vegetabilske garvestofekstrakter, med undtagelse af mimosabark- og quebrachoekstrakt
32.02	
32.03	
32.04	
KAPITEL 33	
ex 33.01	Flygtige vegetabilske olier (også terpenfri) i flydende eller fast form, med undtagelse af flygtige olier af citrusfrugter; resinoider
33.02	
33.03	
33.04	
KAPITEL 38	
38.01	
38.02	
38.04	
38.05	
38.06	
ex 38.07	Terpentinolie; rå sulfatterpentin; rå dipenten

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 38 *(fortsat)*	
38.08	
38.10	
KAPITEL 40	
40.05	
ex 40.07	Tekstilgarn, imprægneret eller overtrukket med blødgummi
40.15	
KAPITEL 41	
41.02	
ex 41.03	Læder af fåre- og lammeskind, bearbejdet efter garvningen
ex 41.04	Læder af gede- og gedekidskind, bearbejdet efter garvningen
41.05	
41.06	
41.07	
41.10	
KAPITEL 43	
43.02	
KAPITEL 44	
44.06 til 44.13	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 44 *(fortsat)*	
44.16	
44.17	
44.18	
KAPITEL 48	
ex 48.01	Avispapir i ruller
KAPITEL 50	
50.06	
50.08	
KAPITEL 52	
52.01	
KAPITEL 53	
53.06	
53.07	
53.08	
53.09	
KAPITEL 54	
54.03	
KAPITEL 55	
55.05	

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 57	
ex 57.05	Garn af hamp, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 57.06	Garn af jute, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 57.07	Garn af andre vegetabilske tekstilfibre, ikke i detailsalgs-oplægninger
ex 57.08	Papirgarn, ikke i detailsalgsoplægninger
KAPITEL 68	
68.01	
68.03	
68.08	
ex 68.10	Bygningsmaterialer af gips eller af blandinger på basis af gips
ex 68.11	Bygningsmaterialer af cement, beton eller kunststen, også armerede, herunder bygningsmaterialer af slaggecement og af granit
ex 68.12	Bygningsmaterialer af asbestcement, cellulosecement o. lign.
ex 68.13	Bearbejdet asbest; blandinger på basis af asbest eller asbest og magnesiumkarbonat
KAPITEL 69	
69.01	
69.02	
69.04	
69.05	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 70	
ex 70.01	Glasmasse (undtagen optisk glas)
70.02	
70.03	
70.04	
70.05	
70.06	
70.16	
KAPITEL 71	
ex 71.05	Sølv og sølvlegeringer, ubearbejdet
ex 71.06	Sølvdublé, ubearbejdet
ex 71.07	Guld og guldlegeringer, ubearbejdet
ex 71.08	Gulddublé (på uædle metaller eller sølv), ubearbejdet
ex 71.09	Platin og andre platinmetaller, ubearbejdede
ex 71.10	Platindublé og dublé af andre platinmetaller (på uædle eller ædle metaller), ubearbejdet
KAPITEL 73	
73.04	
73.05	
ex 73.07	Blooms, billets, slabs og sheet bars, af jern og stål (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab); emner af jern og stål, groft tildannet ved smedning eller hamring

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 73 *(fortsat)*	
ex 73.10	Stænger (herunder valstråd), af jern og stål, varmtvalsede, eller -trukne, smedede, eller koldtbehandlede; hult borestål til minebrug (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.11	Profiler af jern og stål, varmtvalsede, eller -trukne, smedede, eller koldtbehandlede; spunsvægjern, også med borede eller lokkede huller eller sammensatte (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.12	Bånd af jern og stål, varmt- eller koldtvalsede (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab)
ex 73.13	Plader af jern og stål, varmt- eller koldtvalsede (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab)
73.14	
ex 73.15	Legeret stål og kulstofrigt stål i samme former som nævnt i pos. 73.06-73.14 (med undtagelse af varer hørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab)
KAPITEL 74	
74.03	
74.04	

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 74 *(fortsat)*	
ex 74.05	Folie af kobber, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (bortset fra sådanne, der er forsynet med underlag)
ex 74.06	Pulver af kobber, ikke findelt
KAPITEL 75	
75.02	
75.03	
ex 75.05	Anoder til fornikling, støbte, ubearbejdede
KAPITEL 76	
76.02	
76.03	
ex 76.04	Folie af aluminium, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (borstset fra sådanne, der er forsynet med underlag)
ex 76.05	Pulver af aluminium, ikke findelt
KAPITEL 77	
ex 77.02	Stænger, profiler, tråd, plader, folie, bånd og spåner af ensartet størrelse af magnesium; pulver af magnesium, ikke findelt
ex 77.04	Stænger, profiler, tråd, plader, folie og bånd af beryllium

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 78	
78.02	
78.03	
ex 78.04	Folie af bly, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (med undtagelse af sådanne, der er forsynet med underlag)
KAPITEL 79	
79.02	
79.03	
KAPITEL 80	
80.02	
80.03	
ex 80.04	Folie af tin, også mønsterpresset, tilskåret, perforeret, overtrukket eller med påtryk (med undtagelse af sådanne, der er forsynet med underlag)
KAPITEL 81	
ex 81.01	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af wolfram
ex 81.02	Stænger, profiler, plader bånd, folier og tråd, af molybdæn

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 81 *(fortsat)*	
ex 81.03	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af tantal
ex 81.04	Stænger, profiler, plader, bånd, folier og tråd, af andre uædle metaller
KAPITEL 93	
ex 93.06	Emner til bøssekolber
KAPITEL 95	
ex 95.01 til ex 95.07	Udskæringsmaterialer: groft tildannet, dvs. som plader, stænger, rør o. lign., hverken poleret eller yderligere bearbejdet
KAPITEL 98	
ex 98.11	Emner til piber

LISTE D

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 15 %

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 28	*Uorganiske kemikalier; uorganiske og organiske forbindelser af ædle metaller, af sjældne jordarters metaller, af radioaktive grundstoffer og af isotoper*
ex 28.01	Halogener (med undtagelse af brom og rå jod)
ex 28.04	Brint; inaktive gasser; andre ikke-metaller (med undtagelse af selen og fosfor)
28.05 til 28.10	
ex 28.11	Diarsentrioxid; arsensyre
28.13 til 28.22	
28.24	
28.26 til 28.31	
ex 28.32	Klorater (med undtagelse af natriumklorat og kaliumklorat) og perklorater
ex 28.34	Oxidjodider og perjodater
28.35 til 28.45	
28.47 til 28.58	

LISTE E

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke må overstige 25 %

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 29	*Organiske kemikalier*
ex 29.01	Kulbrinter (med undtagelse af naftalen)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Acycliske alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- og nitroso-derivater deraf (med undtagelse af butylalkohol og isobutylalkohol)
29.05	
ex 29.06	Fenoler (med undtagelse af fenol, kresoler og xylenoler) og fenolakoholer
29.07 til 29.45	
KAPITEL 32	
32.05	
32.06	
KAPITEL 39	
39.01 til 39.06	

LISTE F

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif er blevet fastsat ved fælles overenskomst

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Fælles toldsats (i %) af værdien
ex 01.01	Levende heste til slagtning	11
ex 01.02	Levende hornkvæg (med undtagelse af avlsdyr af rene racer) (1)	16
ex 01.03	Levende svin (med undtagelse af avlsdyr af rene racer) (1)	16
ex 02.01	Kød, flæsk og spiseligt slagteaffald, fersk, kølet eller frosset:	
	— af heste	16
	— af hornkvæg (1)	20
	— af svin (1)	20
02.02	Kød og spiseligt slagteaffald (men ikke lever) af fjerkræ, fersk, kølet eller frosset	18
ex 02.06	Saltet og tørret hestekød	16
ex 03.01	Ferskvandsfisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset:	
	— ørreder og andre laks	16
	— andre	10

(1) Omfatter kun husdyrarter.

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles toldsats (i %) af værdien
ex 03.03	Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand:	
	— languster og hummer	25
	— krabber og rejer	18
	— østers	18
04.03	Smør	24
ex 04.05	Fugleæg i skal, friske eller konserverede:	
	— fra 16.2 til 31.8	12
	— fra 1.9 til 15.2	15
04.06	Naturlig honning	30
ex 05.07	Sengefjer og dun, rå	0
05.08	Ben og hornkerner, rå, affedtede, behandlede med syre eller afgelatiniserede, også simpelt bearbejdede, men ikke tilskåret i form; pulver og affald af ben og hornkerner	0
ex 06.03	Friske afskårne blomster og blomsterknopper til buketter og pynt:	
	— fra 1.6 til 31.10	24
	— fra 1.11 til 31.5	20

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles told-sats (i %) af værdien
ex 07.01	Grøntsager, friske eller kølede:	
	— spiseløg, skalotteløg og hvidløg	12
	— nye kartofler:	
	— fra 1.1 til 15.5	15
	— fra 16.5 til 30.6	21
	— andre (1)	
07.04	Grøntsager, tørrede, også snittede i stykker eller skiver, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte:	
	— spiseløg	20
	— andre	16
ex 07.05	Bælgfrugter, udbælgede og tørrede, også afskallede eller flækkede:	
	— ærter og bønner	10
ex 08.01	Friske bananer	20
08.02	Citrusfrugter, friske eller tørrede:	
	— appelsiner:	
	— fra 15.3 til 30.9	15
	— uden for denne periode	20
	— mandariner og klementiner	20
	— citroner	8
	— grapefrugter	12
	— andre	16

(1) Tolden skal principielt fastsættes som det aritmetiske gennemsnit. En eventuel tilpasning gennemføres ved fastsættelse af sæsonsatserne inden for rammerne af Fællesskabets landbrugspolitik.

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles toldsats (i %) af værdien
ex 08.04	Friske druer:	
	— fra 1.11 til 14.7	18
	— fra 15.7 til 31.10	22
08.06	Æbler, pærer og kvæder, friske (1)	
08.07	Stenfrugter, friske:	
	— abrikoser	25
	— andre (1)	
ex 08.12	Svesker	18
ex 09.01	Rå kaffe	16
10.01 til 10.07	Korn (2)	
ex 11.01	Hvedemel (2)	
12.01	Olieholdige frø og frugter, også knuste	0

(1) Tolden skal principielt fastsættes som det aritmetiske gennemsnit. En eventuel tilpasning gennemføres ved fastsættelse af sæsonsatserne inden for rammerne af Fællesskabets landbrugspolitik.

(2) a) Toldsatserne i fællestariffen for korn og hvedemel fastsættes som det aritmetiske gennemsnit af de gældende satser.

b) Indtil det tidspunkt, hvor den ordning, der skal bringes i anvendelse, er fastlagt inden for rammerne af de foranstaltninger, som er fastsat i artikel 40, stk. 2, kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i artikel 23 suspendere opkrævningen af told for disse varer.

c) Hvis produktionen eller forarbejdningen af korn og hvedemel i en medlemsstat er alvorligt truet eller hæmmet af en anden medlemsstats suspension af tolden, optager de pågældende medlemsstater forhandlinger indbyrdes. Fører disse forhandlinger ikke til noget resultat, kan Kommissionen, i det omfang forskellen i kostpris ikke udlignes gennem en indenlandsk markedsordning for korn i den medlemsstat, som har suspenderet tolden, bemyndige den krænkede stat til at træffe egnede forholdsregler, hvis nærmere udformning fastsættes af Kommissionen.

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Fælles toldsats (i %) af værdien
ex 12.03	Frø til udsæd (med undtagelse af roefrø)	10
12.06	Humle (humleknop og humlemel)	12
15.15	Bivoks og andet insektvoks, også kunstigt farvet:	
	— råt	0
	— andet	10
15.16	Vegetabilsk voks, også kunstigt farvet:	
	— råt	0
	— andet	8
ex 16.04	Fisk, tilberedt eller konserveret:	
	— laksefisk	20
ex 16.05	Krebsdyr, tilberedte eller konserverede	20
17.01	Roe- og rørsukker, i fast form	80
18.01	Kakaobønner, hele eller brækkede, også brændte	9
18.02	Kakaoskaller og kakaoaffald	9
19.02	Næringsmidler til børn, til diætetisk brug eller til madlavning, fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, når dette udgør mindre end 50 % af varernes vægt	25
ex 20.02	Surkål	20
21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tarifferet	25

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles toldsats (i %) af værdien
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol	40
23.01	Mel og pulver, uegnet til menneskeføde:	
	— af kød og slagteaffald; fedtegrever	4
	— af fisk, krebsdyr eller bløddyr	5
24.01	Tobak, rå eller ufabrikeret; tobaksaffald	30
ex 25.07	Kaolin; sillimanit	0
ex 25.15	Marmor, ubearbejdet eller groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af mere end 25 cm	0
ex 25.16	Granit, porfyr, basalt, sandsten og andre monument- eller bygningssten, ubearbejdet eller groft tildannet ved kløvning, hugning eller savning, men ikke yderligere bearbejdet, med en tykkelse af mere end 25 cm	0
25.19	Naturlig magnesiumkarbonat (magnesit), også brændt (undtagen magnesiumoxid)	0
ex 25.27	Talkum i emballage med et nettovægtindhold på 1 kg eller derunder	8
ex 27.07	Fenoler, kresoler og xylenoler, rå	3
27.09	Jordolie og rå skiferolie	0

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Fælles toldsats (i %) af værdien
ex 27.14	Petroleumskoks	0
28.03	Karbon (f. eks. kønrøg, karbonblack, anthracensort og acetylensort)	5
ex 28.04	Fosfor	15
	Selen	0
28.23	Oxider og hydroxider af jern; (herunder jordpigmenter, med naturligt jernoxid, med mindst 70 vægtprocent bundet jern, beregnet som Fe_2O_3)	10
28.25	Oxider af titan	15
ex 28.32	Natrium- og kaliumklorat	10
ex 29.01	Aromatiske kulbrinter:	
	— naftalen	8
ex 29.04	Tertiær-butylalkohol	8
ex 32.07	Titanhvidt	15
ex 33.01	Flygtige olier af citrusfrugter, også terpenfri, i flydende eller fast form	12
34.04	Syntetisk voks, også vandopløseligt; tilberedt voks, ikke emulgeret og ikke indeholdende opløsningsmidler	12
ex 40.07	Tråde og snore af vulkaniseret gummi, også overtrukket med tekstil	15

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles toldsats (i %) af værdien
41.01	Rå huder og skind (friske, saltede, tørrede, kalkede eller picklede, også spaltede), herunder fåreskind med uld	0
ex 41.03	Læder af fåre- og lammeskind, kun garvet:	
	— af krydsede indiske får	0
	— andet	6
ex 41.04	Læder af gede- og gedekidskind, kun garvet:	
	— af indisk ged	0
	— andet	7
41.08	Laklæder og metalliseret læder	12
44.14	Finér, savskåret, knivskåret eller skrællet af højst 5 mm's tykkelse, også forstærket på den ene side med papir eller tekstilstof	10
44.15	Krydsfinér og fineret træ, også i forbindelse med andet materiale end træ; indlagt træ	15
53.04	Opkradsede klude og garner af uld eller af andre dyrehår (fine eller grove)	0

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse	— 3 — Fælles toldsats (i %) af værdien
54.01	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradsede klude)	0
54.02	Ramie, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af ramie (herunder garnaffald og opkradsede klude)	0
55.01	Bomuld, ikke kartet eller kæmmet	0
ex 55.02	Bomuldslinters, rå	0
55.03	Affald af bomuld (herunder garnaffald og opkradsede klude), ikke kartet eller kæmmet	0
57.01	Hamp (Cannabis sativa), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
57.02	Manila (Musa textilis), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af manila (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
57.03	Jute, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af jute (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)	0
74.01	Kobbersten; ubearbejdet kobber (kobber til raffinering og raffineret kobber); affald og skrot af kobber	0

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse	—3— Fælles toldsats (i %) af værdien
74.02	Kobberforlegeringer	0
75.01	Nikkelsten, nikkelspeis og andre mellemprodukter fra nikkelfremstillingen; ubearbejdet nikkel (undtagen de under pos. 75.05 hørende anoder); affald og skrot af nikkel	0
80.01	Ubearbejdet tin; affald og skrot af tin	0
ex 85.08	Tændrør	18

LISTE G

Liste over toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif skal være genstand for forhandling mellem medlemsstaterne

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
ex 03.01	Saltvandsfisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset
03.02	Fisk, saltet, i saltlage, tørret eller røget
04.04	Ost og ostemasse
11.02	Gryn af korn; afskallet, afrundet, knust og valset korn, undtagen afskallet eller poleret ris, samt knækris; kim af korn samt mel deraf
11.07	Malt, også brændt
ex 15.01	Fedt af svin, udsmeltet eller udpresset
15.02	Talg af hornkvæg, får eller geder, råt eller udsmeltet, (herunder »premier jus«)
15.03	Lardstearin; oleostearin; lardoil og oleomargarin, ikke emulgeret eller opblandet eller på anden måde behandlet
ex 15.04	Hvalolie, også raffineret
15.07	Faste vegetabilske olier og vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede
15.12	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier, hærdede, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
18.03	Kakaomasse (herunder kakaomasse i blokke), også affedtet

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
18.04	Kakaosmør, inkl. kakaofedt og -olie
18.05	Kakaopulver, usødet
18.06	Chokolade og chokoladevarer samt andre næringsmidler med indhold af kakao
19.07	Bagværk, uden tilsætning af sukker, honning, æg, fedtstoffer, ost eller frugt
19.08	Kiks, kager og andet finere bagværk, også med indhold af kakao (uanset mængden)
21.02	Ekstrakter og essenser af kaffe, te eller maté; varer fremstillet på basis af sådanne ekstrakter og essenser
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
22.08	Ethanol (ætylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold af 80 rumfangsprocent eller derover; denatureret ethanol (ætylalkohol), uanset alkoholindholdet
22.09	Ethanol (ætylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold af under 80 rumfangsprocent; akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer; alkoholholdige tilberedninger (såkaldte »koncentrerede ekstrakter«) til fremstilling af drikkevarer
25.01	Salt (stensalt, havsalt og bordsalt); ren natriumklorid; saltmoderlud; havvand

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
25.03	Svovl af enhver art (undtagen sublimeret, fældet eller kolloid svovl)
25.30	Rå, naturlige borater og koncentrater deraf (også brændte), men ikke borater udvundet af naturligt forekommende saltopløsninger; rå naturlig borsyre med et indhold af H_3BO_3 på 85 vægtprocent og derunder, beregnet på grundlag af tørsubstansen
ex 26.01	Blymalm og zinkmalm
ex 26.03	Aske og restprodukter indeholdende zink
27.10	Jord- eller skiferolie (andre end råolier), herunder varer ikke andetsteds nævnt, indeholdende 70 vægtprocent og derover af sådanne olier som karaktergivende bestanddel
27.11	Jordgas og andre luftformige kulbrinter
27.12	Vaselin
ex 27.13	Paraffin, microvoks, mineralvoks (gatch eller slack wax) også farvet
ex 28.01	Brom og rå jod
28.02	Svovl, sublimeret eller fældet; kolloid svovl
ex 28.11	Diarsenpentoxid
28.12	Borsyre og borsyreanhydrid
28.33	Bromider og oxidbromider; bromater og perbromater; hypobromiter
ex 28.34	Jodider og jodater

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
28.46	Borater og perborater
ex 29.04	Butyl- og isobutylalkoholer (undtagen tertiær-butylalkohol)
ex 29.06	Fenol, kresoler og xylenoler
ex 32.01	Mimosabark- og quebrachoekstrakt
40.02	Syntetgummi, herunder syntetisk latex, også stabiliseret; factis fremstillet af olier
44.03	Træ, også afbarket, afgrenet eller tildannet
44.04	Træ, groft hugget eller skåret på to eller fire sider, men ikke yderligere bearbejdet
44.05	Træ, savet eller skrællet, skåret (i længderetningen), men ikke yderligere bearbejdet, af over 5 mm's tykkelse
45.01	Naturkork, ubearbejdet, og korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
45.02	Naturkork i blokke, plader og bånd, herunder terninger og firkanter til fremstilling af propper
47.01	Papirmasse
50.02	Natursilke, utvundet
50.03	Affald af natursilke (herunder schappesilke og bourettesilke og kokoner, der er uanvendelige til afhaspning, samt opkradsede klude)
50.04	Garn af natursilke, ikke i detailsalgsoplægninger

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
50.05	Garn af schappesilke, ikke i detailsalgsoplægninger
ex 62.03	Sække og poser til emballage, af jute, brugte
ex 70.19	Glasperler og imitationer af naturperler; imitationer af ædel- og halvædelstene, o. lign. samt varer deraf
ex 73.02	Ferrolegeringer (undtagen kulstofholdigt ferro-mangan)
76.01	Råt aluminium; affald og skrot af aluminium (1)
77.01	Råt magnesium; affald og skrot af magnesium (herunder spåner af ikke ensartet størrelse) (1)
78.01	Råt bly (også sølvholdigt bly); affald og skrot af bly (1)
79.01	Råzink; affald og skrot af zink (1)
ex 81.01	Wolfram, ubearbejdet, i pulver (1)
ex 81.02	Molybdæn, ubearbejdet (1)
ex 81.03	Tantal, ubearbejdet (1)
ex 81.04	Andre uædle metaller, ubearbejdede (1)
ex 84.06	Motorer samt motordele til automobiler, luftfartøjer og både
ex 84.08	Reaktionsmotorer samt dele og tilbehør dertil

(1) Toldsatserne for halv-fabrikata skal under hensyntagen til den for råmetallet fastsatte told tages op til fornyet overvejelse i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i traktatens artikel 21, stk. 2.

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
84.45	Værktøjsmaskiner til bearbejdning af metaller og metalkarbider, undtagen maskiner henhørende under pos. 84.49 og 84.50
84.48	Dele og tilbehør af den art, der sædvanligvis anvendes til maskiner og apparater henhørende under pos. 84.45-84.47, (herunder materiale- og værktøjsholdere, selvåbnende gevindskærehoveder, delehoveder og andet tilbehør til værktøjsmaskiner); værktøjsholdere til mekanisk håndværktøj henhørende under pos. 82.04, 84.49 og 85.05
ex 84.63	Transmissionsdele til automobilmotorer
87.06	Dele og tilbehør til køretøjer henhørende under pos. 87.01, 87.02 eller 87.03
88.02	Luftfartøjer (flyvemaskiner, flyvebåde, drager, svæveplaner, gyroplaner, helikoptere, ornithoptere, osv.); rotochutes
ex 88.03	Dele til luftfartøjer mv. henhørende under pos. 88.02

BILAG II

LISTE

omhandlet i traktatens artikel 38

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 1	*Levende dyr*
KAPITEL 2	*Kød og spiseligt slagteaffald*
KAPITEL 3	*Fisk, krebsdyr og bløddyr*
KAPITEL 4	*Mælk og mejeriprodukter; fugleæg; naturlig honning*
KAPITEL 5	
05.04	Tarme, blærer og maver, hele eller stykker deraf, af andre dyr end fisk
05.15	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitlerne 1 eller 3, uegnede til menneskeføde
KAPITEL 6	*Levende planter m.m.; afskårne blomster og blade*
KAPITEL 7	*Spiselige grøntsager, planter, rødder og rodknolde*

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 8	*Spiselige frugter; skaller af meloner og citrusfrugter*
KAPITEL 9	*Kaffe, te og krydderier med undtagelse af maté (pos. 09.03)*
KAPITEL 10	*Korn*
KAPITEL 11	*Molleriprodukter; malt; stivelse; gluten; inulin*
KAPITEL 12	*Olieholdige frø og frugter; diverse andre frø og frugter; planter til industriel og medicinsk brug; halm og foderplanter*
KAPITEL 13	
ex 13.03	Pektin
KAPITEL 15	
15.01	Fedt af svin og fjerkræ, udsmeltet eller udpresset
15.02	Talg (af hornkvæg, får eller geder), råt eller udsmeltet herunder »premier jus«
15.03	Lardstearin; oleostearin; lardoil og oleomargarin, ikke emulgeret eller opblandet eller på anden måde behandlet
15.04	Fedtstoffer og olier udvundet af fisk og havpattedyr, også raffinerede

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 15 *(fortsat)*	
15.07	Vegetabilske fedtstoffer og vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede
15.12	Animalske og vegetabilske fedtstoffer og olier, hærdede, også raffinerede, men ikke yderligere bearbejdede
15.13	Margarine, compound lard og andet tilberedt spisefedt
15.17	Restprodukter fra behandling af fedtstoffer, fede olier eller animalsk og vegetabilsk voks
KAPITEL 16	*Varer af kød, fisk, krebsdyr og bløddyr*
KAPITEL 17	
17.01	Roe- og rørsukker i fast form
17.02	Andet sukker; sirup og andre sukkeropløsninger; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamel
17.03	Melasse, også affarvet
17.05 (*)	Sukker, sirup og andre sukkeropløsninger samt melasse, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer (herunder vanille- og vanillinsukker) undtagen frugtsaft tilsat sukker (uanset mængden)

(*) Indsat ved artikel 1 i forordning nr. 7 a, udstedt af Rådet for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab den 18. 12. 1959 (EFT 7 af 30. 1. 1961, s. 71/61).

— 1 — Position i Bruxelles-nomenklaturen	— 2 — Varebeskrivelse
KAPITEL 18	
18.01	Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte
18.02	Kakaoskaller og kakaoaffald
KAPITEL 20	*Varer af grøntsager, frugter eller andre planter og plantedele*
KAPITEL 22	
22.04	Druesaft i gæring samt druesaft, hvis gæring er standset på anden måde end ved tilsætning af alkohol
22.05	Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol
22.07	Andre gærede drikkevarer (f. eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød)
ex 22.08 (*) ex 22.09 (*)	Ethanol (ethylalkohol), denatureret eller ikke denatureret, med enhver alkoholstyrke, fremstillet af landbrugsprodukter, der figurerer i bilag II til traktaten, med undtagelse af akvavit, likør og andre alkoholholdige drikkevarer, alkoholholdige tilberedninger (såkaldte koncentrerede ekstrakter) til fremstilling af drikkevarer
ex 22.10 (*)	Eddike

(*) Indsat ved artikel 1 i forordning nr. 7 a, udstedt af Rådet for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab den 18. 12. 1959 (EFT 7 af 30. 1. 1961, s. 71/61).

—1— Position i Bruxelles-nomenklaturen	—2— Varebeskrivelse
KAPITEL 23	*Restprodukter fra næringsmiddelindustrien; tilberedt dyrefoder*
KAPITEL 24	
24.01	Tobak, rå eller ufabrikeret; tobaksaffald
KAPITEL 45	
45.01	Naturkork, ubearbejdet, og korkaffald; knust, granuleret eller pulveriseret kork
KAPITEL 54	
54.01	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradsede klude)
KAPITEL 57	
57.01	Hamp *(Cannabis sativa)*, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradsede klude samt opkradset tovværk)

BILAG III

LISTE OVER DE I TRAKTATENS

artikel 73 H nævnte usynlige transaktioner (*)

— Søfragter, herunder chartringsudgifter, havneafgifter, udgifter for fiskerfartøjer osv.

— Fragter på indre vandveje, herunder chartringsudgifter.

— Landevejstransport: passagerer, fragt og befragtning.

— Lufttransport: passagerer, fragt og befragtning.

Passagerers betaling for internationale flyvebilletter og overvægtsbagage; betaling for international luftfragt og charterflyvninger.

Indtægter ved salg af internationale flyvebilletter, ved betaling for overvægtsbagage, international luftfragt og charterflyvninger.

— For alle søtransportmidler: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, reparationer, udgifter til besætning osv.).

(*) Titel som ændret ved artikel G, punkt 85), i TEU.

For alle transportmidler på indre vandveje: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, mindre reparationer af transportmateriel, udgifter til besætning osv.).

For alle erhvervsmæssige landevejstransportmidler: brændstof, olie, mindre reparationer, garage, udgifter for chauffører og øvrige mandskab osv.

For alle lufttransportmidler: driftsudgifter og øvrige omkostninger, herunder reparationer af luftfartøjer og navigationsmateriel til sådanne.

— Omkostninger og afgifter vedrørende toldoplag, oplæggelse på pakhus og fortoldning

— Told og afgifter.

— Udgifter i forbindelse med transit.

— Reparations- og monteringsudgifter.

Udgifter ved forarbejdning, færdigbearbejdning, lønforarbejdning og andre lignende tjenesteydelser.

— Reparation af skibe.

Reparation af transportmateriel med undtagelse af skibe og luftfartøjer.

— Teknisk bistand (bistand med henblik på fremstilling og fordeling af varer og tjenesteydelser på alle trin, som ydes for en periode, fastsat under hensyntagen til det særlige formål med denne bistand, såsom rådførelse med eller udsendelse af eksperter, udarbejdelse af tekniske planer og tegninger, fabrikationskontrol, markedsundersøgelser samt uddannelse af personale).

— Provision og kurtage.

Fortjeneste på transitforretninger.

Bankprovision og -omkostninger.

Repræsentationsomkostninger.

— Reklame under enhver form.

— Forretningsrejser.

— Deltagelse af datterselskaber, filialer osv. i deres udenlandske moderselskabs generalomkostninger og omvendt.

— Entreprisekontrakter (bygning og vedligeholdelse af ejendomme, veje, broer, havne osv. udført af virksomheder, der har specialiseret sig i sådanne arbejder, og som regel til fast pris efter offentlig licitation).

— Differencer, garantistillelser og deposita i forbindelse med terminforetninger med varer i overensstemmelse med handelssædvane.

— Turisme.

— Personlige rejse- og opholdsudgifter i studieøjemed.

— Personlige rejse- og opholdsudgifter af helbredsmæssige grunde.

— Personlige rejse- og opholdsudgifter af familiære grunde.

— Abonnement på aviser, tidsskrifter, bøger og musikalier.

Aviser, tidsskrifter, bøger, musikalier og grammofonplader.

— Belyste film, kommercielle film, oplysende film, undervisningsfilm mv. (filmleje, afgifter, subskriptionsudgifter, kopierings- og synkroniseringsomkostninger mv.).

— Medlemskontingenter.

— Vedligeholdelses- og løbende reparationsudgifter for privat ejendom i udlandet.

— Statslige udgifter (officiel repræsentation i udlandet, bidrag til internationale organisationer).

— Skatter og afgifter, retsafgifter, udgifter ved registrering af patenter og varemærker.

Skadeserstatninger.

Tilbagebetaling i tilfælde af annullering af kontrakter eller tilbagebetaling af ikke skyldige beløb.

Bøder.

— Periodiske afregninger mellem post-, telegraf- og telefonadministrationerne samt offentlige transportforetagender.

— Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som udvandrer.

Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte undenlandske statsborgere, som vender tilbage til deres hjemland.

— Løn fra grænsearbejdere, sæsonarbejdere og andre ikke fastboende (uden at landenes ret til at give regler for anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft berøres heraf).

— Pengeforsendelser fra udvandrere (uden at landenes ret til at udfærdige forskrifter for indvandring berøres heraf).

— Honorarer og vederlag.

— Dividender og udbytter.

— Renter (af værdipapirer, pantebreve osv.).

— Leje og forpagtningsafgifter osv.

— Kontraktmæssige afdrag på lån (med undtagelse af overførsler, som udgør forudbetaling af afdrag eller betaling af ophobede restancer).

— Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

— Indtægter af ophavsrettigheder.

Patenter, mønstre, varemærker og opfindelser (patentoverdragelse og meddelelse af licens vedrørende patenter, mønstre, varemærker og opfindelser, beskyttede eller ikke, samt overførsler, der vedrører sådan overdragelse eller licensmeddelelse).

— Konsulatsindtægter.

— Pensioner og andre lignende indtægter.

Underholdsbidrag, der er hjemlet ved lov, og økonomisk hjælp i tilfælde af særlig trang.

Periodiske overførsler af tilgodehavender, som besiddes i en medlemsstat af personer, der er bosat i en anden medlemsstat og mangler tilstrækkelige midler til deres personlige underhold i dette land.

— Transaktioner og overførsler i forbindelse med direkte forsikring.

— Transaktioner og overførsler i forbindelse med genforsikring og retrocession.

— Åbning og tilbagebetaling af kreditter af kommerciel eller industriel karakter.

— Overførsler af beløb af ringe størrelse til udlandet.

— Udgifter i forbindelse med dokumentation af enhvert art, som autoriserende valutahandlere afholder for egen regning.

— Sportspræmier og væddeløbsgevinster.

— Arv.

— Medgift.

BILAG IV

OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER

på hvilke bestemmelserne i fjerde del af traktaten finder anvendelse (1) (2) (3)

Fransk Vestafrika, omfattende: Senegal, Sudan, Guinea, Elfenbenskysten, Dahomey, Mauretanien, Niger og Øvre Volta (4).

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

(1) Tekst som ændret ved:
- — artikel 1 i konventionen af 13. 11. 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT C 150 af 1. 10. 1964, s. 2441/64).
- — artikel 24, stk. 2, i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 13 i TA AT DK/URL/UK.
- — traktaten af 13. 3. 1984 om ændring af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår Grønland (EFT L 29 af 1. 2. 1985).

(2) Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. 6. 1986 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 175 af 1. 7. 1986) omfatter i bilag I listen over de oversøiske lande og territorier, på hvilke bestemmelserne i fjerde del i traktaten finder anvendelse.

(3) Bestemmelserne i traktatens fjerde del har været anvendt på Surinam fra 1. 9. 1962 til 16. 7. 1976 i henhold til en tillægsakt, der af Kongeriget Nederlandene blev deponeret som supplement til dets ratifikationsdokument.

(4) Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes ikke længere på disse lande og territorier, der er blevet uafhængige med deraf følgende mulighed for ændring af navnet.
Forbindelserne mellem EØF og visse afrikanske stater og Madagaskar var genstand for de associeringskonventioner, der blev undertegnet i Yaoundé den 20. 7. 1963 og senere den 29. 7. 1969. Forbindelserne med visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet er senere blevet omfattet af:
- — Lomé-konventionen AVS-EØF, undertegnet den 28. 2. 1975 (EFT L 25 af 30. 1. 1976) og trådt i kraft den 1. 4. 1976,
- — den anden AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 31. 10. 1979 (EFT L 347 af 22. 12. 1980) og trådt i kraft den 1. 1. 1981,
- — den tredje AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 8. 12. 1984 (EFT L 86 af 31. 3. 1986) og trådt i kraft den 1. 5. 1986.
- — der fjerde AVS/EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 15. 12. 1989 (EFT L 229 af 17. 8. 1991) og trådt i kraft den 1. 9. 1991.

Fransk Ækvatorialafrika, omfattende: Det mellemste Congo, Ubangi-Chari, Tchad og Gabon (1).

St. Pierre og Miquelon (2), øgruppen Comorerne (3), Madagaskar (1) med tilhørende områder (1), Fransk Somaliland (1), Ny Caledonien med tilhørende områder, de franske-besiddelser i Oceanien (4), de sydlige og antarktiske områder (5).

Den selvstyrende republik Togo (1).

Det under fransk forvaltning værende formynderskabsområde Cameroun (1).

Belgisk Congo og Ruanda-Urundi (1).

Det under italiensk forvaltning værende formynderskabsområde Somaliland (1)

Nederlandsk Ny Guinea (1).

De nederlandske Antiller (6).

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

(1) Se fodnote 4 på s. 461 i dette bilag.

(2) I dag territorialt samfund under Den Franske Republik.

(3) Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes ikke længere på denne øgruppe, med undtagelse af det territoriale samfund Mayotte, der fortsat er opført på listen over de oversøiske lande og territorier (se fodnote 2 på side 461 i dette bilag).

(4) Nyt navn: Oversøisk territorium under Fransk Polynesien,
Oversøisk territorium under Wallis- og Fortuna-øerne.

(5) Nyt navn:Territorium under de franske sydlige og antarktiske områder.

(6) Nyt navn: Oversøiske lande under Kongeriget Nederlandene:
— Aruba
— De Nederlandske Antiller:
— Bonaire
— Curaçao
— Saba
— St. Eustatius
— Sint-Maarten.

Det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne (1).

Bahamas (1).

Bermuda (2).

Brunei (3).

De associerede stater i Det Karabiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent, St. Christophe, Nevis, Anguilla (4).

Britisk Honduras (1).

Cayman-øerne.

Falkland-øerne med tilhørende områder (5).

Gilbert- og Ellice-øerne (1).

The Central and Southern Line Islands (2).

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

(1) Se fodnote 4 på s. 461 i dette bilag.

(2) Disse territorier forekommer ikke plandt de oversøiske lande og territorier, der er omfattet af Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. 6. 1986 (se fodnote 2 på s. 461 i dette bilag).

(3) Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes ikke længere på dette territorium, der er blevet uafhængigt den 31. 12. 1983.

(4) De associerede stater i Det Karibiske Hav eksisterer ikke længere som en konstitutionel enhed. Alle territorierne i denne gruppe er blevet uafhængige med undtagelse af Anguilla, på hvilket bestemmelserne i traktatens fjerde del fortsat finder anvendelse.

(5) Falkland-øernes tilhørende områder har ændret navn den 3.10.1985, idet de ikke længere er områder hørende til Falkland-øerne. I dag er navnet: Syd-Georgien og Syd-Sandwichøerne.

De britiske Salomon-øer (1).

Turks- og Caicos-øerne.

De britiske Jomfruøer.

Montserrat.

Pitcairn.

St. Helena med tilhørende områder.

Seychellerne (1).

Det britiske antarktiske territorium.

Det britiske territorium i Det Indiske Ocean.

Grønland (2).

BEMÆRKNINGER FRA UDGIVERNE:

(1) Se fodnote 4 på s. 461 i dette bilag.

(2) Området indsat ved artikel 4 i traktaten om Grønland.

II — Protokoller (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Protokollerne nr. A og nr. B er udfærdiget i Rom den 25. marts 1957. Protokollerne nr. 1–17 er udfærdiget i Maastricht den 7. februar 1992. Se anden del, for så vidt angår teksten til de protokoller, der ikke er medtaget i denne del, og gennemførelseskonventionen vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet.

Protokol

vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, der er omhandlet i traktatens artikel 198 D,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat:

Artikel 1 (*)

Den ved traktatens artikel 198 D oprettede Europæiske Investeringsbank — herefter benævnt »Banken« — etableres og udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat og i disse vedtægter.

Bankens hjemsted fastsættes efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer.

Artikel 2 (*)

Bankens opgave er fastsat i traktatens artikel 198 E.

Artikel 3 (*)

I overensstemmelse med traktatens artikel 198 D er Bankens medlemmer:

— Kongeriget Belgien

— Kongeriget Danmark

(*) Tekst som ændret ved artikel 1 i protokol nr. 1 til TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 42 i AT TA A/SF/S.

— Forbundsrepublikken Tyskland

— Den Hellenske Republik

— Kongeriget Spanien

— Den Franske Republik

— Irland

— Den Italienske Republik

— Storhertugdømmet Luxembourg

— Kongeriget Nederlandene

— Republikken Østrig

— Den Portugisiske Republik

— Republikken Finland

— Kongeriget Sverige

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Artikel 4

1. Banken tildeles en kapital på 62 013 mio. ECU, tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

— Tyskland	11 017 450 000
— Frankrig	11 017 450 000
— Italien	11 017 450 000
— Det Forenede Kongerige ..	11 017 450 000
— Spanien	4 049 856 000

— Belgien	3 053 960 000
— Nederlandene	3 053 960 000
— Sverige	2 026 000 000
— Danmark	1 546 308 000
— Østrig	1 516 000 000
— Finland	871 000 000
— Grækenland	828 380 000
— Portugal	533 844 000
— Irland	386 576 000
— Luxembourg	77 316 000 (*).

Bankens regningsenhed er den ecu, der anvendes af De Europæiske Fællesskaber (**). Styrelsesrådet kan på forslag fra bestyrelsen med enstemmighed træffe afgørelse om ændring af definitionen af regningsenheden (***).

Medlemsstaterne er kun ansvarlige for et beløb, der svarer til deres andel af den tegnede, ikke-indbetalte kapital.

2. Et nyt medlems optagelse medfører en forhøjelse af den tegnede kapital svarende til det nye medlems indskud.

(*) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 2 i protokol nr. 1 til TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 43 i AT TA A/SF/S.

(**) Stk. 1, andet afsnit, som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 13.5.1981 (EFT L 311 af 30.10.1981).

(***) Stk. 1, andet afsnit, som udbygget ved artikel 1 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

3. Styrelsesrådet kan med enstemmighed træffe beslutning om en forhøjelse af den tegnede kapital.

4. Andelen i den tegnede kapital kan hverken overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne indbetaler den tegnede kapital med 7,50162895 % i gennemsnit af de i artikel 4, stk. 1, anførte beløb (*).

2. I tilfælde af en forhøjelse af den tegnede kapital fastsætter styrelsesrådet med enstemmighed den procentdel, der skal indbetales, samt de nærmere bestemmelser for indbetalingen (**).

3. Bestyrelsen kan kræve resten af den tegnede kapital indbetalt i det omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser over for sine långivere.

Hver medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital i den valuta, som Banken har brug for til opfyldelse af disse forpligtelser (***).

Artikel 6

1. På forslag af bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte, at medlemsstaterne skal yde Banken særlige rentebærende lån i de

---

(*) Stk. 1 som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 11. juni 1990 (EFT L 377 af 31.12.1990).
(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.
(***) Stk. 3 som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

tilfælde og i det omfang, Banken har brug for sådanne lån til finansiering af bestemte projekter, og bestyrelsen kan påvise, at Banken ikke er i stand til at skaffe sig de nødvendige midler på kapitalmarkederne på rimelige betingelser i betragtning af de pågældende projekters art og formål.

2. De særlige lån kan først kræves fra begyndelsen af det fjerde år efter traktatens ikrafttræden. De må hverken overskride 400 millioner regningsenheder i alt eller 100 millioner regningsenheder pr. år.

3. De særlige låns løbetid fastsættes afhængigt af varigheden af de kreditter eller garantier, som Banken agter at yde ved hjælp af disse lån; den må ikke overskride tyve år. På forslag af bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal træffe beslutning om tidligere tilbagebetaling af de særlige lån.

4. De særlige lån forrentes med 4 % p.a. medmindre Styrelsesrådet under hensyntagen til rentens udvikling og niveau på kapitalmarkederne fastsætter en anden rentefod.

5. De særlige lån skal ydes af medlemsstaterne i forhold til deres andel i den tegnede kapital; de skal indbetales i de pågældende medlemsstaters egen valuta senest seks måneder efter deres udskrivning.

6. I tilfælde af Bankens likvidation tilbagebetales medlemsstaternes særlige lån først efter, at Bankens øvrige gæld er dækket.

Artikel 7 (*)

1. Såfremt værdien af en medlemsstats valuta falder i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i værdien ved supplerende indbetaling fra denne stat til Banken.

2. Såfremt værdien af en medlemsstats valuta stiger i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i værdien ved en tilbagebetaling fra Banken til denne stat.

3. I henhold til denne artikel er værdien af en medlemsstats valuta i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed kursen for omregning mellem denne regningsenhed og den pågældende valuta, beregnet på grundlag af markedskurserne.

4. Styrelsesrådet kan med enstemmighed på forslag af bestyrelsen træffe afgørelse om ændring af metoden til omregning til nationale valutaer af de i regningsenheder udtrykte beløb og omvendt.

Det kan endvidere med enstemmighed på forslag af bestyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser for den regulering af Bankens kapital, som er omhandlet i stk. 1 og 2; betalingerne i forbindelse med denne regulering skal finde sted mindst én gang årligt.

Artikel 8

Banken administreres og ledes af et styrelsesråd, en bestyrelse og en direktion.

(*) Artiklen som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten GR.

Artikel 9

1. Styrelsesrådet består af ministre udpeget af medlemsstaterne.

2. Styrelsesrådet fastsætter de almindelige retningslinjer for Bankens kreditpolitik, især vedrørende den målsætning, der bør følges, efterhånden som fællesmarkedet virkeliggøres.

Det påser, at disse retningslinjer følges.

3. Styrelsesrådet skal desuden:

a) træffe beslutning om forhøjelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 2 (*)

b) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6 med hensyn til de særlige lån

c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 11 og 13 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsens og direktionens medlemmer, såvel som de i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, omhandlede beføjelser (*)

d) meddele den i artikel 18, stk. 1, omtalte dispensation

e) godkende bestyrelsens årsberetning

f) godkende den årlige statusopgørelse og driftsregnskabet

g) udøve de beføjelser, som er nævnt i artiklerne 4, 7, 14, 17, 26 og 27 (**)

(*) Punkt a) og c) som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

(**) Punkt g) som ændret ved artikel 3 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

h) godkende Bankens forretningsorden.

4. Styrelsesrådet er beføjet til inden for rammerne af traktaten og disse vedtægter med enstemmighed at træffe alle beslutninger med hensyn til indstilling af Bankens virksomhed og dens eventuelle likvidation.

Artikel 10 (*)

Medmindre andet er fastsat i disse vedtægter, træffes Styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Dette flertal skal repræsentere mindst 50 % af den tegnede kapital. Afstemninger i Styrelsesrådet sker efter de i traktatens artikel 148 nævnte regler.

Artikel 11

1. Bestyrelsen har enebeføjelse til at træffe beslutning om ydelse af kreditter og garantier og om optagelse af lån; den fastsætter rentesatserne for udlån og provisionen for ydelse af garantier; den fører tilsyn med, at Banken administreres på forsvarlig måde; den sørger for, at Banken ledes i overensstemmelse såvel med traktatens og vedtægternes bestemmelser som med de af Styrelsesrådet fastsatte almindelige retningslinjer.

Ved regnskabsårets udgang skal den forelægge Styrelsesrådet en beretning og offentliggøre den, efter at den er godkendt.

2. Bestyrelsen består af 25 medlemmer og 13 suppleanter (**).

(*) Artiklen som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til TA N/A/SF/F.

(**) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 44 i AT TA A/SF/S.

Medlemmerne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

— tre medlemmer udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland

— tre medlemmer udpeget af Den Franske Republik

— tre medlemmer udpeget af Den Italienske Repulik

— tre medlemmer udpeget af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

— to medlemmer udpeget af Kongeriget Spanien

— et medlem udpeget af Kongeriget Belgien

— et medlem udpeget af Kongeriget Danmark

— et medlem udpeget af Den Hellenske Republik

— et medlem udpeget af Irland

— et medlem udpeget af Storhertugdømmet Luxembourg

— et medlem udpeget af Kongeriget Nederlandene

— et medlem udpeget af Republikken Østrig

— et medlem udpeget af Den Portugisiske Repulik

— et medlem udpeget af Republikken Finland

— et medlem udpeget af Kongeriget Sverige

— et medlem udpeget af Kommissionen.

Suppleanterne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

— to suppleanter udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland

— to suppleanter udpeget af Den Franske Republik

— to suppleanter udpeget af Den Italienske Republik

— to suppleanter udpeget af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

— en suppleant udpeget efter fælles aftale af Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik

— en suppleant udpeget efter fælles aftale af Benelux-landene

— en suppleant udpeget efter fælles aftale af Kongeriget Danmark, Den Hellenske Republik og Irland

— en suppleant udpeget efter fælles aftale af Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

— en suppleant udpeget af Kommissionen (*).

(*) Stk. 2, andet og tredje afsnit, som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 44 i AT TA A/SF/S.

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes (*).

Suppleanterne kan deltage i bestyrelsens møder. Suppleanter, der er udpeget af en stat eller efter fælles aftale af flere stater eller af Kommissionen, kan træde i stedet for medlemmer, der er udpeget henholdsvis af denne stat, af en af disse stater eller af Kommissionen. Suppleanterne har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et eller flere medlemmer, eller dersom de har modtaget fuldmagt til at stemme i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, stk. 1 (*).

Direktionens formand, eller ved hans forfald en af næstformændene, leder bestyrelsens møder uden at deltage i afstemningen.

Til medlemmer af bestyrelsen vælges personer, hvis uafhængighed og sagkundskab er uomtvistelig; de er kun ansvarlige over for Banken.

3. Kun når et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige ham.

Såfremt årsberetningen ikke godkendes, træder bestyrelsen tilbage.

4. Bestyrelsesposter, som ved dødsfald, frivillig fratræden, afskedigelse eller samlet tilbagetræden bliver ledige, besættes i overensstemmelse med reglerne i stk. 2. De ledige poster besættes, undtagen ved generelle nybesættelser, for resten af mandatets løbetid.

(*) Stk. 2, fjerde og femte afsnit, som ændret ved artikel 6 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 37 i TA AT DK/IRL/UK.

5. Styrelsesrådet fastsætter bestyrelsesmedlemmernes honorar. Det fastslår med enstemmighed hvilke former for virksomhed, der eventuelt er uforenelige med hvervet som bestyrelsesmedlem eller suppleant.

Artikel 12

1. I bestyrelsen har hvert medlem én stemme. Et medlem kan i alle tilfælde delegere sin stemme efter nærmere regler, der fastsættes i Bankens forretningsorden (*).

2. Medmindre andet er bestemt i disse vedtægter, træffes bestyrelsens beslutninger med simpelt flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af 17 stemmer (**). Bankens forretningsorden fastsætter antallet af medlemmer, hvis tilstedeværelse er en forudsætning for bestyrelsens beslutningsdygtighed.

Artikel 13

1. Direktionen består af en formand og seks næstformænd, der på forslag af bestyrelsen udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornys (***).

Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af direktionens medlemmer (****).

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 7 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

(**) Stk. 2, andet punktum, som ændret ved artikel 5 i protokol nr. 1 til TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 45 i AT TA A/SF/S.

(***) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 7 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten SP/PORT.

(****) Stk. 1, andet afsnit, som ændret ved artikel 9 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK.

2. På forslag af bestyrelsen, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, kan Styrelsesrådet, ligeledes med kvalificeret flertal, afskedige medlemmer af direktionen.

3. Under formandens ledelse og bestyrelsens kontrol varetager direktionen Bankens løbende forretninger.

Den forbereder bestyrelsens beslutninger, især med hensyn til optagelse af lån og ydelse af kreditter og garantier; den drager omsorg for udførelsen af disse beslutninger.

4. Efter flertalsbeslutning fremsætter direktionen sine udtalelser om forslag til ydelse af kreditter og garantier og til optagelse af lån.

5. Styrelsesrådet fastsætter vederlaget til direktionens medlemmer og bestemmer, hvilke former for virksomhed der er uforenelige med deres stilling.

6. Formanden, eller hvis han er forhindret, en af næstformændene, repræsenterer Banken i indenretlige eller udenretlige anliggender.

7. Formanden er foresat for Bankens tjenestemænd og øvrige ansatte. De ansættes og afskediges af ham. Ved valg af personale skal der ikke alene tages hensyn til personlig egnethed og faglige kvalifikationer, men desuden til en rimelig repræsentation af statsborgere fra de enkelte medlemsstater.

8. Direktionen og Bankens personale er kun ansvarlige over for Banken og udfører deres hverv i fuld uafhængighed.

Artikel 14

1. Et udvalg bestående af tre medlemmer, udpeget af Styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, efterprøver hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført.

2. Det skal bekræfte, at statusopgørelsen og driftsregnskabet er i overensstemmelse med bogføringen og nøjagtigt viser Bankens stilling såvel på aktiv- som passivsiden.

Artikel 15

Banken står i forbindelse med hver medlemsstat gennem den af den pågældende medlemsstat udpegede myndighed. Ved udførelsen af sine finansielle transaktioner benytter den den pågældende medlemsstats seddelbank eller andre af medlemsstaten godkendte pengeinstitutter.

Artikel 16

1. Banken samarbejder med alle internationale organisationer, der udøver virksomhed på tilsvarende områder.

2. Banken søger at oprette formålstjenlige forbindelser med henblik på at samarbejde med bank- eller pengeinstitutter i de lande, til hvilke den udstrækker sin virksomhed.

Artikel 17

På begæring af en medlemsstat eller af Kommissionen eller på eget initiativ fortolker eller uddyber Styrelsesrådet de retningslinjer, det har fastlagt i medfør af artikel 9 i disse vedtægter, hvilket skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser, hvorefter retningslinjerne er udfærdiget.

Artikel 18

1. Inden for rammerne af de opgaver, som er nævnt i traktatens artikel 130, yder Banken lån til sine medlemmer eller til private eller offentlige virksomheder til investeringsprojekter, der påtænkes udført på medlemsstaternes europæiske områder, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder.

Dog kan Banken ved en af Styrelsesrådet med enstemmighed meddelt dispensation på forslag af bestyrelsen yde lån til investeringsprojekter, der helt eller delvis påtænkes gennemført uden for medlemsstaternes europæiske områder.

2. Ydelse af lån betinges så vidt muligt af, at også andre finansieringsmidler sættes ind.

3. Bevilges et lån til en virksomhed eller kollektiv enhed, som ikke er en medlemsstat, betinger Banken ydelsen af lånet enten af en garanti fra den medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, eller af andre tilstrækkelige garantier.

4. Banken kan garantere for lån, som optages af offentlige eller private virksomheder eller kollektive enheder, til gennemførelse af de i traktatens artikel 130 nævnte projekter.

5. Den samlede sum af de til enhver tid løbende lån og garantier, som er ydet af Banken, må ikke overstige 250 % af den tegnede kapital.

6. Banken sikrer sig mod kursrisiko ved at forsyne låne- og garantikontrakter med sådanne klausuler, som den finder egnede.

Artikel 19

1. Rentesatserne for Bankens udlån og provisionerne for ydede garantier skal tilpasses de på kapitalmarkedet herskende vilkår og beregnes således, at indtægterne herved gør det muligt for Banken at opfylde sine forpligtelser, at dække sine udgifter og at oprette en reservefond i overensstemmelse med artikel 24.

2. Banken bevilger ikke nedslag i rentesatserne. Hvis indrømmelse af en lavere rente — under hensyn til den særlige karakter af det projekt, der skal finansieres — synes rimelig, kan den pågældende medlemsstat eller tredjepart yde rentegodtgørelse i det omfang, det er foreneligt med de i traktatens artikel 92 fastsatte regler.

Artikel 20

Banken skal ved sine udlåns- og garantiforretninger iagttage følgende principper:

1. Den påser, at dens midler anvendes i Fællesskabets interesse på den mest rationelle måde.

Den kan kun yde lån eller stille garantier for optagelse af lån:

a) når betaling af renter og afdrag er sikret i driftsoverskuddet, såfremt projekterne iværksættes af foretagender i produktionssektoren, eller, hvor der er tale om andre projekter, ved en forpligtelse tiltrådt af den stat, i hvilken projektet iværksættes, eller på anden måde

b) og når projektets gennemførelse bidrager til at forøge den økonomiske produktivitet i almindelighed og fremmer virkeliggørelsen af fællesmarkedet.

2. Den må hverken erhverve interesser i virksomheder eller påtage sig ansvar for deres ledelse, medmindre beskyttelsen af dens rettigheder kræver det for at sikre, at dens fordringer indgår.

3. Den kan overdrage sine fordringer på kapitalmarkedet og med henblik herpå kræve af låntagerne, at de udsteder obligationer eller andre værdipapirer.

4. Hverken Banken eller medlemsstaterne må stille betingelser om, at de udlånte beløb skal gives ud i en bestemt medlemsstat.

5. Den kan gøre ydelsen af lån betinget af, at international licitation finder sted.

6. Den må hverken helt eller delvis finansiere noget projekt, som den medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, modsætter sig.

Artikel 21

1. Ansøgninger om lån eller garantier kan indsendes til Banken enten gennem Kommissionen eller gennem den medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. En virksomhed kan også henvende sig direkte til Banken med ansøgning om lån eller garanti.

2. Såfremt ansøgninger indsendes gennem Kommissionen, skal de forelægges til udtalelse for den medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. Såfremt de indsendes gennem en stat, forelægges de Kommissionen til udtalelse. Hidrører de direkte fra en virksomhed, forelægges de den pågældende medlemsstat og Kommissionen.

De pågældende medlemsstater og Kommissionen skal afgive deres udtalelser inden to måneders forløb. Foreligger der ikke svar inden udløbet af denne frist, kan Banken gå ud fra, at det pågældende projekt ikke giver anledning til indvendinger.

3. Bestyrelsen træffer afgørelse om de ansøgninger om lån eller garantier, som direktionen forelægger den.

4. Direktionen undersøger, om de ansøgninger om lån og garantier, som forelægges den, er i overensstemmelse med bestemmelserne i disse vedtægter, især de i artikel 20 indeholdte. Hvis direktionen udtaler sig til fordel for ydelsen af lånet eller garantien, skal den forelægge kontraktudkastet for bestyrelsen; den kan gøre sin tilslutning afhængig af sådanne forudsætninger, som den anser for væsentlige. Udtaler direktionen sig imod ydelsen af lånet eller garantien, skal den tilstille bestyrelsen sagens akter sammen med sin udtalelse.

5. Er direktionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse.

6. Er Kommissionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse. Det af Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.

7. Er direktionens og Kommissionens udtalelse negativ, kan bestyrelsen ikke bevilge pågældende lån eller garanti.

Artikel 22

1. Banken låner på de internationale kapitalmarkeder de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

2. Banken kan optage lån på en medlemsstats kapitalmarked inden for rammerne af den lovgivning, der gælder for indenlandske emissioner, eller — såfremt en medlemsstat ikke har en sådan lovgivning — når denne medlemsstat og Banken har forhandlet og er blevet enige om det lån, som Banken overvejer at optage.

Medlemsstatens kompetente myndigheder kan kun nægte deres samtykke, hvis alvorlige vanskeligheder på kapitalmarkedet i denne stat må frygtes.

Artikel 23

1. Banken kan anvende disponible midler, som den ikke umiddelbart har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser, på følgende måder:

a) Den kan foretage kapitalanbringelser på pengemarkederne.

b) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 20, nr. 2, kan den købe eller sælge værdipapirer udstedt af den selv eller dens låntagere.

c) den kan udføre enhver anden finansiel transaktion, i forbindelse med opfyldelsen af dens formål.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 25 må Banken ikke ved forvaltningen af sine kapitalanbringelser foretage valutaarbitrage, som ikke direkte er nødvendiggjort af hensyn til gennemførelsen af dens udlån eller opfyldelsen af de forpligtelser, den har indgået i forbindelse med de af den optagne lån eller stillede garantier.

3. I de forhold, der er omtalt i denne artikel, skal Banken handle i forståelse med vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder eller seddelbank.

Artikel 24

1. Der oprettes en reservefond, som gradvis bringes op på et beløb svarende til 10 % af den tegnede kapital. Såfremt Bankens engagementer berettiger det, kan bestyrelsen træffe bestemmelse om oparbejdelse af yderligere reserver. Så længe reservefonden endnu ikke er bragt op på sit fulde beløb, skal der tilføres den:

a) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der i henhold til artikel 5 skal indbetales af medlemsstaterne

b) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der fremkommer ved tilbagebetaling af de under punkt a) nævnte lån

i det omfang, disse renteindtægter ikke er nødvendige for at opfylde Bankens forpligtelser og til at dække dens udgifter.

2. Reservefondens midler skal anbringes på en sådan måde, at de til enhver tid er disponible til opfyldelse af fondens formål.

Artikel 25

1. Banken har altid ret til at overføre sine beholdninger og tilgodehavender i en medlemsstats valuta til en anden medlemsstats valuta for at gennemføre finansielle transaktioner i overensstemmelse med dens formål, således som det er fastsat i traktatens artikel 130 og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 23 i disse vedtægter. Banken undgår så vidt muligt at foretage sådanne overførsler, såfremt den har beholdninger, som er disponible eller kan frigøres i den valuta, den har brug for.

2. Banken kan ikke konvertere sine beholdninger i en medlemsstats valuta til tredjelands valuta uden medlemsstatens samtykke.

3. Banken kan frit råde såvel over den del af kapitalen, der er indbetalt i guld eller i konvertible valutaer, som over valuta, der er lånt på markedet uden for Fællesskabet.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til at stille den valuta til rådighed for Bankens debitorer, som er nødvendig til betaling af afdrag og renter af lån, som Banken har ydet eller garanteret vedrørende projekter, der skal gennemføres på deres områder.

Artikel 26

Såfremt en medlemsstat misligholder sine medlemsforpligtelser ifølge disse vedtægter, navnlig forpligtelsen til at indbetale sin andel af den tegnede kapital eller sine særlige lån eller til at forrente og amortisere optagne lån, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte at indstille långivning eller garantiydelse til denne medlemsstat eller dens statsborgere.

Denne beslutning fritager hverken staten eller dens statsborgere for deres forpligtelser over for Banken.

Artikel 27

1. Træffer Styrelsesrådet beslutning om at indstille Bankens virksomhed, skal al virksomhed omgående ophøre, med undtagelse af de dispositioner, som er påkrævet for at sikre en behørig anvendelse, beskyttelse og bevarelse af Bankens aktiver og indfrielse af dens engagementer.

2. I tilfælde af likvidation udnævner Styrelsesrådet likvidatorerne og giver dem instrukser med hensyn til likvidationens gennemførelse.

Artikel 28

1. Banken nyder i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; den kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

(Stk. 2 ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De Europæiske Fællesskaber nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den Europæiske Investeringsbank.]

2. Bankens formue skal være undtaget fra enhver form for rekvisition eller ekspropriation.

Artikel 29

Med forbehold af den kompetence, som er tillagt Domstolen, afgøres tvistigheder mellem på den ene side Banken og på den anden side dens långivere, låntagere eller tredjemand, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Banken vælger et hjemting i hver medlemsstat. Den kan dog i en kontrakt træffe bestemmelse om et særligt værneting eller indsætte en voldgiftsklausul.

Bankens aktiver kan kun i henhold til en retskendelse gøres til genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse.

Artikel 30 (*)

1. Styrelsesrådet kan med enstemmighed vedtage at oprette en Europæisk Investeringsfond med status som juridisk person og finansiel selvbestemmelsesret og med Banken som stiftende medlem.

(*) Indsat ved akten af 25.3.1993 om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at bemyndige Styrelsesrådet til at oprette en Europæisk Investeringsfond; denne ændring er trådt i kraft den 1.5.1994.

2. Styrelsesrådet fastlægger vedtægterne for Den Europæiske Investeringsfond med enstemmighed. I vedtægterne defineres navnlig fondens målsætninger, struktur, kapital, medlemmer, finansielle ressourcer, interventionsmuligheder og revisionsordninger samt forholdet mellem Bankens og fondens organer.

3. Uanset artikel 20, stk. 2, er Banken berettiget til at deltage i forvaltningen af fonden og bidrage til dens tegnede kapital indtil det af Styrelsesrådet fastsatte beløb efter enstemmig beslutning herom.

4. Det Europæiske Fællesskab kan blive medlem af fonden og bidrage til dens tegnede kapital. Finansielle institutioner med interesse i fondens målsætninger kan indbydes til at blive medlemmer.

5. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på fonden, på medlemmerne af dens organer under udøvelsen af deres hverv, og på dens personale.

Fonden er desuden fritaget for alle skatter og og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning eller likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal fondens og dens organers arbejde, for så vidt det udøves på de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningsafgifter.

Udbytte, kapitalgevinster og andre former for indtægter, der stammer fra fonden, og som medlemmerne, bortset fra Det Europæiske Fællesskab og Banken, har ret til, forbliver imidlertid underkastet den gældende skattelovgivning.

6. Domstolen har, med de begrænsninger, der er fastsat i det følgende, kompetence til at afgøre tvister vedrørende foranstaltninger vedtaget af fondens organer. Klager over sådanne foranstaltninger kan indbringes af fondens medlemmer i deres egenskab af medlemmer af fonden eller af medlemsstaterne på de betingelser, der er fastsat i traktatens artikel 173.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol

vedrørende statutten for Det Europæiske Fællesskabs Domstol

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i denne traktats artikel 188,

HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i Økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen.

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Professor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen.

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert MARJOLIN, professor i retsvidenskab, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen.

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

V. BADINI CONFALONIERI, understatssekretær i Udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen.

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Lambert SCHAUS, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen.

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

J. LINTHORST HOMANN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen.

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 1

Den i medfør af traktatens artikel 4 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste Domstol.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 11

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres

hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15 (*)

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når ni dommere er tilstede. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere: Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af syv dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af fem dommere. Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

(*) Tekst som ændret ved artikel 19 i TA A/SF/S.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskrive-

rens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i traktatens artikel 175 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 20

I de i traktatens artikel 177 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Artikel 21

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 22

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 23

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 24

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 25

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 26

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 27

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 28

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 29

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 30

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 31

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 32

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 33

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 34

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 35

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 36

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i traktatens artikel 185, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler somt nævnt i artikel 186, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 192, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 37

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 38

Undlader, den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 39

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 40

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 41

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end 10 år efter dommens afsigelse.

Artikel 42

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 43

Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktsforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 173; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 175, stk. 2, anvendelse.

AFSNIT IV (*)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 44

Artikel 2-8 og 13-16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

(*) Indsat ved artikel 7 i Rådets afgørelse af 24. 10. 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319 af 25. 11. 1988, s. 1). Teksten til Rådets afgørelse findes i bind II.

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 168 A, stk. 4, nævnte procesreglement.
Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Er der tale om sager, hvori der påstås annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse.

I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutioner kan dog kun inværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 185, artikel 186 og artikel 192, stk. 4, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 36 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten og parterne, træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 185 og 186.

Uanset traktatens artikel 187 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af traktatens artikel 185 og 186.

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 55

Det i traktatens artikel 188 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne statut indeholdte bestemmelser indeholde alle øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om fornødent dens udfyldning.

Artikel 56

Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tillempninger af bestemmelserne i denne statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til traktatens artikel 165, sidste stykke.

Artikel 57

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til traktatens artikel 167, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
Robert MARJOLIN
Vittorio BADINI
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

Protokol (nr. 1)

om ejendomserhvervelse i Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

»Uanset bestemmelserne i traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.«

Protokol (nr. 2)

ad artikel 119
i traktaten om oprettelse af
Det Europæiske Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

»Med henblik på anvendelsen af traktatens artikel 119 skal ydelser i medfør af en erhvervstilknyttet social sikringsordning ikke anses for løn, hvis og i det omfang de kan henføres til beskæftigelsesperioder, der ligger forud for den 17. maj 1990, undtagen for arbejdstagere eller deres ydelsesberettigede pårørende, der inden denne dato har anlagt søgsmål eller indbragt en dertil svarende klage i overensstemmelse med den relevante nationale ret.«

Protokol (nr. 3)

om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

SOM ØNSKER at fastsætte statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er omhandlet i artikel 4 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

KAPITEL I

ETABLERINGEN AF ESCB

Artikel 1

Det Europæiske System af Centralbanker

1.1. Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og Den Europæiske Centralbank (ECB), oprettes i henhold i traktatens artikel 4 A; de udøver deres funktioner og deres virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

1.2. I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 1, består ESCB af ECB og af medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker), idet Institut monétaire luxembourgeois er Luxembourgs centralbank.

KAPITEL II

ESCB'S MÅL OG OPGAVER

Artikel 2

Mål

I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 1, er hovedmålet for ESCB at fastholde prisstabilitet. Uden at målsætningen om prisstabilitet derved berøres, støtter ESCB de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål, som fastsat i traktatens artikel 2. ESCB handler i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, som fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i traktatens artikel 3 A.

Artikel 3

Opgaver

3.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 2, er de grundlæggende opgaver, der skal udføres af ESCB:

— at formulere og gennemføre Fællesskabets monetære politik

— at foretage transaktioner i udenlandsk valuta i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 109

— at besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutareserver

— at fremme betalingssystemernes smidige funktion.

3.2. I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 3, berører artikel 3.1, tredje led, ikke medlemsstaternes regeringers besiddelse og forvaltning af arbejdsbeholdninger i udenlandske valutaer.

3.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 5, bidrager ESCB til en smidig gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutterne og det finansielle systems stabilitet.

Artikel 4

Rådgivende funktioner

I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4,

a) skal ECB høres

— om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder

— af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

b) ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

Artikel 5

Indsamling af statistisk information

5.1. ECB skal med støtte fra de nationale centralbanker indsamle den statistiske information, som er nødvendig for at udføre ESCB's opgaver, enten fra de kompetente nationale myndigheder eller direkte fra de økonomiske enheder. ECB skal samarbejde om disse spørgsmål med fællesskabsinstitutionerne eller -organerne samt med de kompetent myndigheder i medlemsstaterne eller i tredjelande og med internationale organisationer.

5.2. De nationale centralbanker skal i videst muligt omfang udføre de opgaver, der er beskrevet i artikel 5.1.

5.3. ECB skal bidrage til harmoniseringen, når denne er nødvendig, af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dens kompetenceområder.

5.4. Rådet fastsætter i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 42 hvilke fysiske og juridiske personer, der er undergivet anmeldelseskrav, forskrifter om tavshedspligt og passende regler om håndhævelse.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

6.1. I spørgsmål om internationalt samarbejde, som vedrører ESCB's opgaver, afgør ECB, hvordan ESCB skal repræsenteres.

6.2. ECB og — med dennes godkendelse — de nationale centralbanker kan deltage i internationale monetære institutioner.

6.3. Bestemmelserne i artikel 6.1 og 6.2 berører ikke bestemmelserne i traktatens artikel 109, stk. 4.

KAPITEL III

ESCB's ORGANISATION

Artikel 7

Uafhængighed

I overensstemmelse med traktatens artikel 107 må hverken ECB, de nationale centralbanker eller medlemmerne af disses besluttende organer under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og pligter, som denne traktat og denne statut pålægger dem, søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og til ikke at søge at øve indflydelse på, hvordan medlemmerne af ECB's og de nationale centralbankers besluttende organer udfører deres opgaver.

Artikel 8

Generelt princip

ESCB skal styres af ECB's besluttende organer.

Artikel 9

Den Europæiske Centralbank

9.1. ECB, som i overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 2, har status som juridisk person, nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tilægger juridiske personer; ECB kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.

9.2. ECB skal sikre, at de opgaver, som er overdraget ESCB i medfør af traktatens artikel 105, stk. 2, 3 og 5, bliver udført, enten ved ECB's egne aktiviteter i henhold til nærværende statut eller af de nationale centralbanker i henhold til artikel 12.1 og 14.

9.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 3, er ECB's besluttende organer Styrelsesrådet og direktionen.

Artikel 10

Styrelsesrådet

10.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 A, stk. 1, består Styrelsesrådet af medlemmerne af direktionen og cheferne for de nationale centralbanker.

10.2. Medlemsstaterne af Styrelsesrådet skal være personligt til stede for at have stemmeret, jf. dog artikel 10.3. Som en undtagelse fra denne regel kan den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden fastsætte, at Sty-

relsesrådets medlemmer kan afgive deres stemme ved anvendelse af telekonferencer. I denne forretningsorden skal det endvidere fastsættes, at et medlem af Styrelsesrådet, som er forhindret i at stemme i en længere periode, kan udpege en Stedfortræder som medlem af Styrelsesrådet.

Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme, jf. dog artikel 10.3 og 11.3. Hvis ikke andet er fastsat i nærværende statut, træffer Styrelsesrådet afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Styrelsesrådet er beslutningsdygtigt, når mindst to tredjedele af medlemmerne er til stede. Hvis Styrelsesrådet ikke er beslutningsdygtigt, kan formanden indkalde til et ekstraordinært møde, på hvilket der kan træffes afgørelse uden hensyn til reglen om beslutningsdygtighed.

10.3. Ved beslutninger, der træffes i henhold til artikel 28, 29, 30, 32, 33 og 51, skal Styrelsesrådets medlemmers stemmer vægtes i overensstemmelse med de nationale centralbankers andel af ECB's indskudte kapital. Direktionsmedlemmernes stemmevægt er nul. En afgørelse anses for at være vedtaget med kvalificeret flertal, hvis dette flertal udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele. Hvis en centralbankchef er forhindret i at være til stede, kan denne udpege en stedfortræder, der afgiver den vægtede stemme.

10.4. Møderne er fortrolige. Styrelsesrådet kan beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.5. Styrelsesrådet mødes mindst 10 gange om året.

Artikel 11

Direktionen

11.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra a), består direktionen af formanden, næstformanden og fire andre medlemmer.

Medlemmerne skal udføre deres hverv på fuld tid. Intet medlem må, medmindre Styrelsesrådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

11.2. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), udnævnes formanden, næstformanden samt de øvrige medlemmer af direktionen blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen, efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- eller regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra Rådet, efter høring af Europa-Parlamentet og Styrelsesrådet.

Deres embedsperiode er på 8 år, og mandatet kan ikke fornyes.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af direktionen.

11.3. Ansættelsesvilkårene for direktionens medlemmer, især deres aflønning, pensioner og andre sociale ydelser, aftales i kontrakter med ECB og fastsættes af Styrelsesrådet efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udnævnt af Styrelsesrådet og tre medlemmer udnævnt af Rådet. Direktionens medlemmer har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

11.4. Hvis et direktionsmedlem ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af medlemmets pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige medlemmet efter indstilling fra Styrelsesrådet eller direktionen.

11.5. Alle personligt tilstedeværende direktionsmedlemmer har ret til at stemme og har til det formål én stemme. Hvis ikke andet er fastsat, træffer direktionen afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere bestemmelser for afstemning fastlægges i den i artikel 12.3 omhandlede forretningsorden.

11.6. Direktionen er ansvarlig for ECB's løbende forretninger.

11.7. Hvis en stilling som medlem af direktionen bliver ledig, skal der udnævnes et nyt medlem efter bestemmelserne i artikel 11.2.

Artikel 12

De besluttende organers ansvarsområder

12.1. Styrelsesrådet fastsætter de retningslinjer og træffer de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB i henhold til traktaten og denne statut. Styrelsesrådet udformer Fællesskabets monetære politik, herunder — når det er hensigtsmæssigt — beslutninger om mellemliggende pengepolitiske målsætninger, om officielle rentesatser og om forsyningen med reserver i ESCB, og fastsætter de nødvendige retningslinjer for beslutningernes gennemførelse.

Direktionen skal gennemføre den monetære politik i overensstemmelse med de retningslinjer og beslutninger, der er vedtaget af Styrelsesrådet.

I den forbindelse skal direktionen give de nationale centralbanker de nødvendige instrukser. Endvidere kan direktionen få delegeret visse beføjelser ved beslutning truffet af Styrelsesrådet.

I det omfang, det skønnes muligt og hensigtsmæssigt, og med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, anvender ECB de nationale centralbanker til at udføre transaktioner, der henhører under ESCB's opgaver.

12.2. Direktionen er ansvarlig for forberedelsen af møderne i Styrelsesrådet.

12.3. Styrelsesrådet vedtager en forretningsorden, som fastlægger den interne organisation af ECB og dens besluttende organer.

12.4. De rådgivende funktioner, som er anført i artikel 4, skal udføres af Styrelsesrådet.

12.5. Styrelsesrådet skal træffe de beslutninger, der er anført i artikel 6.

Artikel 13

Formanden

13.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden, leder møderne i ECB's Styrelsesråd og direktion.

13.2. Med forbehold af artikel 39 repræsenterer formanden eller en af denne udpeget person ECB i forhold til omverdenen.

Artikel 14

De nationale centralbanker

14.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 108 sikrer hver medlemsstat senest på datoen for ESCB's oprettelse, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelige med traktaten og denne statut.

14.2. Statutterne for de nationale centralbanker skal især tilsikre, at embedsperioden for en chef for en national centralbank er mindst 5 år.

En centralbankchef kan kun afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de betingelser, som er nødvendige for udførelsen af dennes pligter, eller hvis vedkommende har begået en alvorlig forseelse. En beslutning om afskedigelse kan af den pågældende centralbankchef eller af Styrelsesrådet indbringes for Domstolen under påberåbelse af, at traktaten eller en gennemførelsesretsakt hertil er overtrådt. Sagen skal anlægges inden to måneder fra offentliggørelsen af nævnte beslutning, eller dens meddelelse til klageren, eller i mangel heraf fra den dato, på hvilken klageren blev bekendt med beslutningen.

14.3. De nationale centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser. Styrelsesrådet træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at retningslinjer og instrukser fra ECB efterleves, og det kan forlange, at alle nødvendige oplysninger stilles til rådighed for det.

14.4. De nationale centralbanker kan udføre funktioner, som ikke er nævnt i nærværende statut, medmindre Styrelsesrådet med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutter, at disse funktioner strider mod

ESCB's mål og opgaver. Sådanne funktioner udføres på de nationale centralbankers eget ansvar og for deres egen regning og risiko og betragtes ikke som en del af ESCB's funktioner.

Artikel 15

Pligt til at aflægge beretninger

15.1. ECB skal mindst hvert kvartal udarbejde og offentliggøre beretninger om ESCB's aktiviteter.

15.2. En konsolideret oversigt over ESCB's finansielle stilling skal offentliggøres hver uge.

15.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 B, stk. 3, skal ECB fremsende en årsberetning om ESCB's aktiviteter og om den monetære politik i det foregående og det indeværende år til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

15.4. De i denne artikel nævnte beretninger og oversigter stilles vederlagsfrit til rådighed for interesserede.

Artikel 16

Pengesedler

I overensstemmelse med traktatens artikel 105 A, stk. 1, har Styrelsesrådet eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet.

ECB skal så vidt muligt overholde eksisterende praksis for udstedelse og udformning af pengesedler.

KAPITEL IV

ESCB's MONETÆRE FUNKTIONER OG TRANSAKTIONER

Artikel 17

Konti i ECB og de nationale centralbanker

Til gennemførelse af deres transaktioner kan ECB og de nationale centralbanker åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere og kan modtage aktiver, herunder indskrevne værdipapirer, som sikkerhed.

Artikel 18

Markedsoperationer og långivning

18.1. For at opfylde ESCB's mål og udføre sine opgaver kan ECB og de nationale centralbanker:

— deltage i de finansielle markeder dels ved at købe og sælge fordringer og pengemarkedsinstrumenter (til omgående levering eller på termin), dels ved genkøbsforretninger og dels ved långivning og låntagning i sådanne fordringer og instrumenter, hvad enten transaktionerne sker i fællesskabsvalutaer, i tredjelands valutaer eller i ædelmetaller

— udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed.

18.2. ECB fastlægger generelle principper for markedsoperationer og långivning, der udføres af ECB eller af de nationale centralbanker, herunder for offentliggørelse af de betingelser, hvorunder de er rede til at indgå i sådanne transaktioner.

Artikel 19

Mindstereserver

19.1. ECB kan kræve, at kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstaterne, holder mindstereserver på konti hos ECB og de nationale centralbanker for at opfylde målene for den monetære politik, jf. dog artikel 2. Reglerne om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver kan udfærdiges af Styrelsesrådet. I tilfælde af manglende overholdelse af reservekravene er ECB berettiget til at pålægge strafrente og andre sanktioner med tilsvarende virkning.

19.2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42 fastsætte grundlaget for mindstereserverne og de maksimale tilladte forhold mellem disse reserver og grundlaget herfor samt passende sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse.

Artikel 20

Andre instrumenter til monetær kontrol

Styrelsesrådet kan med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer beslutte at anvende andre metoder til monetær kontrol, som det finder hensigtsmæssige under hensyn til artikel 2.

Rådet skal efter fremgangsmåden i artikel 42 fastlægge sådanne metoders omfang, hvis de indebærer forpligtelser for tredjemand.

Artikel 21

Transaktioner med offentlige myndigheder

21.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 104 er det ECB og de nationale centralbanker forbudt at give fællesskabsinstitutioner og -organer, centralregeringer, regionale, lokale eller andre offentlige myndigheder, andre organer inden for den offentlige sektor eller offentlige foretagender i medlemsstaterne mulighed for at foretage overtræk eller at yde dem andre former for kreditfaciliteter, og det samme gælder ECB's og de nationale centralbankers køb af gældsinstrumenter direkte fra disse.

21.2. ECB og de nationale centralbanker kan optræde som fiskal agent for de i artikel 21.1 omhandlede institutioner, organer mv.

21.3. Bestemmelserne i denne artikel omfatter ikke offentligt ejede kreditinstitutter, der i forbindelse med forsyning med reserver fra centralbanker skal have samme behandling fra de nationale centralbankers og ECB's side som private kreditinstitutter.

Artikel 22

Clearing- og betalingssystemer

Med henblik på at skre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Fællesskabet og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

Artikel 23

Eksterne transaktioner

ECB og de nationale centralbanker kan:

— etablere relationer med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvis det er hensigtsmæssigt, med internationale organisationer

— erhverve og sælge enhver form for valutaaktiver og ædelmetaller til omgående levering eller på termin; begrebet »valutaaktiv« omfatter værdipapirer og alle andre aktiver i hvilken som helst form, der lyder på regningsenheder eller ethvert lands valuta

— besidde og forvalte de i denne artikel nævnte aktiver

— udføre alle slags bankforretninger med tredjelande og internationale organisationer, herunder låntagning og långivning.

Artikel 24

Andre transaktioner

Ud over de transaktioner, der følger af systemets opgaver, kan ECB og de nationale centralbanker foretage transaktioner vedrørende deres administration eller deres personale.

KAPITEL V

TILSYNSVIRKSOMHED

Artikel 25

Tilsynsvirksomhed

25.1. ECB kan rådgive og blive konsulteret af Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder angående anvendelsesområdet for og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system.

25.2. I overensstemmelse med en afgørelse truffet af Rådet i henhold til traktatens artikel 105, stk. 6, kan ECB udføre specifikke opgaver vedrørende politikker med hensyn til tilsynet med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsselskaber.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER FOR ESCB

Artikel 26

Regnskab

26.1. Regnskabsåret for ECB og de nationale centralbanker begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

26.2. ECB's årsregnskab skal udfærdiges af direktionen efter principper fastlagt af Styrelsesrådet. Regnskabet skal godkendes af Styrelsesrådet og derefter offentliggøres.

26.3. Direktionen skal til analytiske og operationelle formål udfærdige en konsolideret balance for ESCB, som skal omfatte de af de nationale centralbankers aktiver og passiver, som hører ind under ESCB.

26.4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel fastsætter Styrelsesrådet de nødvendige regler for en standardisering af bogføringen og af beretningerne om de transaktioner, der er foretaget af de nationale centralbanker.

Artikel 27

Revision

27.1. ECB's og de nationale centralbankers regnskaber revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af Styrelsesrådet og godkendes af Rådet. Revisorerne skal have fri adgang til alle ECB's og de nationale cen-

tralbankers bøger og konti og skal have adgang til al information om disses transaktioner.

27.2. Traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv ECB's forvaltning er i operationel henseende.

Artikel 28

ECB's kapital

28.1. ECB's kapital, som bliver operational, når ECB indleder sit virke, skal udgøre 5 000 mio. ECU. Kapitalen kan udvides med de beløb, som Styrelsesrådet beslutter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal inden for de grænser og under de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

28.2. De nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital. Kapitalindskuddet bestemmes efter den fordelingsnøgle, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 29.

28.3. Styrelsesrådet fastsætter med det i artikel 10.3 omhandlede kvalificerede flertal, i hvilket omfang og i hvilken form kapitalen skal indbetales.

28.4. Med forbehold af artikel 28.5 kan de nationale centralbankers kapitalandele i ECB ikke overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

28.5. Såfremt den fordelingsnøgle, som der henvises til i artikel 29, ændres, omfordeler de nationale centralbanker deres kapitalandele imellem sig i nødvendigt omfang for at sikre, at fordelingen af kapitalandelene svarer til den ændrede fordelingsnøgle. Styrelsesrådet fastlægger de nærmere vilkår for sådanne omfordelinger.

Artikel 29

Fordelingsnøgle for kapitalindskud

29.1. Når ESCB og ECB er blevet oprettet i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 109 L, stk. 1, i denne traktat, fastsættes fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Der tildeles hver national centralbank en vægt i denne fordelingsnøgle, der er lig med summen af:

— 50 % af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ESCB's oprettelse

— 50 % af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før ESCB's oprettelse.

Procentdelene rundes op til det nærmeste multiplum af 0,05 procentpoint.

29.2. De statistiske data med henblik på anvendelsen af denne artikel tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

29.3. De vægte, der tildeles de nationale centralbanker, justeres hvert femte år efter ESCB's oprettelse i analogi med bestemmelserne i artikel 29.1. Den ændrede fordelingsnøgle får virkning den første dag i det følgende år.

29.4. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30

Overførsel af valutareserveaktiver til ECB

30.1. Med forbehold af artikel 28 forsynes ECB af de nationale centralbanker med valutareserveaktiver, bortset fra medlemsstaternes valutaer, ecu, IMF-reservestillinger og SDR, svarende til et beløb på op til 50 000 mio. ECU. Styrelsesrådet beslutter, hvor stor en del der skal indbetales til ECB efter dens oprettelse, og hvor store beløb der skal indbetales på senere tidspunkter. ECB skal have fuld ret til at besidde og forvalte de valutareserver, der overføres til den, og anvende dem til de formål, der er fastsat i denne statut.

30.2. Den enkelte nationale centralbanks bidrag fastsættes i forhold til dens andel i ECB's indskudte kapital.

30.3. ECB krediterer hver national centralbank med en fordring, der svarer til bidragets størrelse. Styrelsesrådet fastsætter pålydende og forrentning af disse fordringer.

30.4. ECB kan indkalde valutareserveaktiver ud over den i artikel 30.1. fastlagte grænse i overensstemmelse med artikel 30.2 inden for de grænser og på de vilkår, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

30.5. ECB kan besidde og forvalte IMF-reservestillinger og SDR samt sørge for sammenlægning af sådanne aktiver.

30.6. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 31

De nationale centralbankers valutareserveaktiver

31.1. De nationale centralbanker har ret til at udføre transaktioner til opfyldelse af deres forpligtelser over for internationale organisationer i overensstemmelse med artikel 23.

31.2. Alle andre transaktioner i valutareserveaktiver, som forbliver i de nationale centralbanker efter de overførsler, der er nævnt i artikel 30, samt medlemsstaternes transaktioner med deres arbejdsbeholdninger i udenlandsk valutaer skal over en bestemt grænse, der skal fastsættes i medfør af artikel 31.3, godkendes af ECB for at sikre overensstemmelse med Fællesskabets valutakurspolitik og pengepolitik.

31.3. Styrelsesrådet skal udstede retningslinjer med henblik på at lette gennemførelsen af disse transaktioner.

Artikel 32

Fordeling af de nationale centralbankers monetære indtægter

32.1. De nationale centralbankers indtægter i forbindelse med deres udførelse af ESCB's pengepolitiske opgaver, i det følgende benævnt »de monetære indtægter«, fordeles ved udgangen af hvert regnskabsår i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

32.2. Med forbehold af artikel 32.3 er størrelsen af den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter identisk med den årlige indtægt, som den har af de aktiver, den besidder som modværdi for seddelomløbet

samt for forpligtelserne i forbindelse med kreditinstitutternes indlån. Disse aktiver øremærkes af de nationale centralbanker i overensstemmelse med de retningslinjer, som Styrelsesrådet fastsætter.

32.3. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase finder, at de nationale centralbankers balancestruktur ikke giver mulighed for at anvende artikel 32.2, kan det med kvalificeret flertal beslutte, at de monetære indtægter uanset artikel 32.2 skal beregnes efter en anden metode i en periode, der højst må være på fem år.

32.4. Den enkelte nationale centralbanks monetære indtægter reduceres med et beløb svarende til den pågældende centralbanks rentebetalinger på forpligtelser i forbindelse med kreditinstitutters indlån i overensstemmelse med artikel 19.

Styrelsesrådet kan beslutte at yde de nationale centralbanker en kompensation for deres udgifter i forbindelse med seddeludstedelse eller under exceptionelle omstændigheder for særlige tab i forbindelse med transaktioner som led i den monetære politik, der er udført for ESCB.

Kompensationen skal have en form, som Styrelsesrådet finder passende; sådanne beløb kan udlignes med de nationale centralbankers monetære indtægter.

32.5. Summen af de nationale centralbankers monetære indtægter fordeles mellem disse banker indbyrdes i forhold til deres indbetalte andele i ECB's kapital med forbehold af beslutninger, der måtte blive truffet af Styrelsesrådet i overensstemmelse med artikel 33.2.

32.6. Udligningen og betalingen af saldi hidrørende fra fordelingen af de monetære indtægter foretages af ECB i overensstemmelse med de retningslinjer, der fastsættes af Styrelsesrådet.

32.7. Styrelsesrådet træffer alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 33

Fordeling af ECB's nettooverskud og -tab

33.1. ECB's nettooverskud overføres på føl gende måde:

a) Et beløb, hvis størrelse fastsættes af Styrelsesrådet, og som ikke må overstige 20 % af nettooverskuddet, overføres til den almindelige reservefond inden for en grænse på 100 % af kapitalen.

b) Det resterende nettooverskud fordeles til indehaverne af kapitalandele i ECB i forhold til deres andel i den indskudte kapital.

33.2. Hvis ECB lider et tab, kan dette udlignes af ECB's almindelige reservefond og om nødvendigt efter en beslutning truffet af Styrelsesrådet, af de monetære indtægter i det pågældende regnskabsår i forhold til og op til de beløb, der fordeles mellem de nationale centralbanker i overensstemmelse med artikel 32.5.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 34

Retsakter

34.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 108 A skal ECB

— udstede forordninger i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastlagt i artikel 3.1, første led, og i artikel 19.1, 22

eller 25.2, samt i tilfælde, der fastsættes i de retsakter vedtaget af Rådet, der er nævnt i artikel 42

— vedtage de beslutninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt ESCB efter traktaten og denne statut

— rette henstillinger og afgive udtalelser.

34.2. En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder udmiddelbart i hver medlemsstat. Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Traktatens artikel 190-192 gælder for forordninger og beslutninger vedtaget af ECB.

ECB kan beslutte at offentliggøre sine beslutninger, henstillinger og udtalelser.

34.3. Inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42, skal ECB være berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger.

Artikel 35

Domstolskontrol mv.

35.1. ECB's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i denne traktat. ECB kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i traktaten.

35.2. Tvister mellem ECB på den ene side og dens kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole, medmindre Domstolen er tillagt kompetence.

35.3. ECB er ansvarlig efter traktatens artikel 215. De nationale centralbanker er ansvarlige efter deres respektive nationale lovgivning.

35.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af ECB eller en på ECB's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

35.5. ECB's afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen skal træffes af Styrelsesrådet.

35.6. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende de nationale centralbankers opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne statut. Hvis ECB finder, at en national centralbank har undladt at opfylde en af sine forpligtelser i henhold til denne statut, skal den fremsætte en begrundet udtalelse efter at have givet den nationale centralbank lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Retter den pågældende nationale centralbank sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af ECB, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 36

Personale

36.1. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af direktionen ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte.

36.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem ECB og dens ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 37

Hjemsted

Afgørelsen om ECB's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 38

Tavshedspligt

38.1. Medlemmerne af de besluttende organer og ECB's og de nationale centralbankers ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

38.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabslovgivning der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 39

Underskriftsberettigede

ECB tegnes over for tredjemand af formanden eller to direktionsmedlemmer eller to af ECB's ansatte, som af formanden er behørigt bemyndiget til at underskrive på ECB's vegne.

Artikel 40

Privilegier og immuniteter

ECB nyder på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

KAPITEL VIII

PROCEDURE FOR ÆNDRING AF STATUTTEN OG SUPPLERENDE FORSKRIFTER

Artikel 41

Forenklet ændringsprocedure

41.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 5, kan artikel 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1.a) og

36 i denne statut ændres af Rådet, der træffer afgørelse enten med kvalificeret flertal efter henstilling fra ECB og efter høring af Kommissionen eller med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. I begge tilfælde kræves der samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet.

41.2. En henstilling fra ECB i medfør af denne artikel kræver enstemmig beslutning truffet af Styrelsesrådet.

Artikel 42

Supplerende forskrifter

I overensstemmelse med traktatens artikel 106, stk. 6, skal Rådet straks efter beslutningen om datoen for overgangen til tredje fase med kvalificeret flertal enten på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB eller efter en henstilling fra ECB og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen vedtage de bestemmelser, der er nævnt i artikel 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 og 34.3 i denne statut.

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG ANDRE BESTEMMELSER FOR ESCB

Artikel 43

Almindelige bestemmelser

43.1. En dispensation som omhandlet i artikel 109 K, stk. 1, i denne traktat indebærer, at følgende artikler i denne statut ikke påfører den berør-

te medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser: 3, 6, 9.2, 12.1, 14.3, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26.2, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 50 og 52.

43.2. Centralbankerne i medlemsstater med dispensation som omhandlet i traktatens artikel 109 K, stk. 1, bevarer deres beføjelser på den monetære politiks område i henhold til national lovgivning.

43.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 K, stk. 4, forstås ved »medlemsstater« »medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 3, 11.2, 19, 34.2 og 50.

43.4. Ved »nationale centralbanker« forstås »centralbanker i medlemsstater uden dispensation« i følgende artikler i denne statut: 9.2, 10.1, 10.3, 12.1, 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31, 32, 33.2 og 52.

43.5. Ved »indehavere af kapitalandele« forstås »centralbankerne i medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 33.1.

43.6. Ved »ECB's indskudte kapital« forstås »ECB's kapital indskudt af centralbankerne i medlemsstater uden dispensation« i artikel 10.3 og 30.2.

Artikel 44

Overgangsopgaver for ECB

ECB overtager de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

ECB yder rådgivning i forbindelse med forberedelsen af ophævelsen af de dispensationer, der er fastsat i traktatens artikel 109 K.

Artikel 45

ECB's Generelle Råd

45.1. Med forbehold af traktatens artikel 106, stk. 3, nedsættes Det Generelle Råd som ECB's tredje besluttende organ.

45.2. Det Generelle Råd består af formanden og næstformanden for ECB samt af cheferne for de nationale centralbanker. De øvrige medlemmer af direktionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

45.3. Det Generelle Råds ansvarsområder er anført i deres helhed i artikel 47 i denne statut.

Artikel 46

Forretningsorden for Det Generelle Råd

46.1. Formanden, eller i dennes fravær næstformanden for ECB, leder møderne i ECB's Generelle Råd.

46.2. Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Det Generelle Råd uden stemmeret.

46.3. Formanden forbereder møderne i Det Generelle Råd.

46.4. Uanset artikel 12.3 fastsætter Det Generelle Råd selv sin forretningsorden.

46.5. Sekretariat for Det Generelle Råd stilles til rådighed af ECB.

Artikel 47

Det Generelle Råds anvarsområder

47.1. Det Generelle Råd skal

— udføre de opgaver, er der omhandlet i artikel 44

— bidrage til de rådgivende funktioner, der er omhandlet i artikel 4 og 25.1.

47.2. Det Generelle Råd skal bidrage til:

— indsamlingen af statistisk information som omhandlet i artikel 5

— ECB's beretninger som omhandlet i artikel 15

— udarbejdelsen af de regler, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 26, som omhandlet i artikel 26.4

— vedtagelsen af alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af artikel 29, som omhandlet i artikel 29.4

— fastsættelsen af ansættelsesvilkårene for ECB's ansatte, som omhandlet i artikel 36.

47.3. Det Generelle Råd skal bidrage til de nødvendige forberedelser med henblik på den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne for valu-

taerne i medlemsstater med dispensation over for valutaerne eller den fælles valuta i de medlemsstater, der ikke har dispensation, som omhandlet i traktatens artikel 109 L, stk. 5.

47.4. Det Generelle Råd underrettes af formanden for ECB om Styrelsesrådets afgørelser.

Artikel 48

Overgangsbestemmelser vedrørende ECB's kapital

I medfør af artikel 29.1 skal hver enkelt af de nationale centralbanker tildeles en vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskuddet i ECB. Uanset artikel 28.3 skal centralbankerne i medlemsstater med dispensation ikke indbetale deres kapitalandele, medmindre Det Generelle Råd med et flertal, der udgør mindst to tredjedele af ECB's indskudte kapital og repræsenterer mindst halvdelen af indehaverne af kapitalandele, beslutter, at der skal indbetales en minimumsprocentdel som bidrag til ECB's driftsudgifter.

Artikel 49

Senere indbetaling af kapital, reserver og hensættelser i ECB

49.1. En centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er blevet ophævet, skal indbetale sin kapitalandel i ECB i samme omfang som centralbankerne i andre medlemsstater uden dispensation og overføre valutareserveaktiver til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1. Det beløb, der skal overføres, fastsættes ved at gange ECU-værdien, beregnet efter de gældende vekselkurser, af de valutareserveaktiver, som allerede er blevet overført til ECB i overensstemmelse med artikel 30.1, med forholdet mellem

antallet af kapitalandele indskudt af den pågældende nationale centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige nationale centralbanker.

49.2. Ud over den indbetaling, der skal foretages i medfør af artikel 49.1, skal den pågældende centralbank bidrage til ECB's reserver, til de hensættelser, der svarer til reserver, samt til de beløb, der stadig skal afsættes til reserver og hensættelser svarende til saldoen på resultatopgørelsen pr. 31. december i året forud for ophævelsen af dispensationen. Det beløb, der skal bidrages med, fastsættes ved at gange omfanget af reserverne, som defineret ovenfor og som fastslået på den godkendte balance for ECB, med forholdet mellem antallet af kapitalandele betalt af den pågældende centralbank og antallet af kapitalandele, der allerede er indbetalt af de øvrige centralbanker.

Artikel 50

Den første udnævnelse af medlemmerne af direktionen

Når direktionen for ECB oprettes, udnævnes formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer af direktionen efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau efter indstilling fra Rådet og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for EMI. Formanden for direktionen udnævnes for en periode på 8 år. Uanset artikel 11.2 udnævnes næstformanden for en periode på 4 år og de øvrige direktionsmedlemmer for embedsperioder på mellem 5 og 8 år. Mandaterne kan ikke fornys. Antallet af direktionsmedlemmer kan være mindre end fastsat i artikel 11.1, men under ingen omstændigheder under fire.

Artikel 51

Fravigelse af artikel 32

51.1. Hvis Styrelsesrådet efter indledningen af tredje fase med kvalificeret flertal beslutter, at anvendelsen af artikel 32 vil medføre væsentlige ændringer i de nationale centralbankers relative indkomstpositioner, skal omfanget af den indtægt, der skal fordeles i medfør af artikel 32, nedsættes med en ensartet procentsats, der ikke må overstige 60 % i det første regnskabsår efter indledningen af tredje fase, og som i hvert efterfølgende regnskabsår nedsættes med mindst 12 procentpoint.

51.2. Artikel 51.1 kan ikke finde anvendelse i mere end fem hele regnskabsår efter indledningen af tredje fase.

Artikel 52

Omveksling af pengesedler i fællesskabsvalutaer

Efter den uigenkaldelige fastlåsning af vekselkurserne træffer Styrelsesrådet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at pengesedler udstedt i valutaer med uigenkaldeligt fastlåste vekselkurser omveksles af de nationale centralbanker til deres respektive pariværdier.

Artikel 53

Anvendelse af overgangsbestemmelserne

Såfremt og så længe der er medlemsstater med dispensation, finder artikel 43-48 anvendelse.

Protokol (nr. 4)

om statutten for Det Europæiske Monetære Institut

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte statutten for Det Europæiske Monetære Institut,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse of Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Oprettelse og navn

1.1. Det Europæiske Monetære Institut (EMI) oprettes i medfør af traktatens artikel 109 F; det udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

1.2. EMI's medlemmer er medlemsstaternes centralbanker (de nationale centralbanker). I denne statut betragtes Institut monétaire luxembourgeois som Luxembourgs centralbank.

1.3. Ifølge traktatens artikel 109 F opløses Centralbankchefkomitéen og Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde (EFMS). Alle EFMS's aktiver og passiver overføres automatisk til EMI.

Artikel 2

Mål

EMI bidrager til at skabe de betingelser, der er nødvendige for overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, navnlig ved

— at styrke samordningen af den monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet

— at foretage de nødvendige forberedelser til at oprette Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) samt til at føre en fælles monetær politik og indføre en fælles valuta i tredje fase

— at overvåge ecuens udvikling.

Artikel 3

Generelle principper

3.1. EMI skal udføre de opgaver og funktioner, der pålægges det i denne traktat og denne statut, dog således at de kompetente myndigheder er ansvarlige for den monetære politik, der føres i de respektive medlemsstater.

3.2. EMI handler i overensstemmelse med de mål og principper, der er fastsat i artikel 2 i ESCB-statutten.

Artikel 4

Hovedopgaver

4.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 2, skal EMI

— styrke samarbejdet mellem de nationale centralbanker

— styrke samordningen af medlemsstaternes monetære politik med henblik på at sikre prisstabilitet

— overvåge funktionen af det europæiske monetære system (EMS)

— afholde konsultationer vedrørende spørgsmål, der falder ind under de nationale centralbankers kompetence, og som berører finansielle institutioners og markeders stabilitet

— overtage EFMS's opgaver; det skal navnlig udføre de funktioner, der omhandles i artikel 6.1, 6.2 og 6.3

— lette anvendelsen af ecuen og overvåge udviklingen af ecu-clearingsystemet, herunder om dette system fungerer smidigt.

EMI skal endvidere

— afholde regelmæssige konsultationer om udviklingen i de monetære politikker og anvendelsen af instrumenterne i den monetære politik

— normalt høres af de nationale monetære myndigheder, inden de træffer beslutninger om udviklingen i den monetære politik inden for de fælles rammer for forudgående samordning.

4.2. Senest den 31. december 1996 skal EMI fastlægge de lovgivningsmæssige, organisatoriske og logistiske rammer, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Rådet for EMI forelægger disse rammer for ECB til afgørelse på datoen for oprettelsen af ECB.

I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 3, skal EMI navnlig:

— forberede de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik i den tredje fase

— hvor det er nødvendigt, fremme harmoniseringen af de regler og den praksis, der gælder for indsamling, udarbejdelse og udgivelse af statistikker inden for dets kompetenceområde

— forberede regler for transaktioner, som skal udføres af de nationale centralbanker inden for rammerne af ESCB

— fremme effektiviteten af grænseoverskridende betalinger

— føre tilsyn med den tekniske forberedelse af ecu-sedler.

Artikel 5

Rådgivende funktioner

5.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 4, kan Rådet for EMI afgive udtalelser og rette henstillinger vedrørende det generelle sigte for penge- og valutakurspolitikken samt de dertil knyttede foranstaltninger, som hver medlemsstat indfører. EMI kan afgive udtalelser og rette

henstillinger til regeringerne og til Rådet vedrørende politikker, som vil kunne påvirke Fællesskabets monetære situation indadtil og udadtil, navnlig den måde, hvorpå EMS fungerer.

5.2. Rådet for EMI kan ligeledes rette henstillinger til medlemsstaternes monetære myndigheder vedrørende varetagelsen af deres monetære politik.

5.3. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 6, skal EMI høres af Rådet om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dets kompetenceområde.

Inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og EMI, skal EMI høres af myndighederne i medlemsstaterne om ethvert udkast til retsforskrift inden for dets kompetenceområde, navnlig for så vidt angår artikel 4.2.

5.4. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 5, kan EMI beslutte at offentliggøre sine udtalelser og henstillinger.

Artikel 6

Operationelle og tekniske funktioner

6.1. EMI skal

— sørge for multilateralisering af positioner, der stammer fra interventioner foretaget af de nationale centralbanker i fællesskabsvalutaer, samt multilateralisering af afregninger inden for Fællesskabet

— administrere den meget kortfristede finansieringsmekanisme, der er indført ved aftalen af 13. marts 1979 mellem centralbankerne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om fastlæggelse af de operationelle procedurer for det europæiske monetære system, i det følgende benævnt EMS-aftalen, samt den kortfristede monetære støttemekanisme, der er indført ved aftalen af 9. februar 1970, mellem centralbankerne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, med senere ændringer

— udøve de funktioner, der henvises til i artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 af 24. juni 1988 om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne.

6.2. EMI kan modtage monetære reserver fra de nationale centralbanker og udstede ecuer til gengæld for sådanne aktiver med henblik på gennemførelsen af EMS-aftalen. Disse ecuer kan EMI og de nationale centralbanker anvende til afregning og til transaktioner mellem disse centralbanker og EMI. EMI træffer de administrative foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette stykke.

6.3. EMI kan give tredjelandes monetære myndigheder og internationale monetære institutioner status af »andre indehavere« af ecuer og fastsætte de vilkår og betingelser, hvorpå andre indehavere kan erhverve, besidde og anvende sådanne ecuer.

6.4. EMI kan besidde og forvalte valutareserver som agent for og efter anmodning fra nationale centralbanker. Fortjeneste og tab i forbindelse med disse reserver er for regning af den nationale centralbank, der har indskudt reserverne. EMI udfører denne opgave på grundlag af bilaterale kontrakter i overensstemmelse med bestemmelserne i en afgørelse truffet af EMI. Disse regler skal sikre, at transaktioner med disse reserver ikke griber

ind i en medlemsstats kompetente monetære myndigheds penge- og valutakurspolitik og skal stemme overens med EMI's mål og den rette virkemåde af EMS's valutakursmekanisme.

Artikel 7

Andre opgaver

7.1. EMI tilstiller en gang årligt Rådet en beretning om udviklingen i forberedelserne til tredje fase. Disse beretninger skal indeholde en vurdering af de fremskridt, der er gjort i retning af konvergens i Fællesskabet, og navnlig omfatte tilpasningen af instrumenterne i den monetære politik og forberedelsen af de procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af en fælles monetær politik i tredje fase, samt de vedtægtsmæssige krav, som centralbankerne skal opfylde for at blive en integrerende del af ESCB.

7.2. I overensstemmelse med de rådsafgørelser, der er nævnt i traktatens artikel 109 F, stk. 7, kan EMI udføre andre opgaver med henblik på forberedelse af tredje fase.

Artikel 8

Uafhængighed

Medlemmerne af Rådet for EMI, der er repræsentanter for deres institutioner, udfører deres aktiviteter på eget ansvar. Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og forpligtelser, som traktaten og denne statut pålægger dem, må Rådet for EMI ikke søge eller modtage instrukser fra fællesskabsinstitutioner eller -organer eller medlemsstaternes regeringer. Fællesskabets institutioner og organer samt medlemsstaternes

regeringer forpligter sig til at respektere dette princip og ikke at søge at øve indflydelse på Rådet for EMI under dettes udførelse af sine opgaver.

Artikel 9

Administration

9.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 1, ledes og forvaltes EMI af Rådet for EMI.

9.2. Rådet for EMI består af formanden og cheferne for de nationale centralbanker, idet en af disse chefer skal være næstformand. Hvis en centralbankchef er forhindret i at deltage i et møde, kan han udpege en anden repræsentant for sin institution.

9.3. Formanden udnævnes for en periode på tre år efter fælles overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau på grundlag af en indstilling fra enten Centralbankchefkomitéen eller Rådet for EMI og efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Formanden udvælges blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har professionel erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen. Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være formand for EMI. Rådet for EMI udnævner blandt centralbankcheferne en næstformand for en periode på tre år.

9.4. Formanden skal udføre sit hverv på fuld tid. Han må ikke, medmindre Rådet for EMI undtagelsesvis giver tilladelse hertil, påtage sig nogen anden beskæftigelse, uanset om den aflønnes eller ej.

9.5. Formanden

— forbereder og leder møderne i Rådet for EMI

— forelægger EMI's synspunkt udadtil, jf. dog artikel 22

— er ansvarlig for den daglige ledelse af EMI.

Hvis formanden er fraværende, udfører næstformanden hans opgaver.

9.6. Formandens ansættelsesvilkår, navnlig hans løn, pension og andre sociale sikringsordninger, aftales i en kontrakt med EMI og fastsættes af Rådet for EMI efter forslag fra en komité, der består af tre medlemmer udpeget af Centralbankchefkomitéen eller, alt efter tilfældet, af Rådet for EMI samt tre medlemmer udpeget af Rådet. Formanden har ikke stemmeret i spørgsmål, som er omfattet af dette stykke.

9.7. Hvis formanden ikke længere opfylder be betingelser, som er nødvendige for udførelsen af sine pligter, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse, kan Domstolen afskedige ham efter indstilling fra Rådet for EMI.

9.8. EMI's forretningsorden vedtages af Rådet for EMI.

Artikel 10

Møder i Rådet for EMI og afstemningsregler

10.1. Rådet for EMI mødes mindst ti gange om året. Møderne er fortrolige. Rådet for EMI kan med enstemmighed beslutte at offentliggøre resultatet af sine drøftelser.

10.2. Hvert medlem af Rådet for EMI eller vedkommendes udpegede repræsentant har én stemme.

10.3. Hvis ikke andet er fastsat i denne statut, træffer Rådet for EMI afgørelse med simpelt flertal af medlemmerne.

10.4. Beslutninger, der træffes i medfør af artikel 4.2, 5.4, 6.2 og 6.3, kræver enstemmighed blandt medlemmerne af Rådet for EMI.

Vedtagelse af udtalelser og henstillinger efter artikel 5.1 og 5.2, afgørelser efter artikel 6.4, 16 og 23.6 samt retningslinjer efter artikel 15.3 kræver kvalificeret flertal på to tredjedele af medlemmerne af Rådet for EMI.

Artikel 11

Samarbejdet mellem institutionerne og pligt til at aflægge beretninger

11.1 Formanden for Rådet og et medlem af Kommissionen kan deltage i møderne i Rådet for EMI uden stemmeret.

11.2. Formanden for EMI indbydes til at deltage i Rådets møder, når dette behandler spørgsmål, der vedrører EMI's mål og opgaver.

11.3. EMI udgiver på et tidspunkt, der fastsættes i forretningsordenen, en årsberetning om sine aktiviteter og de monetære og finansielle forhold i Fællesskabet. Årsberetningen skal sammen med EMI's årsregnskaber sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og også til Det Europæiske Råd.

Formanden for EMI kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller på eget initiativ høres af Europa-Parlamentets kompetente udvalg.

11.4. Beretninger, der offentliggøres af EMI, skal vederlagsfrit stilles til rådighed for interesserede.

Artikel 12

Valutaenhed

EMI's transaktioner udtrykkes i ecu.

Artikel 13

Hjemsted

Afgørelsen om EMI's hjemsted træffes inden udgangen af 1992 efter fælles overenskomst af medlemsstaternes regeringer på stats- og regeringschefsniveau.

Artikel 14

Juridisk status

EMI, der i overensstemmelse med traktatens artikel 109 F, stk. 1, har status som juridisk person, nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. EMI kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre, samt optræde som part i retssager.

Artikel 15

Retsakter

15.1. Ved udførelse af sine opgaver skal EMI på de i denne statut fastsatte betingelser

— afgive udtalelser

— rette henstillinger

— fastlægge retningslinjer og vedtage beslutninger, der rettes til de nationale centralbanker.

15.2. EMI's udtalelser og henstillinger er ikke bindende.

15.3. Rådet for EMI kan fastlægge retningslinjer, der bestemmer metoderne for gennemførelse af de betingelser, der er nødvendige for, at ESCB kan udføre sine funktioner i tredje fase. EMI-retningslinjer er ikke bindende; de skal forelægges ECB til vedtagelse.

15.4. En EMI-beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den er rettet til, jf. dog artikel 3.1. Traktatens artikel 190 og 191 anvendes på disse beslutninger.

Artikel 16

Finansielle midler

16.1. EMI skal have sine egne midler. Rådet for EMI fastlægger omfanget af EMI's midler med henblik på at sikre en indkomst, der skønnes nødvendig for at dække de administrationsomkostninger, der påløber i forbindelse med udøvelsen af EMI's opgaver og funktioner.

16.2. EMI's midler, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16.1, tilvejebringes gennem bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 29.1 i ESCB-statutten, og indbetales ved oprettelsen af EMI. Kommissionen tilvejebringer med henblik herpå de statistiske data, der er nødvendige for fastlæggelse af fordelingsnøglen, i overensstemmelse med bestemmelser vedtaget af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og

efter høring af Europa-Parlamentet, Centralbankchefkomitéen og det i traktatens artikel 109 C nævnte udvalg.

16.3. Rådet for EMI beslutter, i hvilken form bidragene skal indbetales.

Artikel 17

Årsregnskaber og revision

17.1. Regnskabsåret for EMI begynder den første dag i januar og udløber den sidste dag i december.

17.2. Rådet for EMI vedtager et årsbudget inden begyndelsen af hvert regnskabsår.

17.3. Årsregnskaberne udfærdiges efter principper fastlagt af Rådet for EMI. Årsregnskaberne skal godkendes af Rådet for EMI og derefter offentliggøres.

17.4. Årsregnskaberne revideres af uafhængige eksterne revisorer, der godkendes af Rådet for EMI. Revisorerne skal have fri adgang til alle bøger og konti hos EMI og til al information om dets transaktioner.

Bestemmelserne i traktatens artikel 188 C gælder kun for efterprøvning af, hvor effektiv EMI's forvaltning er i operationel henseende.

17.5. EMI-overskud overføres i følgende rækkefølge:

a) et beløb, hvis størrelse fastsættes af Rådet for EMI, overføres til EMI's almindelige reservefond

b) resterende overskud fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

17.6. Hvis EMI lider et tab, skal underskuddet udlignes af EMI's almindelige reservefond. Resterende underskud skal dækkes af bidrag fra de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

Artikel 18

Personale

18.1. Rådet for EMI fastsætter ansættelsesvilkårene for EMI's ansatte.

18.2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i enhver tvist mellem EMI og dets ansatte inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i ansættelsesvilkårene.

Artikel 19

Domstolskontrol mv.

19.1 EMI's handlinger eller undladelser bedømmes eller fortolkes af Domstolen i de tilfælde og på de vilkår, som er fastlagt i denne traktat. EMI kan anlægge sag i de tilfælde og på de vilkår, der er fastlagt i traktaten.

19.2. Tvister mellem EMI på den ene side og dets kreditorer, debitorer eller nogen anden person på den anden side afgøres af de kompetente nationale domstole med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen.

19.3. EMI er ansvarlig efter traktatens artikel 215.

19.4. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsklausul, som indeholdes i en af EMI's eller i en på EMI's vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

19.5. En EMI-afgørelse om at indbringe en sag for Domstolen træffes af Rådet for EMI.

Artikel 20

Tavshedspligt

20.1. Medlemmerne af Rådet for EMI og EMI's ansatte er — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtet til ikke at give oplysning om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder.

20.2. Personer med adgang til oplysninger, der er omfattet af fællesskabs-lovgivning, der pålægger tavshedspligt, er underlagt denne lovgivning.

Artikel 21

Privilegier og immuniteter

EMI nyder på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dets opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 22

Underskriftsberettigede

EMI tegnes over for tredjemand af formanden eller næstformanden eller to af EMI's ansatte, som af formanden er blevet behørigt bemyndiget til at underskrive på EMI's vegne.

Artikel 23

Likvidation af EMI

23.1. I overensstemmelse med traktatens artikel 109 L likvideres EMI ved etableringen af ECB. Alle EMI's aktiver og gældsposter overføres herved uden videre til ECB. Denne skal gennemføre likvidationen af EMI efter bestemmelserne i nærværende artikel. Likvidationen skal være afsluttet ved indledningen af tredje fase.

23.2. Mekanismen for udstedelse af ecu mod deponering af guld og US dollars, som er fastsat i artikel 17 i aftalen om EMS, afvikles inden førstedagen af tredje fase i overensstemmelse med artikel 20 i nævnte aftale.

23.3. Alle krav og forpligtelser, som hidrører fra den meget kortfristede finansieringsmekanisme og den kortfristede monetære støttemekanisme som omhandlet i artikel 6.1 nævnte aftaler, afvikles inden førstedagen af tredje fase.

23.4. Alle EMI's resterende aktiver afhændes, og alle EMI's resterende forpligtelser indfries.

23.5. Udbyttet af likvidationen, som er beskrevet i artikel 23.4, fordeles mellem de nationale centralbanker efter den fordelingsnøgle, der er omhandlet i artikel 16.2.

23.6. Rådet for EMI kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 23.4 og 23.5.

23.7. Ved etableringen af ECB trækker EMI's formand sig tilbage.

Protokol (nr. 5)

om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte nærmere bestemmelser for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som nævnt i artikel 104 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

De referenceværdier, der er nævnt i traktatens artikel 104 C, stk. 2, er:

— 3 % for den andel, som det forventede eller faktiske offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser

— 60 % for den andel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser.

Artikel 2

I traktatens artikel 104 C og i denne protokol forstås ved:

— offentlig: den samlede offentlige sektor, dvs. centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder samt sociale sikringsordninger, med undtagelse af kommercielle transaktioner, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem

— underskud: nettolåntagning, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem

— investering: faste bruttoinvesteringer, som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem

— gæld: den samlede bruttogæld til pålydende værdi, der er udestående ved årets afslutning og som er konsolideret mellem og inden for sektorerne i den samlede offentlige sektor som defineret i første led.

Artikel 3

For at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud fungerer effektivt, er medlemsstaternes regeringer i henhold til denne procedure ansvarlige for underskuddet i den samlede offentlige sektor som defineret i artikel 2, første led. Medlemsstaterne sørger for, at nationale procedurer på budgetområdet sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser inden for dette område, som de følger af denne traktat. Medlemsstaterne underretter straks og regelmæssigt Kommissionen om deres forventede og faktiske underskud og om niveauerne for deres gæld.

Artikel 4

Kommissione tilvejebringer de statistiske data, der skal benyttes med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Protokol (nr. 6)

om konvergenskriterierne som nævnt i artikel 109 J i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at præcisere de konvergenskriterier, der er nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, og som skal vejlede Fællesskabet, når det træffer beslutning om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, første led, betyder, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 2

Kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, andet led, betyder, at medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen, ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104 C, stk. 6, om, at den pågældende medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.

Artikel 3

Kriteriet vedrørende deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, tredje led, betyder, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta.

Artikel 4

Kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, fjerde led, betyder, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner.

Artikel 5

Kommissionen tilvejebringer de statistiske data, der skal bruges med henblik på anvendelsen af denne protokol.

Artikel 6

Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, EMI eller, alt efter tilfældet, ECB samt det

udvalg, der er nævnt i traktatens artikel 109 C, passende bestemmelser om detaljerne i forbindelse med konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 109 J, som derefter skal træde i stedet for denne protokol.

Protokol (nr. 7)

om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Centralbank og Det Europæiske Monetære Institut i henhold til artikel 40 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og den Europæiske Centralbank og i henhold til artikel 21 i statutten for Det Europæiske Monetære Institut skal nyde de privilegier og immuniteter på medlemsstaternes område, der er nødvendige for opfyldelsen af deres opgaver,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

I protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, tilføjes følgende bestemmelser:

»Artikel 23

Denne protokol gælder også for Den Europæiske Centralbank, for medlemmerne af dens besluttende organer og for dens personale med forbehold af bestemmelserne i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Den Europæiske Centralbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og afgifter eller lignende i anledning af kapitaludvidelser såvel som for forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i den stat, hvor banken har

sit hjemsted. Bankens og dens besluttende organers virksomhed i henhold til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank pålægges ikke nogen form for omsætningsafgift.

Ovennævnte bestemmelser gælder også for Det Europæiske Monetære Institut. Opløsning eller likvidation af instituttet giver ikke anledning til beskatning.«

Protokol (nr. 8)

vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Bestemmelserne i artikel 14 i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.

Protokol (nr. 9)

vedrørende Portugal

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer i forbindelse med Portugal,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Portugal gives herved tilladelse til at opretholde den facilitet, der er stillet til rådighed for de autonome regioner Azorerne og Madeira for at disse områder kan benytte sig af en rentefri kreditfacilitet i Banco de Portugal i henhold til de vilkår, der er fastsat i gældende portugisiske lovgivning.

2. Portugal forpligter sig til gøre sit yderste for at ophæve ovennævnte facilitet hurtigst muligt.

Protokol (nr. 10)

om overgangen til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

erklærer karakteren af Fællesskabets bevægelse hen imod tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union irreversibel ved undertegnelsen af de nye traktatbestemmelser om Den Økonomiske og Monetære Union.

Alle medlemsstater skal derfor, uanset om de opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta eller ej, respektere viljen til, at Fællesskabet hurtigt indtræder i tredje fase; ingen medlemsstat må derfor forhindre overgangen til tredje fase.

Hvis datoen for indledningen af tredje fase endnu ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997, skal de berørte medlemsstater, Fællesskabets institutioner og andre berørte organer gennemføre alt det forberedende arbejde i løbet af 1998 med henblik på at sætte Fællesskabet i stand til at indtræde uigenkaldeligt i tredje fase den 1. januar 1999 og at sætte ECB og ESCB i stand til at indlede deres fulde virke fra denne dato.

Denne protokol knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Protokol (nr. 11)

om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ANERKENDER, at Det Forenede Kongerige ikke er forpligtet eller bundet til at gå over til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, uden at dets regering og Parlament har truffet særskilt beslutning derom;

SOM TAGER TIL EFTERRETNING, at Det Forenede Kongeriges regering normalt finansierer sit lånebehov ved salg af gældsinstrumenter til den private sektor;

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Det Forenede Kongerige skal meddele Rådet, hvorvidt det agter at gå over til tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 109 J, stk. 2.

Medmindre Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase, skal det ikke være forpligtet dertil.

Hvis der ikke er fastsat nogen dato for indledningen af tredje fase efter traktatens artikel 109 J, stk. 3, kan Det Forenede Kongerige meddele, at det agter at gå over til tredje fase inden den 1. januar 1998.

2. Punkt 3-9 i denne protokol finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase.

3. Det Forenede Kongerige skal ikke medregnes blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, som er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

4. Det Forenede Kongerige bevarer alle sine beføjelser med hensyn til monetær politik i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

5. Traktatens artikel 3 A, stk. 2, artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, artikel 105, stk. 1-5, artikel 105 A, 107, 108, 108 A, 109, artikel 109 A, stk. 1 og stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige. Henvisninger i disse bestemmelser til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker omfatter ikke Bank of England.

6. Traktatens artikel 109 E, stk. 4, og artikel 109 H og 109 I finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige. Artikel 109 C, stk. 4, og artikel 109 M, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige på samme måde, som hvis det havde en dispensation.

7. Det Forenede Kongeriges stemmerettigheder suspenderes i forbindelse med rådsakter, hvortil der henvises til de i punkt 5 i denne protokol nævnte artikler. Med henblik herpå skal der ved beregningen af et kvalificeret flertal i henhold til traktatens artikel 109 K, stk. 5, ses bort fra Det Forenede Kongeriges vægtede stemmer.

Det Forenede Kongerige er heller ikke berettiget til at deltage i udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de øvrige medlemmer af ECB's direktion i henhold til traktatens artikel 109 A, stk. 2, litra b), og artikel 109 L, stk. 1.

8. Artikel 3, 4, 6, 7, 9.2, 10.1, 10.3, 11.2, 12.1, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 26, 27, 30-34, 50 og 52 i protokollen om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statutten), finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Henvisninger i disse artikler til Fællesskabet eller medlemsstaterne omfatter ikke Det Forenede Kongerige, og henvisninger til de nationale centralbanker eller indehavere af kapitalandele omfatter ikke Bank of England.

Henvisninger i ESCB-statuttens artikel 10.3 og 30.2 til ECB's indskudte kapital omfatter ikke kapital indskudt af Bank of England.

9. Traktatens artikel 109 L, stk. 3 og ESCB-statuttens artikel 44-48 gælder, uanset om der er medlemsstater med dispensation, idet der dog skal foretages følgende ændringer:

a) Henvisninger i artikel 44 til ECB's og EMI's opgaver skal indbefatte sådanne opgaver, som fortsat skal udføres i tredje fase, dersom Det Forenede Kongerige træffer beslutning om, at det ikke vil gå over til denne fase.

b) Foruden de i artikel 47 omhandlede opgaver skal ECB ligeledes rådgive og medvirke i forbindelse med forberedelsen af enhver afgørelse, som Rådet i medfør af denne protokols artikel 10, litra a) og c), måtte træffe vedrørende Det Forenede Kongerige.

c) Bank of England skal fuldt ud indbetale sin kapitalandel til ECB's egenkapital som bidrag til dækning af ECB's driftsudgifter på samme grundlag som de nationale centralbanker i medlemsstater med dispensation.

10. Hvis Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase, kan det ændre sin meddelelse når som helst efter indledningen af denne fase. I så fald:

a) har Det Forenede Kongerige ret til at gå over til tredje fase, forudsat at det opfylder de nødvendige betingelser. Rådet træffer efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og på de i traktatens artikel 109 K, stk. 2, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde afgørelse om, hvorvidt Det Forenede Kongerige opfylder de nødvendige betingelser.

b) Bank of England indbetaler sit kapitalindskud fuldt ud, overfører valutareserveaktiver til ECB og bidrager til dennes reserver på samme grundlag som den nationale centralbank i en medlemsstat, hvis dispensation er ophævet.

c) Rådet træffer på de i traktatens artikel 109 L, stk. 5, opstillede betingelser og efter den heri fastsatte fremgangsmåde alle øvrige nødvendige afgørelser for at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at gå over til tredje fase.

Hvis Det Forenede Kongerige går over til tredje fase i medfør af bestemmelserne i denne protokol, ophører punkt 3-9 med at gælde.

11. Uanset bestemmelserne i traktatens artikel 104 og artikel 109 E, stk. 3, og statuttens artikel 21.1, kan Det Forenede Kongeriges regering opretholde sin »Ways and Means«-facilitet hos Bank of England, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke går over til tredje fase.

Protokol (nr. 12)

om visse bestemmelser vedrørende Danmark

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

der i overensstemmelse med de generelle mål i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ønsker at løse en række særlige problemer, som består på nuværende tidspunkt.

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den danske grundlov indeholder bestemmelser, der kan indebære en folkeafstemning i Danmark forud for Danmarks deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Den danske regering underretter Rådet om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase, inden Rådet foretager sin vurdering i henhold til traktatens artikel 109 J, stk. 2.

2. I tilfælde af, at Danmark meddeler, at det ikke vil deltage i tredje fase, skal Danmark have en undtagelse. Virkningen af denne undtagelse er, at alle artikler og bestemmelser i traktaten og ESCB-statutten, hvori der henvises til en dispensation, vil gælde for Danmark.

3. I så tilfælde medregnes Danmark ikke blandt det flertal af medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, der er nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 2, andet led, og stk. 3, første led.

4. For så vidt angår ophævelsen af denne undtagelse, vil proceduren i artikel 109 K, stk. 2, kun blive indledt på Danmarks anmodning.

5. I tilfælde af, at undtagelsen ophæves, finder bestemmelserne i denne protokol ikke længere anvendelse.

Protokol (nr. 13)

vedrørende Frankrig

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at tage hensyn til et særligt spørgsmål vedrørende Frankrig,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Frankrig beholder eneretten til pengeudstedelse i sine oversøiske territorier på de vilkår, der er fastlagt i Frankrigs nationale lovgivning, og vil have eneret til at fastsætte CFP-franc'ens paritet.

Protokol (nr. 14)

om social- og arbejdsmarkedspolitikken

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM KONSTATERER, at elleve medlemsstater, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, ønsker at gå videre ad den vej, som blev afstukket i socialpagten af 1989, og at de indbyrdes har indgået en aftale herom; denne aftale knyttes som bilag til denne protokol; denne protokol og den nævnte aftale berører ikke bestemmelserne i traktaten, særlig bestemmelserne vedrørende social- og arbejdsmarkedspolitikken, som udgør en integrerende del af gældende fællesskabsret;

1) Er enige om at give disse elleve medlemsstater bemyndigelse til at anvende de i traktaten omhandlede institutioner, procedurer og mekanismer med henblik på indbyrdes at vedtage og, for så vidt angår dem selv, at gennemføre de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for iværksættelsen af ovennævnte aftale.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland deltager ikke i Rådets drøftelser og vedtagelse af Kommissionens forslag, der er forelagt på grundlag af denne protokol og ovennævnte aftale.

Uanset traktatens artikel 148, stk. 2, er retsakter, der er udarbejdet i henhold til denne protokol, og som skal vedtages af Rådet med kvalificeret

flertal, vedtaget, hvis der er mindst 52 (*) stemmer for. Enstemmighed blandt Rådets medlemmer med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland er nødvendig i forbindelse med de af Rådets retsakter, der skal vedtages med enstemmighed, samt dem, der udgør en ændring af Kommissionens forslag.

Retsakter vedtaget af Rådet og eventuelle finansielle følger, bortset fra administrationsomkostninger for institutionerne finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

3) Denne protokol knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(*) Punkt 2, andet afsnit, første punktum som ændret ved artikel 15 i TA A/SF/S i den udformning, der fremgår af artikel 8 i AT TA A/SF/S.

AFTALE

om social- og arbejdsmarkedspolitikken indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Undertegnede elleve HØJE KONTRAHERENDE PARTER, dvs. Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene og Den Portugisiske Republik, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«,

SOM ØNSKER at gennemføre socialpagten af 1989 på grundlag af gældende fællesskabsret, og

SOM TAGER protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken i betragtning,

ER ENIGE om følgende:

Artikel 1

Fællesskabet og medlemsstaterne har som mål at fremme beskæftigelsen, en forbedring af leve- og arbejdsvilkårene, en passende social beskyttelse, dialogen på arbejdsmarkedet, en udvikling af de menneskelige ressourcer,

der skal muliggøre et varigt højt beskæftigelsesniveau, og bekæmpelse af social udstødelse. Med henblik herpå iværksætter Fællesskabet og medlemsstaterne foranstaltninger, der tager hensyn til forskellene i national praksis, særlig på overenskomstområdet, samt til nødvendigheden af at opretholde fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne.

Artikel 2

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet medlemsstaternes indsats på følgende områder:

— forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed

— arbejdsvilkårene

— information og høring af arbejdstagerne

— lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet

— erhvervsmæssig integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 127 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »traktaten«.

2. Med henblik herpå kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

3. Rådet træffer dog på følgende områder afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg:

— arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse

— beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt

— repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser (herunder medbestemmelse), jf. dog stk. 6

— beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig på Fællesskabets område

— finansielle bidrag til beskæftigelsesfremme og jobskabelse, uden at dette dog griber ind i bestemmelserne vedrørende Socialfonden.

4. En medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2 og 3.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 189, har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

5. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, når de er forenelige med traktaten.

6. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Artikel 3

1. Kommissionen har til opgave at fremme konsultationen af arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at lette dialogen mellem dem, idet den samtidig sørger for en afbalanceret støtte til begge parter.

2. Med henblik herpå konsulterer Kommissionen arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats, før den fremsætter forslag på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område.

3. Hvis Kommissionen efter denne konsultation finder en fællesskabsindsats hensigtsmæssig, konsulterer den arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag. Arbejdsmarkedets parter afgiver en udtalelse eller, om nødvendigt en henstilling, til Kommissionen.

4. I forbindelse med denne konsultation kan arbejdsmarkedets parter meddele Kommissionen, at de ønsker at indlede processen i artikel 4. Varigheden af proceduren må ikke overstige 9 måneder, medmindre arbejdsmarkedets parter og Kommissionen i fællesskab træffer beslutning om en forlængelse.

Artikel 4

1. Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler.

2. Iværksættelsen af aftaler, der indgås på fællesskabsplan, finder sted — enten efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne normalt anvender — eller i spørgsmål under artikel 2 efter fælles anmodning fra de underskrivende parter, ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, undtagen når den pågældende aftale indeholder en eller flere bestemmelser, der vedrører et af de i artikel 2, stk. 3, nævnte områder, i så fald træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

Artikel 5

Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 1 fastlagte mål og med forbehold af de øvrige bestemmelser i traktaten fremmer Kommissionen samarbejdet mellem medlemsstaterne og letter samordningen af deres indsats på samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er omfattet af denne aftale.

Artikel 6

1. Hver medlemsstat gennemfører princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

2. Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn og alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejds-

forholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling baseret på køn indebærer:

a) at den løn, der ydes for samme akkordlønnede arbejde, fastsættes på samme beregningsgrundlag

b) at den løn, der ydes for tidlønnet arbejde, er den samme for samme slags arbejde.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller vedtager foranstaltninger, der tager sigte på at indføre specifikke fordele, der har til formål at gøre det lettere for kvinder at udøve en erhvervsaktivitet, eller at forebygge eller opveje ulemper i deres erhvervsmæssige karriere.

Artikel 7

Kommissionen udarbejder hvert år en rapport om gennemførelsen af målene i artikel 1, herunder om udviklingen i den demografiske situation i Fællesskabet. Den fremsender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Europa-Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at udarbejde rapporter om særlige spørgsmål vedrørende den sociale og arbejdsmarkedsmæssige situation.

Erklæringer

1. *Erklæring ad artikel 2, stk. 2*

De elleve Høje Kontraherende Parter noterer sig, at der under drøftelserne vedrørende denne aftales artikel 2, stk. 2, var enighed om, at Fællesskabet med fastlæggelsen af minimumsforskrifter for beskyttelsen af arbejdstageres sikkerhed og sundhed ikke agter at udøve forskelsbehandling over for arbejdstagere i små og mellemstore virksomheder på en måde, omstændighederne ikke berettiger til.

2. *Erklæring ad artikel 4, stk. 2*

De elleve Høje Kontraherende Parter erklærer, at det første trin i gennemførelsen af aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan — der er nævnt i artikel 4, stk. 2 — består i at udbygge aftalernes indhold ved kollektive forhandlinger efter hver medlemsstats regler, og at dette derfor ikke indebærer, at medlemsstaterne har pligt til direkte at anvende disse aftaler eller udarbejde regler for gennemførelse heraf, eller at de har pligt til at ændre de gældende nationale bestemmelser for at lette iværksættelsen af disse.

Protokol (nr. 15)

om økonomisk og social samhørighed

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ERINDRER OM, at Unionen har sat sig som mål at fremme økonomiske og sociale fremskridt, bl.a. gennem en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed;

SOM ERINDRER OM, at der i artikel 2 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bl.a. nævnes den opgave at fremme økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne og at en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed er med blandt de områder for Fællesskabets virke, som er opregnet i artikel 3;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XIV, om økonomisk og social samhørighed som helhed udgør retsgrundlaget for en konsolidering og yderligere udvikling af Fællesskabets indsats inden for den økonomiske og sociale samhørighed, herunder muligheden for at oprette en ny fond;

SOM ERINDRER OM, at bestemmelserne i tredje del, afsnit XII, om transeuropæiske net og afsnit XVI om miljø forudser oprettelse af en Samhørighedsfond inden den 31. december 1993;

SOM GIVER UDTRYK FOR deres overbevisning om, at fremskridt hen imod en Økonomisk og Monetær Union vil bidrage til den økonomiske vækst i alle medlemsstater;

SOM BEMÆRKER, at størrelsen af Fællesskabets strukturfonde vil være fordoblet udtrykt realt mellem 1987 og 1993, hvilket indebærer store overførsler, især set i forhold til de mindre velstillede medlemsstaters bruttonationalprodukt;

SOM BEMÆRKER, at EIB udlåner store og stigende beløb til gavn for de mindst velstillede regioner;

SOM BEMÆRKER ønsket om større fleksibilitet ved tildelingen af midler fra strukturfondene;

SOM BEMÆRKER ønsket om en graduering af niveauerne for fællesskabsdeltagelsen i programmer og projekter i visse lande;

SOM BEMÆRKER forslaget om at tage større hensyn til medlemsstaternes relative velstand i ordningen med egne indtægter.

BEKRÆFTER PÅ NY, at fremme af økonomisk og social samhørighed er afgørende for Fællesskabets fulde udvikling og vedvarende succes, og understreger betydningen af, at den økonomiske og sociale samhørighed indgår i traktatens artikel 2 og 3,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at strukturfondene fortsat bør spille en betydelig rolle i gennemførelsen af Fællesskabets målsætninger med hensyn til samhørighed,

BEKRÆFTER PÅ NY deres overbevisning om, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat skal anvende størstedelen af sine midler på fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, og erklærer, at de er villige til at tage EIB's kapitalbehov op til fornyet overvejelse, så snart det bliver nødvendigt af hensyn til dette formål,

BEKRÆFTER PÅ NY nødvendigheden af en gennemgribende evaluering af strukturfondenes drift og effektivitet i 1992 samt nødvendigheden af ved den lejlighed endnu en gang at vurdere, hvad der er den passende størrelse for disse fonde på baggrund af Fællesskabets opgaver med hensyn til social og økonomisk samhørighed,

ER ENIGE OM, at den Samhørighedsfond, der skal oprettes inden den 31. december 1993, skal yde finansielle bidrag fra Fællesskabet til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i medlemsstater, der har en bruttonationalindkomst pr. indbygger på mindre end 90 % af gennemsnittet i Fællesskabet, og som har et program, der fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som nævnt i traktatens artikel 104 C,

ERKLÆRER, at de agter at tillade en større fleksibilitetsmargen ved tildelingen af midler fra strukturfondene til opfyldelse af specifikke behov, som ikke er dækket af de nuværende regler om strukturfondene,

ERKLÆRER, at de er villige til at graduere niveauerne for Fællesskabets deltagelse i strukturfondenes programmer og projekter med henblik på at undgå uforholdsmæssigt store udgiftsstigninger på budgetterne i de mindre velstillede medlemsstater,

ERKENDER behovet for regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der er gjort i retning mod at opnå økonomisk og social samhørighed, tillige med deres vilje til at undersøge alle nødvendige foranstaltninger i den henseende,

ERKLÆRER, at de har til hensigt at tage større hensyn til de enkelte medlemsstaters bidragsevne i forbindelse med ordningen med egne indtægter og at undersøge, hvorledes der over for de mindre velstillede medlemsstater kan kompenseres for de regressive elementer, som findes i den nuværende ordning med egne indtægter,

ER ENIGE OM, at denne protokol knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Protokol (nr. 16)

om Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har en fælles organisationsstruktur.

Protokol (nr. 17) (*)

knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber

(*) Se erklæring af 1.5.1992, s. 65.

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelse, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

Intet i traktaten om Den Europæiske Union, traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse, berører anvendelsen i Irland af artikel 40.3.3 i Irlands forfatning.

III — Erklæringer (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Nedenfor er medtaget de erklæringer i slutakten til traktaten om Den Europæiske Union der vedrører traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Se tredje del s. 77-89 for så vidt angår de andre erklæringen i slutakten til traktaten om Den Europæiske Union. Se bind I, del II, for så vidt angår slutakten til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRING (nr. 1)

om civilbeskyttelse, energi og turisme

Konferencen erklærer, at spørgsmålet om medtagelse i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab af afsnit om de områder, der er nævnt i artikel 3, litra t), i nævnte traktat i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel N, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union vil blive drøftet på grundlag af en rapport, som Kommissionen forelægger for Rådet senest i 1996.

Kommissionen erklærer, at Fællesskabets indsats på disse områder vil blive videreført på grundlag af de nuværende bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber.

ERKLÆRING (nr. 2)

om statsborgerskab i en medlemsstat

Konferencen erklærer, at når der i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab henvises til statsborgere i medlemsstaterne, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har denne nationalitet, udelukkende under henvisning til den pågældende medlemsstats egen lovgivning. Medlemsstaterne kan til orientering afgive en erklæring om, hvem der i henseende til Fællesskabet skal anses for at være deres statsborgere ved at indgive en erklæring til formandskabet, og de kan om fornødent ændre denne erklæring.

ERKLÆRING (nr. 3)

ad tredje del, afsnit III og VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen bekræfter, med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit III, kapitel 4 (kapital og betalinger), og afsnit VI (økonomisk og monetær politik), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at den sædvanlige praksis, hvorefter Rådet mødes i sin sammensætning af økonomi- og finansministrene, skal opretholdes, jf. dog artikel 109 J, stk. 2, 3 og 4, og artikel 109 K, stk. 2.

ERKLÆRING (nr. 4)

ad tredje del, afsnit VI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen bekræfter, at formanden for Det Europæiske Råd skal indbyde økonomi- og finansministrene til at deltage i møderne i Det Europæiske Råd, når dette drøfter spørgsmål i forbindelse med Den Økonomiske og Monetære Union.

ERKLÆRING (nr. 5)

om monetært samarbejde med tredjelande

Konferencen bekræfter, at Fællesskabet tilstræber at bidrage til stabile internationale monetære forbindelser. Med henblik herpå er Fællesskabet rede til at samarbejde med andre europæiske lande og med ikke-europæiske lande, med hvilke Fællesskabet har nære økonomiske bånd.

ERKLÆRING (nr. 6)

om de monetære forbindelser med Republikken San Marino, Vatikanstaten og Fyrstendømmet Monaco

Konferencen er enig om, at de nuværende monetære forbindelser mellem Italien og San Marino og Vatikanstaten samt mellem Frankrig og Monaco forbliver uberørt af denne traktat, indtil ecuen indføres som Fællesskabets fælles valuta.

Fællesskabet forpligter sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af ecuen som fælles valuta.

ERKLÆRING (nr. 7)

ad artikel 73 D i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen bekræfter, at medlemsstaternes ret til at anvende de relevante bestemmelser i deres skattelovgivning som nævnt i artikel 73 D, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kun finder anvendelse på de bestemmelser, der findes ved udgangen af 1993.

Denne erklæring gælder kun for kapitalbevægelser og betalinger mellem medlemsstaterne.

ERKLÆRING (nr. 8)

ad artikel 109 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen understreger, at det ikke er formålet med udtrykket »formelle aftaler«, der er anvendt i traktatens artikel 109, stk. 1, at skabe en ny kategori af internationale aftaler i fællesskabsretten.

ERKLÆRING (nr. 9)

ad tredje del, afsnit XVI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen mener, at Fællesskabet i betragtning af den voksende betydning, som beskyttelse af naturen har på nationalt, EF- og internationalt plan, bør tage hensyn til de specifikke krav på dette område under udøvelsen af sine beføjelser i henhold til bestemmelserne i tredje del, afsnit XVI, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRING (nr. 10)

ad artikel 109, 130 R og 130 Y i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

Konferencen mener, at bestemmelserne i artikel 109, stk. 5, artikel 130 R, stk. 4, andet afsnit, og i artikel 130 Y, ikke berører de principper, der følger af Domstolens afgørelse i AETR-sagen.

ERKLÆRING (nr. 11)

om direktivet af 24. november 1988 (emissioner)

Konferencen erklærer, at ændringer i fællesskabslovgivningen ikke må anfægte de undtagelser, der er indrømmet Spanien og Portugal indtil den 31. december 1999 i henhold til Rådets direktiv af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.

ERKLÆRING (nr. 12)

om Den Europæiske Udviklingsfond

Konferencen er enig om, at Den Europæiske Udviklingsfond fortsat skal finansieres ved nationale bidrag i overensstemmelse med gældende bestemmelser.

ERKLÆRING (nr. 13)

om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union

Konferencen mener, at det er vigtigt at tilskynde til, at de nationale parlamenter i større udstrækning deltager i Den Europæiske Unions aktiviteter.

Med henblik herpå bør der være en øget udveksling af oplysninger mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet. I den forbindelse sørger medlemsstaternes regeringer bl.a. for, at de nationale parlamenter får stillet kommissionsforslag til retsakter til rådighed i tide til orientering eller tidsnok til at kunne foretage en eventuel gennemgang.

På samme måde mener konferencen, at det er vigtigt, at kontakterne mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet øges, bl.a. ved, at de stiller passende faciliteter til hinandens rådighed, og ved regelmæssige møder mellem parlamentarikere, der beskæftiger sig med samme spørgsmål.

ERKLÆRING (nr. 14)

om parlamentskonferencen

Konferencen opfordrer Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter til at mødes efter behov som parlamentskonference (»Assises«).

Parlamentskonferencen høres om de overordnede retningslinjer for Den Europæiske Union, uden at dette dog berører Europa-Parlamentets beføjelser og de nationale parlamenters rettigheder. Formanden for Det Europæiske Råd og formanden for Kommissionen aflægger på hver samling i parlamentskonferencen rapport om Unionens tilstand.

ERKLÆRING (nr. 15)

om antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet

Konferencen er enig om, at den vil drøfte spørgsmålene vedrørende antallet af medlemmer af Kommissionen og af Europa-Parlamentet senest ved udgangen af 1992, med henblik på at nå til enighed, således at der kan tilvejebringes det nødvendige retsgrundlag for fastsættelsen af antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet i god tid inden valget i 1994. Afgørelsen vil bl.a. blive truffet på baggrund af behovet for at fastlægge det samlede antal medlemmer af Europa-Parlamentet i et udvidet Fællesskab.

ERKLÆRING (nr. 16)

om hierarkiet af Fællesskabets retsakter

Konferencen er enig om, at den regeringskonference, der skal indkaldes til i 1996, skal undersøge, hvorvidt det er muligt at tage klassificeringen af Fællesskabets retsakter op til revision med henblik på at opstille et passende hierarki mellem de forskellige kategorier af retsakter.

ERKLÆRING (nr. 17)

om retten til adgang til oplysninger

Konferencen mener, at gennemsigtighed i beslutningsprocessen styrker institutionernes demokratiske karakter samt offentlighedens tillid til myndighederne. Konferencen anbefaler derfor, at Kommissionen senest i 1993 forelægger Rådet en rapport om foranstaltninger, der kan øge offentlighedens adgang til de oplysninger, som institutionerne råder over.

ERKLÆRING (nr. 18)

om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen

Konferencen tager til efterretning, at Kommissionen forpligter sig til, for så vidt angår dens forslag til retsakter, at tage hensyn til cost/benefit-forholdet for de offentlige myndigheder i medlemsstaterne og for alle berørte, idet den om nødvendigt baserer sig på de konsultationer, som den skønner nødvendige, og idet den udbygger sit system til evaluering af fællesskabslovgivningen.

ERKLÆRING (nr. 19)

om gennemførelsen af fællesskabsretten

1. Konferencen understreger, at det af hensyn til konsekvensen og enheden i den europæiske konstruktionsproces er afgørende, at hver medlemsstat fuldt ud og nøjagtigt gennemfører de fællesskabsdirektiver, som er rettet til den, i sin nationale lovgivning, inden for de frister, der er fastlagt i direktiverne.

Endvidere mener konferencen — samtidig med, at den anerkender, at det tilkommer hver medlemsstat at fastlægge den bedst mulige måde at anvende bestemmelserne i fællesskabsretten på under hensyn til medlemsstatens egne institutioner, dens retssystem og andre for denne stat gældende vilkår, men under alle omstændigheder under overholdelse af bestemmelserne i artikel 189 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at det af hensyn til Fællesskabets rette funktion er afgørende, at de foranstaltninger, der træffes i de forskellige medlemsstater, bevirker, at fællesskabsretten anvendes lige så effektivt og lige så strengt, som det er tilfældet med anvendelsen af deres nationale lovgivning.

2. Konferencen opfordrer Kommissionen til under udøvelsen af de beføjelser, der er tillagt den ved artikel 155 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at drage omsorg for, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser. Den opfordrer Kommissionen til med regelmæssige mellemrum at offentliggøre fyldestgørende rapporter til medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

ERKLÆRING (nr. 20)

om vurdering af fællesskabsforanstaltningernes indvirkning på miljøet

Konferencen mærker sig, at Kommissionen i sine forslag og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen fuldt ud vil tage hensyn til indvirkningerne på miljøet samt til princippet om bæredygtig vækst.

ERKLÆRING (nr. 21)

om Revisionsretten

Konferencen understreger den særlige betydning, den tillægger den opgave, som påhviler Revisionsretten i henhold til artikel 188 A, 188 B, 188 C og 206 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Den anmoder de øvrige fællesskabsinstitutioner om sammen med Revisionsretten at undersøge alle hensigtsmæssige midler til at øge effektiviteten af dens arbejde.

ERKLÆRING (nr. 22)

om Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Konferencen er enig om, at Det Økonomiske og Sociale Udvalg har samme uafhængighed for så vidt angår dets budget og personaleforvaltning, som Revisionsretten hidtil har haft.

ERKLÆRING (nr. 23)

om samarbejdet med velfærdsorganisationer mv.

Konferencen understreger den betydning, som et samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og organisationer inden for det velfærdsmæssige og det sociale område samt fonde i deres egenskab af institutioner med ansvar for sociale foretagender og tjenester har med henblik på forfølgelsen af målene i artikel 117 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

ERKLÆRING (nr. 24)

om dyrebeskyttelse

Konferencen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Medlemsstaterne til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter inden for den fælles landbrugspolitik, transport, det indre marked og forskning.

ERKLÆRING (nr. 25)

om varetagelse af interesserne for de i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab omhandlede oversøiske lande og territorier

Konferencen noterer sig, at der under ganske særlige omstændigheder kan opstå interessekonflikter mellem Unionen og de lande og territorier, der er omhandlet i artikel 227, stk. 3 og stk. 5, litra a) og b), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og er enig om, at Rådet skal søge at finde en løsning, der stemmer overens med Unionens holdning. Viser dette sig imidlertid umuligt, er konferencen enig om, at den pågældende medlemsstat i så fald kan handle isoleret til varetagelse af de pågældende oversøiske landes og territoriers interesser, uden at dette skader Fællesskabets interesser. Medlemsstaten underretter Rådet og Kommissionen om tilfælde, hvor der kan tænkes at opstå en sådan interessekonflikt, og i tilfælde af, at isoleret handling er uundgåelig, gør den det klart, at den handler med henblik på varetagelse af et oversøisk territoriums interesser.

Denne erklæring finder også anvendelse på Macao og Østtimor.

ERKLÆRING (nr. 26)

om regionerne i Fællesskabets yderste periferi

Konferencen erkender, at regionerne i Fællesskabets yderste periferi (de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira og De Kanariske Øer) er karakteriseret ved en situation med strukturelt svag udvikling, der forværres af flere fænomener (stor afstand, øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold, økonomisk afhængighed af nogle få produkter), der — idet de er permanente eller optræder samtidig — hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling alvorligt.

Konferencen skønner, at skønt bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og den afledte ret fuldt ud finder anvendelse på regionerne i Fællesskabets yderste periferi, kan der ikke desto mindre vedtages specifikke foranstaltninger til fordel for disse regioner, for så vidt og så længe der objektivt er behov for at træffe sådanne foranstaltninger med henblik på disses økonomiske og sociale udvikling. Disse foranstaltninger skal sigte både mod gennemførelsen af det indre marked og anerkendelse af regionernes virkelige situation, for at sætte disse regioner i stand til at nå op på det gennemsnitlige økonomiske og sociale niveau i Fællesskabet.

ERKLÆRING (nr. 33)

om tvister mellem ECB og EMI og disses personale

Konferencen er af den opfattelse, at Retten i Første Instans bør behandle denne art af sager i henhold til artikel 168 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Konferencen henstiller derfor til institutionerne, at de tilpasser de relevante regler i overensstemmelse hermed.

DEN EUROPÆISKE UNION

Traktatsamling

BIND I

Del II

1995

Den Europæiske Union

Traktatsamling

BIND I

Del II

1995

Bibliografiske data findes bagest i denne publikation.

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1995

Bind I — Del I: ISBN 92-824-1237-7
Del II: ISBN 92-824-1177-X

© EKSF-EF-EAEF, Bruxelles · Luxembourg, 1995

Printed in Germany

Forord

Denne nye udgave af traktatsamlingen er udarbejdet efter Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union. Bestemmelserne herom er derfor medtaget.

Den foreliggende samling udgives i to bind, som hver består af to dele.

Første bind indeholder de nugældende tekster. I del I er medtaget traktaten om Den Europæiske Union (afsnit I, V, VI og VII) (*), og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i den udgave, der følger af førstnævnte traktat og af tiltrædelsesbestemmelserne samt en række ofte benyttede tekster. Del II omfatter de andre gældende tekster, herunder EKSF- og Euratom-traktaterne.

Andet bind indeholder en komplet samling af grundtraktaterne i deres oprindelige ordlyd og de senere ændringstraktater (del I) samt de forskellige tiltrædelsesakter (del II).

(*) Afsnit II, III og IV i traktaten om Den Europæiske Union ændrer henholdsvis EØF-, EKSF- og Euratom-traktaterne. Den fulde tekst til traktaten om Den Europæiske Union er medtaget i bind I, del II.

Den foreliggende udgave er ajourført pr. 1. januar 1995 og offentliggøres på spansk, dansk, tysk, græsk, engelsk, fransk, irsk, italiensk, nederlandsk og portugisisk, finsk og svensk (*).

Der er tale om et dokumentationsværk til praktisk brug, og der påhviler ikke institutionerne noget ansvar derfor.

(*) Castellano, dansk, deutsch, ellinika, english, français, gaeilge, italiano, nederlands, português, suomi og svenska.

Akt om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet	Akt om almindelige direkte valg af respræsentanterne i Europa-Parlamentet EFT L 278 af 8. 10. 1976
AT TA DK/IRL/UK	Afgørelse truffet af Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 2 af 1. 1. 1973
EFA	Europæisk fælles akt EFT L 169 af 29. 6. 1987
EFT	*De Europæiske Fællesskabers Tidende*
Fusionstraktat	Traktat om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 152 af 13. 7. 1967
Protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten DK/IRL/UK	Protokol nr. 1 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, knyttet til akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne EFT L 73 af 27. 3. 1972
TA DK/IRL/UK	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 73 af 27. 3. 1972
TA A/SF/S	Akt vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningen af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union EFT L 241 af 29. 8. 1994

AT TA A/SF/S	Rådets afgørelse af 1. januar 1995 om tilpasning af retsakterne vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af Den Europæiske Union EFT L 1 af 1. 1. 1995
TA GR	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Den Hellenske Republiks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 291 af 19. 11. 1979
TA SP/PORT	Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne — Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber EFT L 302 af 15. 11. 1985
TEU	Traktat om Den Europæiske Union EFT L 191 af 29. 7. 1992
Traktat om ændring af budgetbestemmelser	Traktat om ændring af visse budgetbestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 2 af 2. 1. 1971
Traktat om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter	Traktat om ændring af visse bestemmelser i protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank EFT L 91 af 6. 4. 1978
Traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser	Traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber EFT L 359 af 31. 12. 1977
Traktat om Grønland	Traktat om ændring af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, for så vidt angår Grønland EFT L 29 af 1. 2. 1985

Indholdsfortegnelse

1. Traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (undertegnet i Paris den 18. april 1951) 9

Oversigt 11

I – Traktatens tekst 15

II – Protokoller 127

III – Brevveksling mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Franske Republiks regering vedrørende Saar 161

IV – Konvention om overgangsbestemmelserne 165

2. Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (undertegnet i Rom den 25. marts 1957) (dele, som ikke findes i bind I) 209

Oversigt 211

I – Protokoller 213

II – Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet 263

III – Slutakt 285

3. Traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (undertegnet i Rom den 25. marts 1957) 309

Oversigt 311

I – Traktatens tekst 315

II – Protokoller 479

4. Andre retsakter (akter, som ikke findes i bind I) 509

Oversigt 511

A – Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans 513

B – Aftale af 29. oktober 1993 mellem institutionerne om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren 537

C – Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv 579

1. TRAKTAT OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

Oversigt

I — Traktatens tekst 15

Præambel 17

Afsnit I — Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab 19

Afsnit II — Fællesskabets institutioner 25

Kapitel 1: Kommissionen 27
Kapitel 2: Europa-Parlamentet 34
Kapitel 3: Rådet 40
Kapitel 4: Domstolen 44
Kapitel 5: Revisionsretten 52

Afsnit III — Økonomiske og sociale bestemmelser 57

Kapitel 1: Almindelige bestemmelser 59
Kapitel 2: Finansielle bestemmelser 62
Kapitel 3: Investeringer og finansiel støtte 65
Kapitel 4: Produktion 69
Kapitel 5: Priser 73
Kapitel 6: Karteller og koncentrationer 77
Kapitel 7: Indgreb i konkurrencevilkårene 85
Kapitel 8: Arbejdskraftens løn og bevægelighed 86
Kapitel 9: Transport 89
Kapitel 10: Handelspolitik 91

Afsnit IV — Almindelige bestemmelser 95

Bilag 117
Bilag I — Definition af udtrykkene »kul« og »stål« 119
Bilag II — Skrot 123
Bilag III — Specialstål 125

II — Protokoller (*) 127

Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol 129

Afsnit I — Dommerne 131
Afsnit II — Organisation 134
Afsnit III — Rettergangsmåden 140
Afsnit IV — De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans 150

Protokol vedrørende forbindelserne med Europarådet 157

III — Brevveksling mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Franske Republiks regering vedrørende Saar 161

IV — Konvention om overgangsbestemmelserne 165

Konventionens formål 167

Første del — Ikraftsættelse af traktaten 171

Kapitel 1: Nedsættelse af Fællesskabets institutioner 173
Kapitel 2: Oprettelse af det fælles marked 178

Anden del — Fællesskabets forbindelse med tredjelande 185

Kapitel 1: Forhandlinger med tredjelande 187
Kapitel 2: Udførsel 190
Kapitel 3: Afvigelse fra mestbegunstigelsesklausulen 191
Kapitel 4: Liberalisering af samhandelen 192
Kapitel 5: Særlig bestemmelse 192

(*) Protokollen vedrørende Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs privilegier og immuniteter er ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2; se nu protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (bind I, s. 711).

Tredje del — Almindelige beskyttelsesforholdsregler 193

Kapitel 1: Almindelige bestemmelser 195
Kapitel 2: Særlige bestemmelser for kul 197
Kapitel 3: Særlige bestemmelser for stålindustrien 204

I — Traktatens tekst (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE
Der er tale om den fulde udgave af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab med de ændringer, som følger af afsnit III, »Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab« [artikel H, nr. 1) til 21)].

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, HANS KONGELIGE HØJHED KRONPRINSEN AF BELGIEN, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

DER TAGER I BETRAGTNING, at verdensfreden kun kan sikres gennem skabende kræfter, der er afpasset efter de farer, der truer den,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det bidrag, somt et organiseret og levende Europa kan yde til civilisationen, er ubetinget nødvendigt til opretholdelsen af fredelige forbindelser,

DER ER SIG BEVIDST, at Europa kun kan opbygges ved gennem konkrete handlinger som en begyndelse at skabe en faktisk samhørighed og gennem oprettelsen af fælles grundlag for økonomisk udvikling,

SOM TILSTRÆBER at bidrage til en højnelse af levestandarden og til fremme af fredens sag gennem en udvidelse af deres grundlæggende produktioner,

SOM HAR SAT SIG FOR at erstatte århundreders rivalisering med en sammenslutning af deres væsentlige interesser, ved gennem oprettelse af et økonomisk fællesskab at nedlægge den første grundsten til et videregående og uddybet fællesskab mellem befolkninger, der i lange tider har været splittet af blodige stridigheder, og at skabe det institutionelle grundlag, der kan være retningsgivende for en fremtidig fælles skæbne,

HAR VEDTAGET at oprette et Europæisk Kul- og Stålfællesskab og har med de mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler og udenrigsminister,

HANS KONGELIGE HØJHED KRONPRINSEN AF BELGIEN:

Paul VAN ZEELAND, udenrigsminister,
Joseph MEURICE, minister for udenrigshandelen,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert SCHUMAN, udenrigsminister,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Carlo SFORZA, udenrigsminister,

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, udenrigsminister,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Dirk Udo STIKKER, udenrigsminister,
Johannes Roelof Maria VAN DEN BRINK, økonomiminister,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

AFSNIT I

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

Artikel 1

Ved denne traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB, baseret på et fælles marked, fælles målsætning og fælles institutioner.

Artikel 2

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab har til opgave, i overensstemmelse med medlemsstaternes økonomi i sin helhed og ved oprettelsen af et fælles marked på de i artikel 4 fastsatte betingelser, at bidrage til udvidelse af den økonomiske aktivitet, til fremme af beskæftigelsen og til højnelse af levestandarden i medlemsstaterne.

Fællesskabet skal efterhånden skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktivitetsniveau, samtidig med at det herved sørger for at bevare stabiliteten i beskæftigelsen og at forhindre, at dybtgående og vedvarende forstyrrelser opstår i medlemsstaternes økonomier.

Artikel 3

Fællesskabets institutioner skal inden for rammerne af de dem tillagte beføjelser og i fælles interesse:

a) overvåge en regelmæssig forsyning af det fælles marked under hensyntagen til tredjelandes behov

b) sikre alle forbrugere i det fælles marked, som befinder sig under vilkår, der kan sammenlignes, lige adgang til produktionskilderne

c) overvåge fastsættelsen af lavest mulige priser på en sådan måde, at disse priser hverken medfører en tilsvarende forhøjelse af de af de samme virksomheder ved andre forretninger anvendte priser eller af prisniveauet som helhed i et andet tidsrum, medens de samtidig tillader de fornødne afskrivninger og muliggør en normal forrentning af den investerede kapital

d) overvåge opretholdelsen af sådanne vilkår, at virksomhederne tilskyndes til at udvikle og forbedre deres produktionsapparat og til at fremme en rationel udnyttelse af de naturlige ressourcer på en sådan måde, at hensynsløs udtømning undgås

e) fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår, således at der for disse vilkår i takt med fremskridtet finder en udjævning sted inden for alle de industrier, som det har ansvaret for

f) fremme udviklingen af den internationale vareudveksling og overvåge, at priserne på de udenlandske markeder holdes inden for rimelige grænser

g) fremme en regelmæssig udvidelse og modernisering af produktionen samt en kvalitetsforbedring på en måde, der udelukker enhver beskyttelsesforanstaltning mod konkurrerende industrier, som ikke er retfærdiggjort ved en uretmæssig handling, foretaget af disse virksomheder eller til deres fordel.

Artikel 4

I overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat ophæves og forbydes følgende inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål:

a) told på ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og kvantitative restriktioner for vareomsætningen

b) forholdsregler eller fremgangsmåder, som medfører en forskelsbehandling af producenter, købere eller forbrugere, navnlig med hensyn til pris- eller leveringsbetingelser og transporttariffer, samt forholdsregler og fremgangsmåder, der hindrer køberens frie valg af leverandør

c) tilskud eller anden støtte ydet af staterne eller særlige byrder pålagt af dem, i hvilken som helst form dette sker

d) restriktive fremgangsmåder, der tilsigter opdeling eller udnyttelse af markederne.

Artikel 5

Fællesskabet varetager sin opgave på de i denne traktat fastsatte betingelser ved begrænsede indgreb.

Med henblik herpå skal Fællesskabet:

— oplyse og bistå vedkommende i deres virke ved at indhente oplysninger, tilrettelægge drøftelser og opstille generelle målsætninger

— stille finansieringsmidler til rådighed for virksomhederne med henblik på deres investeringer og deltage i tilpasningsudgifterne

— varetage fastsættelse, opretholdelse og overholdelse af normale konkurrencebetingelser og kun gribe direkte ind i produktionen og markedet, når omstændighederne kræver det

— offentliggøre grundene for sin indgriben og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre overholdelsen af denne traktats bestemmelser.

Fællesskabets institutioner udøver denne virksomhed med et begrænset administrationsapparat og i nært samarbejde med de pågældende.

Artikel 6

Fællesskabet har status som juridisk person.

Fællesskabet har i internationale forhold den til gennemførelsen af dets opgaver og opnåelse af dets mål fornødne rets- og handleevne.

Fællesskabet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som er tillagt vedkommende stats juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Fællesskabet repræsenteres af dets institutioner inden for rammerne af deres beføjelser.

AFSNIT II

Fællesskabets institutioner

Artikel 7 (*)

Fællesskabets institutioner er:

— en HØJ MYNDIGHED, i det følgende benævnt »Kommissionen«

— en FÆLLES FORSAMLING, i det følgende benævnt »Europa-Parlamentet«

— et særligt MINISTERRÅD, i det følgende benævnt »Rådet«

— en DOMSTOL, i det følgende benævnt »Domstolen«,

— en Revisionsret.

Kommissionen bistås af et Rådgivende Udvalg.

KAPITEL I

KOMMISSIONEN

Artikel 8

Kommissionen har til opgave at sikre virkeliggørelsen af de i denne traktat opstillede mål på de deri fastsatte vilkår.

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 1, i TEU.

Artikel 9 (*)

1. Kommissionen består af 20 medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (**);

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjene-

---

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 2, i TEU.

(**) Første stk. som ændret ved artikel 16 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 9 i AT TA A/SF/S.

steperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 12 A eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 10 (*)

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 24.

De kan genudnævnes.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regeringer indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 2, i TEU.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 11 (*)

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

Artikel 12 (*)

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 12 A nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 2, i TEU.

Artikel 12 A (*)

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 13 (*)

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 9 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

Artikel 14

Til udførelse af de opgaver, der er den betroet, skal Kommissionen under de i denne traktat fastsatte betingelser vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

Beslutninger er bindende i alle enkeltheder.

Henstillinger er bindende med hensyn til de opstillede mål, men overlader til dem, de er rettet til, at vælge de egnede midler for at nå disse mål.

Udtalelser er ikke bindende.

Når Kommissionen er beføjet til at vedtage en beslutning, kan den indskrænke sig til at rette en henstilling.

Artikel 15

Kommissionens beslutninger, henstillinger og udtalelser skal begrundes og henvise til de udtalelser, som skal indhentes.

Såfremt beslutninger og henstillinger er af individuel art, er de bindende for vedkommende, når de er meddelt ham.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 2, i TEU.

I andre tilfælde er offentliggørelse tilstrækkelig til, at beslutninger og henstillinger kan bringes i anvendelse.

Nærmere bestemmelser om gennemførelsen af denne artikel fastsættes af Kommissionen.

Artikel 16 (*)

Kommissionen træffer enhver hensigtsmæssig administrativ foranstaltning for at sikre sine tjenestegrenes virksomhed.

Den kan nedsætte studieudvalg, i særdelseshed et økonomisk studieudvalg.

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 17 (**)

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 18

Der nedsættes et rådgivende udvalg tilknyttet Kommissionen. Det består af mindst 84 og højst 108 medlemmer og har lige mange repræsen-

---

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 3, i TEU.

(**) Som indsat ved artikel H, nr. 4, i TEU.

tanter for producenter, for arbejdstagere og for forbrugere og forhandlere (*).

Medlemmerne af Det Rådgivende Udvalg udnævnes af Rådet.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag (**).

Artikel 19

Kommissionen kan indhente udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg i alle tilfælde, hvor den anser det for hensigtsmæssigt. Udtalelsen skal altid indhentes, hvor dette er foreskrevet i denne traktat.

Kommissionen forelægger Det Rådgivende Udvalg de almindelige mål og programmer, som er opstillet i henhold til artikel 46, og holder udvalget underrettet om retningslinjerne for sin virksomhed i henhold til artiklerne 54, 65 og 66.

Hvis Kommissionen finder det nødvendigt, giver den Det Rådgivende Udvalg en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist må ikke være mindre end ti dage fra tidspunktet for den meddelelse, der rettes til formanden med henblik herpå.

Efter anmodning fra Kommissionen eller fra et flertal af Det Rådgivende Udvalgs medlemmer indkaldes udvalget af dets formand for at drøfte et bestemt spørgsmål.

Referatet af drøftelserne sendes til Kommissionen og til Rådet samtidig med udvalgets udtalelser.

(*) Første stykke ændret ved artikel 25 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 16 i AT TA A/SF/S.

(**) Tredje afsnit tilføjet ved artikel H, nr. 5, i TEU.

KAPITEL 2

EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 20

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater, udøver de kontrolbeføjelser, som er tillagt det ved denne traktat.

Artikel 20 A (*)

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne traktat.

Artikel 20 B (*)

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når det afgiver sin beretning.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 6, i TEU.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 20 C (*)

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettigt til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 20 D (*)

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 6, i TEU.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dettes valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens status og de almindelig betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 21

Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

[*Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg].

[*Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87] (*).

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde (**).

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 11 i tiltrædelsesakten A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 5 i AT TA A/SF/S.

(**) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser (*).

Artikel 22

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (**) (***).

Europa-Parlamentet kan efter anmodning af Rådet indkaldes til en ekstraordinær session for at afgive udtalelse om de spørgsmål, som forelægges det af Rådet.

Det kan ligeledes træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, eller af Kommissionen.

Artikel 23

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Medlemmerne af Kommissionen har adgang til alle møder. Formanden for Kommissionen eller dens dertil udpegede medlemmer har, når de fremsætter begæring herom, ret til at tage ordet.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dets medlemmer stiller den.

(*) Stk. 3 som ændret ved artikel H, nr. 7, i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

(***) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Medlemmerne af Rådet har adgang til alle møder og har, når de fremsætter begæring herom, ret til at tage ordet.

Artikel 24 (*)

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det.

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De varetager dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 10. I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de meldemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.

Artikel 25

Europa-Parlamentets fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 8, i TEU.

KAPITEL 3

RÅDET

Artikel 26

Rådet udøver sine beføjelser i de i denne traktat omhandlede tilfælde og på den deri angivne måde, navnlig med henblik på at bringe overensstemmelse mellem Kommissionens virksomhed og den virksomhed, der udøves af regeringerne, der er ansvarlige for den almindelige økonomiske politik i deres lande.

Med henblik herpå skal Rådet og Kommissionen udveksle oplysninger og rådføre sig med hinanden.

Rådet kan anmode Kommissionen om at undersøge alle forslag og forholdsregler, som det anser for hensigtsmæssige eller nødvendige for at virkeliggøre fælles mål.

Artikel 27 (*)

Rådet består af en repræsentant for hver medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen, efter den rækkefølge som Rådet træffer afgørelse om ved enstemmighed (**):

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 9, i TEU.

(**) Andet afsnit som ændret ved artikel 12 i TA A/SF/S. Se også Rådets afgørelse af 1. januar 1995 om fastsættelse af rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet (jf. del I, s. 865).

Artikel 27 A (*)

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 28 (**)

Når Kommissionen indhenter udtalelse fra Rådet, rådslår dette uden nødvendigvis at skride til afstemning. Referat af drøftelserne sendes til Kommissionen.

I tilfælde, hvor denne traktat kræver en samstemmende udtalelse fra Rådet, anses denne for vedtaget, såfremt det af Kommissionen forelagte forslag får tilslutning:

— fra et absolut flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en tiendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion

— eller, i tilfælde af stemmelighed, og såfremt Kommissionen fastholder sit forslag efter en fornyet drøftelse, fra repræsentanter for tre medlemsstater, som hver står for mindst en tiendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion.

I tilfælde, hvor denne traktat kræver en enstemmig beslutning eller enstemmig og samstemmende udtalelse, er beslutningen eller udtalelsen vedtaget, såfremt alle Rådets medlemmer stemmer herfor. Ved anvendelse af

---

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 9, i TEU.

(**) Som ændret ved artikel 13 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 6 i AT TA A/SF/S.

artiklerne 21, 32, 32a, 45b og 78h, i denne traktat og artikel 16, artikel 20, stk. 3, artikel 28, stk. 5, og artikel 44 i protokollen vedrørende Domstolens statut, hindrer det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, dog ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Rådets beslutninger, bortset fra dem, der kræver kvalificeret flertal eller enstemmighed, træffes af et flertal af Rådets medlemmer; dette flertal betragtes som opnået, dersom det omfatter det absolutte flertal af medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet stemmerne fra repræsentanterne for to medlemsstater, som hver står for mindst en tiendedel af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion. Ved anvendelse af de bestemmelser i artiklerne 45b, 78 og 78b i denne traktat, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, tildeles der dog rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Østrig	4
Portugal	5
Finland	3
Sverige	4
Det Forenede Kongerige	10.

Afgørelser træffes med mindst 62 stemmer, der udtrykker tilslutning fra mindst ti medlemmer.

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Rådet står i forbindelse med medlemsstaterne gennem sin formand.

Rådets afgørelser offentliggøres på den måde, som det selv bestemmer.

Artikel 29 (*)

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Artikel 30 (*)

1. Et udvalg, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om Generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.

(*) Som indsat ved artikel H, nr. 10, i TEU.

KAPITEL 4

DOMSTOLEN

Artikel 31

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat og af gennemførelsesbestemmelserne.

Artikel 32 (*)

Domstolen består af femten dommere (**).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre, fem eller syv dommere, som har til opgave at foreståvisse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement (***).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 32 b, stk. 2.

(*) Som senest ændret ved artikel H, nr. 11, i TEU.

(**) Første afsnit ændret ved artikel 17 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 10 i AT TA A/SF/S.

(***) Andet afsnit ændret ved artikel 18 i TA A/SF/S.

Artikel 32 a (*)

Domstolen bistås af otte generaladvokater. En niende generaladvokat er imidlertid blevet udnævnt fra datoen for tiltrædelsen til den 6. oktober 2000 (**).

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 31.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 32 b, stk. 3.

Artikel 32 b (*)

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis otte og syv dommere (***).

(*) Som tilføjet ved artikel 4, stk. 2, litra a), i konventionen om fælles institutioner.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 20 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 11 i AT A/SF/S.

(***) Stk. 2 som ændret ved artikel 21 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 12 i AT TA A/SF/S.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang fire generaladvokater (*).

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 32 c (**)

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 32 d (***)

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingelserne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statutten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 41.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der

---

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 21 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 12 i AT TA A/SF/S.

(**) Artiklen indsat ved artikel 4, stk. 2, litra a), i konventionen om fælles institutioner.

(***) Som ændret ved artikel H, nr. 12, i TEU.

er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 33 (*)

Domstolen har kompetence til at udtale sig i sager om annullation af Kommissionens beslutninger eller henstillinger, der indbringes af en af medlemsstaterne eller af Rådet under påberåbelse af inkompetence, af væsentlige formelle mangler, af overtrædelse af denne traktat eller af enhver retsregel vedrørende dennes gennemførelse eller af magtfordrejning. Domstolens prøvelsesret omfatter dog ikke skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, på basis af hvilke de nævnte beslutninger eller henstillinger er blevet til, medmindre det påstås, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning eller åbenbart har tilsidesat bestemmelserne i denne traktat eller enhver retsregel vedrørende dens gennemførelse.

De virksomheder eller organisationer, der er nævnt i artikel 48, kan på samme vilkår anlægge sag om individuelle beslutninger og henstillinger,

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 13, i TEU.

der angår dem, eller om generelle beslutninger og henstillinger, som de finder indebærer magtfordrejning i forhold til dem.

De sager, der omhandles i stk. 1 og 2, skal være indgivet inden en måned, efter at beslutningen eller henstillingen, alt efter sin art, er meddelt eller offentliggjort.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet med henblik på at bevare dettes prærogativer.

Artikel 34

I tilfælde af annullation sender Domstolen sagen tilbage til Kommissionen. Denne har pligt til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde annullationsafgørelsen. Har en virksomhed eller en gruppe af virksomheder lidt en direkte og særlig skade som følge af en beslutning eller henstilling, der af Domstolen er fundet behæftet med en mangel, der begrunder ansvar for Fællesskabet, har Kommissionen pligt til, under anvendelse af de beføjelser, der er tillagt den i henhold til bestemmelser i denne traktat, at træffe forholdsregler, der er egnet til at sikre en rimelig genoprettelse af den skade, der er en direkte følge af den annullerede beslutning eller henstilling, og til, om fornødent, at tilstå en passende erstatning.

Hvis Kommissionen undlader inden en rimelig frist at træffe de forholdsregler, som fuldbyrdelsen af en annullationsafgørelse indebærer, kan der anlægges erstatningssag for Domstolen.

Artikel 35

I tilfælde, hvor Kommissionen i henhold til en bestemmelse i denne traktat eller i gennemførelsesforordningerne har pligt til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling, men ikke opfylder denne forpligtelse, tilkommer

det, alt efter omstændighederne, staterne, Rådet eller virksomhederne og organisationerne at indbringe sagen for Kommissionen.

Det samme gælder, når Kommissionen i henhold til en bestemmelse i denne traktat eller i gennemførelsesforordningerne er beføjet til at vedtage en beslutning eller rette en henstilling, men undlader at gøre dette, og denne undladelse udgør magtfordrejning.

Hvis Kommissionen ikke inden for en frist af to måneder har vedtaget nogen beslutning eller rettet nogen henstilling, kan der inden for en frist af en måned for Domstolen indbringes en sag vedrørende den stiltiende beslutning om afslag, som anses at være en følge af denne passivitet.

Artikel 36

Inden Kommissionen træffer bestemmelse om en af de økonomiske sanktioner eller fastsætter en af de tvangsbøder, der omhandles i denne traktat, skal den give vedkommende lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Domstolen har fuld prøvelsesret i sager vedrørende økonomiske sanktioner og tvangsbøder, der er fastsat i henhold til bestemmelserne i denne traktat.

Klagerne kan på de i denne traktats artikel 33, stk. 1, fastsatte vilkår til støtte for deres sag påberåbe sig, at beslutninger og henstillinger, som de påstås at have tilsidesat, lider af retlige mangler.

Artikel 37

Finder en medlemsstat, at en handling eller en undladelse fra Kommissionens side i en bestemt sag er egnet til at fremkalde alvorlige og varige forstyrrelser i dens økonomi, kan den indbringe sagen for Kommissionen.

Denne anerkender i påkommende tilfælde efter at have indhentet udtalelse fra Rådet, at en sådan situation består, og træffer under hensyntagen til Fællesskabets væsentlige interesser beslutning om de forholdsregler, der på de i denne traktat forudsete vilkår bør træffes for at bringe denne situation til ophør.

Når der i medfør af bestemmelserne i denne artikel for Domstolen indbringes en sag angående denne beslutning eller angående en udtrykkelig eller stiltiende beslutning, der afslår at anerkende, at den ovennævnte situation består, tilkommer der Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende beslutningen.

I annullationstilfælde påhviler det Kommissionen, inden for rammerne af Domstolens afgørelse, at træffe beslutning om de forholdsregler, der skal træffes i det i denne artikels andet stykke nævnte øjemed.

Artikel 38

Efter begæring af en af medlemsstaterne eller af Kommissionen kan Domstolen ophæve Rådets eller Europa-Parlamentets afgørelser.

Begæringen skal fremsættes inden for en frist af en måned efter offentliggørelsen af Europa-Parlamentets afgørelse eller meddelelsen af Rådets afgørelse til medlemsstaterne eller til Kommissionen.

Til støtte for en sådan begæring kan alene påberåbes inkompetence eller krænkelse af væsentlige formforskrifter.

Artikel 39

Indbringelse af sager for Domstolen har ingen opsættende virkning.

Domstolen kan dog, såfremt den skønner at forholdene kræver det, udsætte fuldbyrdelsen af den anfægtede beslutning eller henstilling.

Den kan foreskrive alle andre nødvendige foreløbige foranstaltninger.

Artikel 40

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 34, stk. 1, har Domstolen kompetence til på begæring af den skadelidte part at tilkende denne en erstatning i penge, der skal betales af Fællesskabet, i tilfælde hvor skaden er forårsaget ved en tjenstlig fejl fra Fællesskabets side under gennemførelsen af denne traktat.

Domstolen har endvidere kompetence til at tilkende en erstatning, der påhviler Fællesskabet, i tilfælde, hvor skaden er forårsaget ved en personlig fejl begået af en i Fællesskabet ansat under udøvelsen af hans tjenstlige pligter. De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem (*).

Alle øvrige mellem Fællesskabet og tredjemand opståede tvistigheder, på hvilke denne traktats bestemmelser og gennemførelsesforskrifter ikke finder anvendelse, skal indbringes for de nationale domstole.

Artikel 41

Alene Domstolen har kompetence til præjudicielt at træffe bestemmelse om gyldigheden af Kommissionens og Rådets afgørelser, såfremt der ved en tvist for national domstol opstår spørgsmål herom.

Artikel 42

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i den på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

(*) Stk. 2 som ændret ved fusionstraktatens artikel 26.

Artikel 43

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i alle øvrige tilfælde, der omhandles i en tillægsbestemmelse til denne traktat.

Den har ligeledes kompetence til at afgøre enhver tvistighed, der har forbindelse med denne traktats sagsområde, i tilfælde hvor en medlemsstats lovgivning tillægger den en sådan kompetence.

Artikel 44

Domstolens afgørelser kan fuldbyrdes inden for medlemsstaternes områder på de i artikel 92 nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 45

Domstolens statut fastsættes i en protokol, der er knyttet som bilag til denne traktat.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i statutten (*).

KAPITEL 5 (**)

REVISIONSRETTEN

Artikel 45 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 5 i EFA.

(**) Kapitel V, artikel 45 A-45 C, tidligere artikel 78 e og 78 f, er indsat ved artikel H, nr. 14, i TEU.

Artikel 45 B

1. Revisionsretten består af femten medlemmer (*).

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornys.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 22 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 13 i AT TA A/SF/S.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældende tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 45 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af de i stk. 1 nævnte indtægter og udgifter og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

5. Revisionsretten udarbejder desuden hvert år en særskilt beretning angående den formelle rigtighed af anden regnskabsføring end den, der vedrører de i stk. 1 nævnte udgifter og indtægter, samt om Kommissionens økonomiske forvaltning deraf. Den skal udarbejde denne beretning senest seks måneder efter udløbet af det regnskabsår, som det pågældende regnskab angår, og oversende den til Kommissionen og Rådet. Kommissionen forelægger den for Europa-Parlamentet.

AFSNIT III

Økonomiske og sociale bestemmelser

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 46

Kommissionen kan til enhver tid rådføre sig med regeringerne, de forskellige interesserede parter (virksomheder, arbejdstagere, forbrugere og handlende) og deres organisationer såvel som med alle sagkyndige.

Virksomhederne, arbejdstagerne, forbrugerne og de handlende samt deres organisationer er berettiget til at forelægge Kommissionen forslag og bemærkninger af enhver art vedrørende spørgsmål, som angår dem.

For i overensstemmelse med de af Fællesskabet pålagte opgaver at angive retningslinjer til alle interesserede parter for deres virksomhed og for at bestemme dens eget virke på de i denne traktat fastsatte betingelser skal Kommissionen i samråd med de ovennævnte organer:

1. løbende undersøge markedsudvikling og pristendenser

2. med regelmæssige mellemrum opstille vejledende programmer for den påregnede udvikling af produktion, forbrug, udførsel og indførsel

3. med regelmæssige mellemrum angive generelle mål for modernisering, orientering af fabrikationen på langt sigt og udvidelse af produktionskapaciteten

4. efter anmodning fra de pågældende regeringer deltage i undersøgelse af mulighederne for i bestående industrier eller ved indførelse af nye

virkeområder at genbeskæftige den arbejdskraft, som er blevet ledig på grund af udviklingen på markedet eller som følge af tekniske omlægninger

5. indhente de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme mulighederne for at forbedre arbejdstagernes livs- og arbejdsvilkår i de industrier, som den har ansvaret for, og de farer, der truer disse livsvilkår.

Den offentliggør de generelle mål og programmerne efter at have forelagt dem for Det Rådgivende Udvalg.

Den kan offentliggøre de ovennævnte undersøgelser og oplysninger.

Artikel 47

Kommissionen kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dens opgaver. Den kan lade foretage de nødvendige efterprøvelser.

Kommissionen er forpligtet til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold. Med dette forbehold skal den offentliggøre alle oplysninger, som kan være til nytte for regeringerne eller alle andre interesserede parter.

Virksomheder, som unddrager sig forpligtelser, der er pålagt dem ved beslutninger vedtaget i medfør af denne artikel, eller som bevidst meddeler urigtige oplysninger, kan af Kommissionen pålægges bøder, som ikke kan overstige 1 procent af den årlige omsætning, samt tvangsbøder, som ikke kan overstige 5 procent af den gennemsnitlige daglige omsætning for hver dags forsinkelse.

Ethvert brud på tjenestehemmeligheden som begås af Kommissionen, og som påfører et foretagende tab, kan give anledning til erstatningssøgsmål, som anlægges for Domstolen i henhold til bestemmelserne i artikel 40.

Artikel 48

Virksomhedernes ret til at oprette organisationer berøres ikke ved denne traktat. Medlemskab i disse organisationer skal være frivilligt. De kan udøve enhver virksomhed, der ikke strider mod denne traktats bestemmelser eller mod Kommissionens beslutninger eller henstillinger.

I de tilfælde, hvor denne traktat foreskriver, at der skal indhentes udtalelse hos Det Rådgivende Udvalg, er enhver organisation berettiget til at tilstille Kommissionen sine medlemmers bemærkninger til den påtænkte foranstaltning inden for de af Kommissionen fastsatte frister.

For at få de nødvendige oplysninger og for at lette gennemførelsen af de opgaver, der er betroet Kommissionen, henvender den sig normalt til producentorganisationerne, forudsat at disse enten lader kvalificerede repræsentanter for arbejdstagere og forbrugere have sæde i deres styrelsesorganer eller i de ved dem oprettede rådgivende udvalg, eller at de på enhver anden måde giver tilstrækkelig plads i deres organisation, for at arbejdstagernes og forbrugernes interesser kan komme til udtryk.

De i foregående stykke nævnte organisationer er forpligtede til at meddele Kommissionen alle de oplysninger om deres virksomhed, som denne anser for nødvendige. De i denne artikels andet stykke nævnte bemærkninger og de i medfør af fjerde stykke givne oplysninger meddeles ligeledes den pågældende regering af organisationerne.

KAPITEL 2

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 49

Kommissionen er berettiget til at fremskaffe de til gennemførelsen af dens opgaver nødvendige midler:

— ved at lægge afgifter på produktionen af kul og stål

— ved at optage lån.

Den kan modtage gaver.

Artikel 50

1. Afgifterne tjener til dækning af:

— de administrationsudgifter, der omtales i artikel 78

— den ikke-tilbagebetalingspligtige hjælp, der omtales i artikel 56 vedrørende omstilling

— den del af ydelser vedrørende de af Kommissionen optagne lån, der ikke dækkes af ydelser vedrørende dens udlån, samt eventuelle udbetalinger i anledning af dens garantistillelse for lån, som er optaget direkte af virksomhederne, når det drejer sig om de finansieringsmuligheder, der omtales i artikel 54 og 56, og efter at der er trukket på reservefonden

— udgifter til fremme af den tekniske og økonomiske forskning i overensstemmelse med betingelserne i artikel 55, stk. 2.

2. Afgifterne pålignes én gang om året de forskellige produkter efter deres gennemsnitsværdi; dog kan afgifterne ikke overstige én procent, medmindre Rådet på forhånd har givet tilladelse dertil ved afgørelse truffet

med to tredjedels flertal. Betingelserne for påligning og opkrævning fastsættes ved en af Kommissionen vedtaget generel beslutning efter høring af Rådet; kumulativ beskatning undgås så vidt muligt.

3. Kommissionen kan pålægge virksomheder, som ikke efterkommer dens i medfør af denne artikel vedtagne beslutninger, forhøjelser på højst 5 procent for hvert kvartals forsinkelse.

Artikel 51

1. De ved lån tilvejebragte midler må af Kommissionen kun anvendes til at bevilge lån.

Kommissionens optagelse af lån på medlemsstaternes markeder er underkastet de på disse markeder gældende forskrifter.

Hvis Kommissionen anser medlemsstaters garanti for nødvendig for optagelsen af visse lån, henvender den sig til den eller de pågældende regeringer efter at have rådført sig med Rådet; ingen stat er forpligtet til at yde garanti.

2. På de i artikel 54 anførte betingelser kan Kommissionen yde garanti for lån, som bevilges virksomhederne direkte af tredjemand.

3. Kommissionen kan udforme sine udlåns- eller garantibetingelser med henblik på at anlægge en reservefond udelukkende bestemt til at formindske de i artikel 50, stk. 1, tredje del, omtalte eventuelle afgifter; de således opsamlede beløb må ikke anvendes til ydelse af nogen form for lån til virksomheder.

4. Kommissionen udøver ikke selv den bankvirksomhed, der hænger sammen med dens finansieringsopgaver.

Artikel 52

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige forholdsregler med henblik på, inden for de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder og inden for rammerne af de for handelsmæssige betalinger vedtagne regler, at sikre overførslen af penge hidrørende fra afgifter, finansielle sanktioner og tvangsbøder samt fra reservefonden, i det omfang dette er nødvendigt for deres anvendelse til de i denne traktat bestemte formål.

De nærmere regler for overførsler, såvel mellem medlemsstaterne indbyrdes som til tredjeland, der følger af andre finansielle operationer udført af Kommissionen eller under dens garanti, fastsættes ved aftale mellem Kommissionen og de pågældende medlemsstater eller de kompetente organer, uden at en medlemsstat, hvor særlige valutabestemmelser er gældende, dog er forpligtet til at sikre overførsler, for hvilke den ikke udtrykkeligt har påtaget sig forpligtelser.

Artikel 53

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 58 og kapitel 5, afsnit III kan Kommissionen:

a) efter høring af Det Rådgivende Udvalg og af Rådet, på betingelser, som den selv fastsætter, og under dens kontrol godkende indførelse af finansielle ordninger af enhver art, som er fælles for flere virksomheder, og som den anser for nødvendige for udførelsen af de i artikel 3 fastsatte opgaver og forenelige med denne traktats bestemmelser, navnlig artikel 65

b) efter samstemmende og enstemmigt vedtaget udtalelse fra Rådet, selv indføre finansielle ordninger af enhver art, som tjener samme formål.

Om ordninger af samme art, som indføres eller opretholdes af medlemsstaterne, skal meddelelse gives til Kommissionen, som efter at have rådført sig med Det Rådgivende Udvalg og Rådet retter de nødvendige henstillinger til de pågældende stater, i tilfælde af at sådanne ordninger helt eller delvis strider mod denne traktats anvendelse.

KAPITEL 3

INVESTERINGER OG FINANSIEL STØTTE

Artikel 54

Kommissionen kan lette gennemførelsen af investeringsprogrammer ved at yde lån til virksomhederne eller give garanti for andre lån, som optages af disse.

Efter samstemmende og enstemmigt vedtaget udtalelse fra Rådet kan Kommissionen på de samme måder støtte finansieringen af arbejder og anlæg, som direkte og i første række bidrager til at forøge produktionen, sænke kostprisen eller lette afsætningen af varer inden for dens kompetenceområde.

Med henblik på at fremme en koordineret udvikling af investeringerne kan Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 47 kræve på forhånd at blive underrettet om individuelle programmer, enten ved en særlig til vedkommende virksomhed rettet opfordring, eller ved en beslutning, som angiver arten og omfanget af de programmer, der skal gives underretning om.

Efter at Kommissionen har givet de pågældende enhver adgang til at fremsætte bemærkninger, kan den inden for rammerne af de i artikel 46 angivne generelle mål afgive en begrundet udtalelse om disse programmer. På begæring af den pågældende virksomhed er den forpligtet til at afgive en sådan udtalelse. Kommissionen giver den pågældende virksomhed meddelelse om udtalelsen og bringer den til dennes regerings kundskab. Listen over udtalelser offentliggøres.

Hvis Kommissionen finder, at finansieringen af et program eller driften af de anlæg, som indgår i dette, ville medføre subsidier, støtteordninger, beskyttelsesforanstaltninger eller forskelsbehandling, som strider mod denne traktat, gælder den af denne grund afgivne ugunstige udtalelse som beslutning i den i artikel 14 anførte betydning og medfører forbud for den pågældende virksomhed mod at anvende andre end sine egne midler ved gennemførelsen af dette program.

Kommissionen kan over for virksomheder, som ikke overholder det i foranstående stykke omtalte forbud, pålægge bøder, som højst kan andrage det ved gennemførelsen af programmet uretmæssigt anvendte beløb.

Artikel 55

1. Kommissionen skal fremme den tekniske og økonomiske forskning, som har betydning for produktionen og udvikling af forbruget af kul og stål samt arbejdssikkerheden i disse industrier. Den etablerer med henblik herpå et formålstjenligt samarbejde mellem de eksisterende forskningssteder.

2. Efter at have indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg kan Kommissionen tilskynde til og lette sådan forskning, idet den

a) enten udvirker, at de pågældende virksomheder foretager en fælles finansiering

b) eller dertil benytter de vederlagsfrit modtagne midler

c) eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet bevilger midler hidrørende fra de i artikel 50 omhandlede afgifter, uden at det i nævnte artikels stk. 2 nævnte maksimumsbeløb dog må overskrides.

Resultaterne af den i henhold til litra b) og c) finansierede forskning skal stilles til rådighed for alle interesserede parter inden for Fællesskabet.

3. Kommissionen afgiver udtalelser af enhver art, der tjener til at udbrede tekniske forbedringer, navnlig for så vidt angår udveksling af patenter og udstedelse af licenser på udnyttelse.

Artikel 56

1. Hvis indførelsen af nye tekniske metoder eller hjælpemidler inden for rammerne af Kommissionens generelle målsætning har til følge, at behovet for arbejdskraft i kul- og stålindustrien formindskes i usædvanligt omfang, der i et eller flere områder medfører særlige vanskeligheder for genbeskæftigelsen af den ledigblevne arbejdskraft, og når begæring derom fremsættes af de pågældende regeringer:

a) indhenter Kommissionen udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg

b) kan den i henhold til bestemmelserne i artikel 54, enten i de industrier, som hører under dens kompetence, eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet, i enhver anden industri lette finansieringen af de af den godkendte programmer med henblik på at skabe nye virkeområder, som er økonomisk sunde og egnede til at sikre en produktiv genbeskæftigelse af den ledigblevne arbejdskraft

c) yder den hjælp uden tilbagebetalingspligt med henblik på at bidrage:

— til betaling af ydelser, som gør det muligt for arbejdskraften at afvente genansættelse

— til at yde tilskud til arbejdstagere for omkostninger i forbindelse med ny ansættelse

— til finansiering af omskoling af arbejdstagere, som må skifte beskæftigelse.

Kommissionen gør ydelse af hjælp uden tilbagebetalingspligt afhængig af, at vedkommende stat betaler et mindst lige så stort særligt bidrag, medmindre Rådet med to tredjedeles flertal tillader en fravigelse.

2. Hvis dybtgående ændringer i afsætningsvilkårene inden for kul- og stålindustrien, som ikke umiddelbart står i forbindelse med oprettelsen af det fælles marked, tvinger enkelte virksomheder til definitivt at indstille, indskrænke eller ændre driften, og når begæring derom fremsættes af de pågældende regeringer, kan Kommissionen:

a) i henhold til bestemmelserne i artikel 54, enten i de industrier som hører under dens kompetence, eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet, i enhver anden industri lette finansieringen af de af den godkendte programmer med henblik på at skabe nye virkeområder, som er økonomisk sunde, eller af omlægning af virksomheder, der er egnede til at sikre en produktiv genbeskæftigelse af den ledigblevne arbejdskraft

b) yde hjælp uden tilbagebetalingspligt med henblik på at bidrage:

— til betaling af ydelser, som gør det muligt for arbejdstagere at afvente genansættelse

— til gennem ydelser til virksomhederne at sikre deres personales aflønning under midlertidig orlov, der nødvendiggøres af en ændring af deres aktivitet

— til at yde tilskud til arbejdstagere for omkostninger i forbindelse med ny ansættelse

— til finansiering af omskoling af arbejdstagere, som må skifte beskæftigelse.

Kommissionen gør ydelse af hjælp uden tilbagebetalingspligt afhængig af, at vedkommende stater betaler et mindst lige så stort særligt bidrag, medmindre Rådet med to tredjedels flertal tillader en fravigelse (*).

KAPITEL 4

PRODUKTION

Artikel 57

På det produktionsmæssige område benytter Kommissionen fortrinsvis de indirekte virkemidler, der står til dens rådighed, såsom:

— samarbejde med regeringerne for at regulere eller øve indflydelse på forbruget i almindelighed, og navnlig det offentliges forbrug

— indgreb med hensyn til priser og handelspolitik, således som fastsat i denne traktat.

Artikel 58

1. Er Kommissionen i tilfælde af nedgang i efterspørgslen af den opfattelse, at Fællesskabet står over for en åbenbar kriseperiode, og at de i

(*) Stk. 2 indsat i overensstemmelse med fremgangsmåden fastsat i denne traktats artikel 95, stk. 3 og 4 (EFT nr. 33 af 16.5.1960).

artikel 57 angivne virkemidler ikke gør det muligt at imødegå denne situation, skal den efter at have indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg og med Rådets samtykke indføre et kvotasystem for produktionen, om fornødent med samtidig anvendelse af de i artikel 74 angivne foranstaltninger.

Tager Kommissionen ikke skridt hertil, kan en medlemsstat henvende sig til Rådet, som efter enstemmig afgørelse kan pålægge Kommissionen at indføre kvotasystem.

2. På grundlag af undersøgelser, foretaget i samarbejde med virksomhederne og deres organisationer, fastsætter Kommissionen kvoterne på et rimeligt grundlag under hensyntagen til de i artikel 2, 3 og 4 nævnte principper. Den kan navnlig regulere virksomhedernes kapacitetsudnyttelse ved passende afgifter på de mængder, som overskrider et referenceniveau fastsat ved generel beslutning.

De således tilvejebragte beløb anvendes til at understøtte virksomheder, hvis produktionstempo bliver langsommere end det fastsatte mål, navnlig med henblik på så vidt muligt at sikre opretholdelse af beskæftigelsen i disse virksomheder.

3. Kvotasystemet bringes til ophør efter forslag til Rådet fra Kommissionen, efter at denne har indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg, eller fra en af medlemsstaternes regeringer, medmindre Rådet træffer anden beslutning, med enstemmighed, når forslaget fremsættes af Kommissionen, og med simpelt flertal, når det fremsættes af en regering. Kvotasystemets ophør skal bekendtgøres af Kommissionen.

4. Kommissionen kan pålægge virksomheder, som overtræder de i medfør af denne artikel trufne beslutninger, bøder op til et beløb svarende til værdien af den uretmæssige produktion.

1. Fastslår Kommissionen efter at have rådført sig med Det Rådgivende Udvalg, at Fællesskabet står over for en alvorlig mangelsituation, for så vidt angår enkelte eller alle de under dens kompetence hørende produkter, og at de i artikel 57 angivne virkemidler ikke er tilstrækkelige til at imødegå denne situation, skal den forelægge spørgsmålet for Rådet, og såfremt dette ikke enstemmigt beslutter andet, foreslå det de nødvendige foranstaltninger.

Tager Kommissionen ikke skridt hertil, kan en af medlemsstaterne henvende sig til Rådet, som ved en enstemmig beslutning kan fastslå, at den ovennævnte situation foreligger.

2. Rådet træffer med enstemmighed på forslag af Kommissionen, og i samråd med denne, beslutning, dels om anvendelsesprioriteringen, dels om fordelingen af Fællesskabets ressourcer af kul og stål mellem de under dets kompetence hørende industrier, eksport og øvrige forbrug.

I overensstemmelse med den således fastsatte anvendelsesprioritering opstiller Kommissionen efter at have rådført sig med vedkommende virksomheder de fabrikationsprogrammer, som virksomhederne skal gennemføre.

3. I mangel af Rådets enstemmige beslutning angående de i stk. (2) omhandlede foranstaltninger, foretager Kommissionen selv fordelingen af Fællesskabets produktion mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med forbrug og udførsel og uafhængigt af produktionsstederne.

I den enkelte medlemsstat sker fordelingen af de af Kommissionen tildelte mængder under regeringens ansvar, dog således at de til andre medlemsstater bestemte leverancer ikke berøres, og under forbehold af, at der holdes samråd med Kommissionen for så vidt angår de til udførsel og til drift af kul- og stålindustrien bestemte mængder.

Hvis den af en regering til udførsel afsatte del er mindre end den mængde, der er lagt til grund for beregningen af den samlede tildeling til den pågældende medlemsstat, skal Kommissionen ved senere fordeling i det omfang, det er nødvendigt, på ny fordele de således til forbrug frigjorte mængder mellem medlemsstaterne.

Hvis den af en regering til kul- og stålindustriens drift afsatte del reduceres tilsvarende, og dette medfører en nedgang i en af Fællesskabets produktionsgrene, skal tildelingen til den pågældende stat af tilsvarende produkter ved næste fordeling nedsættes med en mængde, der svarer til den således forårsagede nedgang i produktionen.

4. I alle tilfælde påhviler det Kommissionen, på grundlag af undersøgelser foretaget i samarbejde med virksomhederne og disses organisationer, på retfærdig måde mellem virksomhederne at fordele de mængder, som er tildelt de under dens kompetence hørende industrier.

5. I den situation, som er beskrevet i denne artikels stk. 1, kan indførelse i samtlige medlemsstater af restriktioner med hensyn til udførsel til tredjeland besluttes af Kommissionen i henhold til bestemmelserne i artikel 57 efter samråd med Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet, eller, hvis Kommissionen ikke tager skridt hertil, af Rådet, der træffer enstemmig beslutning efter forslag fra en regering.

6. Kommissionen kan ophæve den i medfør af denne artikel indførte ordning efter samråd med Det rådgivende Udvalg og Rådet. Den kan ikke tilsidesætte en negativ udtalelse fra Rådet, når denne udtalelse er vedtaget enstemmigt.

Såfremt Kommissionen ikke tager skridt hertil, kan Rådet ved enstemmig beslutning ophæve denne ordning.

7. Kommissionen kan pålægge virksomheder, der overtræder de i medfør af denne artikel trufne beslutninger, bøder, hvis beløb ikke kan overstige det dobbelte af værdien af de produktioner eller de leverancer, som er foreskrevet men ikke udført, eller som er anvendt til andet end deres rette formål.

KAPITEL 5

PRISER

Artikel 60

1. Hvad angår priser er alle fremgangsmåder, som strider mod artikel 2, 3 og 4 forbudt, navnlig:

— illoyal konkurrence, i særdeleshed rent midlertidige og rent lokalt begrænsede prisnedsættelser, der sigter på at opnå en monopolstilling inden for det fælles marked

— forskelsbehandling, som indebærer, at en sælger på det fælles marked anvender ulige vilkår for forretninger af samme art, navnlig afhængigt af købernes nationalitet.

Kommissionen kan ved beslutninger, som træffes efter, at der er indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg og Rådet, angive de fremgangsmåder, der skal omfattes af dette forbud.

2. Med henblik på ovennævnte mål:

a) skal prislister og salgsbetingelser, som virksomhederne anvender på det fælles marked, offentliggøres i det omfang og i den form, som Kommissionen foreskriver efter at have indhentet udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg; finder Kommissionen, at en virksomheds valg af udgangssted

for opstilling af dens prislister er unormalt, og særlig når dette valg åbner mulighed for omgåelse af bestemmelserne i litra b), retter den passende henstillinger til denne virksomhed

b) må de anvendte former for prisnotering ikke have den virkning, at der i de priser, en virksomhed praktiserer på det fælles marked, når disse sammenholdes med den tilsvarende værdi ud fra det sted, som er valgt for opstillingen af dens prisliste, indføres

— forhøjelser i forhold til den pris, som er anført i den pågældende prisliste for en tilsvarende forretning

— eller afslag i denne pris, der overstiger

— enten den størrelse, der gør det muligt at bringe det fremsatte tilbud på linje med den prisliste, som er opstillet ud fra et andet sted, der giver køberen de mest gunstige betingelser på leveringsstedet

— eller de grænser, som for hver enkelt produktkategori, under eventuel hensyntagen til produkternes oprindelse og bestemmelse, er fastsat ved beslutninger truffet af Kommissionen efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg.

Disse beslutninger træffes, når de forekommer nødvendige for at undgå forstyrrelser på det samlede fælles marked eller på en del af dette, eller skævheder, som måtte følge af en uoverensstemmelse mellem de former for prisnotering, der benyttes for et produkt og for de råstoffer, som bruges til dets fremstilling. De er ikke til hinder for, at virksomhederne bringer deres tilbud på linje med de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, forudsat at sådanne transaktioner anmeldes til Kommissionen, som i tilfælde af misbrug kan begrænse eller inddrage de pågældende virksomheders adgang til at benytte sig af denne undtagelsesbestemmelse.

Artikel 61

På grundlag af undersøgelser, som Kommissionen har foretaget sammen med virksomhederne og deres organisationer i henhold til bestemmelserne i artikel 46, stk. 1, og artikel 48, stk. 3, og efter at have rådført sig med Det Rådgivende Udvalg og Rådet angående disse foranstaltningers hensigtsmæssighed og det prisniveau, de medfører, kan den for et eller flere af de produkter, som er undergivet dens kompetence, fastsætte:

a) højestepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3, navnlig litra c) nævnte mål

b) mindstepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en åbenbar krise består eller er overhængende, og at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3 nævnte mål

c) mindste- og højestepriser for udførsel, efter at den har rådført sig med de pågældende virksomheders organisationer eller med virksomhederne selv, og under former, som er tilpasset efter forholdene på de udenlandske markeder, hvis en sådan indgriben kan ske under effektiv kontrol og findes nødvendig såvel på grund af de farer, markedssituationen har skabt for virksomhederne, som for i de internationale økonomiske forbindelser at fremme det i artikel 3, litra f) angivne mål, og, i tilfælde af fastsættelse af mindstepriser, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artikel 60, stk. 2, sidste afsnit.

Ved fastsættelsen af priser skal Kommissionen tage hensyn til nødvendigheden af at sikre kul- og stålindustriens samt forbrugerindustriernes konkurrencedygtighed i overensstemmelse med de i artikel 3, litra c) angivne principper.

Såfremt Kommissionen i de ovennævnte situationer ikke tager initiativet, kan en medlemsstats regering henvende sig til Rådet, som ved beslutning vedtaget med enstemmighed kan opfordre Kommissionen til at fastsætte sådanne højeste- eller mindstepriser.

Artikel 62

Når Kommissionen anser det for at være den bedst egnede måde til at undgå, at kulprisen kommer til at ligge på niveau med produktionsprisen i de miner, som er dyrest at drive, men hvis fortsatte drift midlertidigt anses for nødvendig for udførelsen af de i artikel 3 angivne opgaver, kan den, efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg give tilladelse til udligningsbetalinger:

— mellem virksomheder inden for samme minedistrikt, for hvilke der gælder samme prislister

— efter høring af Rådet, mellem virksomheder beliggende i forskellige minedistrikter.

De nævnte udligningsbetalinger kan desuden indføres på de i artikel 53 anførte betingelser.

Artikel 63

1. Hvis Kommissionen konstaterer, at købere systematisk udøver forskelsbehandling, især i medfør af klausuler, som gælder for handelskontrakter, der indgås af organer under det offentlige, retter den de fornødne henstillinger til de pågældende regeringer.

2. Kommissionen kan i den udstrækning, den finder det nødvendigt, bestemme:

a) at virksomhederne skal udforme deres salgsbetingelser på en sådan måde, at deres købere og kommissionærer forpligter sig til at overholde de regler, som er fastsat af Kommissionen i medfør af bestemmelserne i dette kapitel

b) at virksomhederne skal gøres ansvarlige for misligholdelse af de således indgåede forpligtelser, som begås af deres direkte agenter eller af kommissionærer, der handler for disse virksomheders regning.

Den kan, når en køber misligholder de således indgåede forpligtelser, begrænse Fællesskabets virksomheders ret til at handle med den pågældende køber, og dette i et omfang, som i gentagelsestilfælde kan indebære et midlertidigt forbud. I dette tilfælde kan køberen, uden at bestemmelserne i artikel 33 berøres heraf, indbringe sagen for Domstolen.

3. Kommissionen er endvidere bemyndiget til at rette alle formålstjenlige henstillinger til de pågældende medlemsstater for at sikre, at enhver virksomhed eller ethvert organ, som beskæftiger sig med distribution af kul og stål, overholder de i medfør af artikel 60, stk. 1, fastsatte regler.

Artikel 64

Kommissionen kan pålægge virksomheder, der overtræder bestemmelserne i dette kapitel eller de beslutninger, som træffes for at bringe dem til udførelse, bøder op til det dobbelte af værdien af de i strid hermed foretagne salg. I gentagelsestilfælde fordobles det ovenfor nævnte maksimumsbeløb.

KAPITEL 6

KARTELLER OG KONCENTRATIONER

Artikel 65

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for virksomheders organisationer og alle former for samordnet praksis, som har

til formål direkte eller indirekte at hindre, begrænse eller fordreje den normale konkurrence på det fælles marked, er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

a) fastsættelse eller bestemmelse af priser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder, produkter, aftagere eller forsyningskilder.

2. For så vidt angår bestemte produkter, tillader Kommissionen dog aftaler om specialisering eller om fælles indkøb eller salg, hvis den finder:

a) at denne specialisering eller disse fælles indkøb eller salg vil bidrage til en mærkbar forbedring af produktionen eller fordelingen af de nævnte produkter

b) at den pågældende aftale er væsentlig for at opnå disse virkninger uden at være af mere restriktiv karakter end dens formål kræver, og

c) at aftalen ikke kan sætte de pågældende virksomheder i stand til at bestemme priserne på det fælles marked for en væsentlig del af de pågældende produkter, til at kontrollere eller indskrænke produktionen eller afsætningsmulighederne heraf, eller til at holde disse produkter uden for en egentlig konkurrence fra andre virksomheder på det fælles marked.

Hvis Kommissionen finder, at visse aftaler efter deres natur og virkninger er fuldstændigt analoge med de ovennævnte aftaler, navnlig under hensyn til anvendelsen af dette stykke på distributionsvirksomheder, tillader den ligeledes disse aftaler, når den konstaterer, at de opfylder samme betingelser.

Tilladelser kan gives på bestemte betingelser og for et begrænset tidsrum. I dette tilfælde fornyer Kommissionen tilladelsen en eller flere gange, når den finder, at forudsætningerne i litra a)-c) ovenfor fortsat er til stede på fornyelsestidspunktet.

Kommissionen tilbagekalder tilladelsen eller ændrer dens indhold, hvis den finder, at aftalen som følge af en ændring af forholdene ikke længere svarer til de ovenfor anførte forudsætninger, eller at de faktiske følger af denne aftale eller dens anvendelse strider mod forudsætningerne for meddelelsen af tilladelsen.

Beslutninger, hvorved en tilladelse gives, fornyes, ændres, afslås eller tilbagekaldes, samt begrundelserne herfor skal offentliggøres, uden at de i artikel 47, stk. 2, foreskrevne begrænsninger finder anvendelse i sådanne tilfælde.

3. I medfør af bestemmelserne i artikel 47 kan Kommissionen indhente alle oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne artikel enten ved en særlig anmodning, der rettes til de pågældende, eller ved en forordning, der angiver arten af de aftaler, vedtagelser eller fremgangsmåder, der skal anmeldes for den.

4. Aftaler eller vedtagelser, der er forbudt i medfør af denne artikels stk. 1, er uden videre ugyldige og kan ikke påberåbes ved nogen domstol i medlemsstaterne.

Under forbehold af adgang til at indbringe søgsmål for Domstolen har alene Kommissionen kompetence til at udtale sig om overensstemmelsen mellem de nævnte aftaler eller vedtagelser og bestemmelserne i denne artikel.

5. Virksomheder, som har indgået en aftale, der uden videre er ugyldig, eller som ved at benytte voldgift, konventionalbøder, boykot eller

ethvert andet middel har anvendt eller forsøgt at anvende en sådan ugyldig aftale eller vedtagelse eller en aftale, hvortil godkendelse er blevet nægtet eller tilbagekaldt, eller som har opnået en tilladelse ved bevidst at fremsætte falske eller fordrejede oplysninger, eller som anvender fremgangsmåder, der strider mod bestemmelserne i stk. 1, kan af Kommissionen ikendes bøder eller tvangsbøder, der højst må være lig med det dobbelte af omsætningen for de produkter, som vedrøres af den aftale, vedtagelse eller fremgangsmåde, der strider mod bestemmelserne i dette stykke, dog således at det ovenfor fastsatte maksimum, når formålet har været at begrænse produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, i tilfælde af bøder kan sættes op til 10 procent af de pågældende virksomheders årsomsætning og i tilfælde af tvangsbøder op til 20 procent af den daglige omsætning.

Artikel 66

1. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3, er enhver transaktion, som inden for de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder direkte eller indirekte og foranlediget af en person eller virksomhed eller af en gruppe af personer eller virksomheder fører til en virksomhedskoncentration, hvoraf mindst én falder ind under artikel 80, betinget af Kommissionens forhåndstilladelse uanset om transaktionen angår et og samme produkt eller forskellige produkter, eller gennemføres ved fusion, erhvervelse af aktier eller anparter, aktiver, lån, kontrakt eller anden form for kontrol. Med henblik på anvendelsen af de foranstående bestemmelser, fastsætter Kommissionen efter høring af Rådet i en forordning, hvilke forhold der udgør kontrol med en virksomhed.

2. Kommissionen giver den i foregående stykke omtalte tilladelse, hvis den finder, at den påtænkte transaktion, for så vidt angår det eller

dem af de pågældende produkter, der hører under dens kompetence, ikke sætter vedkommende personer eller virksomheder i stand til:

— at bestemme priserne, at kontrollere eller indskrænke produktionen eller distributionen eller at hindre opretholdelsen af en egentlig konkurrence på en betydelig del af markedet for disse produkter

— eller at unddrage sig de konkurrenceregler, der følger af anvendelsen af denne traktat, navnlig ved at skabe en kunstig fortrinsstilling, som medfører en væsentlig fordel i adgangen til forsyningskilderne og afsætningsmarkederne.

Ved bedømmelsen af dette forhold skal Kommissionen i overensstemmelse med princippet om ikke-forskelsbehandling i artikel 4, litra b), tage hensyn til betydningen af de inden for Fællesskabet bestående virksomheder af samme art i det omfang, den finder dette berettiget for at undgå eller udligne de ulemper, der følger af ulige konkurrencevilkår.

Kommissionen kan gøre denne tilladelse afhængig af enhver betingelse, som den finder egnet til opnåelse af de i dette stykke nævnte mål.

Før Kommissionen udtaler sig om en transaktion, der vedrører virksomheder, hvoraf mindst én ikke falder ind under bestemmelserne i artikel 80, indhenter den den pågældende regerings kommentarer.

3. Kommissionen undtager fra kravet om forhåndstilladelse de former for transaktioner, som den, under hensyn til betydningen af de aktiver eller virksomheder, de angår, i forbindelse med arten af den koncentration, de bringer i stand, finder må være i overensstemmelse med de i stk. 2 krævede betingelser. Den forordning, der udstedes med virkning efter Rådets samstemmende udtalelse, fastsætter ligeledes de betingelser, som denne undtagelse er afhængig af.

4. Under forbehold af anvendelsen af artikel 47 over for de virksomheder, der hører under Kommissionens kompetence, kan den enten ved en forordning, der udstedes efter høring af Rådet, og som nærmere angiver arten af de transaktioner, der skal anmeldes til Kommissionen, eller ved en særlig forespørgsel rettet til vedkommende i henhold til denne forordning, afkræve fysiske eller juridiske personer, der har erhvervet eller sammensluttet eller som skal erhverve eller sammenslutte de pågældende rettigheder eller aktiver, alle de oplysninger, som er nødvendige ved anvendelsen af denne artikel på transaktioner, der kunne have den i stk. 1 nævnte virkning.

5. Skulle der blive etableret en koncentration, som efter Kommissionens mening er gennemført i strid med bestemmelserne i stk. 1, men ikke desto mindre opfylder de i stk. 2 fastsatte vilkår, betinger den godkendelsen af denne koncentration af, at de personer, som har erhvervet eller sammensluttet de pågældende rettigheder eller aktiver, indbetaler den i stk. 6, andet afsnit, omhandlede bøde, dog således at beløbet ikke må være mindre end halvdelen af det maksimalbeløb, der er fastsat i det omtalte afsnit, i tilfælde hvor det tydeligt fremgår, at der skulle ansøges om tilladelse. I mangel af denne indbetaling anvender Kommissionen de herefter nævnte forholdsregler på koncentrationer, som findes retsstridige.

Skulle der blive etableret en koncentration, som efter Kommissionens mening ikke kan opfylde de generelle eller særlige betingelser, der kræves for en tilladelse i henhold til stk. 2, konstaterer Kommissionen ved en begrundet beslutning den retsstridige karakter af denne koncentration og beordrer, efter at have givet de pågældende lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger, deling af de uretmæssigt sammensluttede virksomheder eller aktiver, eller ophør af den fælles kontrol, samt enhver anden forholdsregel, som den finder egnet til at genoprette den uafhængige drift af de pågældende virksomheder eller den uafhængige udnyttelse af de pågældende aktiver samt til at genindføre normale konkurrencevilkår. Enhver direkte interesseret har adgang til at indbringe en sag vedrørende disse beslutninger på de i artikel 33 fastsatte betingelser. Som afvigelse fra nævnte artikel har

Domstolen i fuldt omfang kompetence til at afgøre, om den gennemførte transaktion har karakter af en koncentration i den betydning, som er angivet i denne artikels stk. 1 og i de i medfør af denne bestemmelse udstedte forordninger. Et sådant søgsmål har opsættende virkning. Det kan først anlægges, når de ovennævnte forholdsregler er truffet, medmindre Kommissionen samtykker i, at der anlægges en særlig sag i anledning af den beslutning, hvorved transaktionen erklæres for retsstridig.

Kommissionen kan til enhver tid og med forbehold af en eventuel gennemførelse af bestemmelserne i artikel 39, stk. 3, anvende eller foranledige anvendt foreløbige sikringsmidler, som den anser for nødvendige til varetagelse af konkurrerende virksomheders og tredjemands interesser samt til at foregribe enhver handling, som kunne hindre iværksættelsen af dens beslutninger. Medmindre Domstolen træffer anden afgørelse, har søgsmål ingen opsættende virkning med hensyn til anvendelsen af disse foreløbige sikringsmidler.

Kommissionen tilstår de pågældende en rimelig frist til udførelse af dens beslutninger og kan i tilfælde af overskridelse ikende daglige tvangsbøder på indtil én promille af værdien af de pågældende rettigheder eller aktiver.

Opfylder de pågældende ikke deres forpligtelser, træffer Kommissionen desuden selv forholdsregler til gennemførelse og kan navnlig, for så vidt angår de virksomheder, som hører under dens kompetence, udsætte udøvelsen af de med de uretmæssigt erhvervede aktiver forbundne rettigheder, foranledige, at retsmyndighederne udnævner en bestyrer for disse aktiver, lade dem realisere ved tvangssalg under vilkår, der sikrer ejernes lovmæssige interesser, samt over for de fysiske eller juridiske personer, der ved den retsstridige transaktion har erhvervet de pågældende rettigheder

eller aktiver, annullere retshandlinger, beslutninger, afgørelser eller vedtagelser fra de ledende organer i de virksomheder, som er undergivet en uretmæssigt oprettet kontrol.

Kommissionen er endvidere berettiget til at rette de nødvendige henstillinger til de pågældende medlemsstater med henblik på inden for rammerne af staternes lovgivning at opnå gennemførelsen af de i de foranstående afsnit fastsatte forholdsregler.

Kommissionen skal ved udøvelsen af sine beføjelser tage hensyn til rettigheder, der i god tro er erhvervet af tredjemand.

6. Kommissionen kan ikende bøder op til et beløb af:

— 3 procent af værdien af de aktiver, som er blevet erhvervet eller sammensluttet eller skal erhverves eller sammensluttes, over for de fysiske eller juridiske personer, som har unddraget sig de i stk. 4 fastsatte forpligtelser

— 10 procent af værdien af de erhvervede eller sammensluttede aktiver over for de fysiske eller juridiske personer, som har unddraget sig de i stk. 1 fastsatte forpligtelser, idet dette maksimalbeløb efter den tolvte måned fra transaktionens gennemførelse forhøjes med en fireogtyvendedel for hver måned, som yderligere er forløbet, indtil overtrædelsen konstateres af Kommissionen

— 10 procent af værdien af de aktiver, som er blevet erhvervet eller sammensluttet eller skal erhverves eller sammensluttes, over for de fysiske eller juridiske personer, som ved hjælp af urigtige eller fordrejede oplysninger har opnået eller forsøgt at opnå ret til at benytte sig af bestemmelserne i stk. 2

— 15 procent af værdien af de erhvervede eller sammensluttede aktiver over for de virksomheder, som hører under dens kompetence, og som har deltaget i eller medvirket til gennemførelsen af transaktioner, der strider mod bestemmelserne i denne artikel.

Personer, som er blevet pålagt de i dette stykke fastsatte sanktioner, har på de i artikel 36 fastsatte betingelser adgang til at indbringe sagen for Domstolen.

7. Hvis Kommissionen finder, at offentlige eller private virksomheder, som på markedet for et af de produkter, der hører under dens kompetence, indtager eller erhverver en retligt eller faktisk dominerende stilling, hvorved de på en væsentlig del af det fælles marked unddrages en egentlig konkurrence, benytter denne stilling til formål i strid med denne traktat, retter den alle egnede henstillinger til disse virksomheder for at forhindre, at de udnytter deres stilling til disse formål. Efterkommes henstillingerne ikke på tilfredsstillende måde inden for en passende frist, fastsætter Kommissionen ved beslutninger, som udstedes i samråd med den pågældende regering, og i henhold til de i artiklerne 58, 59 og 64 omhandlede sanktioner, de priser og salgsbetingelser, den pågældende virksomhed skal anvende, eller opstiller fabrikations- eller leveringsprogrammer, som den skal udføre.

KAPITEL 7

INDGREB I KONKURRENCEVILKÅRENE

Artikel 67

1. Enhver handling fra en medlemsstats side, som kan have en mærkbar indvirkning på konkurrencevilkårene i kul- og stålindustrien, skal af vedkommende regering meddeles Kommissionen.

2. Hvis denne handling er af en sådan art, at den ved væsentligt at øge forskellene i produktionsomkostningerne på anden måde end gennem

ændringer i produktiviteten, fremkalder en alvorlig uligevægt, kan Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Rådet træffe følgende forholdsregler:

— medfører denne stats handling skadelige virkninger for kul- og stålvirksomhederne under den pågældende stats jurisdiktion, kan Kommissionen tillade den at yde disse virksomheder støtte, hvis størrelse, vilkår og varighed fastsættes efter overenskomst med Kommissionen. De samme bestemmelser finder anvendelse i tilfælde af ændringer i løn- og arbejdsvilkår, som ville få samme virkninger, også selv om de ikke skyldes statens handling

— medfører denne stats handling skadelige virkninger for kul- og stålvirksomhederne under andre medlemsstaters jurisdiktion, retter Kommissionen en henstilling til denne stat for at råde bod herpå ved hjælp af de forholdsregler, som efter denne stats mening er bedst forenelige med dens egen økonomiske ligevægt.

3. Formindsker denne stats handling forskellene i produktionsomkostninger ved at give kul- eller stålvirksomheder under dens jurisdiktion særlige fordele eller ved at pålægge dem særlige byrder i sammenligning med de andre industrier i samme land, er Kommissionen bemyndiget til at rette de nødvendige henstillinger til denne Stat efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Rådet.

KAPITEL 8

ARBEJDSKRAFTENS LØN OG BEVÆGELIGHED

Artikel 68

1. De i de enkelte medlemsstater benyttede fremgangsmåder ved fastsættelsen af løn og sociale ydelser berøres for kul- og stålindustriens ved-

kommende ikke af gennemførelsen af denne traktat, dog under forbehold af nedenstående bestemmelser.

2. Finder Kommissionen, at en eller flere virksomheder anvender usædvanligt lave priser, som skyldes løn, der af disse virksomheder er fastsat på et usædvanligt lavt niveau i forhold til lønniveauet i samme område, retter den efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg de fornødne henstillinger til virksomhederne. Hvis de usædvanligt lave lønninger er en følge af regeringsvedtagelser, indleder Kommissionen drøftelser med vedkommende regering, til hvilken den efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg kan rette henstilling, hvis der ikke opnås enighed.

3. Finder Kommissionen, at en lønnedsættelse samtidig medfører nedgang i arbejdstagernes levestandard og bruges som et vedvarende økonomisk tilpasningsmiddel for virksomhederne, eller som konkurrencemiddel mellem dem, retter den efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg henstilling til den pågældende virksomhed eller regering, med henblik på for virksomhedernes regning at sikre arbejdstagerne fordele til opvejelse af denne nedgang.

Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på:

a) de forholdsregler, som en medlemsstat har truffet under ét med henblik på at genoprette sin økonomiske ligevægt over for udlandet, dog i dette tilfælde under forbehold af eventuel anvendelse af bestemmelserne i artikel 67

b) lønnedgange, som følger af anvendelsen af en ved lov eller overenskomst fastsat glidende skala

c) lønnedgange, som fremkaldes af et fald i leveomkostningerne

d) lønnedgange, som tager sigte på at korrigere usædvanlige forhøjelser, der tidligere er foretaget under ekstraordinære omstændigheder, som ikke længere gør sig gældende.

4. Bortset fra de i litra a) og b) i foranstående stykke nævnte tilfælde skal enhver lønnedgang, som rammer alle arbejdstagere i en virksomhed eller en væsentlig del af dem, meddeles Kommissionen.

5. Kommissionen kan kun rette de i de foregående stykker nævnte henstillinger efter at have rådført sig med Rådet, medmindre de rettes til virksomheder, som ikke har en betydning, der nærmere bestemmes af Kommissionen i overensstemmelse med Rådet.

Hvis en ændring i en af medlemsstaterne af bestemmelserne om finansiering af socialforsorg eller midler til bekæmpelse af arbejdsløsheden og dens virkninger, eller en ændring af forholdene fremkalder de i artikel 67, stk. 2 og 3, nævnte virkninger, er Kommissionen bemyndiget til at anvende bestemmelserne i den nævnte artikel.

6. Efterkommer virksomhederne ikke de henstillinger, som rettes til dem i medfør af denne artikel, kan Kommissionen pålægge dem bøder og tvangsbøder op til et beløb af det dobbelte af den uretmæssigt opnåede besparelse i omkostningerne vedrørende arbejdskraften.

Artikel 69

1. Medlemsstaterne forpligter sig til at fjerne enhver i nationaliteten begrundet restriktion vedrørende beskæftigelse i kul- og stålindustrien af arbejdere, som er statsborgere i en medlemsstat, og som har en anerkendt faguddannelse inden for kul- og stålfagene, med forbehold af de begrænsninger, der følger af de fundamentale krav om sundhed og offentlig orden.

2. Hvad angår anvendelsen af denne bestemmelse, vil medlemsstaterne opstille fælles definitioner af special- og faguddannelser, ved fælles overenskomst fastlægge de i foregående stykke nævnte begrænsninger, og

efterforske de tekniske muligheder for inden for hele Fællesskabet at bringe udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet i forbindelse med hinanden.

3. For så vidt angår grupper af arbejdstagere, som ikke nævnes i det foranstående stykke og i det tilfælde, at udviklingen af produktionen i kul- og stålindustrien skulle blive hæmmet af mangel på egnet arbejdskraft, skal medlemsstaterne desuden ændre deres indvandringsbestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at bringe denne tilstand til ophør; i særdeleshed skal de lette genbeskæftigelsen af arbejdstagere fra kul- og stålindustrien i andre medlemsstater.

4. De skal forbyde enhver forskelsbehandling med hensyn til aflønning og arbejdsvilkår mellem indenlandske og indvandrede arbejdstagere, uden at særlige forholdsregler for arbejdstagere i grænseområderne berøres heraf; i særdeleshed skal de indbyrdes tilstræbe sådanne ordninger, som endnu er nødvendige, for at bestemmelserne om socialforsorg ikke hindrer arbejdskraftens bevægelighed.

5. Kommissionen skal vejlede og lette medlemsstaterne i deres virke ved anvendelsen af de i denne artikel fastsatte forholdsregler.

6. Medlemsstaternes internationale forpligtelser berøres ikke af denne artikel.

KAPITEL 9

TRANSPORT

Artikel 70

Det anerkendes, at oprettelsen af det fælles marked gør det nødvendigt at anvende sådanne transporttariffer for kul og stål, som yder forbrug-

ere, der befinder sig under vilkår, som kan sammenlignes, dertil svarende prisvilkår.

Vedrørende transportforhold mellem medlemsstaterne forbydes navnlig enhver forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og vilkår af enhver art, der er begrundet med produkternes oprindelses- eller bestemmelsesland. Afskaffelsen af denne forskelsbehandling medfører især forpligtelse til i forbindelse med kul- og ståltransport fra eller til et andet af Fællesskabets lande at anvende de tariffer, priser og tarifbestemmelser af enhver art, som gælder for indenlandsk transport af samme vare ad samme strækning.

De tariffer, priser og tarifbestemmelser af enhver art, som finder anvendelse på transport af kul og stål inden for hver medlemsstat og mellem medlemsstaterne, offentliggøres eller meddeles til Kommissionen.

Anvendelsen af indenlandske særtariffer til fordel for én eller flere kul- eller stålproducerende virksomheder kræver forhåndsgodkendelse fra Kommissionen, som sikrer sig, at foranstaltningerne stemmer overens med denne traktats principper; den kan give en tidsbegrænset eller betinget godkendelse.

Med forbehold af bestemmelserne i denne artikel samt af de øvrige bestemmelser i denne traktat, er transportpolitikken, navnlig fastsættelsen eller ændringen af transportpriser og -vilkår af enhver art samt pristilpasninger til sikring af transportvirksomhedernes finansielle ligevægt, fortsat undergivet de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser i de enkelte medlemsstater; det samme gælder forholdsregler med henblik på koordinering af eller konkurrence mellem de forskellige former for transport eller de forskellige transportruter.

KAPITEL 10

HANDELSPOLITIK

Artikel 71

Medlemsstaternes regeringers kompetence på det handelspolitiske område berøres ikke af anvendelsen af denne traktat, medmindre den bestemmer noget andet.

De beføjelser, som ved denne traktat er overdraget Fællesskabet på det handelspolitiske område i forhold til tredjeland, må, med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 75, ikke gå videre end de beføjelser, som er tillagt medlemsstaterne ved internationale overenskomster, som de har tiltrådt.

Medlemsstaternes regeringer yder hinanden den nødvendige hjælp med henblik på anvendelsen af de forholdsregler, som af Kommissionen findes stemmende med denne traktat og med gældende internationale aftaler. Kommissionen er beføjet til at foreslå de pågældende medlemsstater de måder, hvorpå denne gensidige hjælp kan ydes.

Artikel 72

Minimalsatser, under hvilke medlemsstaterne forpligter sig til ikke at fastsætte deres toldafgifter på kul og stål over for tredjeland, og maksimalsatser, over hvilke de forpligter sig til ikke at fastsætte toldafgifterne, kan fastlægges af Rådet ved enstemmig beslutning efter Kommissionens forslag, der fremsættes enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstat.

Inden for de ved nævnte beslutning fastsatte grænser bestemmer hver regering sine tariffer efter den i vedkommende land gældende fremgangsmåde. Kommissionen kan på eget initiativ eller efter anmodning fra

en medlemsstat afgive udtalelse med henblik på ændring af denne stats tariffer.

Artikel 73

Administrationen af ind- og udførselsbevillinger i forbindelserne med tredjelande henhører under den regering, på hvis område de indførte varers bestemmelsessted eller de udførte varers oprindelsessted ligger.

Kommissionen er beføjet til at føre tilsyn med administrationen og med kontrollen af disse bevillinger med hensyn til kul og stål. Efter høring af Rådet retter den i fornødent omfang henstillinger til medlemsstaterne såvel for at undgå, at de vedtagne bestemmelser bliver mere restriktive end påkrævet i betragtning af de forhold, der begrunder deres indførelse eller opretholdelse, som for at sikre en samordning af de forholdsregler, der er truffet i medfør af artikel 71, stk. 3, og af artikel 74.

Artikel 74

I de nedenfor anførte tilfælde er Kommissionen beføjet til at træffe alle forholdsregler, som er i overensstemmelse med denne traktat og især med de i artikel 3 opstillede mål, og til, til regeringerne at rette alle henstillinger, som stemmer overens med bestemmelserne i artikel 71, stk. 2:

1. hvis det konstateres, at der af lande, som ikke er medlemmer af Fællesskabet, eller af virksomheder, der ligger i sådanne lande, anvendes dumping eller andre fremgangsmåder, der er i strid med Havanna-chartret

2. hvis en forskel mellem tilbud fra virksomheder, der ikke er undergivet Fællesskabets myndighed, og tilbud fra virksomheder, som er undergivet Fællesskabets myndighed, udelukkende må tilskrives den omstændighed, at tilbuddene fra de førstnævnte er baseret på konkurrencevilkår, der strider mod bestemmelserne i denne traktat

3. hvis et af de i artikel 81 i denne traktat nævnte produkter indføres på én eller flere medlemsstaters område i forholdsvis øgede mængder og på sådanne betingelser, at disse indførsler alvorligt skader eller truer med at skade produktionen inden for det fælles marked af tilsvarende eller direkte konkurrerende produkter.

Henstillinger med henblik på indførelse af kvantitative restriktioner begrundet i nr. 2 ovenfor kan dog kun udfærdiges med Rådets samstemmende udtalelse, og begrundet i nr. 3 kun på de i artikel 58 fastsatte betingelser.

Artikel 75

Medlemsstaterne forpligter sig til at holde Kommissionen underrettet om udkast til handelsaftaler eller ordninger med lignende virkning, for så vidt som de vedrører kul og stål eller indførsel af andre råstoffer og specialudstyr, som er nødvendige for kul- og stålproduktionen i medlemsstaterne.

Hvis et udkast til en aftale eller en ordning indeholder bestemmelser, som hindrer anvendelsen af denne traktat, retter Kommissionen de nødvendige henstillinger til vedkommende stat inden ti dage fra modtagelsen af den meddelelse, der gives den; i ethvert andet tilfælde kan den afgive udtalelser.

AFSNIT IV

Almindelige bestemmelser

Artikel 76

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[*Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:*

De Europæiske Fællesskaber nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den Europæiske Investeringsbank.]

Artikel 77

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer.

Artikel 78 (*) (**)

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Fællesskabets udgifter til administration omfatter Kommissionens udgifter, herunder dem, der vedrører Det Rådgivende Udvalgs virksomhed samt Europa-Parlamentets, Rådets og Domstolens udgifter.

(*) Som ændret ved artikel 2 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, vedtaget den 30. juni 1982, om forskellige foranstaltninger til sikring af en bedre afvikling af budgetproceduren, er gengivet på side 865 i bind I.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter til administration. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt forslag til administrationsbudget. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige forslag til administrationsbudget senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager forslaget til administrationsbudget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Forslaget til administrationsbudget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre forslaget til administrationsbudget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget har godkendt dette, er administrationsbudgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret forslaget til administrationsbudget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes forslaget til administrationsbudget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet forslaget til administrationsbudget med Kommissionen og i givet fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer.

b) For så vidt angår ændringsforslagene:

— Hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt.

— Hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet.

— Hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i forslaget til administrationsbudget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Forslaget til administrationsbudget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede forslag til administrationsbudget på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan det inden femten dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved administrationsbudgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at administrationsbudgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste forslaget til administrationsbudget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af udvalget for økonomisk politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det forslag til administrationsbudget, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

11. Endelig vedtagelse af administrationsbudgettet medfører bemyndigelse og forpligtelse for Kommissionen til at opkræve de modsvarende indtægter i henhold til bestemmelserne i artikel 49.

Artikel 78 a (*)

Administrationsbudgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ.

De i administrationsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 78 h udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 78 h, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ.

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i administrationsbudgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

(*) Som ændret ved artikel 3 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 78 b (*)

1. Såfremt administrationsbudgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling, afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det forslag til administrationsbudget, som er under udarbejdelse.

Kommissionen er bemyndiget og forpligtet til at opkræve afgifterne op til et beløb svarende til bevillingerne i det foregående regnskabsår uden dog at kunne overskride det beløb, der ville være fremkommet ved vedtagelsen af forslaget til administrationsbudget.

2. Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel. Bemyndigelsen og forpligtelsen til at opkræve afgifter kan tilpasses i overensstemmelse hermed.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-

(*) Som ændret ved artikel 4 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afvigende afgørelse, betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

Artikel 78 c (*)

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvalting.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med be begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 h udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 78 d (**)

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af administrationsbudgettes poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver inden for det område, administrationsbudgettet omfatter.

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 15, i TEU.

(**) Som ændret ved artikel 6 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Artikel 78 e og 78 f ophæves

Artikel 78 g (*)

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af administrationsbudgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet de i artikel 78 d nævnte regnskaber og oversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger, samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet i forbindelse med Kommissionens udøvelse af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af administrationsbudgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dettes begæring.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tje-

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 17, i TEU.

nestegrene, der varetager administrationsbudgettets gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 78 h (*)

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af administrationsbudgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet

c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Artikel 78 i (**)

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

(*) Som ændret ved artikel H, nr. 18, i TEU.

(**) Som ændret ved artikel H, nr. 19, i TEU.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de med hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.

Artikel 79

Denne traktat finder anvendelse på de Høje Kontraherende Parters europæiske områder. Den finder ligeledes anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en signatarstat; for så vidt angår Saar, er en brevveksling mellem regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland og regeringen for Den Franske Republik knyttet til denne traktat som bilag.

Uanset foregående stykke gælder følgende:

a) Denne traktat finder ikke anvendelse for Færøerne.

b) Denne traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Rådets afgørelse af 22. januar 1972 vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (*).

(*) Stk. 2, indsat ved artikel 25 i tiltrædelsesakten DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 14 i AT TA DK/IRL/UK og artikel H, nr. 20, i TEU.

d) Denne traktat finder ikke anvendelse for Ålandsøerne. Finlands regering kan dog ved en erklæring, der ved ratifikationen deponeres hos Den Italienske Republiks regering, meddele, at denne traktat finder anvendelse for Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union. Den italienske Republiks regering fremsender en bekræftet afskrift af en sådan erklæring til de andre medlemsstater (*).

Hver af de Høje Kontraherende Parter forpligter sig til at udstrække til de andre medlemsstater de præferencer, som vedkommende part selv nyder med hensyn til kul og stål på de ikke europæiske territorier, der hører under dens jurisdiktion.

Artikel 80

Ved virksomhed forstås i denne traktat virksomheder, der på de i artikel 79, stk. 1, nævnte områder udøver en produktionsvirksomhed inden for kul- og stålsektoren og desuden, for så vidt angår artiklerne 65 og 66 samt de til disses anvendelse nødvendige oplysninger og de i medfør af disse anlagte retssager, endvidere virksomheder eller organisationer, som sædvanligt udøver anden distributionsvirksomhed end salg til husstande eller håndværkere.

Artikel 81

Udtrykkene »kul« og »stål« defineres i bilag I til denne traktat.

(*) Litra d) indsat ved artikel 28 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 19 i AT TA A/SF/S.

De i dette bilag indeholdte fortegnelser kan suppleres ved enstemmig vedtagelse i Rådet.

Artikel 82

Den omsætning, der tjener som grundlag ved beregningen af bøder og tvangsbøder, der med hjemmel i denne traktat pålægges virksomheder, er omsætningen af de produkter, som er undergivet Kommissionens kompetence.

Artikel 83

Den ejendomsretlige ordning vedrørende de virksomheder, for hvilke denne traktats bestemmelser gælder, berøres ikke af oprettelsen af Fællesskabet.

Artikel 84

I denne traktats bestemmelser skal udtrykket »denne traktat« forstås som sigtende til bestemmelserne i traktaten og dens bilag, i tillægsprotokollerne og i konventionen om overgangsbestemmelserne.

Artikel 85

De af De Høje Kontraherende Parter aftalte begyndelses- og overgangsforanstaltninger, som skal muliggøre anvendelsen af denne traktats bestemmelser, fastsættes i en konvention, der knyttes til denne traktat som bilag.

Artikel 86

Medlemsstaterne forpligter sig til at træffe alle egnede almindelige og særlige forholdsregler for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af

beslutninger og henstillinger fra Fællesskabets institutioner, og for at lette Fællesskabet varetagelsen af dets opgaver.

Medlemsstaterne forpligter sig til at afholde sig fra enhver forholdsregel, der er uforenelig med, at det i artiklerne 1 og 4 omtalte fælles marked består.

I det omfang de har kompetence dertil, træffer de alle egnede forholdsregler for at sikre de internationale afregninger i forbindelse med omsætningen af kul og stål inden for det fælles marked og yder hinanden gensidig bistand for at lette disse afregninger.

Ansatte under Kommissionen, der af denne har fået betroet kontrolopgaver, nyder på medlemsstaternes område og i hele det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af deres opgave, samme rettigheder og beføjelser, som efter lovgivningen i disse stater tilkommer skattemyndighedernes repræsentanter. Vedkommende stat skal på behørig måde underrettes om kontrolopgaverne og om tjenestestillingen for de personer, som har fået dem betroet. Denne stats ansatte kan på dennes eller Kommissionens begæring bistå Kommissionens ansatte i varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 87

De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til ikke at påberåbe sig traktater, konventioner eller erklæringer, der består mellem dem, med det formål at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne traktat afgjort på anden måde end fastsat i traktaten.

Artikel 88

Er Kommissionen af den opfattelse, at en stat ikke har opfyldt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, konstaterer den denne

misligholdelse ved en begrundet beslutning efter forinden at have givet staten lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger. Den giver den pågældende stat en frist til opfyldelse af dens forpligtelser.

Staten kan inden for en frist af to måneder efter meddelelse om beslutningen indbringe sagen for Domstolen, der har fuld prøvelsesret.

Har staten ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist sørget for at opfylde sin forpligtelse, eller er sagen — i tilfælde af søgsmål — blevet afvist, kan Kommissionen efter samstemmende udtalelse fra Rådet, der træffer afgørelse med to tredjedels flertal:

a) udsætte betalinger, som den i henhold til denne traktat skal erlægge på den pågældende stats vegne

b) træffe foranstaltninger eller bemyndige andre medlemsstater til at træffe foranstaltninger, der afviger fra reglerne i artikel 4 med henblik på at råde bod på virkningerne af den konstaterede misligholdelse.

Mod beslutninger, der er truffet ved anvendelse af bestemmelserne i litra a) og b), kan der inden for en frist af to måneder rejses sag, under hvilken Domstolen har fuld prøvelsesret.

Viser de ovenfor omtalte forholdsregler sig at være virkningsløse, underretter Kommissionen Rådet herom.

Artikel 89

Enhver tvistighed mellem medlemsstater om anvendelsen af denne traktat, som ikke kan afgøres ved en anden i denne traktat omhandlet fremgangsmåde, kan indbringes for Domstolen på begæring af en af de stater, der er part i tvistigheden.

Domstolen har ligeledes kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem medlemsstater, der har forbindelser med denne traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 90

Har en virksomhed misligholdt en forpligtelse, som er pålagt den ifølge denne traktat, og derved ligeledes har misligholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til lovgivningen i den stat, hvis jurisdiktion den er undergivet, og er der i medfør af denne lovgivning retligt eller administrativt indledt forfølgning mod denne virksomhed, skal den pågældende stat give meddelelse herom til Kommissionen, som kan udsætte at træffe afgørelse.

Udsætter Kommissionen at træffe afgørelse, skal den holdes underrettet om sagens forløb, og der skal gives den mulighed for at fremlægge alle relevante dokumenter, sagkyndige udtalelser og vidneudsagn. Den skal endvidere gøres bekendt med den endelige afgørelse og skal tage hensyn til denne afgørelse ved fastsættelsen af den sanktion, som den eventuelt finder det nødvendigt at træffe afgørelse om.

Artikel 91

Foretager en virksomhed ikke inden for de foreskrevne frister en indbetaling, som den er forpligtet til over for Kommissionen, det være sig i kraft af en bestemmelse i denne traktat eller af en gennemførelsesbestemmelse eller som følge af en af Kommissionen ikendt bøde eller tvangsbod, står det Kommissionen frit for at udsætte betalingen af beløb, som den selv måtte skylde denne virksomhed, dog ikke ud over størrelsen af den nævnte indbetaling.

Artikel 92

De af Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelse på medlemsstaternes område sker i overensstemmelse med de i hver af disse stater gældende retlige fremgangsmåder og efter på-

førelse af den fuldbyrdelsespåtegning, der sædvanligvis bruges i den stat, på hvis område beslutningen skal fuldbyrdes, og efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af disse beslutninger. Denne fuldbyrdelsespåtegning påføres af en minister, der af hver af regeringerne udpeges i dette øjemed.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en af Domstolen truffet afgørelse.

Artikel 93

Kommissionen opretholder alle formålstjenlige forbindelser med De Forenede Nationer og med Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde og underretter dem regelmæssigt om Fællesskabets virksomhed.

Artikel 94

Forbindelsen mellem Fællesskabets institutioner og Europarådet opretholdes på de i en tillægsprotokol fastlagte vilkår.

Artikel 95

I alle de tilfælde, som ikke omhandles i denne traktat, og hvor en beslutning eller en henstilling fra Kommissionen forekommer nødvendig for inden for rammerne af det fælles marked for kul og stål og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, således som de nærmere er angivet i artiklerne 2, 3, og 4, kan sådan beslutning træffes eller sådan henstilling vedtages efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet og efter høring af Det Rådgivende Udvalg.

Den samme beslutning eller henstilling, vedtaget på samme måde, fastsætter eventuelt de sanktioner, der skal iværksættes.

Viser erfaringen efter udløbet af den i konventionen om overgangsbestemmelserne fastsatte overgangsperiode, at der opstår uforudsete vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af denne traktat, eller at der sker en dybtgående forandring i de økonomiske og tekniske forhold, som direkte påvirker det fælles marked for kul og stål, og nødvendiggør disse vanskeligheder eller denne forandring en tilpasning af reglerne om Kommissionens udøvelse af de beføjelser, som er givet den, kan der foretages egnede ændringer heri, uden at disse kan gøre indgreb i bestemmelserne i artiklerne 2, 3 og 4 eller i forholdet mellem de beføjelser, der er tillagt henholdsvis Kommissionen og Fællesskabets øvrige institutioner.

Disse ændringer udarbejdes i enighed som forslag fra Kommissionen og Rådet, der træffer afgørelse med et flertal på tolv femtendedele af dets medlemmer, og forelægges Domstolen til udtalelse. Ved sin undersøgelse har Domstolen fuld kompetence til at prøve alle faktiske og retlige forhold. Dersom Domstolen efter denne undersøgelse finder, at forslagene stemmeroverens med bestemmelserne i foranstående stykke, oversendes forslagene til Europa-Parlamentet og træder i kraft, såfremt de vedtages med et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer og to tredjedele af Europa-Parlamentets medlemmer (*).

Artikel 96

(ophævet)

Artikel 97

Denne traktat er indgået for en periode af halvtreds år fra tidspunktet for dens ikrafttræden.

(*) Stk. 4 som ændret ved artikel 14 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 7 i AT TA A/SF/S.

Artikel 98

(ophævet)

Artikel 99

Denne traktat skal ratificeres af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser; ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Franske Republiks regering.

Traktaten træder i kraft den dag, da den sidste signatarstat deponerer ratifikationsdokumentet.

Er ikke alle ratifikationsdokumenter blevet deponeret inden for en frist af seks måneder efter denne traktats undertegnelse, træffer regeringerne i de stater, der har foretaget deponeringen, aftale om de foranstaltninger, der skal træffes.

Artikel 100

Denne traktat, udfærdiget i ét eksemplar, deponeres i Den Franske Republiks regerings arkiver; denne fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige signatarstaters regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Paris, den attende april nitten hundrede og enoghalvtreds.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND
J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

Jos. BECH

STIKKER
VAN DEN BRINK

Bilag

BILAG I

DEFINITION AF UDTRYKKENE »KUL« OG »STÅL«

1. Udtrykkene »kul« og »stål« dækker de på efterfølgende liste opførte produkter.

2. I sin virksomhed vedrørende produkter af specialstål, koks og skrot skal Kommissionen tage hensyn til de særlige vilkår for fremstilling af og handel med disse produkter.

3. Med hensyn til gaskoks og brunkul, som ikke anvendes til fremstilling af briketter og halvkoks, udøver Kommissionen kun sin virksomhed i det omfang, hvor mærkbare forstyrrelser forårsaget af disse produkter på markedet for brændselsstoffer måtte gøre det påkrævet.

4. I sin virksomhed skal Kommissionen tage hensyn til den omstændighed, at produktionen af visse af de på listen opførte produkter er direkte knyttet til produktionen af biprodukter, som ikke er opført der, men hvis salgspris kan betinge hovedproduktets salgspris.

Position i OEEC's nomenklatur, som henvisning	VAREBESKRIVELSE
3 000	BRÆNDSELSSTOFFER
3 100	*Stenkul*
3 200	*Stenkulsbriketter*
3 300	*Koks, med undtagelse af elektrodekoks og petroleumskoks* Halvkoks af stenkul
3 400	*Brunkulsbriketter*
3 500	*Brunkul* Halvkoks af brunkul
4 000	JERN OG STÅL
4 100 (*)	*Råstoffer til fremstilling af råjern og stål* ([1]) Jernmalm (med undtagelse af svovlkis) Jern- og stålsvamp ([1a]) Skrot Manganmalm
4 200	*Råjern og ferrolegeringer* Råjern til fabrikation af stål Støbejern og andre råjernsorter Spejljern og kulstofholdigt ferromanagan ([2])

([1]) Råstoffer henhørende under position 4 190 i OEEC's nomenklatur (andre ikke andetsteds nævnte råstoffer til fremstilling af råjern og stål), som ikke er anført i denne liste, er ikke indbefattet. I særdeleshed er ildfaste materialer ikke indbefattet.

([1a]) I særdeleshed er egentlig jernsvamp eller jernsvamp i form af briketter, samt lupper og lignende produkter indbefattet.

([2]) Andre ferrolegeringer er ikke indbefattet.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Positionens tekst som ændret ved artikel I i beslutning vedtaget af Rådet for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EFT nr. 129 af 6.12.1962, s. 2810).

Position i OEEC's nomenklatur, som henvisning	VAREBESKRIVELSE
4 300	*Råprodukter og halvfabrikata af jern, stål eller specialstål, heri indbefattet produkter bestemt til genanvendelse eller til genudvalsning*
	Flydende stål, støbt eller ikke i ingots, derunder ingots bestemt til smedning ([3])
	Halvfabrikata: blooms, billets, brames, slabs, varmtvalsede pladeemner i ruller (for så vidt de ikke er at betragte som færdigprodukter)
4 400	*Varmtbehandlede produkter af jern, stål eller specialstål* ([4])
	Skinner, sveller, underlagsplader og lasker, bjælker, svære profiler og stænger på 80 mm og derover, spunsvægjern
	Stænger og profiler på under 80 mm, samt fladjern på under 150 mm
	Valstråd
	Rørrundstål og rørfirkantstål

([3]) Fremstillingen af støbestål, der er bestemt til støbning, henhører kun under Kommissionen i tilfælde, hvor den må betragtes som en del af den egentlige stålindustris virksomhed.

Den øvrige fremstilling af støbestål til støbning, såsom produktionen i små og middelstore uafhængige støberier, er kun underkastet statistisk kontrol, uden at der deraf følger diskriminerende forholdsregler mod den.

([4]) Heri er ikke indbefattet støbte produkter af stål, smedegods og produkter fremstillet på basis af pulver.

Position i OEEC's nomenklatur, som henvisning	VAREBESKRIVELSE
4 400 *(fortsat)*	Varmtvalsede bånd (herunder bånd til fremstilling af rør)
	Varmtvalsede plader på under 3 mm (med eller uden overtræk)
	Svære og middelsvære plader af 3 mm's tykkelse og derover, plader med en bredde af 150 mm og derover (universalplader)
4 500	*Færdigvarer af jern, stål og specialstål* ([5])
	Hvidblik, forblyede plader, sortblik, galvaniserede plader og andre plader forsynet med overtræk
	Koldtvalsede plader under 3 mm's tykkelse
	Transformator- og dynamoblik
	Bånd bestemt til fremstilling af hvidblik
	Koldtvalsede plader, i ruller eller som plade, med en tykkelse på 3 mm eller derover (*)

([5]) Heri er ikke indbefattet stålrør (svejste eller sømløse), koldtvalsede bånd med en bredde af under 500 mm (for så vidt de ikke er bestemt til fremstilling af hvidblik), trukket tråd, kalibrerede stænger og støbte produkter af jern (rør og rørfittings, støbegods).

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Positionens tekst som suppleret ved den eneste artikel i Rådets afgørelse af 21. februar 1983 om optagelse af visse varer på listen i bilag I til EKSF-traktaten (EFT L 56 af 3.3.1983).

BILAG II

SKROT

Bestemmelserne i nærværende traktat er anvendelige på skrot under hensyntagen til følgende praktiske regler, som nødvendiggøres af de særlige vilkår for indsamlingen af og handelen med skrot:

a) Kommissionens prisfastsættelser under de i afsnit III, kapitel V, anførte betingelser finder anvendelse på indkøb fra virksomhederne i Fællesskabet; medlemsstaterne bistår Kommissionen med at overvåge, at sælgerne overholder de trufne afgørelser.

b) Artikel 59 finder ikke anvendelse på:

— gammelt støbejern, som efter sin art er begrænset til anvendelse i støberiindustrier, der ikke hører under Fællesskabets myndighedsområde

— affaldsskrot, der anvendes direkte af virksomhederne; ved beregningen af fordelingsgrundlaget for tilkøbsskrot skal der dog tages hensyn til den hjælpekilde, som dette affaldsskrot udgør.

c) Til brug for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 59 på tilkøbsskrot indhenter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaternes regeringer de nødvendige oplysninger såvel om de forhåndenværende mængder som om det eksisterende behov, herunder for udførsel til tredjelande.

På grundlag af de således indhentede oplysninger fordeler Kommissionen den forhåndenværende mængde mellem medlemsstaterne i overensstem-

melse med artikel 59, idet den tager hensyn til den mest økonomiske udnyttelse af denne mængde såvel som til samtlige forsynings- og driftsvilkår, der er særegne for de forskellige sektorer af stålindustrien, som hører under dens myndighedsområde.

For at undgå, at de i medfør af denne fordeling fastsatte leveringer fra en medlemsstat til en anden eller udøvelsen af den indkøbsret, som er tilstået virksomheder i en medlemsstat på en anden medlemsstats marked, medfører forskelsbehandling til skade for virksomhederne i den ene eller den anden af de pågældende medlemsstater, skal følgende forholdsregler træffes:

1. Hver medlemsstat skal tillade udførsel af leverancer fra sit territorium til andre medlemsstater i overensstemmelse med den af Kommissionen foretagne fordeling; på den anden side er hver medlemsstat berettiget til at foretage den nødvendige kontrol for at sikre, at udførslerne ikke overskrider de således fastsatte mængder. Kommissionen er beføjet til at overvåge, at de vedtagne bestemmelser ikke har en mere restriktiv karakter end deres formål kræver.

2. Fordelingen mellem medlemsstaterne skal revideres med så hyppige mellemrum, som er nødvendige for at opretholde et passende forhold, såvel for de stedlige købere som for købere fra andre medlemsstater, mellem de i hver medlemsstat fastslåede forhåndenværende mængder og de leveringer til andre medlemsstater, som den har fået anvist.

3. Kommissionen skal overvåge, at de anordningsmæssige bestemmelser, som hver af medlemsstaterne udsteder med hensyn til de under deres myndighed stående sælgere, ikke fører til anvendelse af ulige betingelser på forretninger, som kan sammenlignes, især ikke på grund af købernes statsborgerskab.

BILAG III

SPECIALSTÅL

Specialstål og kulstofrigt finstål, således som disse varer er betegnet i det udkast til en europæisk toldnomenklatur, der blev endeligt udfærdiget i Bruxelles af Tarifudvalget under dets møde den 15. juli 1950, skal behandles i overensstemmelse med deres gruppering i en af nedennævnte tre grupper:

a) specialstål, almindeligt kaldet konstruktionsstål og kendetegnet ved et kulstofindhold på under 0,6 % og et indhold af legeringsbestanddele, der ved mindst to legeringsbestanddele ikke tilsammen overstiger 8 % og ved kun en legeringsbestanddel 5 % (1)

b) kulstofrigt stål med et kulstofindhold mellem 0,6 og 1,6 %; specialstållegeringer, for så vidt de ikke er nævnt under litra a) og har et indhold af legeringsbestanddele på under 40 % ved mindst to legeringsbestanddele og på under 20 % ved kun en legeringsbestanddel (1)

c) specialstål, som ikke falder ind under definitionerne under ovenstående litra a) og b).

Produkter under grupperne a) og b) hører under Kommissionens kompetence; men med henblik på for deres vedkommende at muliggøre en undersøgelse af egnede metoder for traktatens anvendelse under hensyn til de

(1) Som legeringsbestanddele regnes ikke: svovl, fosfor, silicium og mangan med et for sædvanlige stålsorter normalt anerkendt indhold.

særlige vilkår for deres produktion og for handelen med dem, vil tidspunktet for ophævelse af indførsels- og udførselstold eller tilsvarende afgifter samt af alle kvantitative restriktioner med hensyn til deres omløb inden for Fællesskabet være at udsætte til et år efter tidspunktet for oprettelsen af det fælles marked for stål.

For produkter under gruppe c) indleder Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, undersøgelser med det formål at fastsætte egnede metoder for traktatens anvendelse på disse forskellige produkter under hensyn til de særlige vilkår for deres produktion og for handelen med dem; efterhånden som disse undersøgelser tilendebringes, og senest tre år efter oprettelsen af det fælles marked, skal de bestemmelser, der foreslås anvendt for hvert af disse produkter, af Kommissionen forelægges Rådet, som træffer afgørelse herom i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 81. I denne periode vil de produkter, der hører under gruppe c), kun blive underkastet statistisk kontrol fra Kommissionens side.

K. A.

P. v. Z.
J. M.

SCH.

SF.

B.

S.
V. D. B.

II — Protokoller

Protokol
vedrørende statutten for
Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs
Domstol

BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Artikel 4, stk. 2, litra b), i konventionen vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber fastsætter:

». . . ophæves derfor bestemmelserne i denne protokol, der er knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og som vedrører statutten for Domstolen, i det omfang de strider mod artiklerne 32-32 c i denne traktat.«

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i traktatens artikel 45,

ER BLEVET ENIGE OM følgende:

Artikel 1

Den i medfør af traktatens artikel 7 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

AFSNIT 1

DOMMERNE

Ed

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Privilegier og immuniteter

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste Domstol.

(Stk. 4 ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er affattet således:

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.]

Inhabilitetsgrunde

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis med totredjedels flertal giver tilladelse hertil.

De må ikke under deres embedsvirksomhed og i et tidsrum af tre år efter dennes ophør umiddelbart eller indirekte erhverve eller bevare nogen interesse i forretninger, der vedrører kul og stål.

Vederlag

Artikel 5

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 8, stk. 3, litra a))

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Tjenestens ophør

Artikel 6

Bortset fra de ordinære nybesættelser ophører en dommers embedsvirksomhed ved hans død eller fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 7 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 7

En dommer kan ikke afskediges, medmindre han efter de øvrige dommeres enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger.

Justitssekretæren underretter Rådets, Kommissionens og Europa-Parlamentets formænd herom.

Ved denne meddelelse bliver embedet ledigt.

Artikel 8

En dommer, der udnævnes i stedet for et af Domstolens medlemmer, hvis mandat endnu ikke er udløbet, fortsætter i embedet indtil udløbet af sin forgængers embedstid.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 10 (*)

Domstolen bistås af to generaladvokater og en justitssekretær.

Generaladvokater

Artikel 11

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte mundtlige og begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som denne er fastsat i artikel 31.

Artikel 12 (*)

Generaladvokaterne udnævnes for et tidsrum af seks år på de samme betingelser som dommerne. En delvis nybesættelse finder sted hvert tredje år.

Den generaladvokat, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning. Bestemmelserne *i traktatens artikel 32, stk. 3 og 4* (**), og i denne statuts artikel 6, finder anvendelse på generaladvokaterne.

(*) Se fodnote s. 129.

(**) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Henvisningen er blevet unøjagtig ved den nye udformning af artikel 32 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab; se nu artikel 32 a og artikel 32 b i denne traktat.

Artikel 13

Bestemmelserne i artiklerne 2-5 og 8 ovenfor, finder anvendelse på generaladvokaterne.

Generaladvokaterne kan kun afskediges, hvis de ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger. Rådet træffer enstemmigt afgørelse herom efter udtalelse fra Domstolen.

Justitssekretæren

Artikel 14

Justitssekretæren udnævnes af Domstolen, der træffer bestemmelse om hans stilling under hensyn til bestemmelserne i artikel 15 nedenfor. Han aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

(Stk. 2 ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er affattet således:

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.]

Artikel 15

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 8, stk. 3, litra a))

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Domstolens personale

Artikel 16 (*)

1. Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

2. På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

(*) Som ændret ved fusionstraktatens artikel 8, stk. 3, litra b).

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Domstolens virksomhed

Artikel 17

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Domstolens sammensætning

Artikel 18 (*)

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette to afdelinger, der beklædes af tre, fem eller syv dommere, som har til opgave at foreståvisse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement (**).

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når ni dom-

(*) Se fodnote s. 129.

(**) Første stk. som ændret ved artikel 18 i TA A/SF/S.

mere er tilstede. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af syv dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af fem dommere. Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet (*).

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af medlemsstaterne eller af Rådet.

Særlige bestemmelser

Artikel 19

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse, det være sig, af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 19 i TA A/SF/S.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Rettergangsfuldmægtige og rådgivere

Artikel 20

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af befuldmægtigede, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

Virksomheder og alle andre fysiske eller juridiske personer skal bistås af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

De befuldmægtigede og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes af Domstolen i et reglement, som forelægges Rådet til enstemmig godkendelse, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt (*).

Domstolen skal i henhold til samme reglementsbestemmelser over for de advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

(*) Stk. 3 som ændret i henhold til fusionstraktatens artikel 8, stk. 3, litra c).

Retsforhandlingernes stadier

Artikel 21

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af vidnerne, de sagkyndige, de befuldmægtigede og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser.

Stævning

Artikel 22

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive partens navn og bopæl, underskriverens stilling, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af den beslutning, der begæres kendt ugyldig, eller i tilfælde af søgsmål en stiltiende beslutning af dokumentation vedrørende tidspunktet for begæringens indgivelse. Er

disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Skriftveksling

Artikel 23

Når der rejses sag mod en beslutning, der er truffet af en af Fællesskabets institutioner, er denne institution pligtig at oversende Domstolen alle akter vedrørende den sag, som forelægges den.

Sagernes oplysning

Artikel 24

Domstolen kan forlange, at parterne, deres repræsentanter eller befuldmægtigede, samt medlemsstaternes regeringer fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Artikel 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse; med henblik herpå kan den udarbejde en liste over personer eller organer, der er autoriserede som sagkyndige.

Retsmødernes offentlighed

Artikel 26

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af vægtige grunde træffer anden bestemmelse.

Retsbog

Artikel 27

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Retsmøder

Artikel 28

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Vidner kan afhøres på de vilkår, der er foreskrevet i procesreglementet. De kan afhøres under ed.

Under retsforhandlingerne kan Domstolen endvidere afhøre de sagkyndige og de personer, hvem en undersøgelse har været betroet, samt parterne selv; de sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtig eller deres advokat.

Når det fastslås, at et vidne eller en sagkyndig har skjult eller fordrejet virkeligheden af de kendsgerninger, hvorom han har afgivet forklaring eller er blevet afhørt af Domstolen, er denne bemyndiget til at forelægge denne overtrædelse for justitsministeren i den stat, hvor vidnet eller den sagkyn-

dige er statsborger, for over for ham at søge gennemført de sanktioner, som loven i hans hjemstat fastsætter for sådanne forhold.

Domstolen kan på vilkår, den fastsætter i et reglement, som forelægges Rådet til enstemmig godkendelse, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole (*).

Hemmeligholdelse af rådslagninger og afstemninger

Artikel 29

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Domme

Artikel 30

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 31

Dommene underskrives af præsidenten, den refererende dommer og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

(*) Stk. 5 som ændret i henhold til fusionstraktatens artikel 8, stk. 3, litra c).

Sagsomkostninger

Artikel 32

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Summariske sager

Artikel 33

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident, på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i traktatens artikel 39, stk. 2, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i samme artikels stk. 3, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i det i denne statuts artikel 18 omhandlede reglement.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Intervention

Artikel 34

Fysiske og juridiske personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist, kan indtræde i denne retstvist.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på tiltrædelse eller afvisning af en af parternes påstande.

Udeblivelsesdom

Artikel 35

Når i en sag, hvor Domstolen har fuld prøvelsesret, den behørigt indstævnte part undlader at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham/hende. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsættes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsættelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Tredjemandsindsigelse

Artikel 36

Fysiske eller juridiske personer samt Fællesskabets institutioner kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet.

Fortolkning

Artikel 37

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Genoptagelse

Artikel 38

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Frister

Artikel 39

De i traktatens artikler 36 og 37 omhandlede sager skal rejses inden for den frist af en måned, som er fastsat i artikel 33, sidste stykke.

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Forældelse

Artikel 40

De i de to første stykker i traktatens artikel 40 omhandlede krav forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af én måned, der omhandles i artikel 33, sidste stykke; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 35, sidste stykke, anvendelse.

Særlige regler for retstvister mellem medlemsstater

Artikel 41 (*)

Når en retstvist mellem medlemsstater indbringes for Domstolen på grundlag af traktatens artikel 89, underrettes de øvrige medlemsstater uopholdeligt af justitssekretæren om tvistens genstand.

Enhver af disse stater er berettiget til at indtræde i sagen.

(*) Se fodnote s. 129.

De i denne artikel nævnte retstvister skal afgøres af Domstolen i plenarmøde.

Artikel 42

Indtræder en stat i henhold til bestemmelserne i foranstående artikel i en sag, der er indbragt for Domstolen, er den i dommen givne fortolkning bindende for den pågældende stat.

Tredjemands søgsmål

Artikel 43

De af Kommissionen under anvendelsen af traktatens artikel 63, stk. 2, trufne afgørelser skal forkyndes for køberen samt for de pågældende virksomheder; vedrører afgørelsen samtlige eller en betydelig gruppe af virksomheder, kan forkyndelsen over for dem erstattes af en offentliggørelse.

Enhver, som i henhold til bestemmelserne i artikel 66, stk. 5, fjerde afsnit, er blevet pålagt en tvangsbod, har adgang til at rejse sag i medfør af traktatens artikel 36.

AFSNIT IV (*)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Rettens medlemmer og Rettens organisation

Artikel 44

Artikel 2-4 og 6-9, artikel 13, stk. 1, artikel 17, artikel 18, stk. 2, og artikel 19 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 7 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Justitssekretæren og personalet

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9 og 14 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed.

(*) Indsat ved artikel 5 i Rådets afgørelse af 24. 10. 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT nr. L 318 af 25. 11. 1988, s. 1). Teksten til afgørelsen findes i dette bind, s. 513.

Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Rettergangsmåden ved Retten

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 41 og 42, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 32d, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 21, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Er der tale om sager, hvori der påstås annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent; således at Domstolen kan træffe afgørelse. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Appel til Domstolen

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelse, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fælleskabsinstitu-

tionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 39, stk. 2 og 3, og artikel 92, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 33 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller disses størrelse.

Rettergangsmåden ved Domstolen

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten og parterne, træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Opsættende virkning

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 39, stk. 2 og 3.

Uanset traktatens artikel 44 har en afgørelse fra Retten om annullation af en generel beslutning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede retsakt eller om andre foreløbige foranstaltninger i medfør af traktatens artikel 39, stk. 2 og 3 (*).

(*) Andet afsnit som ændret ved artikel 2 i Rådets afgørelse af 8. juni 1993 om ændring af afgørelse 88/591/EKSF/EØF/Euratom om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 144 af 16.6.1993, s. 21).

Afgørelse truffet af Domstolen som appelinstans

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som den endelige for parterne i sagen.

Procesreglement

Artikel 55

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse. Dette reglement skal indeholde alle bestemmelser, der er nødvendige for dets anvendelse og om fornødent denne statuts udfyldning.

Overgangsbestemmelse

Artikel 56 (*)

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode ksal nybesættes i henhold til traktatens artikel 32.

Udfærdiget i Paris, den attende april nitten hundrede og enoghalvtreds.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND
J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

JOS. BECH

STIKKER
VAN DEN BRINK

(*) Tidligere artikel 45.

Protokol
vedrørende
forbindelserne med Europarådet

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER SIG FULDT BEVIDST, at det er nødvendigt at oprette de snævrest mulige forbindelser mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Europarådet, særlig mellem Europa-Parlamentet og Europarådets rådgivende forsamling,

SOM HAR NOTERET SIG Europarådets forsamlings henstillinger,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

Artikel 1

Medlemsstaternes regeringer opfordres til at henstille til deres lovgivende forsamlinger fortrinsvis at vælge de forsamlingsmedlemmer (*), som skal udpeges af dem, blandt repræsentanterne i Europarådets rådgivende forsamling.

Artikel 2

Fællesskabets Europa-Parlament oversender hvert år til Europarådets rådgivende forsamling en beretning om sin virksomhed.

Artikel 3

Kommissionen oversender hvert år til Europarådets Ministerudvalg og rådgivende forsamling den i traktatens artikel 17 omhandlede almindelige beretning.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingsmedlemmer« ikke ændret til »Europa-Parlamentetsmedlemmer«.

Artikel 4

Kommissionen underretter Europarådet om, i hvilket omfang den har været i stand til at efterkomme de henstillinger, som i henhold til artikel 15 (b) i Europarådets statut er blevet rettet til den af Europarådets Ministerudvalg.

Artikel 5

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og dens bilag skal registreres i Europarådets Generalsekretariat.

Artikel 6

Ved aftale mellem Fællesskabet og Europarådet kan, blandt andet, enhver anden form for gensidig støtte og samarbejde mellem de to organisationer fastlægges og i givet fald den egnede form herfor.

Udfærdiget i Paris, den 18. april 1951.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND
J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

Jos. BECH

STIKKER
VAN DEN BRINK

III — Brevveksling mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og Den Franske Republiks regering vedrørende Saar

[OVERSÆTTELSE]

FORBUNDSKANSLEREN

OG

UDENRIGSMINISTEREN

Paris, den 18. april 1951

Hans excellence
Hr. præsident Robert Schuman
Udenrigsminister
Paris

Hr. præsident,

Repræsentanterne for forbundsregeringen har under forhandlingerne om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab gentagne gange erklæret, at den endelige ordning af Saars status kun kan ske ved fredstraktaten eller ved en lignende traktat. De har endvidere under forhandlingerne erklæret, at forbundsregeringen ved at undertegne traktaten ikke udtrykker nogen anerkendelse af Saars nuværende status.

Jeg gentager denne erklæring og beder Dem om over for mig at bekræfte, at den franske regering er enig med forbundsregeringen i, at den endelige ordning af Saars status kun kan ske ved fredstraktaten eller ved en lignende traktat, og at den franske regering ikke i Forbundsrepublikkens undertegnelse af traktaten om Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ser nogen anerkendelse fra forbundsregeringens side af Saars nuværende status.

Modtag, hr. præsident, min forsikring om min mest udmærkede højagtelse.

(sign.) ADENAUER

[OVERSÆTTELSE]

Paris, den 18. april 1951

Hr. forbundskansler,

I besvarelse af Deres skrivelse af 18. april 1951 tager den franske regering til efterretning, at forbundsregeringen ikke ved undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab har til hensigt at anerkende Saars nuværende status.

Den franske regering erklærer ud fra sit standpunkt, at den på grundlag af Saars nuværende status handler på dets vegne, men at den ikke i forbundsregeringens undertegnelse af traktaten ser nogen anerkendelse fra forbundsregeringens side af Saars nuværende status. Den er ikke af den opfattelse, at traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab foregriber Saars endelige status, som skal fastlægges i fredstraktaten eller i en i dens sted afsluttet traktat.

Modtag, Hr. forbundskansler, min forsikring om min mest udmærkede højagtelse.

(sign.) SCHUMAN

Hr. Dr. Konrad ADENAUER,
Forbundsrepublikken Tysklands
forbundskansler og udenrigsminister

IV — Konvention om overgangsbestemmelserne

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at oprette den konvention om overgangsbestemmelser, der omhandles i traktatens artikel 85,

ER BLEVET ENIGE OM følgende:

Konventionens formål

§ 1

1. Formålet med denne konvention, som er oprettet i medfør af traktatens artikel 85, er at fastsætte de nødvendige forholdsregler for oprettelsen af det fælles marked og for en gradvis tilpasning af produktionen til de ny betingelser, den undergives, og derved bidrage til, at de skævheder, der var en følge af de tidligere vilkår, forsvinder.

2. Med dette mål for øje strækker ikrafttrædelsen af traktaten sig over to perioder, som kaldes forberedelsesperioden og overgangsperioden.

3. Forberedelsesperioden løber fra dagen for traktatens ikrafttræden til dagen for oprettelsen af det fælles marked.

I denne periode:

a) nedsættes alle Fællesskabets institutioner og oprettes forbindelserne mellem dem, virksomhederne og deres organisationer, og organisationerne for arbejdstagere, forbrugere og handlende med henblik på at opbygge Fællesskabets funktion på grundlag af konstant rådslagning og

mellem alle vedkommende at nå til fælles synspunkter og gensidigt kendskab

b) omfatter Kommissionens virksomhed:

1. undersøgelser og rådslagninger

2. forhandlinger med tredjelande.

Undersøgelserne og rådslagningerne har til formål i stadig forbindelse med regeringerne, virksomhederne og deres organisationer, arbejdstagerne, forbrugerne og de handlende at muliggøre udarbejdelse af en samlet oversigt over situationen i kul- og stålindustrien inden for Fællesskabet og over de problemer, som denne situation indebærer, såvel som den konkrete udformning af de forholdsregler, som bør træffes for i overgangsperioden at hidføre en løsning.

Forhandlingerne med tredjelande har til formål:

— på den ene side, at skabe grundlaget for samarbejdet mellem Fællesskabet og disse lande

— på den anden side, for ophævelsen af told- og kvantitative restriktioner inden for Fællesskabet, at opnå de nødvendige fravigelser fra:

  — mestbegunstigelsesklausulen inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel og af bilaterale overenskomster

  — ikke-diskriminationsklausulen, som gælder for liberaliseringen af samhandelen inden for rammerne af Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde.

4. Overgangsperioden begynder på dagen for oprettelsen af det fælles marked og afsluttes ved udløbet af et tidsrum af fem år efter oprettelsen af det fælles marked for kul.

5. Straks ved traktatens ikrafttræden på de i artikel 99 fastsatte betingelser finder dens bestemmelser anvendelse under forbehold af de fravigelser og de tillægsbestemmelser, som er fastsat i denne konvention med henblik på de ovenfor nærmere angivne formål.

Bortset fra de undtagelser, der udtrykkeligt er nævnt i denne konvention, ophører ved overgangsperiodens udløb disse fravigelser og tillægsbestemmelser at finde anvendelse og de for deres gennemførelse trufne forholdsregler at have virkning.

FØRSTE DEL

Ikraftsættelse af traktaten

KAPITEL I

NEDSÆTTELSE AF FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

Kommissionen

§ 2

1. Kommissionen påbegynder sin virksomhed straks ved udnævnelsen af dens medlemmer.

2. Med henblik på gennemførelsen af den opgave, som er pålagt den ved § 1 i denne konvention, påbegynder Kommissionen straks sin virksomhed med at indhente de oplysninger og med at foretage de undersøgelser, som er betroet den ved traktaten, på de i artiklerne 46, 47, 48 og 54, stk. 3, fastsatte betingelser og med de deri fastlagte beføjelser. Så snart den har påbegyndt sin virksomhed, underretter regeringerne den i overensstemmelse med artikel 67 om enhver foranstaltning, som kan ændre konkurrencebetingelserne, og i overensstemmelse med artikel 75 de bestemmelser i handelsaftaler eller ordninger med lignende virkning, der vedrører kul og stål.

Kommissionen bestemmer på grundlag af de indhentede oplysninger om hjælpemidler og programmer det tidspunkt, fra hvilket de andre bestemmelser i artikel 54 end de i foregående afsnit omtalte finder anvendelse på såvel investeringsprogrammer som på projekter, der er under udførelse på dette tidspunkt. Undtaget fra anvendelsen af bestemmelserne i det næstsidste stykke i nævnte artikel er dog projekter, for hvilke ordrer er blevet afgivet inden 1. marts 1951.

I det omfang, der er behov herfor, udøver Kommissionen straks ved begyndelsen af sin virksomhed og i samråd med regeringerne de i artikel 59, stk. 3, fastlagte beføjelser.

De øvrige hverv, der tilkommer den ifølge traktaten, udøver den først fra det tidspunkt, som for hvert af de pågældende produkter betegner begyndelsen af overgangsperioden.

3. På de ovenfor nævnte tidspunkter meddeler Kommissionen vedrørende hvert af sine hverv medlemsstaterne, at den er i stand til at påtage sig dem. Indtil denne meddelelse foreligger, udøves de tilsvarende beføjelser fortsat af medlemsstaterne.

Fra et tidspunkt at regne, som fastsættes af Kommissionen straks ved begyndelsen af sin virksomhed, finder dog rådslagninger sted mellem den og medlemsstaterne før udstedelsen af nogen af de lovmæssige eller administrative forholdsregler, som medlemsstaterne påtænker at træffe vedrørende spørgsmål, for hvilke Kommissionen ifølge traktaten er kompetent.

4. Under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 67 vedrørende virkningen af de nye forholdsregler undersøger Kommissionen sammen med de pågældende regeringer virkningen på kul- og stålindustrien af de bestående love og administrativt fastsatte bestemmelser, navnlig om fastsættelsen af priser for biprodukter, som ikke hører under Kommissionens kompetence, samt vedrørende overenskomstmæssige ordninger angående social forsorg i det omfang, disse ordninger har tilsvarende følger som de på dette område gældende administrative bestemmelser. Hvis den finder, at visse af disse bestemmelser enten ved selve deres virkning eller ved den uoverensstemmelse mellem to eller flere medlemsstater, som de er udtryk for, kan forvanske konkurrencebetingelserne alvorligt i kul- og stålindustrierne enten på det pågældende lands marked eller på den øvrige del af det fælles marked eller på eksportmarkederne, foreslår Kommissionen efter

høring af Rådet de pågældende regeringer forholdsregler af enhver art, som den mener kan korrigere sådanne bestemmelser eller opveje deres virkninger.

5. For at kunne opbygge sin virksomhed på et grundlag, der er uafhængigt af virksomhedernes forskellige praksis, søger Kommissionen i samråd med regeringerne, virksomhederne og deres organisationer, arbejdstagerne, forbrugerne og de handlende, at finde frem til en metode, ved hvilken det ville være muligt at sammenligne:

— prisskalaerne, som anvendes for de forskellige kvaliteter omkring gennemsnitsprisen for produkterne eller for de på hinanden følgende stadier i produktionernes forarbejdning

— beregningen af afskrivningsbeløbene.

6. Under forberedelsesperioden skal Kommissionens hovedopgave være at træde i forbindelse med virksomhederne, deres organisationer, og arbejdstagernes, forbrugernes og de handlendes organisationer for at erhverve et konkret kendskab til situationen som helhed og de særlige forhold inden for Fællesskabet.

Ved hjælp af de oplysninger, som den indhenter om virksomhedernes markeder, forsyninger og produktionsbetingelser, arbejdskraftens livsvilkår og moderniserings- og udrustningsprogrammer, opstiller den sammen med alle de pågældende parter en generel oversigt over Fællesskabets situation, som skal være retningsgivende for deres fælles virke.

På grundlag af disse rådslagninger og dette samlede kendskab forberedes de forholdsregler, som er nødvendige for at oprette det fælles marked og for at lette tilpasningen af produktionerne.

Rådet

§ 3

Rådet træder sammen i den måned, der følger efter påbegyndelsen af Kommissionens virksomhed.

Det Rådgivende Udvalg

§ 4

Med henblik på oprettelsen af Det Rådgivende Udvalg i overensstemmelse med traktatens artikel 18 meddeler regeringerne Kommissionen, så snart denne har påbegyndt sin virksomhed, alle oplysninger om forhold vedrørende de producent-, arbejdstager- og forbrugerorganisationer, der findes i hvert land for henholdsvis kul og stål, i særdeleshed om disse organisationers sammensætning, geografiske virkefelt, vedtægter, beføjelser og opgaver.

På grundlag af de således indsamlede oplysninger udvirker Kommissionen senest to måneder efter påbegyndelsen af sin virksomhed en beslutning fra Rådet med henblik på at udpege de producent- og arbejdstagerorganisationer, som det påhviler at foreslå kandidater.

Det Rådgivende Udvalg skal nedsættes i den måned, som følger efter denne beslutning.

Domstolen

§ 5

Domstolen påbegynder sin virksomhed straks ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges på de samme betingelser, som gælder for formanden for Kommissionen.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden for en frist af højst tre måneder.

Klager kan først indbringes for Domstolen efter offentliggørelsen af dette reglement. Ikendelse af tvangsbøder og inddrivelse af bøder udsættes til dette tidspunkt.

Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Forsamlingen (*)

§ 6

En måned efter påbegyndelsen af Kommissionens virksomhed og efter indkaldelse fra dennes formand træder forsamlingen sammen for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil valget af præsidiet fører alderspræsidenten forsædet.

Den afholder sin anden session fem måneder efter påbegyndelsen af Kommissionens virksomhed for at påhøre en samlet fremstilling af Fællesskabets situation sammen med det første budgetoverslag.

Finansielle og administrative bestemmelser

§ 7

Det første regnskabsår løber fra det tidspunkt, Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indtil 30. juni i det følgende år.

Den i traktatens artikel 50 omhandlede afgift kan opkræves fra opstillingen af det første budgetoverslag at regne. Til dækning af de første administra-

---

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

tive udgifter yder medlemsstaterne foreløbig forskud, der tilbagebetales uden renter, og som fordeles i forhold til deres bidrag til Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde.

(Stk. 3 ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens, artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og i Det Europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

KAPITEL 2

OPRETTELSE AF DET FÆLLES MARKED

§ 8

Oprettelsen af det fælles marked, der forberedes ved nedsættelsen af alle Fællesskabets institutioner, ved samrådene mellem Kommissionen, regeringerne, virksomhederne og disses organisationer, arbejdstagerne og for-

brugerne, samt ved den almindelige oversigt over forholdene i Fællesskabet, der vil fremgå af de således indhentede oplysninger, vil blive virkeliggjort gennem forholdsregler, der træffes i medfør af traktatens artikel 4.

Uden at der sker indgreb i de særlige bestemmelser, der omhandles i denne konvention, træder disse forholdsregler i kraft:

a) for kul, efter at Kommissionen har bekendtgjort, at de i denne konventions tredje del, kapitel 2, omhandlede udligningsordninger er blevet etableret

b) for jernmalm og skrot, på samme tidspunkt som for kul

c) for stål, to måneder efter det ovenfor fastsatte tidspunkt.

De udligningsordninger, som er fastsat for kul efter bestemmelserne i denne konventions tredje del, skal sættes i kraft inden seks måneder efter påbegyndelsen af Kommissionens virksomhed.

Skulle tillægsfrister være nødvendige, fastsættes de af Rådet på forslag fra Kommissionen.

Ophævelse af told og kvantitative restriktioner

§ 9

Med forbehold af de særlige bestemmelser, som er fastsat i nærværende konvention, afskaffer medlemsstaterne alle udførsels- og indførselsafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning samt alle kvantitative restriktioner for omsætningen af kul og stål inden for Fællesskabet på de tidspunkter, som i overensstemmelse med de i § 8 nævnte betingelser er fastsat for op-

rettelse af det fælles marked for kul, jernmalm og skrot på den ene side og for stål på den anden side.

Transport

§ 10

Et ekspertudvalg, som udpeges af medlemsstaternes regeringer, indkaldes straks af Kommissionen og får af denne overdraget udarbejdelsen af de bestemmelser vedrørende transport af kul og stål, som skal foreslås regeringerne for at nå de i traktatens artikel 70 bestemte mål.

De forhandlinger, som er nødvendige for at opnå, at regeringerne enes om de forskellige foreslåede forholdsregler, indledes under forbehold af bestemmelserne i artikel 70, sidste stykke, på initiativ af Kommissionen, der ligeledes tager initiativet til de forhandlinger, som eventuelt bliver nødvendige med interesserede tredjelande.

De forholdsregler, som skal undersøges af Ekspertudvalget, er følgende:

1. afskaffelse af forskelsbehandling, der er i strid med bestemmelserne i artikel 70, stk. 2

2. oprettelse for transport inden for Fællesskabet af direkte internationale tariffer, som tager hensyn til den samlede afstand og har en degressiv karakter, uden at der gribes ind i fordelingen af fragterne mellem de pågældende transportvirksomheder

3. undersøgelse vedrørende transportpriser og -betingelser af enhver art på de forskellige transportområder, der anvendes for kul og stål, med henblik på at afstemme disse priser og betingelser efter hinanden inden for rammerne af Fællesskabet i det omfang, det er nødvendigt for det fælles

markeds forsvarlige virksomhed, idet der blandt andet tages hensyn til transportkostpriserne.

Ekspertudvalget råder højst over følgende frister:

— tre måneder med henblik på de under 1. nævnte forholdsregler

— to år med henblik på de under 2. og 3. nævnte forholdsregler.

De under 1. nævnte forholdsregler træder senest i kraft ved oprettelsen af det fælles marked for kul.

De under 2. og 3. nævnte forholdsregler træder i kraft samtidigt, så snart regeringerne er blevet enige. Såfremt der ikke opnås enighed mellem regeringerne om de under 3. nævnte forholdsregler inden to et halv år efter oprettelsen af Kommissionen, træder alene de under 2. nævnte forholdsregler i kraft på et af Kommissionen bestemt tidspunkt. I dette tilfælde retter Kommissionen på forslag fra Ekspertudvalget henstillinger, som den anser for nødvendige for at undgå alvorlige forstyrrelser af enhver art inden for transportområdet.

De i artikel 70, stk. 4, nævnte tarifbestemmelser, som er i kraft ved oprettelsen af Kommissionen, meddeles Kommissionen, som med henblik på ændringer heri skal indrømme sådanne frister, som er nødvendige for at undgå enhver alvorlig økonomisk forstyrrelse.

Ekspertudvalget udfinder og foreslår de pågældende regeringer de afvigelser, som de vil tillade den luxembourgske regering at foretage i ovenfor bestemte forholdsregler og principper for at tage hensyn til de luxembourgske jernbaners særlige situation.

Efter høring af Det Rådgivende Udvalg tillader de pågældende regeringer den luxembourgske regering, i det omfang denne særlige situation kræver

det, at fortsætte anvendelsen af den vedtagne løsning i den definitive periode.

Sålænge der ikke kan opnås enighed mellem de pågældende regeringer om de i de foranstående stykker omhandlede forholdsregler, er den luxembourgske regering bemyndiget til ikke at anvende de i traktatens artikel 70 og de i denne paragraf angivne principper.

Subventioner, direkte og indirekte støtte, særlige byrder

§ 11

Medlemsstaternes regeringer underretter Kommissionen straks ved begyndelsen af dennes virksomhed om den støtte og de subventioner af enhver art, som i deres respektive lande kommer kul- og stålindustrierne til gode, eller om de særlige byrder, som er pålagt dem. Medmindre Kommissionen giver sit samtykke til opretholdelsen af denne støtte eller disse subventioner og særlige byrder samt til de vilkår denne opretholdelse er betinget af, skal de bringes til ophør til den tid og på de betingelser, der efter høring af Rådet fastsættes af Kommissionen, uden at deres ophør kan være obligatorisk før den dato, da overgangsperioden for de pågældende produkter begynder.

Konkurrencebegrænsende aftaler og organisationer

§ 12

Alle oplysninger om de i artikel 65 nævnte aftaler eller organisationer meddeles Kommissionen på de i nævnte artikels stk. 3 fastsatte betingelser.

Såfremt Kommissionen afslår at give den i artiklens stk. 2 nævnte tilladelse, fastsætter den passende frister, efter hvis udløb de i samme artikel omhandlede forbud træder i kraft.

Med henblik på at lette afviklingen af de i henhold til artikel 65 forbudte organisationer, kan Kommissionen udnævne likvidatorer, som er ansvarlige over for den og handler efter dens anvisninger.

Under medvirken af disse likvidatorer undersøger Kommissionen de problemer, som opstår og de midler, som skal bringes i anvendelse for:

— at sikre den mest økonomiske fordeling og anvendelse af produkterne, i særdeleshed af de forskellige sorter og kvaliteter af kul

— i tilfælde af nedgang i efterspørgslen at undgå ethvert indgreb i produktionskapaciteten navnlig i de kulmineanlæg, der er nødvendige for forsyningen af det fælles marked i normale tider eller i tider med højkonjunktur

— at undgå en ulige fordeling mellem lønmodtagerne og de forringede arbejdsmuligheder, som kunne følge af nedgangen i efterspørgslen.

Kommissionen skal, på grundlag af disse undersøgelser og i overensstemmelse med de opgaver, som er overdraget den, anvende sådanne fremgangsmåder eller oprette sådanne organer, som traktaten giver adgang til at benytte, og som den anser for egnede til løsning af disse problemer under udøvelsen af sine beføjelser, navnlig i henhold til artiklerne 53, 57, 58 og kapitel 5 i afsnit III, uden at deres varighed begrænses til overgangstiden.

§ 13

Bestemmelserne i stk. 5 i artikel 66 finder anvendelse, så snart traktaten træder i kraft. De kan desuden anvendes på transaktioner med koncentra-

tioner til følge, som er foretaget imellem tidspunktet for traktatens undertegnelse og tidspunktet for dens ikrafttræden, hvis Kommissionen beviser, at disse transaktioner er foretaget for at omgå anvendelsen af artikel 66.

Indtil den i stk. 1 i samme artikel omhandlede forordning er udstedt, behøver de i dette stykke nævnte transaktioner ingen forudgående tilladelse. Kommissionen er ikke forpligtet til straks at træffe afgørelse om de anmodninger om tilladelse, som forelægges den.

Indtil udstedelsen af den i stk. 4 i samme artikel omhandlede forordning kan de i dette stykke nævnte oplysninger kun afkræves de virksomheder, der hører under Kommissionens kompetence, under de i artikel 47 nævnte betingelser.

De i stykkerne 1 og 4 i artikel 66 omhandlede forordninger skal udstedes inden fire måneder efter, at Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed.

Kommissionen indhenter hos regeringerne, producentorganisationerne og virksomhederne alle de oplysninger, der kan have betydning for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 7 i artikel 66 vedrørende de bestående forhold i Fællesskabets forskellige regioner.

Bestemmelserne i stk. 6 i artikel 66 finder anvendelse efterhånden som de bestemmelser, hvis anvendelse de hver især sanktionerer, træder i kraft.

Bestemmelserne i stk. 7 i artikel 66 finder anvendelse fra tidspunktet for oprettelsen af det fælles marked på de i § 8 i denne konvention fastlagte betingelser.

ANDEN DEL

Fællesskabets forbindelse med tredjelande

KAPITEL I

FORHANDLINGER MED TREDJELANDE

§ 14

Straks ved begyndelsen af Kommissionens virksomhed, indleder medlemsstaterne forhandlinger med tredjelandenes regeringer, og i særdeleshed med den britiske regering, om samtlige økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem Fællesskabet og disse lande, for så vidt angår kul og stål. I disse forhandlinger handler Kommissionen efter instruktioner, som er enstemmigt vedtaget af Rådet, og optræder som fælles befuldmægtiget for medlemsstaterne. Repræsentanter for medlemsstaterne kan deltage i disse forhandlinger.

§ 15

Med henblik på at give medlemsstaterne fuld frihed til at forhandle om koncessioner fra tredjelandes side, i særdeleshed til gengæld for en nedsættelse af afgifterne på stål i retning af en tilpasning til de i Fællesskabet anvendte laveste beskyttelsestoldsatser, er medlemsstaterne enige om følgende bestemmelser fra oprettelsen af fællesmarkedet for stål at regne:

— inden for rammerne af toldkontingenter opretholder Benelux-landene for indførsler, der hidrører fra tredjelande, og som er bestemt til deres eget marked, de afgifter, som de anvender ved traktatens ikrafttræden

— for indførsel, der går ud over et kontingent, og som antages at være bestemt for andre lande i Fællesskabet, anvender de de afgifter, der inden for rammerne af Bruxelles-nomenklaturen af 1950 svarer til den laveste afgift, der anvendes i de andre medlemsstater ved traktatens ikrafttræden.

Toldkontingentet fastsættes for hver rubrik i Benelux-toldtariffen for et år ad gangen med forbehold af ændringer hver tredje måned, der i så fald foretages af Benelux-landenes regeringer efter overenskomst med Kommissionen og under hensyn til udviklingen af behovet og handelsbevægelserne. De første kontingenter fastsættes på grundlag af Benelux-landenes gennemsnitlige indførsel fra tredjelande i løbet af en passende sammenligningsperiode og, i givet fald, under hensyn til den produktion, der er bestemt til at træde i stedet for indførsel, og som svarer til den påtænkte igangsætning af nye anlæg. Kontingentoverskridelser som er nødvendiggjort af et uforudset behov, anmeldes straks til Kommissionen, som kan forbyde dem, idet der dog midlertidigt kan anvendes kontrol med leveringer fra Benelux-landene til de andre medlemsstater, når den konstaterer en betydelig forøgelse af sådanne leveringer til andre medlemsstater, som udelukkende kan tilskrives disse kontingentoverskridelser. Adgangen til at benytte den laveste toldafgift vil kun blive indrømmet importører i Benelux-landene, mod at de forpligter sig til ikke at genudføre varerne til andre lande i Fællesskabet.

Benelux-landenes forpligtelse til at fastsætte et toldkontingent ophører at have virkning på de betingelser, som fastsættes i den aftale, hvormed forhandlingerne med Storbritannien afsluttes, og senest ved overgangsperiodens udløb.

Såfremt Kommissionen ved overgangsperiodens udløb eller ved ophævelse før tiden af toldkontingentet finder, at en eller flere medlemsstater er berettiget til over for tredjelande at anvende højere toldsatser end dem, der

følger af en tilpasning til de i Fællesskabet anvendte mindst beskyttende toldsatser, tillader Kommissionen under de i § 29 fastsatte betingelser disse stater selv at anvende de forholdsregler, som er egnede til at sikre deres indirekte indførsler gennem medlemsstaterne til lavere toldsatser en beskyttelse, som er lig med den, der følger af anvendelsen af deres egen tarif på deres direkte indførsler.

For at lette tilpasningen af toldtarifferne er Benelux-landene enige om, i det omfang, det af Kommissionen i samråd med deres regeringer anses for nødvendigt, at forhøje deres nuværende toldsatser for stål inden for en maksimumsgrænse af to points. Denne forpligtelse får først virkning fra det tidspunkt, hvor det i stykkerne 2, 3 og 4 ovenfor fastsatte toldkontingent ophæves, og mindst en af Benelux-landenes nabomedlemsstater afstår fra at anvende tilsvarende ordninger som omhandlet i det foregående stykke.

§ 16

Medmindre Kommissionen giver sit samtykke, medfører den forpligtelse, der er indgået i henhold til artikel 72, forbud for medlemsstaterne mod ved internationale aftaler at konsolidere den told, der gælder på tidspunktet for traktatens ikrafttræden.

Tidligere konsolideringer, som følger af to- eller flersidede aftaler, meddeles Kommissionen, som undersøger, om opretholdelsen deraf synes forenelig med, at den fælles organisation fungerer forsvarligt, og den kan i givet fald gribe ind over for medlemsstaterne ved henstillinger, som er egnede til at bringe disse konsolideringer til ophør efter den fremgangsmåde, som er fastsat i de aftaler, de er en følge af.

§ 17

Handelsaftaler, som endnu kan finde anvendelse i over et år efter denne traktats ikrafttræden eller indeholder en klausul om stiltiende forlængelse, anmeldes for Kommissionen, som til den pågældende medlemsstat kan rette henstillinger, som er egnede til i givet fald at bringe disse aftaler i overensstemmelse med artikel 75, efter den i nævnte aftaler fastsatte fremgangsmåde.

KAPITEL 2

UDFØRSEL

§ 18

Så længe de bestemmelser, der er fastsat i de forskellige medlemsstaters valutaordninger, med hensyn til valuta overladt til eksportørernes rådighed, ikke er ensartede, må særlige forholdsregler anvendes for at undgå, at ophævelsen af told og kvantitative restriktioner medlemsstaterne imellem bevirker, at visse af disse forholdes provenuet af de af deres virksomheder gennemførte udførsler i tredjelandenes valuta.

Under anvendelsen af denne grundsætning forpligter medlemsstaterne sig til, inden for rammerne af de ovenfor omtalte bestemmelser kun at indrømme kul- og ståleksportørerne sådanne fordele med hensyn til benyttelsen af fremmed valuta, der højst svarer til dem, som sikres af ordningen i den medlemsstat, hvorfra produktet hidrører.

Kommissionen er beføjet til gennem henstillinger, som efter høring af Rådet rettes til regeringerne, at sørge for, at de nævnte forholdsregler anvendes.

§ 19

Hvis Kommissionen finder, at oprettelsen af det fælles marked, ved at erstatte direkte udførsel med genudførsel, medfører en forskydning i samhandelen med tredjelande, som tilføjer en af medlemsstaterne betydelig skade, kan den efter anmodning fra vedkommende regering påbyde producenterne i denne stat at optage en klausul om bestemmelsessted i deres købekontrakter.

KAPITEL 3

AFVIGELSE FRA MESTBEGUNSTIGELSESKLAUSULEN

§ 20

1. I forhold til de lande, som i henhold til artikel 1 i den almindelige overenskomst vedrørende told og udenrigshandel nyder fordel af mestbegunstigelsesklausulen, skal medlemsstaterne foretage fælles henvendelse til de kontraherende parter i nævnte overenskomst for at opnå, at forannævnte artikel 1 ikke finder anvendelse på bestemmelserne i traktaten. I det omfang det er påkrævet, skal der anmodes om indkaldelse af særlig samling af GATT med dette formål for øje.

2. Med hensyn til lande, der, skønt de ikke er parter i den almindelige overenskomst vedrørende told og udenrigshandel, dog nyder godt af mestbegunstigelsesklausulen i kraft af gældende tosidede overenskomster, optages der forhandlinger straks efter undertegnelse af traktaten. I mangel af samtykke fra de pågældende landes side skal disse forpligtelser ændres

eller opsiges i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i de nævnte forpligtelser.

I tilfælde, hvor et land nægter at give sit samtykke til medlemsstaterne eller til en af dem, forpligter de andre medlemsstater sig til at yde hinanden faktisk støtte, som kan udstrækkes til, at alle medlemsstaterne opsiger aftaler, som er afsluttet med det pågældende land.

KAPITEL 4

LIBERALISERING AF SAMHANDELEN

§ 21

Fællesskabets medlemsstater anerkender, at de danner et særligt toldsystem i den betydning, der er fastlagt i artikel 5 i Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejdes kodex vedrørende handelsliberalisering, således som den gælder på tidspunktet for undertegnelsen af traktaten. De er derfor enige om, når tidspunktet er inde, at give organisationen meddelelse herom.

KAPITEL 5

SÆRLIG BESTEMMELSE

§ 22

Uanset overgangstidens udløb vil der for handelen med kul og stål mellem Forbundsrepublikken Tyskland og den sovjetiske besættelseszone blive givet regler, der for Forbundsrepublikkens vedkommende fastsættes af dennes regering i forståelse med Kommissionen.

TREDJE DEL

Almindelige beskyttelsesforholdsregler

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Omskoling

§ 23

1. Hvis de følger, som oprettelsen af det fælles marked indebærer, skulle stille visse virksomheder eller dele af virksomheder over for nødvendigheden af at måtte ophøre med eller ændre deres virksomhed under den i § 1 i denne konvention bestemte overgangsperiode, skal Kommissionen på anmodning af vedkommende regeringer og under de nedenfor fastsatte betingelser medvirke til at fritage arbejdskraften for byrderne ved omskolingen og sikre den en produktiv beskæftigelse, og den kan indrømme visse virksomheder ikke-tilbagebetalingspligtig støtte.

2. På anmodning af de pågældende regeringer og på de i artikel 46 nærmere fastsatte betingelser deltager Kommissionen i undersøgelse af mulighederne for i bestående virksomheder eller ved indførelse af nye virkeområder at genbeskæftige den arbejdskraft, der er blevet ledig.

3. I overensstemmelse med de i artikel 54 omtalte retningslinjer letter Kommissionen finansieringen af de programmer, der forelægges af den pågældende regering, og som er godkendt af Kommissionen og vedrører omlægning af virksomheder eller skabelse enten inden for de industrier, der hører under dens kompetence, eller, efter samstemmende udtalelse fra Rådet, i enhver anden industri, af nye virkeområder, der er økonomisk

sunde og egnede til at sikre en produktiv beskæftigelse af den ledigblevne arbejdskraft. Under forbehold af den pågældende regerings samstemmende udtalelse yder Kommissionen fortrinsvis disse lettelser til programmer, der er forelagt af de virksomheder, som er tvunget til at indstille deres virksomhed på grund af oprettelsen af det fælles marked.

4. Kommissionen indrømmer en ikke-tilbagebetalingspligtig støtte til følgende formål:

a) i tilfælde af hel eller delvis lukning af virksomheder, bidrag til betaling af ydelser, som gør det muligt for arbejdskraften at afvente genansættelse

b) ved bidrag, gennem ydelser til virksomhederne, til at sikre aflønningen af deres personale under midlertidig orlov, der nødvendiggøres af en ændring af deres aktivitet

c) bidrag til ydelse af tilskud til arbejdstagerne for omkostninger i forbindelse med ny ansættelse

d) bidrag til finansieringen af omskoling af arbejdstagere, som må skifte beskæftigelse.

5. Kommissionen kan ligeledes bevilge en ikke-tilbagebetalingspligtig støtte til virksomheder, som er tvunget til at indstille deres virksomhed på grund af oprettelsen af det fælles marked, forudsat at denne situation direkte og udelukkende må tilskrives begrænsningen af det fælles marked til kul- og stålindustrien, og at den medfører en tilsvarende produktionsstigning i Fællesskabets andre virksomheder. Denne støtte begrænses til det beløb, som er nødvendigt for at sætte virksomhederne i stand til at efterkomme de øjeblikkelig forfaldne forpligtelser.

De pågældende virksomheder skal indgive alle ansøgninger om opnåelse af denne støtte gennem deres regeringer. Kommissionen kan afslå enhver støtte til en virksomhed, som ikke har underrettet sin regering og Kommissionen om udviklingen af en situation, som kan føre til indstilling eller ændring af dens aktivitet.

6. Kommissionen gør bevillingen på de i stk. 4 og 5 ovenfor fastsatte betingelser af en ikke-tilbagebetalingspligtig støtte, afhængig af, at den pågældende stat indbetaler et mindst lige så stort særligt bidrag, medmindre Kommissionen med to tredjedels flertal giver tilladelse til en fravigelse.

7. De for anvendelsen af artikel 56 omtalte finansieringsbestemmelser finder anvendelse på denne paragraf.

8. Adgang til at benytte sig af bestemmelserne i denne paragraf kan ved en beslutning, der træffes af Kommissionen ved Rådets samstemmende udtalelse bevilges de pågældende i to år efter overgangsperiodens udløb.

KAPITEL 2

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR KUL

§ 24

Det anerkendes, at beskyttelsesordninger er nødvendige i overgangstiden for at undgå, at der sker forhastede og farlige produktionsforskydninger. Disse beskyttelsesordninger skal tage hensyn til de forhold, som består på tidspunktet for oprettelsen af det fælles marked.

Ser det ud til, at der i en eller flere regioner er risiko for prisstigninger, der på grund af deres rækkevidde og pludselige opståen kan være skadelige, må der i øvrigt træffes forsigtighedsforholdsregler for at undgå disse følger.

For at imødegå disse problemer giver Kommissionen i overgangsperioden i det nødvendige omfang og under sin kontrol, tilladelse til:

a) anvendelsen af de i artikel 60, stk. 2, litra b) omtalte fremgangsmåder samt af zonepriser i tilfælde, der ikke omtales i kapitel 5, afsnit III

b) opretholdelsen eller indførelsen af nationale udligningskasser eller -ordninger, som finansieres ved en afgift på den indenlandske produktion uden dog at udelukke de nedenfor nævnte særlige ressourcer.

§ 25

På kulprodukter fra de lande, hvor de gennemsnitlige kostpriser er mindre end Fællesskabets vejede gennemsnit, indfører Kommissionen en udligningsafgift pr. handelston, som udgør en ensartet procentsats af producenternes indtægt.

Loftet for udligningsafgiften er 1,5 procent af den nævnte indtægt for det første år af det fælles markeds funktion og nedsættes regelmæssigt hvert år med 20 procent i forhold til det oprindelige loft.

Under hensyntagen til de behov, som er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med §§ 26 og 27, men ikke til de særlige byrder, der eventuelt følger af udførsel til tredjelande, fastsætter Kommissionen periodisk størrelsen af den faktiske afgift og af de regeringssubventioner, som er forbundet hermed i overensstemmelse med følgende regler:

1. Inden for grænsen af det ovenfor nævnte loft beregner den beløbet for den faktiske afgift på en sådan måde, at de faktisk betalte regeringssubventioner mindst er lige så store som dette afgiftsbeløb.

2. Den fastsætter det højst tilladte beløb for regeringssubventionerne, idet det er underforstået, at:

   — bevillingen af disse subventioner med dette beløb er en mulighed for regeringerne, og ikke en forpligtelse

   — den udefra modtagne støtte i intet tilfælde kan overstige beløbet for den faktisk betalte subvention.

Yderligere byrder, som følger af udførsel til tredjelande, skal ikke indgå hverken i beregningen af de nødvendige udligningsbetalinger eller i fastsættelsen af de subventioner, der modsvarer denne afgift.

Belgien

§ 26

1. Det erkendes, at Belgiens nettokulproduktion:

— ikke behøver at tåle en reduktion, der er større end 3 procent i forhold til det foregående år, hvis Fællesskabets samlede produktion er konstant eller steget i forhold til det foregående år

— eller ikke skal være mindre end produktionen i det foregående år, nedsat med 3 procent, idet det således fremkomne tal yderligere påvir-

kes af den nedsættelseskoefficient, som Fællesskabets samlede produktion påvirkes af i forhold til det foregående år (*).

Kommissionen, som er ansvarlig for Fællesskabets regelmæssige og stabile forsyning, opstiller beregninger af udsigterne for produktion og afsætning på langt sigt, og retter efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Rådet, sålænge det belgiske marked holdes adskilt som fastlagt i stykke 3 nedenfor, en henstilling til den belgiske regering angående de produktionsforskydninger, som den anser for mulige på grundlag af de således opstillede oversigter. Den belgiske regering træffer med Kommissionens samtykke beslutning om de regler, som skal vedtages for at gøre eventuelle produktionsforskydninger inden for de ovenfor nærmere angivne grænser, effektive.

2. Udligningsordninger er fra begyndelsen af overgangstiden bestemt til:

a) at muliggøre for alle forbrugere af belgisk kul på det fælles marked en tilnærmelse til fællesmarkedspriser af priserne for dette kul i et omfang, der nedsætter dem til omkring de produktionsomkostninger, som kan forudberegnes ved overgangsperiodens udgang. Den således opstillede prisliste kan ikke ændres uden Kommissionens samtykke

b) at undgå, at den belgiske jernindustri som følge af særordningen for belgisk kul forhindres i at blive integreret i det fælles marked for stål og

(*) Eksempel: Fællesskabets samlede produktion i 1952: 250 millioner tons; Belgiens: 30 millioner tons. Fællesskabets samlede produktion i 1953: 225 millioner tons. Nedsættelseskoefficienten er således 0,9. Belgiens produktion i 1953 må ikke være mindre end 30×0,97×0,9 =26,19 millioner tons.

Denne nedsættelse i produktionen betyder for 900 000 tons en varig forskydning og for resten, dvs. 2 910 000 tons, en konjunkturbetinget nedsættelse.

afskæres fra med henblik herpå at sænke sine priser til det i dette marked anvendte prisniveau

Kommissionen fastsætter periodisk størrelsen af tillægsudligningsbetalinger for det til den belgiske stålindustri leverede kul, som den finder nødvendige til dette formål, idet den tager hensyn til alle denne industris driftsfaktorer og påser, at disse udligningsbetalinger ikke kan have skadelige virkninger på nabolandenes stålindustrier. Under hensyntagen til bestemmelserne under litra a) ovenfor, må disse udligningsbetalinger i øvrigt ikke i noget tilfælde føre til, at prisen for de af den belgiske stålindustri anvendte koks ligger under den pris på leveringsstedet, som den kunne opnå, hvis den faktisk var blevet forsynet med koks fra Ruhr.

c) for de udførsler af belgisk kul inden for det fælles marked, som Kommissionen anerkender som nødvendige under hensyn til udsigterne for Fællesskabets produktion og behov, at bevilge en tillægsudligningsbetaling, som svarer til 80 procent af den af Kommissionen fastslåede forskel mellem priserne ab værk med tillæg af transportomkostninger indtil bestemmelsesstedet for henholdsvis belgisk kul og kul fra andre af Fællesskabets lande.

3. Den belgiske regering kan, ved afvigelse fra bestemmelserne i § 9 i denne konvention, under Kommissionens kontrol, opretholde eller indføre ordninger, som gør det muligt at holde det belgiske marked adskilt fra det fælles marked.

Indførslerne af kul fra tredjelande undergives Kommissionens godkendelse.

Denne særordning ophører som angivet nedenfor.

4. Senest ved overgangsperiodens udløb forpligter den belgiske regering sig til at ophæve de i stk. 3 omhandlede forholdsregler til udskillelsen af det belgiske kulmarked. Hvis Kommissionen finder, at ganske særlige om-

stændigheder, som ikke nu er til at forudse, gør det nødvendigt, kan den efter høring af Det rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet to gange indrømme den belgiske regering en ekstra frist på et år.

Den således forudsete integrering skal finde sted efter drøftelse mellem den belgiske regering og Kommissionen, som i forening bestemmer de til gennemførelsen heraf egnede midler og nærmere retningslinjer. Disse nærmere retningslinjer kan, uanset bestemmelserne i artikel 4, litra c), for den belgiske regering medføre adgang til at yde subventioner svarende til de ekstra driftsomkostninger, som følger af de naturgivne forhold for kullejerne, idet der tages hensyn til de byrder, der måtte følge af åbenbare forstyrrelser, som forøger disse driftsomkostninger. Nærmere retningslinjer for ydelsen af subventioner og deres maksimale størrelse afhænger af samtykke fra Kommissionen, som skal sørge for, at subventionernes maksimumsbeløb og den subventionerede mængde nedsættes så hurtigt som muligt med henblik på at lette tilpasningen og at udvide det fælles marked til andre produkter end kul og stål, og derved undgå, at omfanget af de eventuelle produktionsindskrænkninger fremkalder dybtgående forstyrrelser i den belgiske økonomi.

Kommissionen skal hvert andet år til godkendelse forelægge Rådet forslag vedrørende de mængder, som kan subventioneres.

Italien

§ 27

1. De i foranstående § 25 fastlagte begunstigelser skal indrømmes minerne i Sulcis, for at disse, indtil de igangværende udrustningsforanstalt-

ninger er tilendebragt, kan holde stand over for konkurrencen på det fælles marked; Kommissionen fastsætter periodisk beløbet for den nødvendige hjælp; den udefra ydede hjælp må ikke vare mere end to år.

2. Under hensyn til de italienske koksværkers særlige stilling er Kommissionen beføjet til i fornødent omfang at tillade den italienske regering at opretholde toldafgifter på koks fra de andre medlemsstater i den i § 1 i denne konvention bestemte overgangsperiode; disse afgifter kan dog i løbet af den nævnte periodes første år ikke være højere end dem, der fremgår af præsidentdekret nr. 442 af 7. juli 1950, idet dette loft nedsættes med 10 procent i det andet år, 25 procent i det tredje år, 45 procent i det fjerde år, og 70 procent i det femte år, således at der ved slutningen af overgangsperioden opnås fuldstændig ophævelse af disse afgifter.

Frankrig

§ 28

1. Det erkendes, at kulproduktionen i de franske miner:

— ikke skal være nødt til at bære en årlig nedsættelse på mere end en million tons i forhold til det foregående år, hvis Fællesskabets samlede produktion er konstant eller steget i forhold til det foregående år

— eller ikke skal være mindre end produktionen i det foregående år, nedsat med en million tons, idet det således fremkomne tal selv påvirkes af den nedsættelseskoefficient, som påvirker Fællesskabets samlede produktion i forhold til det foregående år.

2. For at sikre at produktionsforskydningerne holdes inden for de ovenstående grænser, kan de i § 24 nævnte virkemidler suppleres med ekstraordinære indtægter, der tilvejebringes ved en særafgift, som af Kommissionen lægges på forøgelsen af nettoleveringerne fra andre kulminer, således som disse fremgår af de franske toldstatistikker, for så vidt disse forøgelser udgør en produktionsforskydning.

Ved fastsættelsen af denne afgift tages derfor hensyn til de mængder, som udgør overskuddet af de nettoleverancer, som er gennemført i løbet af hver periode i forhold til leverancerne i 1950, inden for grænserne af den formindskelse, der er konstateret i de franske miners kulproduktion i forhold til produktionen i 1950, hvorpå eventuelt anvendes den samme nedsættelseskoefficient som på Fællesskabets samlede produktion. Denne særafgift svarer højst til 10 procent af producenternes indtægt af de pågældende mængder og anvendes i forståelse med Kommissionen til i de egnede zoner at sænke prisen for visse kul fremstillet i de franske miner.

KAPITEL 3

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR STÅLINDUSTRIEN

§ 29

1. Det erkendes, at særlige beskyttelsesforholdsregler for stålindustrien kan blive nødvendige i overgangstiden for at undgå, at produktionsforskydninger som skyldes oprettelsen af det fælles marked fører til, at der opstår vanskeligheder for virksomheder, der efter tilpasning i overensstemmelse med § 1 i denne konvention er i stand til at modstå konkurrencen, eller at der derved flyttes et så stort antal arbejdere, at de ikke alle kan nyde godt

af bestemmelserne i § 23. I det omfang Kommissionen finder, at traktatens bestemmelser, i særdeleshed bestemmelserne i artiklerne 57, 58, 59 og 60, stk. 2, litra b), ikke kan anvendes, er den bemyndiget til at benytte sig af de nedenfor nærmere angivne virkemidler i den rækkefølge, som de er nævnt:

a) efter høring af Det Rådgivende Udvalg og Rådet, direkte eller indirekte at begrænse nettoforøgelsen af leveringerne fra en region til en anden inden for det fælles marked

b) efter høring af Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet såvel med hensyn til hensigtsmæssigheden af som de nærmere retningslinjer for disse forholdsregler, at gøre brug af de i artikel 61, litra b), nævnte indgrebsmuligheder, uden at det hertil, uanset nævnte artikel, kræves, at en åbenbar krise består eller er overhængende

c) efter høring af Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet, at oprette et produktionskvotesystem, uden at den til udførsel bestemte produktion kan berøres heraf

d) efter høring af Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet, at bemyndige en medlemsstat til at anvende de i § 15, stk. 6, fastlagte forholdsregler på de i det nævnte stykke fastsatte betingelser.

2. For anvendelsen af ovenstående bestemmelser skal Kommissionen under den i § 1 i denne konvention nærmere bestemte forberedelsesperiode og i samråd med producentorganisationerne, Det Rådgivende Udvalg og Rådet fastlægge de tekniske kriterier for anvendelsen af de ovenfor omtalte beskyttelsesforholdsregler.

3. Hvis tilpasningen eller de nødvendige omlægninger af produktionsforholdene ikke har kunnet gennemføres under en del af overgangsperioden enten som følge af en knaphedstilstand, utilstrækkeligheden af de midler, som virksomhederne har kunnet trække ud af deres bedrift, eller som har

kunnet stilles til deres rådighed, eller som følge af usædvanlige, for tiden uforudsete omstændigheder, kan bestemmelserne i denne paragraf ved overgangstidens udløb efter udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende udtalelse fra Rådet, anvendes i en tillægsperiode, som højst er lig med det tidsrum, i hvilket den ovenfor omtalte situation tydeligt gør sig gældende, dog ikke ud over to år.

Italien

§ 30

1. Under hensyn til den italienske stålindustris særlige stilling er Kommissionen beføjet til i fornødent omfang at tillade den italienske regering i den i § 1 i denne konvention nærmere bestemte overgangsperiode, at opretholde afgifter på stålindustriens produkter fra andre medlemsstater. I det første år af den nævnte periode må disse afgifter ikke være højere end dem, der fremgår af Annecy-overenskomsten af 10. oktober 1949; dette loft nedsættes med 10 procent det andet år, 25 procent det tredje år, 45 procent det fjerde år og 70 procent det femte år, således at der ved slutningen af overgangsperioden opnås en fuldstændig ophævelse af disse afgifter.

2. De af virksomhederne anvendte priser for salg af stål på det italienske marked må, når de sammenholdes med den tilsvarende værdi ud fra det sted, som er valgt for opstillingen af dens prisliste, ikke være mindre end den pris, som i den nævnte prisliste er fastsat for sammenlignelige forretninger, medmindre Kommissionen efter overenskomst med den italienske regering giver sit samtykke under forbehold af bestemmelserne i artikel 60, stk. 2, litra b), sidste afsnit.

Luxembourg

§ 31

Ved anvendelsen af de i § 29 i dette kapitel fastlagte beskyttelsesforholdsregler skal Kommissionen tage hensyn til stålindustriens særlige betydning for Luxembourgs samlede økonomi og til nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i de særlige afsætningsforhold for den luxembourgske stålindustris produkter, som for denne industri følger af Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union.

I mangel af andre forholdsregler kan Kommissionen, hvis der er anledning hertil, benytte de fonde, som er til dens rådighed i henhold til artikel 49 i denne traktat, inden for rammerne af de mulige virkninger på den luxembourgske stålindustri af de i § 26 i denne konvention fastlagte bestemmelser.

Udfærdiget i Paris, den attende april nittenhundrede og enoghalvtreds.

ADENAUER

Paul VAN ZEELAND
J. MEURICE

SCHUMAN

SFORZA

Jos. BECH

STIKKER
VAN DEN BRINK

2. TRAKTAT OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB (*)

E
F

(Dele, som ikke findes i bind I)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:

Af historiske grunde erstattes betegnelsen «Det Europæiske Økonomiske Fællesskab» ikke som ved artikel G, nr. 1, i TEU af «Det Europæiske Fællesskab».

Oversigt

I — Protokoller 213

Protokol vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (se bind I, s. 467) 215

Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer 217

Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig 221

Protokol vedrørende Italien 227

Protokol vedrørende Storhertugdømmet Luxembourg 231

Protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning 235

Protokol vedrørende den ordning, der skal finde anvendelse på varer, som henhører under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab med hensyn til Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer 239

Protokol vedrørende mineralolier og visse mineraloliederivater 243

Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele 247

Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol (se bind I, s. 491) 251

Protokol om import til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller 253

Protokol om den særlige ordning for Grønland 259

II — Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet 263

1. Gennemførelseskonventionens tekst 265

2. Protokoller 275

Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer 277

Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe 281

III — Slutakt 285

Fælleserklæring vedrørende samarbejdet med stater, som er medlemmer af de internationale organisationer 291

Fælleserklæring vedrørende Berlin 293

Programerklæring med henblik på associeringen af franc-områdets selvstændige lande med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab 295

Programerklæring med henblik på Kongeriget Libyens associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab 297

Programerklæring vedrørende Somaliland, som for tiden er under Den Italienske Republiks formynderskab 299

Programerklæring med henblik på Surinams og De Nederlandske Antillers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab 301

Erklæring fra regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende begrebet »tyske statsborgere« 303

Erklæring fra regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende traktaternes anvendelse på Berlin 305

Erklæring fra regeringen for Den Franske Republik vedrørende ansøgninger om patenter, der angår viden, som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse af hensyn til forsvaret 307

I — Protokoller

Protokol
vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank (*)

(*) Teksten til protokollen findes i bind I, s. 467.

Protokol
vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TAGER de forhold, der for øjeblikket består på grund af Tysklands deling, I BETRAGTNING,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten:

1. Da samhandelen mellem de tyske områder, for hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov gælder, og de tyske områder, på hvilke denne grundlov ikke finder anvendelse, er en del af den tyske indenrigshandel, kræver traktatens anvendelse i Tyskland ingen ændring af den bestående ordning for denne handel.

2. Hver medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om aftaler vedrørende samhandelen med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse, og om de bestemmelser, der gælder for gennemførelsen af disse aftaler. Den påser, at gennemførelsen ikke sker i strid med fællesmarkedets principper, og træffer især egnede foranstaltninger for at undgå, at de andre medlemsstaters økonomi skades.

3. Hver medlemsstat kan træffe egnede foranstaltninger med henblik på at forebygge de vanskeligheder, som kan opstå for den pågældende stat som følge af en anden medlemsstats samhandel med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
om visse bestemmelser
angående Frankrig

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige i øjeblikket bestående problemer i overensstemmelse med traktatens almindelig målsætning,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat:

I. Afgifter og støtteforanstaltninger

1. Kommissionen og Rådet foretager hvert år en undersøgelse af det system af eksportstøtteforanstaltninger og særlige importafgifter, som anvendes i franc-området.

I forbindelse med denne undersøgelse giver den franske regering meddelelse om de foranstaltninger, som den påtænker at træffe med henblik på en nedsættelse og rationalisering af støttens og afgifternes størrelse.

Den gør ligeledes Rådet og Kommissionen bekendt med de nye afgifter, som den påtænker at indføre som følge af en udvidet liberalisering, og med de ændringer i afgifter og støtteforanstaltninger, som den har i sinde at foretage inden for den grænse, der sættes af de højeste afgiftssatser, som var gældende pr. 1. januar 1957. Disse foranstaltninger kan gøres til genstand for drøftelse i de nævnte institutioner.

2. Finder Rådet, at manglen på ensartethed skader visse industrigrene i de øvrige medlemsstater, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at opfordre den franske regering til at træffe visse foranstaltninger med henblik på at gøre afgifter og støtteforanstaltninger ensartede for hver af de tre kategorier: råvarer, halvfabrikata og færdigvarer. Såfremt den franske regering ikke træffer disse foranstaltninger, bemyndi-

ger Rådet, ligeledes med kvalificeret flertal, de øvrige medlemsstater til at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som det fastsætter.

3. Såfremt de løbende poster på franc-områdets betalingsbalance har været i ligevægt i mere end ét år, og dets valutareserver har nået et niveau, der må anses for tilfredsstillende, især når omfanget af dets udenrigshandel tages i betragtning, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om, at den franske regering skal afskaffe afgifts- og støttesystemet.

Såfremt Kommissionen og den franske regering ikke er enige om, hvorvidt franc-områdets valutareserver kan anses for tilfredsstillende, lader de en i fællesskab udpeget person eller institution afgøre spørgsmålet som voldgiftsdommer. Hvis de ikke når til enighed, udpeges voldgiftsdommeren af Domstolens præsident.

Træffes beslutning om afskaffelse, skal denne gennemføres på en sådan måde, at den ikke bringer ligevægten på betalingsbalancen i fare; specielt kan den gennemføres gradvis. Så snart denne afskaffelse har fundet sted, finder samtlige traktatens bestemmelser anvendelse.

Udtrykket »løbende poster på betalingsbalancen« skal forstås i den betydning, hvori de internationale organisationer og Den Internationale Valutafond anvender det, det vil sige som handelsbalancen og de usynlige transaktioner, der har karakter af indtægter eller af tjenesteydelser.

II. Betaling for overtimer

1. Medlemsstaterne finder, at oprettelsen af fællesmarkedet ved udløbet af første etape vil medføre en situation, hvor det timetal, ud over hvilket

der ydes overtidsbetaling, og det gennemsnitlige tillæg for overtimer, i industrien vil svare til det, der gælder i Frankrig ifølge gennemsnittet for året 1956.

2. Såfremt ovennævnte situation ikke er indtrådt ved udgangen af første etape, skal Kommissionen bemyndige Frankrig til, på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter, at træffe beskyttelsesforanstaltninger for de industrigrene, der påvirkes af forskelle i aflønningsformen for overarbejde, medmindre den gennemsnitlige forhøjelse af lønniveauet i denne etape i de samme industrigrene i andre medlemsstater i forhold til gennemsnittet i 1956 overstiger den gennemsnitlige forhøjelse i Frankrig med en procentsats, som fastsættes af Kommissionen og godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende Italien

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer af interesse for Italien,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten:

FÆLLESSKABETS MEDLEMSSTATER

TAGER TIL EFTERRETNING, at den italienske regering er i færd med at gennemføre et tiårsprogram for økonomisk udvikling, som tilsigter at afhjælpe den strukturelle uligevægt i den italienske økonomi, navnlig ved teknisk udbygning af de mindre udviklede områder i Syditalien og på øerne og ved at skabe nye beskæftigelsesmuligheder for herved at afskaffe arbejdsløsheden,

BRINGER I ERINDRING, at principperne og målet for den italienske regerings program er blevet taget i betragtning og godkendt af internationale samarbejdsorganisationer, hvoraf de er medlemmer,

ERKENDER, at det er i deres fælles interesse, at målene for det italienske program nås,

ER ENIGE OM, med henblik på at lette den italienske regering gennemførelsen af denne opgave, at henstille til Fællesskabets institutioner at bringe alle de i traktaten omhandlede midler og fremgangsmåder i anvendelse, navnlig ved en passende udnyttelse af Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Socialfonds midler,

ER AF DEN OPFATTELSE, at Fællesskabets institutioner ved anvendelsen af traktaten skal tage hensyn til de byrder, som den italienske økonomi må bære i de kommende år, og til ønskeligheden af at undgå, at der opstår

farlige spændinger, navnlig vedrørende betalingsbalancen og beskæftigelsesniveauet, som kunne bringe anvendelsen af traktaten i Italien i fare,

ERKENDER ISÆR, at det ved anvendelsen af artiklerne 108 og 109 vil være nødvendigt at påse, at de foranstaltninger, som kræves truffet af den italienske regering, sikrer gennemførelsen af dens program for økonomisk udvikling og højnelse af befolkningens levestandard.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende
Storhertugdømmet Luxembourg

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER.

SOM ØNSKER at løse visse særlige problemer, der er af interesse for Storhertugdømmet Luxembourg,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten:

Artikel 1

1. På grund af dets landbrugs særlige stilling tillades det Storhertugdømmet Luxembourg at opretholde kvantitative importrestriktioner for de varer, som er opregnet i den liste, der som bilag er knyttet til den af De Kontraherende Parter i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel trufne bestemmelse af 3. december 1955 vedrørende det luxembourgske landbrug.

Belgien, Luxembourg og Nederlandene anvender den ordning, som er fastsat i artikel 6, stk. 3, i konventionen om Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union af 25. juli 1921.

2. Storhertugdømmet Luxembourg træffer alle sådanne foranstaltninger af strukturel, teknisk og økonomisk karakter, som vil muliggøre det luxembourgske landbrugs gradvise integration i fællesmarkedet. Kommissionen kan rette henstillinger til Storhertugdømmet vedrørende de foranstaltninger, der bør træffes.

Ved udløbet af overgangsperioden træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om, i hvilket omfang de undtagelser, som er indrømmet Storhertugdømmet Luxembourg, skal opretholdes, ændres eller ophæves.

Enhver interesseret medlemsstat har ret til at indanke denne beslutning for en voldgift, udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 8, stk. 4.

Artikel 2

Ved udarbejdelsen af de i traktatens artikel 48, stk. 3, nævnte forordninger vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed tager Kommissionen, for så vidt angår Storhertugdømmet Luxembourg, hensyn til denne stats særlige befolkningsmæssige situation.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende varer med oprindelse i
og indført fra bestemte lande
og som ved indførsel til en af medlemsstaterne
indrømmes en særlig ordning

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at klarlægge spørgsmålet om traktatens anvendelse på visse varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat:

1. Anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab kræver ingen ændring i de toldbestemmelser, som på tidspunktet for traktatens ikrafttræden finder anvendelse på indførsel:

   a) til Benelux-landene af varer med oprindelse i og indført fra Surinam (*) eller De Nederlandske Antiller (**)

   b) til Frankrig af varer med oprindelse i og indført fra Marokko, Tunis, Republikken Vietnam, Cambodja eller Laos. Ovennævnte bestemmelser finder ligeledes anvendelse på de franske besiddelser i Kondominiet Ny Hebriderne (***)

   c) til Italien af varer med oprindelse i og indført fra Libyen eller fra Somaliland, som i øjeblikket er under italiensk formynderskab (****).

(*) Bestemmelserne i traktatens fjerde del har været anvendt på Surinam fra den 1. september 1962 til den 16. juli 1976 i henhold til en tillægsakt, der af Kongeriget Nederlandene blev deponeret som supplement til dets ratifikationsdokument.

(**) I henhold til artikel 1 i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT nr. 150 af 1.10.1964, side 2414) anvendes protokollen ikke længere på De Nederlandske Antiller.

(***) Se bilag IV til traktaten, s. 461 ff. i bind I.

(****) Begge lande er blevet selvstændige.

2. De varer, for hvilke der ved indførsel til en medlemsstat indrømmes ovennævnte ordning, anses ved genudførsel til en anden medlemsstat ikke for at være varer, der frit kan omsættes i førstnævnte medlemsstat i henhold til traktatens artikel 10.

3. Inden udgangen af det første år efter traktatens ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de bestemmelser vedrørende de særlige ordninger, som denne protokol tager sigte på, og gør dem bekendt med listen over de varer, der indrømmes sådanne ordninger.

   De underretter ligeledes Kommissionen og de øvrige medlemsstater om senere stedfundne ændringer i disse lister eller ordninger.

4. Kommissionen påser, at anvendelsen af ovennævnte bestemmelser ikke får skadelige virkninger for de øvrige medlemsstater; den kan med henblik herpå træffe egnede forholdsregler med hensyn til forbindelserne mellem medlemsstaterne.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende den ordning
der skal finde anvendelse på varer,
som henhører under
Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
med hensyn til Algeriet
og Den Franske Republiks
oversøiske departementer

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ER SIG BEVIDST, at traktatens bestemmelser vedrørende Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer rejser spørgsmålet om, hvilken ordning der skal gælde for Algeriet og de nævnte departementer vedrørende de varer, som er omhandlet i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

SOM ØNSKER at finde en egnet løsning, der stemmer overens med de to traktaters principper,

VIL LØSE dette problem i gensidig forståelse hurtigst muligt og senest samtidig med den første revision af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. S NOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende mineralolier
og visse mineraloliederivater

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten:

1. Enhver medlemsstat kan for et tidsrum af seks år efter traktatens ikrafttræden over for de øvrige medlemsstater og tredjeland opretholde den told og de afgifter med tilsvarende virkning, som den 1. januar 1957 eller på tidspunktet for traktatens ikrafttræden, såfremt de på dette tidspunkt er lavere, blev anvendt på varer, der henhører under positionerne 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 og ex 27.13 (paraffin, microvoks og anden mineralvoks) i Bruxelles-nomenklaturen. Dog må den told, der opretholdes for råolier, ikke bevirke, at den pr. 1. januar 1957 bestående forskel mellem de toldsatser, der anvendes på råolie og på ovennævnte derivater, øges med mere end 5 %. Såfremt en sådan forskel ikke eksisterer, må den forskel, som senere måtte fremkomme, ikke overstige 5 % af den toldsats, der pr. 1. januar 1957 anvendes på de varer, der henhører under position 27.09. Nedsættes tolden eller afgifterne med tilsvarende virkning for de varer, der henhører under position 27.09, inden udløbet af det nævnte tidsrum på 6 år, skal den told eller de afgifter med tilsvarende virkning, der pålægges de øvrige ovennævnte varer, nedsættes tilsvarende.

   Ved udløbet af dette tidsrum skal de satser, som er opretholdt i henhold til bestemmelserne i foregående afsnit, ophæves fuldstændigt over for de øvrige medlemsstater. Fra samme tidspunkt at regne finder den fælles toldtarif anvendelse over for tredjeland.

2. Traktatens artikel 92, stk. 3 litra *c)*, finder anvendelse på foranstaltninger til støtte for produktionen af de mineralolier, der henhører under

Bruxelles-nomenklaturens position 27.09 i det omfang, støtten skønnes nødvendig for at nedbringe prisen på råolie til verdensmarkedsprisen, c.i.f. europæisk havn i en medlemsstat. Under de to første etaper anvender Kommissionen kun de i artikel 93 fastsatte beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for at hindre misbrug af de omtalte støtteforanstaltninger.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TILSTRÆBER samtidig med undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab at klarlægge rækkevidden af bestemmelserne i denne traktats artikel 227 for så vidt angår Kongeriget Nederlandene,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat:

Regeringen for Kongeriget Nederlandene har på grund af kongerigets statsretlige struktur, sådan som den følger af statutten af 29. december 1954, ret til uanset artikel 227 kun at ratificere traktaten for kongeriget i Europa og Nederlandsk Ny Guinea.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol (*)

(*) Teksten til protokollen findes i bind I, s. 491.

Protokol om import til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller (*)

(*) Indsat ved artikel 2 i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT nr. 150 af 1.10.1964).

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER nærmere at fastlægge samhandelsordningen ved import til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller,

ER ENIGE om følgende bestemmelser, der er vedlagt denne traktat:

Artikel 1

Denne protokol gælder for olieprodukter, der henhører under positionerne 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (paraffin, mikrovoks, mineralvoks, (gatch eller slack wax) samt anden mineralvoks) og 27.14 i Bruxelles-nomenklaturen indført til forbrug i medlemsstaterne.

Artikel 2

Medlemsstaterne forpligter sig til at indrømme olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller de toldmæssige fordele, der følger af sidstnævntes associering med Fællesskabet, på de betingelser, der er fastsat i denne protokol. Disse bestemmelser gælder uanset de oprindelsesregler, der anvendes af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Såfremt Kommissionen på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ konstaterer, at importen til Fællesskabet af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller, i henhold til den i ovennævnte artikel 2 fastsatte ordning, skaber virkelige vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater, beslutter den, at de på denne import anvendelige told-

afgifter indføres, forhøjes eller genindføres af de pågældende medlemsstater i det omfang og sålænge, det er nødvendigt for at imødegå denne situation. De således indførte, forhøjede eller genindførte toldsatser kan ikke overstige dem, der anvendes for de samme produkter over for tredjelande.

2. De i stykke 1 omhandlede bestemmelser kan under alle omstændigheder anvendes, såfremt importen til Fællesskabet af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller udgør to millioner tons eller mere pr. år.

3. De afgørelser, der træffes af Kommissionen i henhold til stykke 1 og 2, herunder beslutninger, der har til formål at afvise anmodningen fra en medlemsstat, bringes til Rådets kundskab. Dette kan på anmodning fra enhver medlemsstat behandle disse afgørelser og kan på ethvert tidspunkt ændre eller omstøde disse ved afgørelse truffet med kvalificeret flertal.

Artikel 4

1. Såfremt en medlemsstat skønner, at importen af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller direkte eller via en anden medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning skaber virkelige vanskeligheder på dens marked, og at omgående handling er nødvendig for at imødegå disse, kan den på eget initiativ beslutte at pålægge denne import told, hvis satser ikke må overstige de toldsatser, der anvendes over for tredjelande for samme produkter. Den underretter Kommissionen, der inden en måned træffer afgørelse om, hvor vidt de af den pågældende stat trufne forholdsregler kan opretholdes eller skal ændres eller ophæves. Bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, anvendes på Kommissionens afgørelse.

2. Såfremt importen til en eller flere stater i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller direkte

eller via en anden medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning i et kalenderår overstiger de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol, betragtes de foranstaltninger, der eventuelt i medfør af stk. 1 er truffet af denne eller disse medlemsstater for det løbende år, som lovlige. Efter at have sikret sig, at den fastsatte tonnage er nået, tager Kommissionen de trufne foranstaltninger til efterretning. I så fald undlader de øvrige medlemsstater at forelægge spørgsmålet for Rådet.

Artikel 5

Såfremt Fællesskabet vedtager at anvende kvantitative restriktioner på import af olieprodukter hidrørende fra andre lande, kan disse restriktioner ligeledes anvendes på import af disse produkter hidrørende fra De Nederlandske Antiller. I så fald sikres der De Nederlandske Antiller en præferencebehandling i forhold til tredjelande.

Artikel 6

1. De i artikel 2-5 omhandlede bestemmelser revideres af Rådet, der efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen træffer afgørelse med enstemmighed, i forbindelse med vedtagelsen af en fælles oprindelsesdefinition for olieprodukter hidrørende fra tredjelande og de associerede lande, eller når det inden for rammerne af en fælles handelspolitik for de pågældende produkter træffer afgørelser, eller ved fastlæggelse af en fælles energipolitik.

2. Ved en sådan revision skal fordele af tilsvarende omfang dog under alle omstændigheder opretholdes for De Nederlandske Antiller på egnet vis og for et kvantum på mindst to en halv million tons olieprodukter.

3. Fællesskabets forpligtelser for så vidt angår de i stk. 2 nævnte fordele af tilsvarende omfang kan i påkommende tilfælde fordeles på hvert land

under hensyntagen til de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol.

Artikel 7

Med henblik på gennemførelsen af denne protokol pålægges det Kommissionen at følge udviklingen i importen til medlemsstaterne af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, der sørger for videregivelsen heraf, alle hensigtsmæssige oplysninger efter de af Kommissionen anbefalede administrative forskrifter.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

H. FAYAT	E. SCHAUS
R. LAHR	H. R. VAN HOUTEN
J.-M. BOEGNER	W. F. M. LAMPE
C. RUSSO	

Udfærdiget i Bruxelles, den trettende november nitten hundrede og toogtres.

Bilag til protokollen

For gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i protokollen om import til Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på De Nederlandske Antiller har De Høje Kontraherende Parter besluttet, at mængden på 2 millioner tons olieprodukter fra Antillerne fordeles som følger mellem medlemsstaterne:

Tyskland	625 000 tons
Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union	200 000 tons
Frankrig	75 000 tons
Italien	100 000 tons
Nederlandene	1 000 000 tons

Protokol
om den særlige ordning for Grønland (*)

(*) I artikel 3 i traktaten om Grønland bestemmes det, at den til nævnte traktat knyttede protokol skal knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. (EFT L 29 af 1.2.1985).

Artikel 1

1. Behandlingen ved indførsel til Fællesskabet af varer, der har oprindelse i Grønland og omfattes af den fælles markedsordning for fiskerivarer, skal, under overholdelse af den fælles markedsordning, ske under fritagelse for told og afgifter med tilsvarende virkning samt under fritagelse for kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning, såfremt Fællesskabet i medfør af en aftale mellem Fællesskabet og den kompetente myndighed for Grønland får tilfredsstillende adgangsmuligheder til de grønlandske fiskerizoner.

2. Alle foranstaltninger vedrørende importordningen for nævnte varer, herunder foranstaltninger med henblik på vedtagelsen af sådanne foranstaltninger, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Kommissionen forelægger for Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, forslag om de overgangsforanstaltninger, den anser for nødvendige som følge af den nye ordnings ikrafttræden, vedrørende bevarelse af rettigheder, som er erhvervet af personer i den periode, hvor Grønland var medlem af Fællesskabet, og vedrørende afklaring af situationen med hensyn til Fællesskabets finansielle støtte til Grønland i nævnte periode.

Artikel 3

I bilag I til Rådets afgørelse af 16. december 1980 om de oversøiske

landes associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab indsættes:

»6. Særligt folkesamfund inden for Kongeriget Danmark:

— Grønland.«

II — Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Denne gennemførelseskonvention, som blev indgået for en femårig periode, udløb den 31. december 1962. Se ligeledes fodnote (4) i bemærkninger fra udgiverne, s. 461 i bind I.

1. GENNEMFØRELSESKONVENTIONENS TEKST

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastlægge den i traktatens artikel 136 omhandlede gennemførelseskonvention,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten:

Artikel 1

Medlemsstaterne deltager på de i det følgende fastsatte vilkår i foranstaltninger, der kan fremme den sociale og økonomiske udvikling i de lande og territorier, der er nævnt i traktatens bilag IV, ved en indsats i tilslutning til de bestræbelser, som udfoldes af de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier.

Med dette mål for øje oprettes en Udviklingsfond for de oversøiske lande og territorier, til hvilken medlemsstaterne i en femårig periode indbetaler de i denne konventions bilag A fastsatte årlige bidrag.

Fonden bestyres af Kommissionen.

Artikel 2

I forståelse med de stedlige myndigheder eller befolkningens repræsentation i de pågældende lande og territorier forelægger de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier Kommissionen sådanne sociale og økonomiske projekter, som søges finansieret af Fællesskabet.

Artikel 3

Kommissionen fastsætter hvert år almindelige planer for anvendelsen af de midler, som er til rådighed i henhold til denne konventions bilag B, på de forskellige grupper af projekter.

De almindelige planer omfatter projekter til finansiering af

a) visse sociale institutioner, især hospitaler, institutter for undervisning, teknisk forskning, og for erhvervsvejledning samt fremme af befolkningernes faglige uddannelse

b) investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder, som har direkte tilknytning til gennemførelsen af et program for produktive og konkrete udviklingsprojekter.

Artikel 4

Ved begyndelsen af hvert regnskabsår træffer Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Kommissionen beslutning om de beløb, der skal anvendes til finansiering

a) af de i artikel 3, litra a), omhandlede sociale institutioner

b) af de i artikel 3, litra b), nævnte investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder.

Rådets beslutning bør tage sigte på en hensigtsmæssig geografisk fordeling af de midler, der er til rådighed.

Artikel 5

1. Kommissionen træffer afgørelse om fordelingen af de midler, der er til rådighed i henhold til artikel 4, litra a), mellem de forskellige ansøgninger om finansiering af sociale institutioner.

2. Kommissionen udarbejder forslag til finansiering af de investeringsprojekter, som den tager i betragtning i henhold til artikel 4, litra b).

Den meddeler Rådet disse forslag.

Hvis ingen medlemsstat inden en måneds forløb forlanger, at Rådet tager dem op til behandling, betragtes forslagene som godkendt.

Hvis de tages op til behandling i Rådet, træffer dette inden to måneder afgørelse med kvalificeret flertal.

3. De beløb, som ikke er anvist i løbet af et år, overføres til de følgende år.

4. De anviste beløb stilles til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for arbejdets gennemførelse. Kommissionen påser, at beløbene anvendes til de vedtagne formål og under de bedst mulige økonomiske betingelser.

Artikel 6

På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med kvalificeret flertal inden seks måneder efter traktatens ikrafttræden de nærmere retningslinjer for indkaldelse og overførsel af bidragene, for budgetreglerne og for forvaltningen af Udviklingsfondens midler.

Artikel 7

Det kvalificerede flertal, der nævnes i artiklerne 4, 5 og 6, kræver 67 stemmer. De enkelte medlemsstater råder over følgende antal stemmer:

Belgien	11
Tyskland	33

Frankrig	33
Italien	11
Luxembourg	1
Nederlandene	11

Artikel 8

I hvert land eller territorium udstrækkes etableringsretten gradvis til at omfatte statsborgere og selskaber i de medlemsstater, der ikke opretholder særlige forbindelser med det pågældende land eller territorium. I løbet af det første år, i hvilket denne konvention finder anvendelse, fastlægger Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nærmere retningslinjer herfor på en sådan måde, at enhver forskelsbehandling gradvis ophører i løbet af overgangsperioden.

Artikel 9

I samhandelen mellem medlemsstaterne og disse lande og territorier gælder de toldbestemmelser, der er fastsat i traktatens artikler 133 og 134.

Artikel 10

I denne konventions gyldighedsperiode anvender medlemsstaterne i deres samhandel med disse lande og territorier de bestemmelser i det kapitel af traktaten, der omhandler ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne, som de i samme periode anvender i deres indbyrdes forbindelser.

Artikel 11

1. I hvert land eller territorium, hvor der findes indførselskontingenter, skal, et år efter denne konventions ikrafttræden, de kontingenter, der er

oprettet over for andre stater end den, som dette land eller territorium har særlige forbindelser med, omdannes til globalkontingenter, som de andre medlemsstater uden forskelsbehandling har adgang til. Fra samme tidspunkt forhøjes disse kontingenter årligt i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 32 og artikel 33, stk. 1, 2, 4, 5, 6 og 7.

2. Udgør globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare mindre end 7 % af et lands eller territoriums samlede indførsel, fastsættes senest et år efter nærværende konventions ikrafttræden et kontingent, som svarer til 7 % af denne indførsel, og som årligt forhøjes i henhold til de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

3. Er der i et land eller territorium ikke indrømmet indførselskontingent for visse varer, fastlægger Kommissionen ved en beslutning vilkårene for fastsættelse og udvidelse af de kontingenter, der står åbne for de øvrige medlemsstater.

Artikel 12

I det omfang, medlemsstaternes indførselskontingenter gælder for indførsel hidrørende såvel fra en medlemsstat, der har særlige forbindelser med et land eller territorium, som fra dette land eller territorium, udgør den del af indførslen, der hidrører fra de omhandlede lande og territorier, et globalkontingent, der beregnes på grundlag af indførselsstatistikken. Dette kontingent fastsættes i løbet af det første år, i hvilket denne konvention finder anvendelse, og forhøjes i henhold til de i artikel 10 fastsatte bestemmelser.

Artikel 13

Bestemmelserne i artikel 10 er ikke til hinder for de forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse

af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af handelen.

Artikel 14

Efter nærværende konventions udløb og indtil de associeringsbestemmelser, der skal gælde for en ny periode, er fastsat, skal indførselskontingenterne i disse lande og territorier på den ene side og i medlemsstaterne på den anden side, for så vidt angår varer med oprindelse i disse lande og territorier, forblive på det niveau, der er fastsat for det femte år. Den ordning, som ved udløbet af det femte år gælder for etableringsretten, opretholdes ligeledes.

Artikel 15

1. For indførsel fra tredjeland af ubrændt kaffe til Italien og Benelux-landene og af bananer til Forbundsrepublikken Tyskland, indrømmes toldkontingenter i henhold til de bestemmelser, der er fastsat i de til denne konvention knyttede protokoller.

2. Hvis konventionen udløber, inden en ny aftale er afsluttet, skal der, indtil denne ny aftale er indgået, indrømmes medlemsstaterne toldkontingenter med hensyn til bananer, kakaobønner og ubrændt kaffe, som kan komme ind under de ved begyndelsen af anden etape gældende toldsatser, og som skal svare til indførselskvanta fra tredjeland i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistiske oplysninger.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde proportionalt med forbrugsstigningen i de importerende lande.

3. De medlemsstater, som indrømmes toldkontingenter, der kan komme ind under de ved traktatens ikrafttræden gældende toldsatser i henhold til protokollerne vedrørende indførsel af ubrændt kaffe og bananer fra tredjeland, har ret til for disse varer i stedet for den i foregående stykke nævnte ordning at opretholde disse toldkontingenter på det niveau, de har nået ved konventionens ophør.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde under de i stk. 2 nævnte betingelser.

4. Efter anmodning fra de pågældende stater fastsætter Kommissionen størrelsen af de i ovenstående stykker omhandlede toldkontingenter.

Artikel 16

Bestemmelserne i artiklerne 1-8 i denne konvention finder anvendelse på Algeriet og på de franske oversøiske departementer.

Artikel 17

Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 indgås denne konvention for et tidsrum af fem år.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Bilag A, omhandlet i konventionens artikel 1

Procenter	*Første år* 10%	*Andet år* 12,5%	*Tredje år* 16,5%	*Fjerde år* 22,5%	*Femte år* 38,5%	*I alt* 100%
Lande	*I MILLIONER EBU-ENHEDER*					
Belgien	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Frankrig	20	25	33	45	77	200
Italien	4	5	6,60	9	15,40	40
Luxembourg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Neder-landene	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Tyskland	20	25	33	45	77	200

Bilag B, omhandlet i konventionens artikel 3

Procenter	*Første år* 10%	*Andet år* 12,5%	*Tredje år* 16,5%	*Fjerde år* 22,5%	*Femte år* 38,5%	*I alt* 100%
Oversøiske lande og territorier med tilknyt-ning til	*I MILLIONER EBU-ENHEDER*					
Belgien	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Frankrig	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italien	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Neder-landene	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

2. PROTOKOLLER

Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer

(ex 08.01 i Bruxelles-nomenklaturen)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til konventionen:

1. Fra den i traktatens artikel 23, stk. 1, litra b), nævnte første tilnærmelse af de ydre toldsatser og indtil udløbet af anden etape indrømmes Forbundsrepublikken Tyskland et årligt toldfrit indførselskontingent, som svarer til 90 % af de i 1956 indførte mængder med fradrag af de mængder, der hidrører fra de i traktatens artikel 131 omtalte lande og territorier.

2. Fra udløbet af anden etape og indtil udløbet af tredje etape andrager dette kontingent 80 % af den ovenfor nævnte mængde.

3. De i ovennævnte stykke fastsatte årlige kontingenter forhøjes med 50 % af forskellen mellem de samlede indførte mængder i det foregående år og de mængder, som er blevet indført i 1956.

   Såfremt den samlede indførsel er faldet i forhold til 1956, kan det ovennævnte årlige kontingent i den i stk. 1 nævnte periode ikke overstige 90 % af indførslen i det foregående år og i den i stk. 2 nævnte periode ikke overstige 80 % af indførslen i det foregående år.

4. Fra tidspunktet for den fælles toldtarifs fuldstændige gennemførelse andrager kontingentet 75 % af indførslen i 1956. Dette kontingent forhøjes efter reglerne i stk. 3, første afsnit.

   Såfremt indførslen er faldet i forhold til 1956, kan ovennævnte årlige kontingent ikke overstige 75 % af indførslen i det foregående år.

På forslag af Kommissionen træffer Rådet med kvalificeret flertal beslutning om afskaffelse eller ændring af dette kontingent.

5. Den indførselsmængde for året 1956, med fradrag af indførslen fra de i traktatens artikel 131 nævnte lande og territorier, som i henhold til ovennævnte bestemmelser skal tjene som grundlag for beregningen af kontingenterne, er 290 000 tons.

6. Såfremt disse lande og territorier ikke ser sig i stand til fuldt ud at levere de mængder, som Forbundsrepublikken Tyskland ønsker, erklærer de pågældende medlemsstater sig rede til at give deres samtykke til en tilsvarende forhøjelse af det tyske toldkontingent.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. S PAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Samtidig med undertegnelsen af denne protokol har den befuldmægtigede for Forbundsrepublikken Tyskland i sin regerings navn fremsat følgende erklæring, som de øvrige befuldmægtigede har taget til efterretning:

Forbundsrepublikken Tyskland erklærer sig rede til at opmuntre foranstaltninger, som fra privat tysk side måtte blive truffet med henblik på at fremme salget i Forbundsrepublikken af bananer fra de associerede oversøiske lande og territorier.

Med dette mål for øje skal der så snart som muligt indledes forhandlinger mellem erhvervskredsene i de forskellige lande, som er interesseret i levering og afsætning af bananer.

Protokol
vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe

(ex 09.01 i Bruxelles-nomenklaturen)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til konventionen:

A. Vedrørende Italien

I den første periode af de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og efter at den første ændring af toldsatserne har fundet sted i overensstemmelse med artikel 23 i traktaten, gælder ved indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til italiensk område de toldsatser, der anvendes ved traktatens ikrafttræden, dog højst for et årligt kontingent, der svarer til den samlede indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til Italien i løbet af året 1956.

Fra det sjette år efter traktatens ikrafttræden og indtil udløbet af anden etape nedsættes det i foregående stykke nævnte oprindelige toldkontingent med 20 %.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed fastsættes toldkontingentet til 50 % af det oprindelige kontingent.

Fra overgangsperiodens udløb og for et tidsrum af fire år kan der for op til 20 % af det oprindelige kontingent ved indførsel af ubrændt kaffe til Italien fortsat benyttes de toldsatser, som blev anvendt i dette land ved traktatens ikrafttræden.

Kommissionen undersøger, om den i foregående stykke nævnte procentsats og frist er berettigede.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

B. Vedrørende Benelux-landene

Fra begyndelsen af anden etape og under hele dens varighed kan indførsel til Benelux-landene af ubrændt kaffe fra tredjeland fortsat ske toldfrit indtil et kvantum på 85 % af den samlede indførsel af ubrændt kaffe i det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed nedsættes den i foregående stykke nævnte toldfri import til 50 % af det samlede kvantum ubrændt kaffe, som blev indført i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D' OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

III — Slutakt

REGERINGSKONFERENCEN VEDRØRENDE FÆLLESMARKEDET OG EURATOM, nedsat i Venedig den 29. maj 1956 af udenrigsministrene for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, der har fortsat arbejdet i Bruxelles, og som efter afslutningen af dette er trådt sammen i Rom den 25. marts 1957, har fastlagt følgende tekster:

I

1. TRAKTAT om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og dertil hørende bilag.

2. Protokol vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank.

3. Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer.

4. Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig.

5. Protokol vedrørende Italien.

6. Protokol vedrørende Storhertugdømmet Luxembourg.

7. Protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning.

8. Protokol vedrørende den ordning, der skal finde anvendelse på varer, som henhører under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, med hensyn til Algeriet og Den Franske Republiks oversøiske departementer.

9. Protokol vedrørende mineralolier og visse mineraloliederivater.

10. Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele.

11. Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og dertil hørende bilag.

12. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer.

13. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe.

II

1. TRAKTAT om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og dertil hørende bilag.

2. Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab på de ikke-europæiske dele af Kongeriget Nederlandene.

III

KONVENTION vedrørende fælles institutioner for De Europæiske Fællesskaber.

I forbindelse med undertegnelsen af disse tekster har konferencen vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt:

1. Fælleserklæring vedrørende samarbejdet med stater, som er medlemmer af de internationale organisationer.

2. Fælleserklæring vedrørende Berlin.

3. Programerklæring med henblik på associeringen af franc-områdets selvstændige lande med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

4. Programerklæring med henblik på Kongeriget Libyens associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

5. Programerklæring vedrørende Somaliland, som for tiden er under Den Italienske Republiks formynderskab.

6. Programerklæring med henblik på Surinams og De Nederlandske Antillers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Konferencen har endvidere taget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt, til efterretning:

1. Erklæring fra regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende begrebet »tyske statsborgere«.

2. Erklæring fra regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende traktaternes anvendelse på Berlin.

3. Erklæring fra regeringen for Den Franske Republik vedrørende ansøgninger om patenter, der angår viden, som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse af hensyn til forsvaret.

Endelig har konferencen besluttet senere at udarbejde:

1. Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol.

2. Protokol vedrørende Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs privilegier og immuniteter.

3. Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol.

4. Protokol vedrørende Det Europæiske Atomenergifællesskabs privilegier og immuniteter.

Protokollerne 1 og 2 skal udgøre bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og protokollerne 3 og 4 skal udgøre bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne slutakt.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D' OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

FÆLLESERKLÆRING

vedrørende samarbejdet med stater, som er medlemmer af de internationale organisationer

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM PÅ TIDSPUNKTET FOR undertegnelsen af traktaterne om oprettelse dem imellem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

ERKENDER det ansvar, de påtager sig for Europas fremtid ved at forene deres markeder, ved at tilnærme deres økonomier til hinanden og ved på dette område at fastlægge principperne for og den nærmere udformning af en fælles politik,

INDSER, at deres oprettelse af en indbyrdes Toldunion og af et snævert samarbejde om den fredelige udvikling af atomenergien, begge effektive midler til økonomisk og social fremgang, bør bidrage til fremme ikke alene af deres egen, men også af andre landes velstand,

ØNSKER at lade disse lande få del i de herved åbnede muligheder for ekspansion,

ERKLÆRER SIG REDE TIL straks ved disse traktaters ikrafttræden at indgå aftaler med de andre lande — især inden for rammerne af de internationale organisationer, hvoraf de er medlemmer — med henblik på at nå disse mål af fælles interesse og på at sikre den harmoniske udvikling af al handel.

FÆLLESERKLÆRING

vedrørende Berlin

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER Berlins særlige stilling og nødvendigheden af at yde denne by den frie verdens støtte i betragtning,

SOM ØNSKER at bekræfte deres solidaritet med Berlins befolkning,

VIL GØRE DERES INDFLYDELSE GÆLDENDE inden for Fællesskabet med henblik på at sikre, at alle sådanne foranstaltninger træffes, som er nødvendige for at lette Berlins økonomiske og sociale stilling, fremme dens udvikling og sikre dens økonomiske stabilitet.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på associeringen af franc-områdets selvstændige lande med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de aftaler og overenskomster af økonomisk, finansiel og valutamæssig karakter, der er afsluttet mellem Frankrig og franc-områdets øvrige selvstændige lande, i betragtning,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater og disse selvstændige lande og at bidrage til sidstnævntes økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart traktaten er trådt i kraft, at foreslå disse lande forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på
Kongeriget Libyens associering
med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de økonomiske forbindelser, der består mellem Italien og Kongeriget Libyen, i betragtning,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem Fællesskabets medlemsstater og Kongeriget Libyen og at bidrage til Libyens økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart traktaten er trådt i kraft, at foreslå Kongeriget Libyen forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING

vedrørende Somaliland (*), som for tiden er under Den Italienske Republiks formynderskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM ØNSKER — i forbindelse med undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab — at fastlægge rækkevidden af denne traktats artikler 131 og 227, da den italienske administration, ifølge artikel 24 i overenskomsten om formynderskab vedrørende territoriet Somaliland, for dette områdes vedkommende ophører den 2. december 1960,

ER BLEVET ENIGE OM at forbeholde de myndigheder, som efter dette tidspunkt vil være ansvarlige for Somalilands udenrigsanliggender, retten til at bekræfte dette områdes associering med Fællesskabet, og erklærer sig rede til i påkommende tilfælde at foreslå disse myndigheder forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
I dag et uafhængigt land.

PROGRAMERKLÆRING

med henblik på
Surinams og De Nederlandske Antillers associering
med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

REGERINGERNE FOR KONGERIGET BELGIEN, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG OG KONGERIGET NEDERLANDENE,

SOM TAGER de stærke bånd, der forener Kongeriget Nederlandenes enkelte dele, i betragtning,

SOM ØNSKER at opretholde og styrke de traditionelle handelsforbindelser mellem på den ene side Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemsstater og på den anden Surinam og De Nederlandske Antiller og at bidrage til disse landes økonomiske og sociale udvikling,

ERKLÆRER SIG REDE TIL, så snart traktaten er trådt i kraft, efter Kongeriget Nederlandenes anmodning at indlede forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om Surinams og De Nederlandske Antillers økonomiske associering med Fællesskabet.

ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

vedrørende begrebet »tyske statsborgere«

Samtidig med undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab afgiver regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland følgende erklæring:

»For så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland, skal der ved statsborgere forstås alle tyskere, således som dette begreb er defineret i dens grundlov.«

ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

vedrørende traktaternes anvendelse på Berlin

Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig ret til ved deponeringen af sine ratifikationsdokumenter at erklære, at traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab finder tilsvarende anvendelse på Land Berlin.

ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK

vedrørende ansøgninger om patenter, der angår viden, som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse af hensyn til forsvaret

DEN FRANSKE REPUBLIKS REGERING,

SOM TAGER bestemmelserne i artiklerne 17 og 25, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, i betragtning,

ERKLÆRER SIG REDE TIL at træffe sådanne administrative foranstaltninger og at forelægge det franske parlament forslag til en sådan lovgivning, at det straks fra traktatens ikrafttræden sikres, at patentansøgninger, der angår hemmelig viden, i overensstemmelse med sædvanlig praksis, tages til følge ved meddelelse af patenter, der ledsages af et midlertidigt forbud mod offentliggørelse.

3. TRAKTAT OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOM-ENERGIFÆLLESSKAB

Oversigt

I — Traktatens tekst 315

Præambel 317

Afsnit I — Fællesskabets opgaver 319

Afsnit II — Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling 323

Kapitel 1: Udvikling af forskningen 325

Kapitel 2: Udbredelse af viden 329
Afdeling 1 — Viden som Fællesskabet råder over 329
Afdeling 2 — Anden viden 330
Afdeling 3 — Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse 337
Afdeling 4 — Særlige bestemmelser 341

Kapitel 3: Sundhedsbeskyttelse 342

Kapitel 4: Investeringer 346

Kapitel 5: Fællesforetagenderne 347

Kapitel 6: Forsyning 351
Afdeling 1 — Agenturet 351
Afdeling 2 — Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrører fra Fællesskabet 353
Afdeling 3 — Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrører fra Fællesskabet 357

Afdeling 4 — Priser 358
Afdeling 5 — Bestemmelser vedrørende forsynings-politikken 359
Afdeling 6 — Særlige bestemmelser 361

Kapitel 7: Sikkerhedskontrol 363

Kapitel 8: Ejendomsretten 368

Kapitel 9: Det nukleare fællesmarked 370

Kapitel 10: Forbindelserne udadtil 374

Afsnit III — Bestemmelser vedrørende institutionerne 379

Kapitel 1: Fællesskabets institutioner 381
Afdeling 1 — Europa-Parlamentet 381
Afdeling 2 — Rådet 387
Afdeling 3 — Kommissionen 390
Afdeling 4 — Domstolen 395
Afdeling 5 — Revisionsretten 405

Kapitel 2: Fælles bestemmelser for flere institutioner 409

Kapitel 3: Det Økonomiske og Sociale Udvalg 410

Afsnit IV — Finansielle bestemmelser 415

Afsnit V — Almindelige bestemmelser 431

Afsnit VI — Bestemmelser vedrørende begyndelsesperioden 443
Afdeling 1 — Nedsættelse af institutionerne 445
Afdeling 2 — Første bestemmelser vedrørende traktatens anvendelse 447
Afdeling 3 — Overgangsbestemmelser 449

Afsluttende bestemmelser 451

Bilag 455

Bilag I — Områder for kerneenergiforskning omhandlet i traktatens artikel 4 457

Bilag II — Industrisektorer omhandlet i traktatens artikel 41 463

Bilag III — Fordele der vil kunne tilstås fællesforetagender i henhold til traktatens artikel 48 465

Bilag IV — Lister over varer og produkter henhørende under kapitel 9's bestemmelser vedrørende det nukleare fællesmarked 467

Bilag V — Indledende forsknings- og undervisningsprogram som omhandlet i traktatens artikel 215 475

Opdeling i hovedposter af de til gennemførelse af forsknings- og investeringsprogrammet nødvendige udgifter 478

II — Protokoller (*) 479

Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele 481

Protokol vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol 485

Afsnit I — Dommerne og generaladvokaterne 488

Afsnit II — Organisation 491

Afsnit III — Rettergangsmåden 493

Afsnit IV — De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans 502

(*) Protokollen vedrørende Det Europæiske Atomenergifællesskabs privilegier og immuniteter er ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2; se nu protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (bind I, s. 711).

1 — Traktatens tekst (*)

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Der er tale om den fulde udgave af traktaten om oprettelse at Det Europæiske Atomenergifællesskab med de ændringer, som følger af afsnit IV, »Bestemmelser om ændring af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab« i TEU [(artikel I, nr 1 til 29)].

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE, PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK, PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK, HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG, HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

SOM ER SIG BEVIDST, at kerneenergien udgør en væsentlig kilde til sikring af produktionens udvikling og fornyelse og vil kunne fremme fredens sag,

SOM ER OVERBEVIST OM, at alene en omgående fælles indsats kan føre til resultater, som er i overensstemmelse med deres landes skabende kraft,

SOM HAR SAT SIG FOR at skabe betingelserne for udviklingen af en stærk kerneenergiindustri, der vil kunne stille store mængder energi til rådighed og medvirke til en modernisering af teknikken, samt på talrige andre områder bidrage til deres folks velstand,

SOM TILSTRÆBER, at der gennemføres sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der vil fjerne farerne for deres befolkningers liv og sundhed,

SOM ØNSKER at optage andre lande i dette arbejde og at samarbejde med de internationale organisationer, der er beskæftiget med udviklingen af den fredelige udnyttelse af atomenergi,

HAR VEDTAGET at oprette et Europæisk Atomenergifællesskab (Euratom) og har med det mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Paul-Henri SPAAK, udenrigsminister,
Baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i Økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Doktor Konrad ADENAUER, forbundskansler,
Professor, Dr. Walter HALLSTEIN, statssekretær i Udenrigsministeriet,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Christian PINEAU, udenrigsminister,
Maurice FAURE, statssekretær i Udenrigsministeriet,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

Antonio SEGNI, ministerpræsident,
Professor Gaetano MARTINO, udenrigsminister,

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Joseph BECH, stats- og udenrigsminister,
Lambert SCHAUS, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

Joseph LUNS, udenrigsminister,
J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen,

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

AFSNIT I

Fællesskabets opgaver

Artikel 1

Ved denne traktat opretter DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER indbyrdes et EUROPÆISK ATOMENERGIFÆLLESSKAB (Euratom).

Fællesskabet har til opgave gennem skabelsen af de nødvendige betingelser for den hurtige dannelse og udvikling af en kerneenergiindustri at bidrage til højnelse af levestandarden i medlemsstaterne og til udvikling af forbindelserne med andre lande.

Artikel 2

Til opfyldelse af sin opgave skal Fællesskabet under de i denne traktat foreskrevne betingelser:

a) udvikle forskningen og sikre udbredelsen af teknisk viden

b) indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse

c) lette investeringer og, særligt ved at støtte virksomhedernes initiativ, sikre oprettelsen af sådanne væsentlige anlæg, som er nødvendige for kerneenergiens udvikling i Fællesskabet

d) sørge for regelmæssig og ligelig forsyning med malme og nukleart brændsel til alle brugere i Fællesskabet

e) ved passende kontrol garantere, at nukleart materiale ikke anvendes til andre formål end dem, det er bestemt til

f) udøve den ejendomsret til specielle fissile materialer, som det har fået tillagt

g) sikre store afsætningsmuligheder og adgang til den bedst mulige teknik gennem dannelsen af et fælles marked for særligt materiel og udstyr, gennem fri bevægelighed for kapital til investeringer på kerneenergiens område og gennem fri ret til beskæftigelse for specialister inden for Fællesskabet

h) med andre lande og med internationale organisationer oprette enhver forbindelse, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse.

Artikel 3 (*)

1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

— et EUROPA-PARLAMENT

— et RÅD

— en KOMMISSION

— en DOMSTOL

— en REVISIONSRET.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et Økonomisk og Socialt Udvalg med rådgivende funktioner.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 1, i TEU.

AFSNIT II

Bestemmelser til fremme af kerneenergiens udvikling

KAPITEL 1

UDVIKLING AF FORSKNINGEN

Artikel 4

1. Kommissionen har til opgave at fremme og lette kerneenergiforskningen i medlemsstaterne og at supplere denne ved gennemførelsen af Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogram.

2. Kommissionen handler herved inden for det område, som er bestemt i den liste, der er knyttet til denne traktat som Bilag I.

Denne liste kan ændres af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Denne rådfører sig med det i artikel 134 omhandlede videnskabelige og tekniske udvalg.

Artikel 5

For at fremme koordinationen af forskningen i medlemsstaterne og for at kunne supplere den retter Kommissionen, enten ved særlig forespørgsel, rettet til en bestemt modtager, og hvorom underretning gives til hans hjemstat, eller ved almindelig offentlig bekendtgørelse, opfordring til medlemsstaterne, personer eller virksomheder til at forelægge Kommissionen deres programmer for den forskning, der omhandles i forespørgslen.

Efter at have givet de pågældende fuld adgang til at fremsætte deres bemærkninger kan Kommissionen afgive en motiveret udtalelse om hvert af de programmer, som forelægges for den. Såfremt den pågældende stat, person eller virksomhed, som har fremlagt programmet, anmoder derom, er Kommissionen pligtig at afgive en sådan udtalelse.

Gennem disse udtalelser fraråder Kommissionen unødvendigt dobbeltarbejde og leder forskningen mod utilstrækkeligt udforskede områder. Kommissionen kan kun offentliggøre programmerne efter samtykke fra de stater, personer eller virksomheder, der har fremlagt dem.

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en liste over de områder inden for kerneforskningen, som den anser for utilstrækkeligt udforskede.

Kommissionen kan til samråd og til udveksling af oplysninger sammenkalde repræsentanter for offentlige og private forskningscentre, samt alle eksperter, der udøver forskning på de samme eller beslægtede områder.

Artikel 6

For at fremme iværksættelsen af de forskningsprogrammer, som fremlægges for den, kan Kommissionen:

a) inden for rammerne af forskningskontrakter yde et finansielt bidrag, dog ikke i form af subsidier

b) mod eller uden vederlag levere udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som den disponerer over, til gennemførelsen af disse programmer

c) mod eller uden vederlag stille anlæg, udstyr eller ekspertbistand til rådighed for medlemsstater, personer eller virksomheder

d) foranledige, at de pågældende medlemsstater, personer eller virksomheder afholder udgifterne i fællesskab.

Artikel 7

På forslag af Kommissionen, der rådfører sig med Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg, fastlægger Rådet med enstemmighed Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Disse programmer fastlægges for et tidsrum af ikke over fem år.

De nødvendige midler til udførelse af disse programmer opføres hvert år på Fællesskabets forsknings- og investeringsbudget.

Kommissionen sørger for gennemførelsen af programmerne og aflægger hvert år en rapport herom til Rådet.

Kommissionen holder Det Økonomiske og Sociale Udvalg underrettet om hovedlinjerne i Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Artikel 8

1. Efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg opretter Kommissionen et fælles Atomforskningscenter.

Centret sikrer gennemførelsen af forskningsprogrammerne og de andre opgaver, som Kommissionen pålægger det.

Det sikrer endvidere indførelsen af en ensartet terminologi og et fælles målesystem på kerneenergiområdet.

Det opretter et centralbureau for kernefysiske målinger.

2. Centrets virksomhed kan af geografiske eller arbejdstekniske grunde udøves i forskellige institutter.

Artikel 9

1. Efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg kan Kommissionen inden for rammerne af Det Fælles Atomforskningscenter oprette skoler til uddannelse af specialister, navnlig inden for områderne prospektering, fremstilling af nukleare materialer af stor renhedsgrad, behandling af bestrålet atombrændsel, nuklear teknologi, sundhedsbeskyttelse samt fremstilling og anvendelse af radioaktive isotoper.

Kommissionen fastlægger retningslinjerne for undervisningen.

2. Der oprettes et institut på universitetsniveau, hvis virksomhed fastlægges af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 10

Kommissionen kan ved kontrakt betro gennemførelsen af visse dele af Fællesskabets forskningsprogram til medlemsstater, personer eller virksomheder, såvel som til tredjelande, internationale organisationer eller statsborgere i tredjelande.

Artikel 11

Kommissionen offentliggør de i artiklerne 7, 8 og 10 omhandlede forskningsprogrammer samt regelmæssige rapporter, om hvordan deres gennemførelse skrider frem.

KAPITEL 2

UDBREDELSE AF VIDEN

Afdeling 1

Viden, som Fællesskabet råder over

Artikel 12

Medlemsstater, personer og virksomheder har ret til, efter ansøgning til Kommissionen, at opnå ikke-eksklusive licenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, som er Fællesskabets ejendom, for så vidt de er i stand til effektivt at udnytte de opfindelser, der er genstand for disse.

På samme vilkår indrømmer Kommissionen underlicenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, når Fællesskabet har rådighed over kontraktlige licenser, der giver mulighed herfor.

På betingelser, der fastsættes efter fælles overenskomst med licenstagerne, indrømmer Kommissionen sådanne licenser eller underlicenser og giver alle for udnyttelsen nødvendige oplysninger. Disse betingelser tager især sigte på at fastsætte en passende godtgørelse og eventuelt også på at fastslå licenstagerens ret til at indrømme tredjemand underlicenser, samt på at pålægge en pligt til at behandle de meddelte oplysninger som fabrikationshemmeligheder.

I mangel af enighed om fastsættelsen af de i stk. 3 omhandlede betingelser kan licenstagerne henvende sig til Domstolen for at få passende betingelser fastlagt.

Artikel 13

Kommissionen skal meddele medlemsstater, personer og virksomheder sådan viden, som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 12, og som Fællesskabet er kommet i besiddelse af, hvad enten denne viden hidrører fra udførelsen af dets forskningsprogram, eller er blevet meddelt Fællesskabet med ret til frit at råde over den.

Dog kan Kommissionen gøre meddelelsen af denne viden betinget af, at den holdes fortrolig og ikke videregives til tredjemand.

Kommissionen kan ikke videregive viden, som den har erhvervet under forbehold af begrænsninger vedrørende dens anvendelse og udbredelse — som for eksempel den såkaldte klassificerede viden — medmindre den sikrer, at disse begrænsninger vil blive respekteret.

Afdeling 2

Anden viden

a) *Udbredelse på frivilligt grundlag*

Artikel 14

Kommissionen bestræber sig på ved mindelig overenskomst at erhverve eller lade erhverve viden, der kan tjene til opfyldelsen af Fællesskabets formål, samt på at opnå indrømmelse af licenser til udnyttelse af patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, der dækker denne viden.

Artikel 15

Kommissionen fastlægger en fremgangsmåde, efter hvilken medlemsstater, personer og virksomheder med Kommissionen som mellemled kan udveksle foreløbige eller endelige resultater af deres forskning, for så vidt det ikke drejer sig om resultater, Fællesskabet har erhvervet i kraft af forskningsopgaver betroet af Kommissionen.

Denne fremgangsmåde skal sikre udvekslingens fortrolige karakter. Dog kan de meddelte resultater af Kommissionen videregives til Det Fælles Atomforskningscenter i dokumentationsøjemed, uden at denne videregivelse medfører en udnyttelsesret, medmindre den, som har givet meddelelsen, har samtykket heri.

b) *Underretning til Kommissionen ex officio*

Artikel 16

1. Så snart en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art, indleveres hos en medlemsstat, anmoder denne ansøgeren om at samtykke i, at Kommissionen øjeblikkelig underrettes om ansøgningens indhold.

Hvis ansøgeren samtykker, sker denne underretning inden tre måneder fra ansøgningens indlevering. Hvis ansøgeren ikke samtykker, underretter medlemsstaten inden for samme tidsrum Kommissionen om ansøgningens eksistens.

Kommissionen kan rette begæring til medlemsstaten om meddelelse af indholdet af en ansøgning, om hvis eksistens Kommissionen er blevet underrettet.

Kommissionen fremsætter sin begæring herom inden to måneder, efter at den har modtaget underretningen. Enhver forlængelse af denne frist medfører en tilsvarende forlængelse af den i sjette afsnit angivne frist.

Medlemsstaten skal, efter modtagelse af Kommissionens begæring, påny søge at opnå ansøgerens samtykke til meddelelsen af ansøgningens indhold. I tilfælde af samtykke sker denne meddelelse uopholdeligt.

Hvis ansøgeren ikke samtykker, skal medlemsstaten alligevel foretage denne meddelelse til Kommissionen inden for en frist af atten måneder fra ansøgningens indlevering.

2. Medlemsstaterne skal inden for en frist af atten måneder fra indleveringen at regne meddele Kommissionen eksistensen af enhver endnu ikke offentliggjort patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand efter deres skøn, byggende på en første undersøgelse, uden at være af egentlig kernefysisk art, er direkte knyttet til og af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

På Kommissionens begæring skal den underrettes om indholdet heraf inden for en frist på to måneder.

3. Medlemsstaterne skal i så høj grad som muligt forkorte varigheden af behandlingen af patentansøgninger eller brugsmønsteransøgninger, hvis genstand er af den i stk. 1 og 2 nævnte art, og som har været gjort til genstand for en begæring fra Kommissionen, således at offentliggørelsen kan finde sted inden for den kortest mulige frist.

4. De ovenfor nævnte meddelelser skal af Kommissionen betragtes som fortrolige. De kan kun finde sted til dokumentationsformål. Dog kan Kommissionen, med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med artiklerne 17-23, udnytte de meddelte opfindelser.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, når en aftale, der er indgået med tredjeland eller med en international organisation, er til hinder for underretningen.

c) *Indrømmelse af licenser ved voldgift eller ex officio*

Artikel 17

1. I mangel af frivillig overenskomst kan ikke-eksklusive licenser indrømmes ved voldgift eller ex officio på de i artiklerne 18-23 angivne betingelser:

a) til Fællesskabet eller til de fællesforetagender, der har fået denne ret tildelt i henhold til artikel 48, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækkende opfindelser, der har direkte forbindelse med kernefysisk forskning, i det omfang indrømmelse af sådanne licenser er nødvendig for at gennemføre deres eget forskningsarbejde eller uundværlig for driften af deres anlæg.

På begæring af Kommissionen skal disse licenser give ret til at bemyndige tredjemand til at udnytte opfindelsen i det omfang, denne udfører arbejder eller ordrer for Fællesskabets eller for fællesforetagenders regning;

b) til personer eller virksomheder, som har ansøgt Kommissionen herom, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækkende en opfindelse, der har direkte forbindelse med og er af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet, under forudsætning af at samtlige følgende betingelser opfyldes:

   i) at mindst fire år er forløbet siden indleveringen af patentansøgningen, medmindre det drejer sig om en opfindelse, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art

ii) at de behov, som følger af udviklingen af kerneenergien inden for en medlemsstats områder, hvor en opfindelse er beskyttet, efter Kommissionens opfattelse af denne udvikling ikke er dækket, for så vidt angår denne opfindelse

iii) at patenthaveren, efter at være blevet opfordret til selv eller gennem sine licenstagere at dække disse behov, ikke har efterkommet opfordringen

iv) at de licensberettigede personer eller virksomheder er i stand til ved deres udnyttelse effektivt at dække disse behov.

For at dække de nævnte behov kan medlemsstaterne ikke uden forudgående begæring fra Kommissionen bringe nogen i deres nationale lovgivning indeholdt tvangsforanstaltning til anvendelse, som ville medføre begrænsning i den beskyttelse, der gives opfindelsen.

2. Indrømmelse af en ikke-eksklusiv licens under de i det foregående stykke angivne betingelser kan ikke opnås, hvis patenthaveren påviser, at der foreligger gyldig grund, og specielt at der ikke er blevet givet ham en passende tidsfrist.

3. Indrømmelse af en licens i medfør af stk. 1 giver ret til fuld erstatning, hvis størrelse skal fastsættes efter nærmere aftale mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret, og licenstageren.

4. Bestemmelserne i denne artikel gør ikke indgreb i bestemmelserne i Pariser-konventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret.

Artikel 18

Til opfyldelse af de i denne afdeling angivne formål oprettes et Voldgiftsudvalg, hvis medlemmer udpeges, og hvis forretningsorden fastlægges af Rådet på forslag af Domstolen.

Voldgiftsudvalgets afgørelser kan inden en måned efter deres bekendtgørelse indbringes af parterne for Domstolen med opsættende virkning. Domstolens prøvelse kan kun omfatte afgørelsens formelle rigtighed samt Voldgiftsudvalgets fortolkning af denne traktats bestemmelser.

Voldgiftsudvalgets endelige afgørelser har retskraft mellem sagens parter. De har eksekutionskraft på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Artikel 19

Ønsker Kommissionen i mangel af frivillig overenskomst at udvirke indrømmelse af licensrettigheder i et af de i artikel 17 omhandlede tilfælde, giver den meddelelse herom til indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed, brugsmønstret eller patentansøgningen og anfører i sin meddelelse licenstageren og licensens omfang.

Artikel 20

Indehaveren kan inden for en frist af en måned fra modtagelsen af den i artikel 19 nævnte meddelelse foreslå Kommissionen, og i påkommende tilfælde den begunstigede tredjemand, at indgå aftale om sagens indbringelse for Voldgiftsudvalget.

Hvis Kommissionen eller den begunstigede tredjemand afslår at indgå voldgiftsaftale, kan Kommissionen ikke kræve, at medlemsstaten eller dens kompetente myndigheder skal indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis Voldgiftsudvalget har fået sagen forelagt ifølge sådan aftale og konstaterer, at Kommissionens begæring er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, afsiger den en motiveret kendelse om, at licens skal indrømmes til den licenssøgende, og hvori licensbetingelserne og

licensafgiftens størrelse fastsættes i det omfang, parterne ikke selv har kunnet blive enige herom.

Artikel 21

Når indehaveren ikke foreslår at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget, kan Kommissionen anmode den interesserede medlemsstat eller dennes kompetente myndigheder om at indrømme licensen eller lade denne indrømme.

Hvis medlemsstaten eller dennes kompetente myndigheder, efter at have hørt patenthaveren, skønner, at de i artikel 17 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, underretter den Kommissionen om sit afslag på at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis medlemsstaten afslår at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet, eller ikke inden for et tidsrum af fire måneder at regne fra begæringen afgiver nogen forklaring vedrørende licensens indrømmelse, kan Kommissionen inden to måneder indbringe sagen for Domstolen.

Patenthaveren skal høres under sagens behandling ved Domstolen.

Hvis Domstolens afgørelse går ud på, at de i artikel 17 omhandlede betingelser er opfyldt, skal den interesserede medlemsstat eller dens kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at fuldbyrde dommen.

Artikel 22

1. Såfremt der mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret og licenstageren ikke opnås enighed om erstatningens størrelse, kan parterne indgå aftale om at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget.

Parterne giver derved afkald på enhver klageadgang bortset fra den, der er nævnt i artikel 18.

2. Hvis licenstageren afslår at indgå voldgiftsaftale, anses licensindrømmelsen for bortfaldet.

Hvis indehaveren afslår at indgå voldgiftsaftale, fastsættes den i denne artikel nævnte erstatning af de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 23

Efter et års forløb kan Voldgiftsudvalgets eller de kompetente nationale myndigheders afgørelser omgøres for så vidt angår licensbetingelserne, i det omfang nye forhold berettiger det.

Omgørelsen påhviler den instans, der har truffet afgørelsen.

Afdeling 3

Bestemmelser vedrørende hemmeligholdelse

Artikel 24

Den viden, som Fællesskabet har erhvervet ved udførelsen af sit forskningsprogram, og hvis udbredelse vil kunne skade en eller flere medlemsstaters forsvarsinteresser, er undergivet hemmeligholdelse på følgende vilkår.

1. En af Rådet på Kommissionens forslag vedtaget sikkerhedsforordning fastsætter i henhold til bestemmelserne i denne artikel de forskellige hemmeligholdelsesregler, der kan bringes i anvendelse, og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for hver af dem.

2. Kommissionen skal midlertidigt underkaste sådan viden, hvis udbredelse efter dens skøn vil skade en eller flere medlemsstaters forsvarsinteresser, de hemmeligholdelsesregler, der til dette formål er opstillet i sikkerhedsforordningen.

   Den meddeler omgående sådan viden til medlemsstaterne, der midlertidigt skal sikre hemmeligholdelsen på tilsvarende vilkår.

   Inden tre måneders forløb giver medlemsstaterne meddelelse til Kommissionen, om de ønsker at opretholde den midlertidige ordning, at erstatte den med en anden ordning eller at ophæve hemmeligholdelsen.

   Den strengeste af de således krævede ordninger kommer til anvendelse ved udløbet af denne frist. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

   På begæring af Kommissionen eller en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en medlemsstats begæring.

3. Bestemmelserne i artiklerne 12 og 13 kommer ikke til anvendelse på viden, der er undergivet hemmeligholdelse.

   Under forbehold af at gældende sikkerhedsforanstaltninger respekteres, kan dog

   a) den i artiklerne 12 og 13 omhandlede viden meddeles af Kommissionen:

      i) til et fællesforetagende

      ii) til en person eller til en virksomhed, der ikke er et fællesforetagende, ved formidling af den medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin virksomhed,

   b) den i artikel 13 omhandlede viden af en medlemsstat meddeles til en person eller til en virksomhed, som ikke er et fællesforetagende,

men som udøver sin virksomhed på denne stats område, på betingelse af at Kommissionen underrettes om denne meddelelse

c) hver medlemsstat desuden, enten til eget brug eller til brug for en person eller virksomhed, der udøver sin virksomhed på dens område, af Kommissionen kræve, at licens indrømmes i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 25

1. Den medlemsstat, der giver meddelelse om eksistensen eller indholdet af en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand falder ind under artikel 16, stk. 1 eller 2, giver i påkommende tilfælde meddelelse om nødvendigheden af, at denne ansøgning af forsvarshensyn undergives hemmeligholdelsespligt i det omfang, den angiver og fastsætter den sandsynlige varighed heraf.

Kommissionen videregiver til de andre medlemsstater samtlige de oplysninger, den modtager i medfør af foregående afsnit. Kommissionen og medlemsstaterne skal respektere de forholdsregler, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

2. Kommissionen kan ligeledes videregive disse oplysninger, enten til fællesforetagender, eller, ved en medlemsstats formidling, til en person eller en virksomhed, som ikke er et fællesforetagende, men som udøver sin virksomhed på denne stats område.

De opfindelser, der er genstand for de i stk. 1 omhandlede ansøgninger, kan kun udnyttes med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 17-23.

De oplysninger og i påkommende tilfælde den udnyttelse, som omhandles i dette stykke, er underkastet de foranstaltninger, som den af oprin-

delsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

De er i alle tilfælde betinget af oprindelsesstatens samtykke. Nægtelse af oplysninger og udnyttelse kan kun motiveres af forsvarshensyn.

3. På begæring af Kommissionen eller en medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en medlemsstats begæring.

Artikel 26

1. Når den viden, der er genstand for patenter, patentansøgninger, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller ansøgninger om brugsmønstre undergives hemmeligholdelse i henhold til bestemmelserne i artiklerne 24 og 25, kan de stater, der har anmodet om hemmeligholdelse, ikke nægte deres samtykke til, at tilsvarende ansøgninger indleveres i de andre medlemsstater.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler, for at sådanne rettigheder og ansøgninger forbliver hemmelige i overensstemmelse med de nationale love og andre retsforskrifter.

2. Den viden, der er undergivet hemmeligholdelse i medfør af artikel 24, kan kun gøres til genstand for ansøgninger uden for medlemsstaterne med disses enstemmige samtykke. I mangel af stillingtagen fra disse staters side betragtes dette samtykke som opnået efter seks måneders forløb fra den dag, da den omhandlede viden meddeles medlemsstaterne af Kommissionen.

Artikel 27

Erstatning for det tab, ansøgeren lider som følge af hemmeligholdelse af forsvarshensyn, afgøres efter medlemsstaternes nationale lovgivning og

skal udredes af den stat, der har anmodet om hemmeligholdelsen, eller som har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af denne, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet.

I tilfælde, hvor flere medlemsstater har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af hemmeligholdelsen, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet, skal de solidarisk erstatte det ved deres begæring forvoldte tab.

Fællesskabet kan ikke i kraft af denne artikel gøre krav på nogen erstatning.

Afdeling 4

Særlige bestemmelser

Artikel 28

I tilfælde, hvor ansøgninger om patenter eller brugsmønstre, som endnu ikke har været offentliggjort, eller patenter eller brugsmønstre, der af forsvarshensyn har været hemmeligholdt, som følge af deres meddelelse til Kommissionen udnyttes uretmæssigt eller bringes til en uberettiget tredjemands kundskab, skal Fællesskabet erstatte det af den pågældende lidte tab.

Fællesskabet indtræder, uden at give afkald på egne rettigheder over for skadevolderen, i de interesserede parters krav mod tredjemand i det omfang, det har erstattet tabet. Fællesskabets ret til i overensstemmelse med gældende almindelige bestemmelser at gøre krav gældende mod skadevolderen berøres ikke heraf.

Artikel 29

Enhver aftale eller kontrakt om udveksling af videnskabelig eller industriel viden på atomforskningens område mellem en medlemsstat, en person eller en virksomhed og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, som fra en af siderne måtte kræve undertegnelse af en stat, der handler under udøvelse af sin suverænitet, skal afsluttes af Kommissionen.

Dog kan Kommissionen tillade en medlemsstat, en person eller en virksomhed at afslutte sådanne aftaler på de betingelser, Kommissionen anser for passende, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 103 og 104.

KAPITEL 3

SUNDHEDSBESKYTTELSE

Artikel 30

I Fællesskabet indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ved grundlæggende normer forstås:

a) de maksimale doser, der kan tillades med fornøden sikkerhed

b) den maksimalt tilladelige bestråling og kontraminering

c) de fundamentale principper for lægekontrol med arbejdstagerne.

Artikel 31

De grundlæggende normer udarbejdes af Kommissionen, efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, især blandt eksperter for offentlig sundhed. Om de således udarbejdede grundlæggende normer indhenter Kommissionen udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Efter høring af Europa-Parlamentet vedtages de grundlæggende normer af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der til dette oversender de udtalelser, den har indhentet fra Udvalgene.

Artikel 32

Efter anmodning fra Kommissionen eller fra en medlemsstat kan de grundlæggende normer revideres eller kompletteres efter den i artikel 31 angivne fremgangsmåde.

Kommissionen skal behandle enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

Artikel 33

Hver medlemsstat vedtager de love og administrative bestemmelser, der er egnede til at sikre overholdelsen af de fastlagte grundlæggende normer, og træffer de nødvendige foranstaltninger med hensyn til undervisning og faglig uddannelse.

Kommissionen afgiver alle henstillinger med henblik på at sikre en harmonisering af de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne meddele Kommissionen de ved denne traktats ikrafttræden gældende bestemmelser tillige med senere forslag til bestemmelser af samme karakter.

Kommissionens eventuelle henstillinger vedrørende forslag til bestemmelser skal fremsættes inden tre måneder fra meddelelsen af disse forslag.

Artikel 34

Enhver medlemsstat, på hvis område særlig farlige eksperimenter skal finde sted, skal træffe yderligere bestemmelser om beskyttelse af sundheden, hvorom den forinden indhenter Kommissionens udtalelse.

Kommissionens samtykke kræves, såfremt virkningerne af disse eksperimenter kan antages at ville berøre de andre medlemsstaters områder.

Artikel 35

Hver medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Kommissionen har adgang til disse kontrolanlæg; den kan føre tilsyn med deres funktion og effektivitet.

Artikel 36

Oplysninger vedrørende de i artikel 35 omhandlede kontrolforanstaltninger meddeles Kommissionen regelmæssigt af de kompetente myndigheder, for at den kan være løbende underrettet om den mængde af radioaktivitet, som befolkningen kan antages at være udsat for.

Artikel 37

Hver medlemsstat skal forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form, for at det derved kan afgøres, om iværksættelsen af denne plan

kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstats vande, jord eller luftrum.

Efter høring af den i artikel 31 omhandlede ekspertgruppe afgiver Kommissionen sin udtalelse inden for en frist af seks måneder.

Artikel 38

Kommissionen retter til medlemsstaterne alle henstillinger vedrørende radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord.

I påtrængende tilfælde udsteder Kommissionen et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist, at træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå en overskridelse af de grundlæggende normer og for at sikre forskrifternes overholdelse.

Hvis denne stat ikke inden for den fastsatte frist efterkommer Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, øjeblikkelig forelægge sagen for Domstolen.

Artikel 39

Straks ved oprettelsen af Det Fælles Atomforskningscenter etablerer Kommissionen inden for dets rammer en afdeling for dokumentation og undersøgelse af spørgsmål vedrørende sundhedsbeskyttelse.

Denne afdeling har særligt til opgave at samle det materiale og de oplysninger, der er omhandlet i artiklerne 33, 37 og 38, og at bistå Kommissionen ved udførelsen af de opgaver, der er pålagt den i dette kapitel.

KAPITEL 4

INVESTERINGER

Artikel 40

For at fremme initiativ hos personer og virksomheder og for at lette en koordineret udvikling af deres investeringer på kerneenergiens område, offentliggør Kommissionen regelmæssigt programmer af vejledende karakter, især vedrørende målsætning for fremstilling af kerneenergi, og de investeringer af enhver art, som deres gennemførelse indebærer.

Kommissionen indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg om disse programmer, inden de offentliggøres.

Artikel 41

Personer og virksomheder inden for de industrisektorer, som er nævnt i denne traktats bilag II, skal meddele Kommissionen deres investeringsprojekter vedrørende nye anlæg samt udskiftninger og ændringer, hvis karakter og betydning svarer til de kriterier, som er fastlagt af Rådet på forslag af Kommissionen.

Listen over de ovenfor nævnte industrisektorer kan på forslag af Kommissionen, der forinden indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 42

De i artikel 41 omhandlede projekter skal meddeles Kommissionen og gives den pågældende medlemsstat til orientering, senest tre måneder før afslutningen af de første kontrakter med leverandørerne, eller tre måneder

før arbejdernes påbegyndelse, hvis disse skal udføres med virksomhedens egne midler.

På forslag af Kommissionen kan Rådet ændre denne frist.

Artikel 43

Kommissionen drøfter med personerne eller virksomhederne alle sider af investeringsprojekterne, der har forbindelse med denne traktats formål.

De meddeler den pågældende medlemsstat sit synspunkt.

Artikel 44

Med medlemsstaternes, personernes eller virksomhedernes tilladelse kan Kommissionen offentliggøre de investeringsprojekter, der er blevet meddelt den.

KAPITEL 5

FÆLLESFORETAGENDERNE

Artikel 45

De virksomheder, der er af ganske særlig betydning for kerneindustriens udvikling inden for Fællesskabet, kan konstitueres som fællesforetagender i denne traktats betydning i overensstemmelse med bestemmelserne i nedenstående artikler.

Artikel 46

1. Ethvert projekt om et fællesforetagende undersøges af Kommissionen, hvad enten det hidrører fra Kommissionen, en medlemsstat eller fra anden side.

Med henblik herpå indhenter Kommissionen udtalelse fra medlemsstaterne såvel som fra ethvert offentligt eller privat organ, som den anser for at være i stand til at give den oplysninger.

2. Kommissionen overgiver ethvert projekt om et fællesforetagende til Rådet med en motiveret udtalelse.

Hvis Kommissionen udtaler sig positivt om nødvendigheden af det påtænkte fællesforetagende, forelægger den Rådet forslag vedrørende:

a) foretagendets placering

b) vedtægterne

c) finansieringens omfang og forløb

d) Fællesskabets eventuelle deltagelse i fællesforetagendets finansiering

e) eventuel deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, i fællesforetagendets finansiering eller ledelse

f) indrømmelse af alle eller af nogle af de i denne traktats bilag III opregnede fordele.

Kommissionen vedlægger en detaljeret rapport om projektet i dets helhed.

Artikel 47

Når Rådet har fået sagen forelagt af Kommissionen, kan det anmode denne om de supplerende oplysninger og undersøgelser, som det anser for nødvendige.

Hvis Rådet, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, er af den opfattelse, at et forslag, der af Kommissionen er fremsendt med dennes ugunstige udtalelse, alligevel skal realiseres, skal Kommissionen forelægge Rådet de forslag og den detaljerede rapport, der omhandles i artikel 46.

I tilfælde af en gunstig udtalelse fra Kommissionen eller i det i foregående stykke omhandlede tilfælde, træffer Rådet med kvalificeret flertal afgørelse om ethvert af Kommissionens forslag.

Dog kræves der enstemmighed i Rådet angående:

a) Fællesskabets deltagelse i fællesforetagendets finansiering

b) deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i fællesforetagendets finansiering eller ledelse.

Artikel 48

På forslag af Kommissionen og efter enstemmig vedtagelse i Rådet kan alle eller nogle af de i denne traktats bilag III opregnede fordele bringes til anvendelse for ethvert fællesforetagende, og medlemsstaterne er hver for sit vedkommende pligtige at sikre deres gennemførelse.

Rådet kan på samme måde fastsætte vilkårene for indrømmelsen af disse fordele.

Artikel 49

Oprettelsen af et fællesforetagende sker i henhold til Rådets beslutning.

Ethvert fællesforetagende har status som juridisk person.

I hver medlemsstat har det den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Medmindre intet andet er bestemt i denne traktat eller i fællesforetagendets vedtægter, er dette underkastet de regler, der gælder for industri- eller handelsvirksomheder; vedtægterne kan subsidiært henvise til medlemsstaternes nationale lovgivning.

Med forbehold af den kompetence, der i kraft af denne traktat er tillagt Domstolen, afgøres tvister, der berør fællesforetagenderne, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Artikel 50

Fællesforetagendernes vedtægter kan i givet fald ændres i overensstemmelse med disses særlige bestemmelser derom.

Dog kan disse ændringer først træde i kraft, efter at de på forslag af Kommissionen er vedtaget af Rådet, der træffer sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51

Kommissionen sikrer udførelsen af alle Rådets beslutninger vedrørende fællesforetagenders oprettelse indtil nedsættelsen af de organer, der har til opgave at tage sig af foretagendernes drift.

KAPITEL 6

FORSYNING

Artikel 52

1. Forsyning med malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer sikres, i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, efter princippet om lige adgang til forsyningskilderne, og gennem en fælles forsyningspolitik.

2. Med henblik herpå og på de i dette kapitel fastsatte betingelser,

a) forbydes alle fremgangsmåder, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling

b) oprettes et agentur, der har optionsret til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, produceret på medlemsstaternes områder, og som ligeledes besidder eneret til at afslutte kontrakter om leverancer af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra områder inden for eller uden for Fællesskabet.

Agenturet må ikke gøre nogen forskel mellem brugerne på grund af den anvendelse, disse har til hensigt at gøre af de bestilte leveringer, medmindre denne anvendelse er ulovlig eller viser sig at være i modstrid med de betingelser, leverandører uden for Fællesskabet har stillet for den pågældende leverance.

Afdeling 1

Agenturet

Artikel 53

Agenturet er underlagt Kommissionens kontrol; Kommissionen fastlægger retningslinjer for dets virksomhed, har vetoret med hensyn til dets beslut-

ninger og udnævner dets generaldirektør såvel som dets vicegeneraldirektør.

Enhver udtrykkelig eller stiltiende disposition fra agenturets side, under udøvelse af dets optionsret eller dets eneret til at slutte kontrakter om leverancer, kan af de interesserede parter forelægges for Kommissionen, der træffer beslutning inden en måned.

Artikel 54

Agenturet har status som juridisk person og er selvfinansierende.

På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal vedtægterne for agenturet.

Vedtægterne kan ændres efter samme fremgangsmåde.

Vedtægterne fastsætter agenturets kapital og de nærmere bestemmelser om dennes tilvejebringelse. Hovedparten af kapitalen skal under alle omstændigheder tilhøre Fællesskabet og medlemsstaterne. Kapitalens fordeling bestemmes af medlemsstaterne efter fælles overenskomst.

Vedtægterne fastsætter nærmere bestemmelser for agenturets handelsmæssige ledelse. De kan fastsætte en afgift på transaktionerne til dækning af agenturets driftsudgifter.

Artikel 55

Medlemsstaterne meddeler eller lader meddele til agenturet alle de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af dets optionsret og dets eneret til at afslutte kontrakter om leverancer.

Artikel 56

Medlemsstaterne garanterer den frie udøvelse af agenturets virksomhed på deres områder.

De kan oprette et eller flere organer med kompetence til i forbindelse med agenturet at repræsentere producenter og brugere fra de ikke europæiske områder under deres jurisdiktion.

Afdeling 2

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der hidrører fra Fællesskabet

Artikel 57

1. Agenturets optionsret gælder:

a) erhvervelsen af ret til at benytte og forbruge materialer, som Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i kapitel 8 har ejendomsretten til

b) erhvervelsen af ejendomsret i alle andre tilfælde.

2. Agenturet udøver sin optionsret ved indgåelse af kontrakter med producenter af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

Under forbehold af bestemmelserne i artiklerne 58, 62 og 63 skal enhver producent tilbyde agenturet de malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som han producerer på medlemsstaternes områder, inden disse malme eller materialer benyttes, overføres eller oplagres.

Artikel 58

Når en producent udfører flere produktionstrin fra og med malmens udvinding til og med metallets fremstilling, er han kun forpligtet til at tilbyde agenturet produktet i det produktionstrin, han selv vælger.

Det samme gælder for flere virksomheder, imellem hvilke der består forbindelser, som i rette tid er meddelt Kommissionen og drøftet med denne i overensstemmelse med den i artiklerne 43 og 44 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 59

Hvis agenturet ikke benytter sig af sin optionsret til hele produktionen eller en del af den, kan producenten:

a) enten for egen regning eller ved lønforarbejdningskontrakter forarbejde malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under forbehold af, at han tilbyder agenturet produktet efter denne forarbejdning

b) efter Kommissionens beslutning afsætte den disponible produktion uden for Fællesskabet på betingelse af, at han ikke yder gunstigere vilkår end dem, der indeholdtes i det tidligere tilbud til agenturet. Dog kan eksport af specielle fissile materialer kun finde sted gennem agenturet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 62.

Kommissionen kan ikke give tilladelse, hvis modtagerne af disse leverancer ikke yder alle garantier for, at Fællesskabets almindelige interesser vil blive respekteret, eller hvis bestemmelser og betingelser i disse kontrakter er i modstrid med denne traktats formål.

Artikel 60

Eventuelle brugere underretter regelmæssigt agenturet om deres behov for forsyning, med specifikation af mængder, fysisk og kemisk beskaffenhed, oprindelsessted, anvendelse, tidspunkter for levering og prisbetingelser, der skal indgå som bestemmelser og vilkår i en forsyningskontrakt, som de ønsker at afslutte.

Ligeledes underretter producenterne agenturet om de tilbud, som de er i stand til at afgive, med alle specifikationer, og især om varigheden af de kontrakter, som er nødvendige for opstilling af deres produktionsprogrammer. Varigheden af disse kontrakter må ikke uden Kommissionens tilladelse overskride ti år.

Agenturet giver alle eventuelle brugere meddelelse om de tilbud og omfanget af de forespørgsler, det har modtaget, og opfordrer dem til at afgive ordrer inden en bestemt frist.

Når agenturet er i besiddelse af samtlige disse ordrer, giver det meddelelse om de betingelser, på hvilke det kan imødekomme dem.

Hvis agenturet ikke fuldt ud kan efterkomme alle modtagne ordrer, fordeler det leverancerne i forhold til de ordrer, der svarer til hvert enkelt tilbud med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 68 og 69.

Et af agenturet udfærdiget reglement, der kræver Kommissionens godkendelse, fastsætter vilkårene for sammenholdelse af tilbud og ordrer.

Artikel 61

Agenturet er forpligtet til at imødekomme alle ordrer, medmindre juridiske eller materielle forhold er til hinder herfor.

Under overholdelse af forskrifterne i artikel 52 kan det anmode brugerne om at erlægge passende forudbetalinger ved indgåelse af en kontrakt, enten som sikkerhed eller for at lette sådanne af dets egne langtidsaftaler med producenterne, som er nødvendige for at efterkomme ordren.

Artikel 62

1. Agenturet udøver sin optionsret til specielle fissile materialer fremstillet på medlemsstaternes områder:

a) enten for at efterkomme ordrer fra Fællesskabets brugere i henhold til de i artikel 60 fastsatte betingelser

b) eller for selv at oplagre disse materialer

c) eller for at eksportere disse materialer med Kommissionens tilladelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 59 b), andet afsnit.

2. Under forbehold af bestemmelserne i kapitel 7 overlades disse materialer og de anvendelige restprodukter dog producenten,

a) enten for at oplagres med agenturets tilladelse

b) eller for at blive anvendt inden for rammerne af producentens egne behov

c) eller for at stilles til rådighed for virksomheder i Fællesskabet inden for rammerne af deres behov, når disse virksomheder for at gennemføre et Kommissionen rettidigt meddelt program står i direkte forbindelse med producenten, uden at der herved hverken tilsigtes eller bevirkes en begrænsning af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, eller på utilladelig måde skabes uligheder mellem brugerne inden for Fællesskabet.

3. Bestemmelserne i artikel 89, stk. 1 a) finder anvendelse på specielle fissile materialer, som er fremstillet på medlemsstaternes områder, og hvortil agenturet ikke har udøvet sin optionsret.

Artikel 63

Malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som produceres af fællesforetagenderne, tildeles brugerne i overensstemmelse med vedtægtsmæssige eller overenskomstmæssige regler, som gælder for disse foretagender.

Afdeling 3

Malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der ikke hidrører fra Fællesskabet

Artikel 64

Agenturet, der i givet fald handler inden for rammerne af aftaler indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland eller en international organisation, har, bortset fra de i denne traktat omhandlede undtagelsestilfælde, eneret til at indgå aftaler og overenskomster, hvis hovedformål vedrører levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Artikel 65

Artikel 60 finder anvendelse på brugernes ordrer og på kontrakter mellem brugerne og agenturet vedrørende levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Agenturet kan dog bestemme leverancernes geografiske oprindelse, for så vidt det sikrer brugeren mindst lige så fordelagtige vilkår som de i ordren angivne.

Artikel 66

Hvis Kommissionen på de pågældende brugeres anmodning fastslår, at agenturet ikke er i stand til inden for en rimelig frist helt eller delvis at levere de bestilte forsyninger eller kun kan gøre det til urimelige priser, har brugerne ret til direkte at slutte kontrakter om leverancer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet, for så vidt disse kontrakter i det væsentlige svarer til de i deres ordrer angivne behov.

Denne ret gives for en periode af et år og kan fornyes, såfremt det forhold, der gav anledning dertil, fortsat består.

De brugere, der benytter sig af den i denne artikel omhandlede ret, skal give Kommissionen meddelelse om planlagte direkte kontrakter. Denne kan inden en måned modsætte sig indgåelse af kontrakterne, hvis de strider mod denne traktats formål.

Afdeling 4

Priser

Artikel 67

Med de i denne traktat fastsatte undtagelser fremkommer priserne ved at sammenholde tilbud og ordrer i overensstemmelse med de i artikel 60 anførte betingelser, som medlemsstaterne ikke kan tilsidesætte gennem nationale forskrifter.

Artikel 68

En prispolitik, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling i strid med det princip om lige adgang til forsyninger, som følger af dette kapitels bestemmelser, er forbudt.

Hvis agenturet konstaterer en sådan politik, giver det Kommissionen meddelelse herom.

Finder Kommissionen konstateringen begrundet, kan den for de omtvistede tilbuds vedkommende fastsætte priserne i overensstemmelse med princippet om lige adgang.

Artikel 69

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed fastsætte priser.

Når agenturet ved anvendelse af artikel 60 fastsætter betingelserne for ordrernes imødekommelse, kan det foreslå de brugere, der har indgivet ordrer, en prisjustering.

Afdeling 5

Bestemmelser vedrørende forsyningspolitikken

Artikel 70

Inden for rammerne af Fællesskabets budget kan Kommissionen på betingelser, som den selv fastsætter, finansielt medvirke i prospekteringsvirksomhed på medlemsstaternes områder.

Kommissionen kan rette henstillinger til medlemsstaterne med henblik på at fremme prospekteringen og minedriften.

Medlemsstaterne skal tilstille Kommissionen en årlig rapport om udviklingen af prospekteringen og produktionen, de sandsynlige reserver og de investeringer i miner, der er gennemført eller påtænkt på deres områder. Disse rapporter forelægges Rådet med Kommissionens udtalelse, især vedrørende de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet efter henstillinger, der er afgivet i medfør af det foregående stykke.

Hvis Rådet på Kommissionens foranledning med kvalificeret flertal konstaterer, at foranstaltninger til prospektering og forøgelse af minedriften, til trods for at udvindingsmulighederne på langt sigt forekommer økonomisk berettigede, vedbliver at være mærkbart utilstrækkelige, anses den pågældende medlemsstat for hele det tidsrum, i hvilket den ikke har rådet bod på denne situation, såvel for sig selv som for sine statsborgere, at have givet afkald på retten til lige adgang til andre ressourcer inden for Fællesskabet.

Artikel 71

Kommissionen retter alle fornødne henstillinger til medlemsstaterne vedrørende fiskale bestemmelser og bestemmelser om minedrift.

Artikel 72

Af de disponible mængder inden for eller uden for Fællesskabet kan agenturet oprette sådanne kommercielle lagre, som er nødvendige for at lette Fællesskabets forsyning eller løbende leverancer.

Kommissionen kan i givet fald beslutte at oprette sikkerhedslagre. De nærmere retningslinjer for disse lagres finansiering godkendes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Afdeling 6

Særlige bestemmelser

Artikel 73

Hvis en aftale eller en konvention mellem en medlemsstat, en person eller virksomhed på den ene side og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland på den anden side, også omfatter leverancer af produkter, der henhører under agenturets kompetence, kræves Kommissionens forudgående godkendelse til indgåelse eller fornyelse af denne aftale eller konvention, for så vidt angår levering af disse produkter.

Artikel 74

Kommissionen kan fritage for anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel, for så vidt angår overførsel, import eller eksport af sådanne små mængder malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som sædvanligvis anvendes ved forskning.

Enhver overførsel, import eller eksport foretaget i medfør af denne bestemmelse, skal meddeles agenturet.

Artikel 75

Dette kapitels bestemmelser finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende behandling, forarbejdning eller formning af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som er indgået:

a) mellem flere personer eller virksomheder, når de behandlede, forarbejdede eller formede materialer skal tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører

b) mellem en person eller virksomhed og en international organisation eller statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes uden for Fællesskabet og tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører

c) mellem en person eller en virksomhed og en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes i Fællesskabet og tilbageleveres enten til den organisation eller statsborger, hvorfra de hidrører, eller til en hvilken som helst anden adressat ligeledes uden for Fællesskabet, udpeget af denne organisation eller statsborger.

Dog skal de pågældende personer eller virksomheder give agenturet meddelelse om sådanne aftaler, og så snart kontrakterne er undertegnet, om de materialemængder, som er genstand for disse bevægelser. Hvad angår de under b) omhandlede aftaler, kan Kommissionen modsætte sig dem, hvis den mener, at forarbejdningen eller formningen ikke kan udføres effektivt og sikkert og uden materialetab til skade for Fællesskabet.

Materialer, som er genstand for disse aftaler, er på medlemsstaternes område underkastet de i kapitel 7 omhandlede kontrolforanstaltninger. Dog finder bestemmelserne i kapitel 8 ikke anvendelse på specielle fissile materialer, som indgår i de under c) omhandlede aftaler.

Artikel 76

Bestemmelserne i dette kapitel kan, navnlig i tilfælde af at uforudsete omstændigheder skaber en almindelig knaphed, på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen, ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen

skal foretage undersøgelser vedrørende enhver anmodning forelagt af en medlemsstat.

Efter syv års forløb fra traktatens ikrafttræden at regne kan Rådet stadfæste samtlige disse bestemmelser. Finder denne stadfæstelse ikke sted, fastsættes nye bestemmelser vedrørende dette kapitel i overensstemmelse med den i det foregående stykke fastsatte fremgangsmåde.

KAPITEL 7

SIKKERHEDSKONTROL

Artikel 77

På de i dette kapitel fastsatte vilkår skal Kommissionen på medlemsstaternes områder forvisse sig om:

a) at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne

b) at bestemmelserne angående forsyning og enhver særlig forpligtelse om kontrol, som Fællesskabet har indgået aftale om med et tredjeland eller en international organisation, overholdes.

Artikel 78

Enhver, der opretter eller driver et anlæg til produktion, adskillelse eller enhver brug af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, eller til behandling af bestrålet nukleart brændsel, skal underrette Kommissionen om

anlæggets grundlæggende tekniske data, i det omfang kendskab hertil er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Kommissionen skal godkende de fremgangsmåder, der anvendes ved den kemiske behandling af de bestrålede materialer, for så vidt dette er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Artikel 79

Kommissionen kræver, at der føres og fremlægges driftsoversigter for at muliggøre regnskab med anvendte eller producerede malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer. Det samme gælder transporterede udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Vedkommende underretter myndighederne i den pågældende medlemsstat om de meddelelser, som de i medfør af artikel 78 og af denne artikels stk. 1 afgiver til Kommissionen.

Arten og rækkevidden af de i denne artikels stk. 1 omtalte forpligtelser fastlægges i en af Kommissionen udarbejdet og af Rådet godkendt forordning.

Artikel 80

Kommissionen kan kræve, at alle overskydende specielle fissile materialer, som indvindes eller fremkommer som biprodukt, og som ikke faktisk anvendes eller umiddelbart er klar til brug, deponeres hos agenturet eller i andre depoter, som kontrolleres eller kan kontrolleres af Kommissionen.

De således deponerede specielle fissile materialer skal ufortøvet tilbagegives rette vedkommende på disses begæring.

Kommissionen kan udsende inspektører til medlemsstaternes områder. Forud for den første opgave, som Kommissionen overdrager en inspektør på en medlemsstats områder, optager den med den pågældende stat en drøftelse, som angår alle denne inspektørs senere opgaver.

Mod forevisning af behørig legitimation har inspektørerne til enhver tid adgang til alle steder, alt oplysningsmateriale samt hos alle personer, som i kraft af deres stilling beskæftiger sig med materialer, udstyr eller anlæg, der er undergivet den i dette kapitel omhandlede kontrol, i den udstrækning dette er nødvendigt for at kontrollere malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer og for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i artikel 77. Hvis den pågældende stat anmoder herom, ledsages de af Kommissionen udpegede inspektører af repræsentanter for denne stats myndigheder under forudsætning af, at inspektørerne ikke derved forsinkes eller på anden måde hindres i udøvelsen af deres hverv.

Hvis der lægges hindringer i vejen for kontrollens udøvelse, skal Kommissionen anmode Domstolens præsident om bemyndigelse til tvangsmæssig gennemførelse af denne kontrol. Domstolens præsident træffer sin afgørelse inden tre dage.

Hvis der er fare forbundet med udsættelsen, kan Kommissionen selv udstede en skriftlig ordre i form af en beslutning om at foretage kontrollen. Denne ordre skal uopholdeligt forelægges Domstolens præsident til efterfølgende godkendelse.

Efter udstedelse af bemyndigelsen eller beslutningen sørger den pågældende stats nationale myndigheder for, at inspektørerne får adgang til de i bemyndigelsen eller beslutningen angivne steder.

Artikel 82

Inspektørerne ansættes af Kommissionen.

De har til opgave at lade sig forelægge og at kontrollere det i artikel 79 nævnte regnskab. De aflægger beretning til Kommissionen om enhver overtrædelse.

Kommissionen kan udstede et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist at tage alle nødvendige forholdsregler for at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør; den underretter Rådet herom.

Hvis medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist retter sig efter Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, straks indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 83

1. I tilfælde af, at personer eller virksomheder misligholder de forpligtelser, der er pålagt dem i dette kapitel, kan Kommissionen iværksætte foranstaltninger mod dem.

Disse foranstaltninger er, ordnet efter strenghed:

a) advarsel

b) inddragelse af særlige fordele, såsom finansiel støtte eller teknisk bistand

c) at virksomheden, i et tidsrum af højst fire måneder, stilles under administration af en person eller persongruppe udpeget efter fælles overenskomst mellem Kommissionen og den stat, som virksomheden henhører under

d) hel eller delvis inddragelse af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

2. De af Kommissionens beslutninger, der er truffet til gennemførelse af det foregående stykke, og som indebærer udleveringspligt, udgør fuld-

byrdelsesgrundlag. De kan fuldbyrdes på medlemsstaternes områder på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Uanset bestemmelserne i artikel 157 har indbringelse af klager for Domstolen mod Kommissionens beslutninger om de i det foregående stykke fastsatte foranstaltninger opsættende virkning. Imidlertid kan Domstolen på begæring af Kommissionen eller af enhver interesseret medlemsstat bestemme øjeblikkelig fuldbyrdelse af beslutningen.

Beskyttelse af de krænkede interesser skal sikres ved passende retsværn.

3. Kommissionen kan rette alle henstillinger til medlemsstaterne vedrørende love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der skal sikre overholdelsen på deres områder af de forpligtelser, der følger af dette kapitel.

4. Det påhviler medlemsstaterne at sørge for, at disse foranstaltninger fuldbyrdes og i påkommende tilfælde for, at de ansvarlige råder bod på begåede overtrædelser.

Artikel 84

Ved kontrollens udøvelse må der ikke finde forskelsbehandling sted med hensyn til det formål, som malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer er bestemt til.

Område og retningslinjer for kontrollen og kontrolorganernes beføjelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opfylde de i dette kapitel angivne mål.

Kontrollen kan ikke udstrækkes til materialer, der er bestemt til forsvarsformål, og som er under særlig bearbejdelse til dette formål, eller som efter

denne bearbejdelse i overensstemmelse med en operativ plan er anbragt eller oplagret i et militært anlæg.

Artikel 85

Dersom nye omstændigheder nødvendiggør det, kan dette kapitels bestemmelser om kontrollens gennemførelse, på en medlemsstats eller Kommissionens initiativ, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

KAPITEL 8

EJENDOMSRETTEN

Artikel 86

De specielle fissile materialer er Fællesskabets ejendom.

Fællesskabets ejendomsret omfatter alle specielle fissile materialer, der fremstilles eller importeres af en medlemsstat, en person eller en virksomhed, og som er undergivet den i kapitel 7 omhandlede sikkerhedskontrol.

Artikel 87

Medlemsstater, personer eller virksomheder har ubegrænset brugs- og forbrugsret over specielle fissile materialer, der på retmæssig vis er kommet

i deres besiddelse, under forbehold af deres forpligtelser i henhold til denne traktats bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhedskontrollen, den agenturet tilkommende optionsret og sundhedsbeskyttelsen.

Artikel 88

Agenturet fører på Fællesskabets vegne en særlig konto, der benævnes »Finansiel konto for specielle fissile materialer«.

Artikel 89

1. På den finansielle konto for specielle fissile materialer:

a) krediteres Fællesskabet og debiteres den modtagende medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, som overlades til eller stilles til rådighed for den pågældende stat, person eller virksomhed

b) debiteres Fællesskabet og krediteres den ydende medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, der produceres eller importeres af en sådan stat, person eller virksomhed, og som bliver Fællesskabets ejendom. Der foretages en tilsvarende postering, når en medlemsstat, person eller virksomhed til Fællesskabet tilbageleverer specielle fissile materialer, som tidligere var overladt til eller stillet til rådighed for denne stat, person eller virksomhed.

2. Værdiændringer, der berører mængderne af specielle fissile materialer, bogføres på en sådan måde, at de ikke kan give anledning til tab eller gevinst for Fællesskabet. Tab eller gevinst står for indehavernes regning.

3. De saldi, der opstår ved ovennævnte transaktioner, er øjeblikkelig forfaldne til betaling på kreditors anmodning.

4. Ved anvendelse af dette kapitel betragtes agenturet som en virksomhed, for så vidt angår transaktioner, det foretager for egen regning.

Artikel 90

Dersom nye omstændigheder gør det nødvendigt, kan dette kapitels bestemmelser om Fællesskabets ejendomsret, på initiativ af en medlemsstat eller af Kommissionen, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en medlemsstat.

Artikel 91

Ejendomsretten til alle genstande, materialer eller formuegoder, der ikke i henhold til dette kapitel omfattes af Fællesskabets ejendomsret, bestemmes af den enkelte medlemsstats love.

KAPITEL 9

DET NUKLEARE FÆLLESMARKED

Artikel 92

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de formuegoder og produkter, som er opført på listerne i denne traktats Bilag IV.

Disse lister kan på foranledning af Kommissionen eller en medlemsstat ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

Artikel 93

Medlemsstaterne afskaffer indbyrdes et år efter denne traktats ikrafttræden al ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning og alle kvantitative restriktioner for såvel import som eksport af:

a) de på listerne A^1 og A^2 opførte produkter

b) de på liste B opførte produkter, for så vidt der gælder en fælles toldtarif for disse varer, og de er ledsaget af en af Kommissionen udfærdiget attest for, at de er bestemt til nukleare formål.

Ikke-europæiske områder, der henhører under en medlemsstats jurisdiktion, kan dog fortsat opkræve ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning af ren fiskal karakter. Denne told og disse afgifters størrelse og anvendelsesmåde må ikke indebære nogen forskelsbehandling af denne stat og de andre medlemsstater.

Artikel 94

Medlemsstaterne opretter en fælles toldtarif på følgende betingelser:

a) For de på liste A^1 opførte produkter fastsættes den fælles toldtarif på niveau med den laveste tarif, der var gældende den 1. januar 1957 i et af medlemslandene.

b) For de på liste A^2 opførte produkter træffer Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger, for at forhandlingerne mellem medlemsstaterne kan optages om disse produkter inden tre måneder at regne fra denne traktats ikrafttræden. I det tilfælde, hvor en aftale ikke har kunnet

opnås for visse af produkterne inden udgangen af det første år efter denne traktats ikrafttræden, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen satserne i den fælles toldtarif.

c) Den fælles toldtarif for de på listerne A^1 og A^2 opførte produkter bringes i anvendelse fra udgangen af det første år, der følger efter denne traktats ikrafttræden.

Artikel 95

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed beslutte en tidligere ikrafttræden af den fælles toldtarif for de af de i liste B opførte produkter, for hvilke en sådan forholdsregel ville kunne bidrage til kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

Artikel 96

Over for en anden medlemsstats statsborgere ophæver medlemsstaterne enhver i nationaliteten begrundet restriktion i adgangen til kvalificerede stillinger inden for kerneenergiens område, under forbehold af de begrænsninger, som følger af de grundlæggende krav til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtage direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 97

Ingen i nationaliteten begrundet restriktion kan gøres gældende over for nogen offentligretlig eller privatretlig juridisk eller fysisk person, som hører under en medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atomanlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet.

Artikel 98

Medlemsstaterne tager alle nødvendige forholdsregler for at lette indgåelsen af forsikringskontrakter til dækning af risikoen ved kerneenergi.

Inden to år fra denne traktats ikrafttræden vedtager Rådet med kvalificeret flertal efter at have rådført sig med Europa-Parlamentet og på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 99

Kommissionen kan rette alle henstillinger med henblik på at lette kapitalbevægelser til finansiering af den i denne traktats Bilag II nævnte produktion.

Artikel 100

Enhver medlemsstat forpligter sig til at tillade betalinger vedrørende varer, tjenesteydelser og kapital i valuta fra den medlemsstat, i hvilken kreditor eller modtager bor, såvel som overførsel af kapital og løn, i det omfang bevægelsen af varer, tjenesteydelser, kapital og personer er frigivet mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med denne traktat.

KAPITEL 10

FORBINDELSERNE UDADTIL

Artikel 101

Inden for rammerne af sin kompetence kan Fællesskabet indgå aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland.

Forhandlingerne om disse aftaler eller overenskomster føres af Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiver; de indgås af Kommissionen med Rådets godkendelse, der gives med kvalificeret flertal.

De aftaler eller overenskomster, hvis gennemførelse ikke kræver Rådets medvirken, og som kan udføres inden for rammerne af det pågældende budget, forhandles og afsluttes imidlertid af Kommissionen, der er forpligtet til at holde Rådet underrettet herom.

Artikel 102

De med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland afsluttede aftaler eller overenskomster, i hvilke foruden Fællesskabet også en eller flere medlemsstater er parter, kan først træde i kraft, efter at alle de interesserede medlemsstater har tilkendegivet over for Kommissionen, at de pågældende aftaler eller overenskomster er gjort anvendelige i overensstemmelse med deres respektive nationale lovgivning.

Artikel 103

Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen deres planer om aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i den udstrækning, disse aftaler eller overenskomster berører denne traktats anvendelsesområde.

Hvis et forslag til en aftale eller overenskomst indeholder punkter, som strider imod denne traktat, afgiver Kommissionen sine bemærkninger herom til vedkommende stat inden en måned fra modtagelsen af den omtalte meddelelse.

Denne stat kan ikke afslutte den påtænkte aftale eller overenskomst, før den har fjernet Kommissionens betænkeligheder eller har fulgt den afgørelse, som Domstolen som hastesag efter statens henvendelse har truffet med hensyn til de påtænkte bestemmelsers forenelighed med reglerne i denne traktat. Henvendelsen til Domstolen kan ske på et hvilket som helst tidspunkt, efter at staten har modtaget Kommissionens bemærkninger.

Artikel 104

Ingen person eller virksomhed, som efter denne traktats ikrafttræden afslutter eller fornyer aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, kan påberåbe sig sådanne aftaler eller overenskomster for derved at unddrage sig de forpligtelser, der påhviler de pågældende efter denne traktat.

Enhver medlemsstat træffer alle de forholdsregler, som den anser for nødvendige, til på Kommissionens begæring at meddele denne alle oplysninger vedrørende aftaler eller overenskomster, som er afsluttet efter denne traktats ikrafttræden og inden for dens anvendelsesområde af enhver person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland. Kommissionen kan kun forlange disse oplysninger med det formål at forvisse sig om, at disse aftaler eller over-

enskomster ikke indeholder punkter, som udgør en hindring for anvendelsen af denne traktat.

På Kommissionens begæring udtaler Domstolen sig om disse aftalers eller overenskomsters forenelighed med denne traktats bestemmelser.

Artikel 105

Bestemmelserne i denne traktat kan ikke påberåbes over for gennemførelsen af aftaler eller overenskomster, som før dens ikrafttræden er afsluttet af en medlemsstat, en person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, når disse aftaler eller overenskomster er blevet meddelt Kommissionen senest tredive dage efter denne traktats ikrafttræden.

Dog kan aftaler eller overenskomster mellem denne traktats undertegnelse og dens ikrafttræden, der af en person eller virksomhed er afsluttet med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, ikke gøres gældende over for denne traktat, hvis Domstolen, der udtaler sig på Kommissionens begæring, skønner, at hensigten med at unddrage sig traktatens bestemmelser for den ene eller den anden part har været et af de afgørende motiver for aftalen eller overenskomsten.

Artikel 106

De medlemsstater, der før denne traktats ikrafttræden har indgået aftaler med tredjelande om samarbejdet på kerneenergiens område, skal i fællesskab med Kommissionen optage de nødvendige forhandlinger med disse tredjelande for i så høj grad som muligt at lade Fællesskabet indtræde i de forpligtelser og rettigheder, der følger af disse aftaler.

Enhver ny aftale, der følger af disse forhandlinger, kræver samtykke fra den eller de medlemsstater, der har underskrevet de ovenfor nævnte aftaler, samt Rådets godkendelse med kvalificeret flertal.

AFSNIT III

Bestemmelser vedrørende institutionerne

KAPITEL 1

FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

Afdeling 1

Europa-Parlamentet

Artikel 107

Europa-Parlamentet, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater, udøver de beføjelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt det i denne traktat.

Artikel 107 a (*)

Europa-Parlamentet kan med et flertal af medlemmernes stemmer anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag om spørgsmål, som efter dets opfattelse kræver udarbejdelse af en fællesskabsretsakt til gennemførelse af denne traktat.

Artikel 107 b (*)

Under udførelsen af sine opgaver kan Europa-Parlamentet efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer nedsætte et midlertidigt undersøgelsesudvalg, der, uden at de beføjelser, som denne traktat har tillagt andre institutioner eller organer, derved berøres, skal undersøge påstande om overtræ-

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 2, i TEU.

delser eller om fejl eller forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, medmindre de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes.

Det midlertidige undersøgelsesudvalg ophører med at bestå, når de afgiver sin beretning.

De nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen fastlægges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 107 c (*)

Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat er berettiget til på egen hånd eller i samvirke med andre borgere eller personer at indgive andragender til Europa-Parlamentet om forhold, der henhører under områder, som Fællesskabet beskæftiger sig med, og som vedrører den pågældende direkte.

Artikel 107 d (*)

1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 2, i TEU.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for dettes valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhænginghed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens status og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

(Stk. 1 og 2 er ophævet med virkning fra den 17. juli 1979 i overensstemmelse med artikel 14 i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet)

[*Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

1. Repræsentanterne i Europa-Parlamentet for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige valg.]

[*Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:*

2. Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grækenland	25
Spanien	64
Frankrig	87
Irland	15
Italien	87
Luxembourg	6
Nederlandene	31
Østrig	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Det Forenede Kongerige	87] (*).

(*) Repræsentanternes antal som fastsat ved artikel 11 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 5 i AT TA A/SF/S.

3. Europa-Parlamentet udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle medlemsstater ensartet fremgangsmåde (*).

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der er tiltrådt af et flertal af dets medlemmer, fastsætter herom forskrifter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser (**).

Artikel 109

Europa-Parlamentet afholder en årlig session. Det træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts (***) (****).

Europa-Parlamentet kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dets medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 110

Europa-Parlamentet udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

(*) Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

(**) Stk. 3 som ændret ved artikel 1, nr. 3, i TEU.

(***) Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

(****) For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller dettes medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Europa-Parlamentet på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 111

Medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffer Europa-Parlamentet sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 112

Europa-Parlamentet fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Europa-Parlamentets aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 113

Europa-Parlamentet drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger den.

Artikel 114 (*)

Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Europa-Parlamentet tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Europa-Parlamentets medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 127. I dette tilfælde udløber tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt til at efterfølge dem, på den dato, hvor tjenesteperioden for de medlemmer af Kommissionen, der samlet har måttet nedlægge deres hverv, ville være udløbet.

Afdeling 2

Rådet

Artikel 115

Rådet udøver sine beføjelser og sin besluttende myndighed på de i denne traktat fastsatte vilkår.

Det træffer alle forholdsregler, hvortil det har kompetence, med henblik på at samordne medlemsstaternes og Fællesskabets virksomhed.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 4, i TEU.

Artikel 116 (*)

Rådet består af en repræsentant for hver medlemsstat på ministerplan, som skal være beføjet til at forpligte denne medlemsstats regering.

Formandshvervet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter den rækkefølge, som Rådet træffer afgørelse om ved enstemmighed (**).

Artikel 117 (*)

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 118

1. Medmindre andet er fastsat i denne traktat, træffer Rådet afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grækenland	5
Spanien	8

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 5, i TEU.

(**) Stk. 2 som ændret ved artikel 12 i TA A/SF/S. Se også Rådets afgørelse af 1. januar 1995 om fastsættelse af rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet (jf. del I, s. 865).

Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Østrig	4
Portugal	5
Finland	3
Sverige	4
Det Forenede Kongerige	10.

Afgørelser træffes med mindst:

— 62 stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen

— 62 stemmer afgivet af mindst otte medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde (*).

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 119

Når Rådet i medfør af denne traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved en enstemmig vedtagelse.

Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 15 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 8 i AT TA A/SF/S.

Artikel 120

Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 121 (*)

1. Et udvalg, der sammensættes af medlemsstaternes faste repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hverv, der tildeles det af Rådet.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær. Generalsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed.

Rådet træffer afgørelse om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 122

Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

Artikel 123 (**)

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsi-

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 6, i TEU.
(**) Som indsat ved artikel I, nr. 7, i TEU.

dent, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Afdeling 3

Kommissionen

Artikel 124

For at sikre udviklingen af kerneenergien inden for Fællesskabet skal Kommissionen:

— drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne

— rette henstillinger og afgive udtalelser om de i denne traktat omhandlede forhold, hvis traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt

— have beføjelsen til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Europa-Parlamentets retsakter på de i denne traktat fastsatte betingelser

— udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 125 (*)

Hvert år og senest en måned før åbningen af Europa-Parlamentets session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabets virksomhed.

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 8, i TEU.

Artikel 126 (*)

1. Kommissionen består af 20 medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig (**).

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med

---

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 8, i TEU.

(**) Stk. 1, første afsnit, som ændret ved artikel 16 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 9 i AT TA A/SF/S.

hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 129 eller fratage ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 127 (*)

1. Kommissionens medlemmer udnævnes for fem år efter fremgangsmåden i stk. 2, jf. dog artikel 114.

De kan genudnævnes.

2. Medlemsstaternes regeringer indstiller efter fælles overenskomst og efter høring af Europa-Parlamentet den person, som de foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Medlemsstaternes regering indstiller i samråd med den indstillede formand de øvrige personer, som de foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Kommissionens indstillede formand og de øvrige indstillede medlemmer af Kommissionen skal som kollegium godkendes ved en afstemning i Europa-Parlamentet. Efter Europa-Parlamentets godkendelse udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst Kommissionens formand og øvrige medlemmer.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse første gang for den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1995.

(*) Som indsat ved artikel 1. nr. 8. i TEU.

Den formand for Kommissionen og de øvrige medlemmer af denne, hvis tjenesteperiode begynder den 7. januar 1993, udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst. Deres tjenesteperiode udløber den 6. januar 1995.

Artikel 128 (*)

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævner medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 127, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 129 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

Artikel 129 (*)

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring af Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 130 (*)

Kommissionen kan udnævne en eller to næstformænd blandt sine medlemmer.

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 8, i TEU.

Arikel 131 (*)

Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 132 (*)

Kommissionens afgørelser træffes at et flertal af det i artikel 126 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

Artikel 133

(ophævet)

Artikel 134

1. I tilknytning til Kommissionen nedsættes et Videnskabeligt og Teknisk Udvalg med rådgivende funktioner.

Udvalget skal altid høres i de i denne traktat nævnte tilfælde. Det kan høres i alle tilfælde, hvor Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

(*) Som indsat ved artikel I, nr. 8, i TEU.

2. Udvalget består af 38 medlemmer, der udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen (*).

Udnævnelsen af udvalgets medlemmer vedrører dem personligt og gælder for et tidsrum af fem år. Genudnævnelse kan finde sted. Medlemmerne må ikke være bundet af nogen instruktion.

Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg udpeger hvert år blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Artikel 135

Kommissionen kan foretage alle de høringer og nedsætte alle de studieudvalg, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

Afdeling 4

Domstolen

Artikel 136

Domstolen skal værne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Artikel 137 (**)

Domstolen består af tretten dommere (***).

(*) Stk. 2, første afsnit, som ændret ved artikel 26 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 17 i AT TA A/SF/S.

(**) Som ændret ved artikel I, nr. 10, i TEU.

(***) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 10 i AT TA A/SF/S.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre, fem eller syv dommere, som har til opgave at foreståvisse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement (*).

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer, når en medlemsstat eller en af Fælleskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 139, stk. 2.

Artikel 138

Domstolen bistås af otte generaladvokater. Dog udnævnes en niende generaladvokat fra tiltrædelsesdatoen til den 6. oktober 2000 (**).

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 136.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 139, stk. 3.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 18 i TA A/SF/S.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 20 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 11 i AT TA A/SF/S.

Artikel 139

Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis otte og syv dommere (*).

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Der afgår hver gang fire generaladvokater (*).

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 140

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 140 A (**)

1. Der oprettes i tilknytning til Domstolen en ret, der som første instans skal træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der fastlægges på betingel-

---

(*) Stk. 2 og 3 som ændret ved artikel 21 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 12 i AT TA A/SF/S.

(**) Som indsat ved artikel I, nr. 11, i TEU.

serne i stk. 2, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statutten. Retten i Første Instans har ikke kompetence til at træffe afgørelse om præjudicielle spørgsmål, der forelægges i henhold til artikel 150.

2. På begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen fastsætter Rådet med enstemmighed de i stk. 1 omhandlede bestemte arter af sager og sammensætningen af Retten i Første Instans og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i Domstolens statut, der er nødvendige. Medmindre andet vedtages af Rådet, finder denne traktats bestemmelser vedrørende Domstolen og navnlig bestemmelserne i protokollen vedrørende Domstolens statut anvendelse på Retten i Første Instans.

3. Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

4. Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Artikel 141

Finder Kommissionen, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 142

En medlemsstat, der finder, at en anden medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en medlemsstat indbringer en klage over en anden medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 143 (*)

1. Såfremt Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne traktat, skal denne stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

2. Hvis Kommissionen finder, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet disse foranstaltninger, afgiver den, efter at have givet denne stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, en begrundet udtalelse, hvori den præciserer, på hvilke punkter den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet Domstolens dom.

Hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger inden for den frist, som Kommissionen

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 12, i TEU.

har fastsat, kan denne indbringe sagen for Domstolen. Den angiver i denne forbindelse størrelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som den pågældende medlemsstat skal betale, og som den under omstændighederne finder passende.

Hvis Domstolen fastslår, at den pågældende medlemsstat ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde.

Denne fremgangsmåde berører ikke bestemmelserne i artikel 142.

Artikel 144

Domstolen har fuld prøvelsesret vedrørende:

a) klager, der i medfør af artikel 12 indbringes for at få fastsat egnede vilkår for Kommissionens indrømmelse af licenser eller underlicenser

b) klager, der af enkeltpersoner eller virksomheder indbringes vedrørende sanktioner, som i medfør af artikel 83 er pålagt dem af Kommissionen.

Artikel 145

Finder Kommissionen, at en person eller virksomhed har begået en overtrædelse af denne traktat, på hvilken bestemmelsen i artikel 83 ikke kan anvendes, opfordrer den den medlemsstat, hvorunder personen eller virksomheden hører, til i henhold til sin egen lovgivning at foranledige, at der iværksættes sanktioner i anledning af overtrædelsen.

Hvis den pågældende stat ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist tager de skridt, som opfordringen forudsætter, kan Kommissionen indbringe sagen for Domstolen for at få konstateret den overtrædelse, der lægges den pågældende person eller virksomhed til last.

Artikel 146 (*)

Domstolen prøver lovligheden af retsakter udstedt af Rådet eller Kommissionen, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Europa-Parlamentet med henblik på at bevare dettes prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 147

Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

(*) Som ændret ved artikel 1, nr. 13, i TEU.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 148

Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne traktat at træffe afgørelse, kan medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Artikel 149

Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne traktat, har pligt til at gennemføre de til dommes opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 188, stk. 2.

Artikel 150

Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

a) om fortolkningen af denne traktat

b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner

c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, medmindre andet er bestemt i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 151

Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 188, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 152

Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 153

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 154

Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem medlemsstaterne, der har forbindelse med denne traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 155

Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Artikel 156

Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 146, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 146, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 157

Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt i denne traktat. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 158

I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 159

De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 164 fastsatte regler.

Artikel 160

Domstolens statut fastsættes i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på anmodning fra Domstolen og efter høring af Kommissionen og Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i afsnit III i statutten (*).

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Afdeling 5 (**)

Revisionsretten

Artikel 160 A

Revisionsretten varetager revisionen af regnskaberne.

Artikel 160 B

1. Revisionsretten består af 15 medlemmer (***).

(*) Stk. 2 indsat ved artikel 27 EFA.

(**) Afsnit V (artikel 160 A-160 C, de tidligere artikler 180 og 180 a) som indsat ved artikel I, nr. 14, i TEU.

(***) Stk. 1 som ændret ved artikel 22 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 13 i AT TA A/SF/S.

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

4. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

5. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring om, at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

6. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 7.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

7. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

8. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

9. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

Artikel 160 C

1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets øvrige institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets øvrige institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger, navnlig i form af særberetninger, til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets øvrige institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

KAPITEL 2

FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 161

Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 162

Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne traktat.

Artikel 163

Forordningerne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 164

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen, for Domstolen og for det i medfør af artikel 18 oprettede Voldgiftsudvalg.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL 3

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 165

Der oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv.

Artikel 166 (*)

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Østrig	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24 (**).

(*) Som ændret ved artikel I. nr. 15. i TEU.

(**) Stk. 1 som ændret ved artikel 23 i TA A/SF/S i den udgave. der følger af artikel 14 i AT TA A/SF/S.

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer må ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal udvalgsmedlemmernes dagpenge.

Artikel 167

1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 168 (*)

Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsatter selv sin forretningsorden.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning. Det kan ligeledes træde sammen på eget initiativ.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 16, i TEU.

Artikel 169

Udvalget kan opdeles i faglige sektioner.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 170 (*)

Udvalget skal i de tilfælde, der er nævnt i denne traktat, høres af Rådet eller Kommissionen. Disse institutioner kan høre Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt. Udvalget kan selv tage initiativ til at afgive udtalelse i tilfælde, hvor det finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst en måned fra det tidspunkt, hvor formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 17, i TEU.

AFSNIT IV

Finansielle bestemmelser

Artikel 171

1. Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, bortset fra agenturets og fællesforetagendernes, skal anslås for hvert regnskabsår og optages enten på driftsbudgettet eller på forsknings- og investeringsbudgettet.

På hvert budget skal indtægter og udgifter balancere.

2. Udgifter og indtægter for agenturet, der drives på kommerciel basis, opføres i et afsnit for sig.

Vilkårene for ansættelsen, afviklingen og kontrollen vedrørende disse indtægter og udgifter fastsættes under iagttagelse af agenturets vedtægter i et regnskabsregulativ, der udstedes i henhold til artikel 183.

3. Overslagene over indtægter og udgifter samt driftsregnskaber og status for fællesforetagenderne for hvert regnskabsår forelægges for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i henhold til foretagendernes vedtægter.

Artikel 172

[Stk. 1, 2 og 3 ophæves]

4. Lån til finansiering af forskning eller investering optages på vilkår, der fastsættes af Rådet; dette træffer sin afgørelse i henhold til artikel 177, stk. 5.

Fællesskabet kan optage lån på en medlemsstats kapitalmarked under iagttagelse af lovgivningens bestemmelser om indenrigs låntagning eller, i mangel af sådanne bestemmelser i en medlemsstat, når denne medlemsstat og Kommissionen efter forhandling er nået til enighed om det påtænkte lån.

Samtykke fra medlemsstatens kompetente myndigheder kan ikke nægtes, medmindre alvorlige forstyrrelser på denne stats kapitalmarked kan befrygtes.

Artikel 173 (*)

Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne vedrørende Fællesskabets ordning med egne indtægter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 173 A (**)

For at sikre budgetdisciplin fremsætter Kommissionen ingen forslag til fællesskabsretsakter, ændrer ikke sine forslag og vedtager ingen gennemførelsesforanstaltninger, der kan have betydelig indvirkning på budgettet, uden af afgive forsikring om, at forslaget eller foranstaltningen kan finansieres inden for rammerne af Fællesskabets egne indtægter efter de bestemmelser, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 173.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 19, i TEU.

(**) Som ændret ved artikel I, nr. 20, i TEU.

Artikel 174

1. De på driftsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

a) administrationsudgifter

b) udgifter vedrørende sikkerhedskontrol og beskyttelse af sundheden.

2. De på forsknings- og investeringsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

a) udgifter vedrørende udførelsen af Fællesskabets forskningsprogram

b) eventuelle andele i agenturets kapital og i dets investeringsudgifter

c) udgifter vedrørende udstyr til undervisningsanstalter

d) eventuel deltagelse i fællesforetagenderne og i visse fælles projekter.

Artikel 175

De i driftsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 183 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 183, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er ud-

nyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne til driftsudgifter opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fælles udgifter.

Artikel 176

1. Med forbehold af de begrænsninger, der følger af de programmer eller udgiftsbeslutninger, hvortil der i henhold til denne traktat kræves enstemmighed i Rådet, omfatter de midler, der vedrører forsknings- og investeringsudgifterne:

a) bevillinger til at indgå forpligtelser, der dækker et regnskabsområde, som udgør en særskilt enhed og danner et sammenhængende hele

b) bevillinger til udbetalinger, der udgør den øverste grænse for de udgifter, som hvert år kan afholdes til dækning af de forpligtelser, der er indgået i henhold til litra a).

2. En oversigt over forfaldsterminer for de indgåede forpligtelser og betalinger vedlægges som bilag til det dertil svarende budgetforslag, der er stillet af Kommissionen.

3. Bevillingerne til forsknings- og investeringsudgifterne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

4. Uudnyttede betalingsbevillinger overføres til det følgende regnskabsår efter Kommissionens beslutning, medmindre andet besluttes af Rådet.

Artikel 177 (*) (**)

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Udtrykket »budget« i denne artikels forstand omfatter driftsbudgettet såvel som forsknings- og investeringsbudgettet.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag, senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Europa-Parlamentet.

4. Budgetforslaget skal forelægges Europa-Parlamentet senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

(*) Som ændret ved artikel 20 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Fælleserklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, vedtaget den 30. juni 1982, om forskellige foranstaltninger til sikring af en bedre afvikling af budgetproceduren, er gengivet på side 865 i bind I.

Europa-Parlamentet har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Europa-Parlamentet inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Europa-Parlamentet inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Europa-Parlamentet inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i givet fald med de andre interesserede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Europa-Parlamentet vedtagne ændringer.

b) For så vidt angår ændringsforslagene:

— Hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget, udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslåede ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt.

— Hvis en af Europa-Parlamentet foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalifice-

ret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet.

— Hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, og er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Europa-Parlamentet, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Europa-Parlamentet har vedtaget, eller er Europa-Parlamentets ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Europa-Parlamentet. Rådet gør dette bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Europa-Parlamentet er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan den inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Europa-Parlamentet foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Europa-Parlamentet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Europa-Parlamentet, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges det.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for Økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

— udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser

— den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter

og

— udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkes fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Europa-Parlamentet, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fast-

sættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Europa-Parlamentet, hvis afgørelse træffes med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

Artikel 178 (*)

Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Europa-Parlamentet; inden for en frist af tredive dage kan Europa-Parlamentet med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afvigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhand-

(*) Som ændret ved artikel 21 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

lede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Europa-Parlamentet har truffet afgørelse. Dersom Europa-Parlamentet ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afgørelse, der afviger fra Rådets beslutning, betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 179 (*)

Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgetterne på eget ansvar i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i dette i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for hvert budgets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 21, i TEU.

Artikel 179 a (*)

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Europa-Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

Artikel 180

(ophævet)

Artikel 180 a

(ophævet)

Artikel 180 b (**)

1. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik herpå gennemgår det næst efter Rådet i artikel 179 a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger samt Revisionsrettens særberetninger.

2. Før Europa-Parlamentet meddeler Kommissionen decharge, og når det ellers finder det påkrævet i forbindelse med Kommissionens udøvelse af sine beføjelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet, kan det anmode Kommissionen om at redegøre for afholdelsen af udgifterne eller for, hvorledes de finansielle kontrolsystemer fungerer. Kommissionen forelægger alle fornødne oplysninger for Europa-Parlamentet på dettes begæring.

(*) Artiklen indsat ved artikel 22 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

(**) Som ændret ved artikel I, nr. 23, i TEU.

3. Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne samt de kommentarer, der ledsager de henstillinger om decharge, som Rådet vedtager.

Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgetternes gennemførelse. Sådanne beretninger tilsendes ligeledes Revisionsretten.

Artikel 181

Budgetterne og den i artikel 171, stk. 1 og 2, omhandlede finansieringsplan for agenturet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

De i artikel 172 omhandlede bidrag stiller medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende medlemsstat.

Artikel 182

1. Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en medlemsstats valuta til en anden medlemsstats valuta i det

omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

2. Kommissionen står i forbindelse med hver medlemsstat gennem en af medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende medlemsstats seddelbank eller et andet af medlemsstaten godtkendt pengeinstitut.

3. Med hensyn til udgifter, som Fællesskabet skal afholde i en tredjestats valuta, forelægger Kommissionen Rådet, inden budgetterne fastlægges endeligt, en oversigt over de indtægter og udgifter, som skal ske i de forskellige valutaer.

Denne oversigt godkendes af Rådet med kvalificeret flertal. Den kan i løbet af regnskabsåret ændres under iagttagelse af samme fremgangsmåde.

4. Overdragelse til Kommissionen af tredjelands valuta, som er nødvendig for at afholde udgifter, der er optaget på den i stk. 3 omhandlede oversigt, påhviler medlemsstaterne i overensstemmelse med de i artikel 172 fastsatte fordelingsnøgler. Overdragelse til medlemsstaterne af tredjelandes valuta, som er oppebåret af Kommissionen, sker efter samme fordelingsnøgler.

5. Kommissionen kan frit disponere over tredjelandes valuta, der hidrører fra lån, den har optaget i disse lande.

6. Ved enstemmig beslutning kan Rådet på forslag af Kommissionen helt eller delvis anvende de valutabestemmelser, der omhandles i de foregående stykker, på agenturet og på fællesforetagenderne og eventuelt tillempe dem efter disse organers behov.

Artikel 183 (*)

På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen

b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet

c) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

Artikel 183 A (**)

Medlemsstaterne træffer de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Fællesskabets finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.

Med forbehold af andre bestemmelser i denne traktat samordner medlemsstaterne deres optræden med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig. Med henblik herpå tilrettelægger de med hjælp fra Kommissionen et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente tjenester i deres administrationer.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 24, i TEU.

(**) Som indsat ved artikel I, nr. 25, i TEU.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser

Artikel 184

Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 185

Fællesskabet har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 186

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og i Det Europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kva-

lificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 187

Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 188

Fællesskabets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 189

Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer.

Artikel 190

Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 191

(Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De Europæiske Fællesskaber nyder på medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den Europæiske Investeringsbank.]

Artikel 192

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne traktats målsætning i fare.

Artikel 193

Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne traktat afgjort på anden måde end fastsat i traktaten.

1. Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene, Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, såvel som alle andre, der i kraft enten af deres stilling, eller deres offentlige eller private forbindelse med Fællesskabets institutioner og anlæg eller med fællesforetagender, skal indhente eller modtage meddelelser om faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der er undergivet hemmelighedsbeskyttelse i henhold til bestemmelser truffet af en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, har — selv efter at deres hverv eller til- knytning er ophørt — forpligtelse til at bevare disse hemmeligheder over for enhver ikke bemyndiget person såvel som over for offentligheden.

Den enkelte medlemsstat betragter ethvert brud på denne forpligtelse som en krænkelse af dens beskyttede hemmeligheder, og henfører denne, i henseende til såvel indholdet som til kompetencen, under de bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse enten på forbrydelse mod statens sikkerhed eller brud på tjenstlig tavshedspligt. På en interesseret medlemsstats eller Kommissionens forlangende skal den pågældende medlemsstat rejse sag mod enhver, som har gjort sig skyldig i en sådan krænkelse, og som henhører under dens myndighed.

2. Enhver medlemsstat meddeler Kommissionen alle for sit område gældende bestemmelser vedrørende klassificering og hemmeligholdelse af oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der falder ind under denne traktats anvendelsesområde.

Kommissionen drager omsorg for, at sådanne bestemmelser meddeles de øvrige medlemsstater.

Enhver medlemsstat tager alle egnede forholdsregler til at fremme en gradvis gennemførelse af så ensartet og så omfattende en beskyttelse af sådanne hemmeligheder som muligt. Efter forhandling med de interesserede medlemsstater kan Kommissionen fremsætte henstillinger med henblik herpå.

3. Fællesskabets institutioner og disses anlæg, såvel som fællesforetagenderne, skal anvende de bestemmelser til beskyttelse af hemmeligheder, som er gældende på det område, hvor enhver af dem er beliggende.

4. Enhver bemyndigelse til at modtage underretning om faktiske forhold, oplysninger, dokumenter eller genstande, der vedrører denne traktats anvendelsesområde, og som beskyttes ved hemmeligholdelse, skal, hvad enten den er meddelt af en af Fællesskabets institutioner eller af en medlemsstat til en person, der udøver sin virksomhed inden for denne traktats anvendelsesområde, anerkendes af alle andre institutioner og alle andre medlemsstater.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af særlige bestemmelser, der følger af aftaler afsluttet mellem en medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation.

Artikel 195

Fællesskabets institutioner såvel som agenturet og fællesforetagenderne skal ved anvendelsen af denne traktat respektere de betingelser, der af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sundhed er fastsat i nationale forskrifter om adgangen til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Artikel 196

Ved anvendelsen af denne traktat, og for så vidt andet ikke er bestemt deri, betegner:

a) »person«: enhver fysisk person, som på medlemsstaternes territorier helt eller delvis udøver sin virksomhed inden for det område, der er omhandlet i det tilsvarende kapitel i traktaten

b) »virksomhed«: ethvert foretagende eller ethvert organ, der helt eller delvis udøver sin virksomhed på tilsvarende måde, uanset om det har offentligretlig eller privatretlig status.

Artikel 197

Ved anvendelsen af denne traktat betegner:

1. »specielle fissile materialer« plutonium 239, uran 233, uran beriget med uran 235 eller 233, samt ethvert produkt indeholdende et eller flere af ovennævnte isotoper og sådanne andre fissile materialer, som måtte blive bestemt af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen; dog kan udtrykket »specielle fissile materialer« ikke anvendes på udgangsmaterialer

2. »uran beriget med uran 235 eller 233«: uran, der indeholder enten uran 235 eller uran 233 eller begge disse isotoper i en sådan mængde, at forholdet mellem summen af disse to isotoper og isotop 238 er større end forholdet mellem isotop 235 og isotop 238 i naturligt uran

3. »udgangsmaterialer«: uran, som indeholder den isotopsammensætning, der forefindes i naturen, uran, hvis indhold af uran 235 er mindre end det normale, thorium, ethvert af de forannævnte materialer i form af metal, legeringer, kemiske forbindelser eller koncentrater, ethvert andet materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer i sådanne koncentrationer, som Rådet træffer bestemmelse om med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen

4. »malme«: enhver malm, der i gennemsnitskoncentrationer som fastsat ved bestemmelse af Rådet, truffet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, indeholder stoffer, som gør det muligt ved passende kemiske og fysiske behandlinger at fremstille udgangsmaterialer, således som disse er defineret ovenfor.

For så vidt intet andet er bestemt, anvendes denne traktats bestemmelser på medlemsstaternes europæiske områder og på de ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed.

De finder ligeledes anvendelse på europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat.

Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne traktat finder ikke anvendelse for Færøerne (*).

b) Denne traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Denne traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag IV til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab indeholdte liste.

d) Bestemmelserne i denne traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af en ordning, der er fastsat i traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972 (**) (***).

(*) Afsnit ændret ved artikel I, nr. 26, i TEU.

(**) Se bind II, del II, i denne udgave.

(***) Stk. 3 indsat ved artikel 27 i TA DK/IRL/UK i den udformning, der fremgår af artikel 16 i AT TA DK/IRL/UK.

e) Denne traktat finder ikke anvendelse for Ålandsøerne. Finlands regering kan dog ved en erklæring, der ved ratifikationen deponeres hos Den Italienske Republiks regering, meddele, at denne traktat finder anvendelse for Ålandsøerne i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 2 til akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union. Den Italienske Republiks regering fremsender en bekræftet afskrift af en sådan erklæring til de andre medlemsstater (*).

Artikel 199

Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for De Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 200

Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 201 (**)

Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

(*) Litra e) indsat ved artikel 38 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 19 i AT TA A/SF/S.
(**) Som ændret ved artikel I, nr. 27, i TEU.

Artikel 202

Bestemmelserne i denne traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne traktat.

Artikel 203

Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 204

(ophævet)

Artikel 205

(ophævet)

Artikel 206 (*)

Fællesskabet kan med en eller flere stater eller internationale organisationer indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

(*) Som ændret ved artikel I, nr. 29, i TEU.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne traktat, skal ændringerne forud vedtages under anvendelse af fremgangsmåden i artikel N i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 207

De protokoller, der i gensidig forståelse mellem medlemsstaterne knyttes som bilag til denne traktat, udgør en integrerende del af traktaten.

Artikel 208

Denne traktat er indgået for ubegrænset tid.

AFSNIT VI

Bestemmelser vedrørende begyndelsesperioden

Afdeling 1

Nedsættelse af institutionerne

Artikel 209

Rådet træder sammen inden en måned efter traktatens ikrafttræden.

Artikel 210

Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det Økonomiske og Sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 211

Efter indkaldelse fra Rådets formand træder Forsamlingen (*) sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 212

Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

(*) BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE:
Som en fravigelse af bestemmelserne i artikel 3 i EFA og af historiske grunde er udtrykket »Forsamlingen« ikke ændret til »Europa-Parlamentet«.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne traktat.

Artikel 213

Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser med medlemsstaterne, virksomhederne, arbejdstagerne og brugerne, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over kerneenergiindustriens situation inden for Fællesskabet. Kommissionen skal inden seks måneder afgive en redegørelse herom til Europa-Parlamentet.

Artikel 214

1. Det første regnskabsår løber fra traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgetterne for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler medlemsstaterne til Fællesskabet rentefrie forskud, som fradrages deres finansielle bidrag til gennemførelsen af disse budgetter.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 186, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afdeling 2

Første bestemmelser vedrørende traktatens anvendelse

Artikel 215

1. Et indledende program for forskning og undervisning, som fremgår af denne traktats bilag V, og hvis gennemførelse ikke, medmindre anden beslutning træffes enstemmigt af Rådet, kan overskride 215 millioner E.B.U. regningsenheder, skal gennemføres inden fem år efter traktatens ikrafttræden.

2. En specifikation over de til udførelse af dette program nødvendige udgifter er opført i hovedposter i bilag V.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre dette program.

Artikel 216

Kommissionens forslag vedrørende de nærmere retningslinjer for virksomheden på det i artikel 9 omhandlede institut på universitetsniveau tilstilles Rådet inden et år fra traktatens ikrafttræden.

Artikel 217

Den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning vedrørende hemmeligholdelsesregler ved udbredelse af oplysninger udfærdiges af Rådet inden seks måneder fra traktatens ikrafttræden.

Artikel 218

De grundlæggende normer fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 31 inden et år fra traktatens ikrafttræden.

Artikel 219

Om de love og administrativt fastsatte bestemmelser, som har til formål på medlemsstaternes områder at sikre beskyttelsen af befolkningernes og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, giver disse stater i overensstemmelse med artikel 33 meddelelse til Kommissionen inden tre måneder fra traktatens ikrafttræden.

Artikel 220

Kommissionens forslag vedrørende agenturets vedtægter, der er omhandlet i artikel 54, tilstilles Rådet inden tre måneder fra traktatens ikrafttræden.

Afdeling 3

Overgangsbestemmelser

Artikel 221

Bestemmelserne i artiklerne 14-23, samt i artiklerne 25-28, finder anvendelse på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder og brugsmønstre såvel som på ansøgninger om patenter og brugsmønstre, der allerede forelå før traktatens ikrafttræden, på følgende betingelser:

1. Ved anvendelsen af den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist skal der i patenthaverens favør tages hensyn til den nye situation, der er opstået ved traktatens ikrafttræden.

2. Hvis en af de i artikel 16 nævnte frister på tre og atten måneder, eller eventuelt begge, er udløbet på datoen for traktatens ikrafttræden, begynder en ny frist for underretning om en ikke-hemmelig opfindelse at løbe fra denne dato.

   Hvis disse frister, eller en af dem endnu løber på denne dato, forlænges de med seks måneder at regne fra den dag, de normalt ville være udløbet.

3. De samme bestemmelser finder anvendelse, for så vidt angår underretning om en hemmelig opfindelse, jfr. artiklerne 16 og 25, stk. 1, dog således at den dato, der i et sådant tilfælde benyttes som udgangspunkt for nye frister eller for forlængelsen af løbende frister, er den samme som den, på hvilken den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning er trådt i kraft.

Artikel 222

I tiden mellem traktatens ikrafttræden og den af Kommissionen fastsatte dato, på hvilken agenturet træder i funktion, indgås eller fornys aftaler og

overenskomster om forsyninger med malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer med Kommissionens forudgående godkendelse.

Kommissionen skal nægte at godkende indgåelse eller fornyelse af aftaler og overenskomster, som den anser for at være af en sådan art, at de bringer denne traktats anvendelse i fare. Den kan navnlig gøre sin godkendelse betinget af, at der i aftalerne og overenskomsterne indføjes bestemmelser, der gør det muligt for agenturet at indtræde som part ved deres gennemførelse.

Artikel 223

Som afvigelse fra artikel 60 og af hensyn til allerede igangværende undersøgelser og arbejder har forsyninger til reaktorer, der er opstillet på en medlemsstats område, og som kan opnå kritikalitet inden syv år fra traktatens ikrafttræden, i en periode på højst ti år at regne fra samme dato en prioritet, der kan gøres gældende såvel for malme og udgangsmaterialer hidrørende fra denne stats områder, som for tilførsler af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under en bilateral aftale, som er afsluttet inden traktatens ikrafttræden og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 105.

Den samme prioritet gives i samme tiårsperiode forsyninger til ethvert isotopseparationsanlæg, uanset om det oprettes som et fællesforetagende eller ej, for så vidt anlægget er sat i drift på en medlemsstats område inden syv år fra traktatens ikrafttræden.

Agenturet indgår de dertil svarende kontrakter, efter at Kommissionen har konstateret, at betingelserne for anvendelsen af prioriteten er opfyldt.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 224

Denne traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks Regering.

Denne traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 225

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den Italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til de øvrige signatarstaters regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Udfærdiget i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Bilag

BILAG I

OMRÅDER FOR KERNEENERGIFORSKNING OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 4

I. Råstoffer

1. Metoder til prospektering og minedrift, som er særegne for miner, der leverer udgangsmaterialer (uran, thorium og andre produkter af særlig betydning for kerneenergien).

2. Metoder til koncentrering af disse materialer og til omdannelse til teknisk rene forbindelser.

3. Metoder til omdannelse af disse teknisk rene forbindelser til forbindelser og metaller af reaktorkvalitet.

4. Metoder til omdannelse og bearbejdelse af disse forbindelser og metaller — såvel som af plutonium, uran 235 eller 233, i ren form eller som del af disse forbindelser eller metaller — til nukleare brændselselementer ad kemisk, keramisk eller metallurgisk industriel vej.

5. Metoder til beskyttelse af disse brændselselementer mod ydre korroderende eller eroderende faktorer.

6. Metoder til fremstilling, rensning, bearbejdelse og bevarelse af andre specielle materialer inden for kerneenergiområdet, især:

   a) moderatorer, såsom tungt vand, reaktorgrafit, beryllium og berylliumoxid

   b) konstruktionsmaterialer, såsom zirconium (hafniumfrit), niobium, lanthan, titan, beryllium og deres oxider, karbider og andre forbindelser, der er anvendelige på kerneenergiens område

   c) kølemidler såsom helium, organiske kølemidler, natrium, natrium-kalium-legeringer, vismut, bly-vismut-legeringer.

7. Metoder til isotopseparation:

   a) af uran

   b) af materialer i målelige mængder, der kan anvendes ved frembringelsen af kerneenergi, såsom lithium 6 og 7, nitrogen 15, bor 10

   c) af isotoper, der anvendes i små mængder til forskningsarbejde.

II. Anvendt fysik på kerneenergiens område

1. Anvendt teoretisk fysik:

   a) kernereaktioner med lav energi, især reaktioner frembragt med neutroner

   b) fission

   c) ioniserende strålings og fotoners vekselvirkning med stof

   d) faststofteori

e) fusionsundersøgelser, især for så vidt angår et ioniseret plasmas opførsel under påvirkning af elektromagnetiske kræfter, og for så vidt angår termodynamik ved ekstremt høje temperaturer.

2. Anvendt eksperimentalfysik:
   a) samme emner som nævnt ovenfor under 1
   b) undersøgelser af de for atomenergien betydningsfulde egenskaber hos transuranerne.

3. Beregning af reaktorer:
   a) makroskopisk neutronteori
   b) eksperimentelle neutronbestemmelser: eksponentielle og kritiske forsøg
   c) termodynamiske beregninger og beregninger vedrørende materialers styrke
   d) tilsvarende eksperimentelle bestemmelser
   e) reaktorkinetik, problemer vedrørende styring af reaktorer og dertil svarende eksperimenter
   f) beregninger vedrørende strålingsbeskyttelse og dertil svarende eksperimenter.

III. Reaktorers fysiske kemi

1. Undersøgelser af fysiske og kemiske strukturændringer og ændringer af de tekniske egenskaber af forskellige materialer i reaktorerne under påvirkning af:
   a) varme
   b) stoffernes art, ved kontakt
   c) mekaniske årsager.

2. Undersøgelser af nedbrydning og andre fænomener, der fremkaldes ved stråling:
   a) i brændselselementerne

b) i konstruktionsmaterialerne og kølemidlerne

c) i moderatorerne.

3. Analytisk kemi og analytisk fysisk kemi anvendt på reaktorers komponenter.

4. De homogene reaktorers fysiske kemi: radiokemi, korrosion.

IV. Behandling af radioaktive stoffer

1. Metoder til udvinding af plutonium og uran 233 af bestrålet brændsel, eventuel genvinding af uran eller thorium.

2. Plutoniums kemi og metallurgi.

3. Metoder til udvinding af andre transuraner og disses kemi.

4. Metoder til udvinding af anvendelige radioisotoper og disses kemi:

   a) fissionsprodukter

   b) radioisotoper opnået ved bestråling.

5. Koncentrering og opbevaring af uanvendeligt radioaktivt affald.

V. Anvendelse af radioisotoper

Anvendelse af radioisotoper i deres egenskab af aktive stoffer eller af sporstoffer inden for områderne:

a) industri og videnskab

b) terapi og biologi

c) landbrug.

VI. Undersøgelse af den strålingsskadelige virkning på levende væsener

1. Undersøgelse vedrørende påvisning og måling af skadelig stråling.

2. Undersøgelse af egnede forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger og normer for tilsvarende sikkerhedsforanstaltninger.

3. Undersøgelse af terapi mod strålingsvirkninger.

VII. Udstyr

Undersøgelser med henblik på fremstilling og forbedring af udstyr, specielt beregnet til ikke blot reaktorer, men også til alle øvrige forsknings- og industrianlæg, der er nødvendige for ovennævnte forskningsområder. Som eksempler kan nævnes:

1. Følgende mekaniske udstyr:

   a) pumper til specielle væsker

   b) varmevekslere

   c) apparater til kernefysisk forskning (såsom neutronhastighedsvælgere)

   d) fjernbetjeningsapparater.

2. Følgende elektriske udstyr:

   a) apparater til påvisning og måling af stråling til brug specielt ved:

      — prospektering

      — videnskabelig og teknisk forskning

      — kontrol af reaktorer

      — sundhedsbeskyttelse

b) apparater til styring af reaktorer

c) acceleratorer til partikler med lav energi indtil 10 MeV.

VIII. Økonomiske aspekter ved energiproduktionen

1. Sammenlignende teoretiske og eksperimentelle undersøgelser af forskellige reaktortyper.

2. Teknisk-økonomiske undersøgelser af brændselscykler.

BILAG II

INDUSTRISEKTORER OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 41

1. Udvinding af uran- og thoriummalme.

2. Koncentrering af disse malme.

3. Kemisk behandling og raffinering af uran- og thoriumkoncentrater.

4. Fremstilling af nukleart brændsel i alle dets former.

5. Fabrikation af nukleare brændselselementer.

6. Fabrikation af uranhexafluorid.

7. Fremstilling af beriget uran.

8. Oparbejdning af bestrålet brændsel med henblik på adskillelsen af alle eller en del af de grundstoffer, det indeholder.

9. Fremstilling af moderator til reaktorer.

10. Fremstilling af hafniumfrit zirconium eller af hafniumfri zirconiumforbindelser.

11. Kernereaktorer af alle typer og til alle formål.

12. Anlæg til industriel behandling af radioaktivt affald, opført i forbindelse med et eller flere af de i denne liste omhandlede anlæg.

13. Halvindustrielle anlæg beregnet til at forberede opførelsen af anlæg, som hører under de i ovenstående punkter 3–10 nævnte sektorer.

BILAG III

FORDELE, DER VIL KUNNE TILSTÅS FÆLLESFORETAGENDER I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 48

1. a) Anerkendelse af, at erhvervelse af fast ejendom, som er nødvendig for oprettelsen af fællesforetagender, er i det offentliges interesse i henhold til national ret.

   b) Anvendelse i henhold til national ret af ekspropriation i det offentliges interesse for at opnå sådanne erhvervelser, hvor en mindelig ordning ikke har kunnet opnås.

2. Opnåelse af licensindrømmelse ved voldgift eller ex officio i henhold til artiklerne 17–23.

3. Fritagelse for alle gebyrer og afgifter ved oprettelsen af fællesforetagender og for alle investeringsafgifter.

4. Fritagelse for alle gebyrer og afgifter i forbindelse med erhvervelse af fast ejendom og for stempel- og tinglysningsafgifter.

5. Fritagelse for alle direkte skatter, der vil kunne pålægges fællesforetagenderne, deres aktiver, tilgodehavender og indtægter.

6. Fritagelse for told og afgifter med tilsvarende virkning, samt for alle forbud og restriktioner af økonomisk og fiskal karakter for ind- og udførsel, for så vidt angår:

   a) videnskabeligt og teknisk materiel, men ikke byggematerialer og materiel til administrativt brug

   b) materialer, som skal behandles eller har været behandlet i Fællesforetagender.

7. Lettelser ved valutaoverførsler, som omhandlet i artikel 182, stykke 6.

8. Fritagelse for indrejse- og opholdsrestriktioner for medlemslandenes statsborgere, der er ansat i fællesforetagender, såvel som for deres ægtefæller og de medlemmer af familien, der underholdes af dem.

BILAG IV

LISTER OVER VARER OG PRODUKTER HENHØRENDE UNDER KAPITEL 9's BESTEMMELSER VEDRØRENDE DET NUKLEARE FÆLLESMARKED

Liste A[1]

Uranmalme, hvis koncentration af naturligt uran er over 5 vægtprocent.

Begblende, hvis koncentration af naturligt uran er over 5 vægtprocent.

Uranoxid.

Andre uorganiske forbindelser af naturligt uran end oxid og hexafluorid.

Organiske forbindelser af naturligt uran.

Naturligt uran, råt eller forarbejdet.

Plutoniumholdige legeringer.

Organiske eller uorganiske forbindelser af uran, beriget med organiske eller uorganiske forbindelser af uran 235.

Organiske eller uorganiske forbindelser af uran 233.

Thorium beriget med uran 233.

Organiske eller uorganiske forbindelser af plutonium.

Uran beriget med plutonium.

Uran beriget med uran 235.

Legeringer indeholdende uran beriget med uran 235 eller uran 233.

Plutonium.

Uran 233.

Uranhexafluorid.

Monazit.

Thoriummalme, hvis thoriumkoncentration er over 20 vægtprocent.

Uran-thorianit indeholdende over 20 % thorium.

Thorium, råt eller forarbejdet.

Thoriumoxid.

Andre uorganiske thoriumforbindelser end oxid.

Organiske thoriumforbindelser.

Liste A[2]

Deuterium og dets forbindelser (tungt vand indbefattet), hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5000.

Tungt paraffin, hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5000.

Blandinger og opløsninger, hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5000

Kernereaktorer.

Apparater til adskillelse af uranisotoper ved gasdiffusion eller anden teknik.

Apparater til fremstilling af deuterium, dets forbindelser (tungt vand indbefattet), derivater, blandinger eller opløsninger, indeholdende deuterium, hvori forholdet mellem antallet af deuteriumatomer og hydrogenatomer er større end 1: 5000:

— apparater, der fungerer ved vandelektrolyse

— apparater, der fungerer ved destillation af vand, flydende hydrogen etc.

— apparater, der fungerer ved isotopudveksling mellem hydrogensulfid og vand beroende på en temperaturændring

— apparater, der fungerer efter en anden teknik.

Apparater særligt konstrueret til kemisk behandling af radioaktive stoffer:

— apparater til adskillelse af bestrålet brændsel:

  — ad kemisk vej (ved hjælp af opløsningsmidler, ved fældning, ved ionbytning etc.)

  — ad fysisk vej (ved fraktioneret destillation etc.)

— apparater til behandling af affald

— apparater til behandling af brændsel for fornyet anvendelse.

Køretøjer særligt konstrueret til transport af stærkt radioaktive produkter:

— godsvogne og tipvogne til kørsel på spor af enhver sporvidde

— lastbiler

— motordrevne trucks

— anhængere og sættevogne samt andre køretøjer uden egen drivkraft.

Emballage udstyret med blyafskærmning som beskyttelse mod stråling, til transport eller oplagring af radioaktive materialer.

Kunstige radioaktive isotoper og deres uorganiske eller organiske forbindelser.

Mekaniske fjernstyrede apparater, specielt konstruerede til håndtering af stærkt radioaktive stoffer:

— mekaniske manipulationsapparater, faste eller bevægelige, men ikke manuelt betjente.

Liste B

. . . . . (*)

Lithiummalme og koncentrater.

Metaller af reaktorkvalitet:

— beryllium (glucinium), råt

— vismut, rå

— niobium (columbium), råt

(*) Position ophævet ved artikel 1 i forordning nr. 5 udstedt af Rådet for Det Europæiske Atomenergifællesskab den 22. december 1958 (EFT nr. 7 af 9.2.1959).

— zirconium (hafniumfrit), råt

— lithium, råt

— aluminium, råt

— kalcium, råt

— magnesium, råt.

Bortrifluorid.

Vandfrit hydrogenfluorid.

Klortrifluorid.

Bromtrifluorid.

Lithiumhydroxid.

Lithiumfluorid.

Lithiumklorid.

Lithiumhydrid.

Lithiumkarbonat.

Berylliumoxid (glucin) af reaktorkvalitet.

Ildfaste sten af berylliumoxid i reaktorkvalitet.

Andre ildfaste produkter af berylliumoxid, reaktorkvalitet.

Kunstig grafit i form af blokke eller stænger, hvis borindhold er mindre eller lig med en del pr. million, og hvis mikroskopiske totale effektive absorptionstværsnit over for termiske neutroner er mindre end eller lig med 5 millibarn/atom.

Kunstigt adskilte stabile isotoper.

Elektromagnetiske ionseparatorer, heri indbefattet massespektrografer og massespektrometre.

Reaktorsimulatorer (analogkalkulatorer af speciel type).

Mekaniske fjernstyrede manipulatorer:

— til håndbetjening (dvs. manuelt betjente som et stykke værktøj).

Pumper til flydende metaller.

Højvakuumpumper.

Varmevekslere, specielt konstrueret til et atomkraftværk.

Instrumenter til påvisning af stråling (og tilhørende reservedele) af en af følgende typer, der er specielt konstrueret eller som kan tilpasses til påvisning eller måling af kernestråling, såsom *alfa-* og *betapartikler, gammastråler,* neutroner og protoner:

— geigertællerrør og proportionaltællerrør

— detektorer eller måleinstrumenter med Geiger-Müller-rør eller proportionaltællerrør

— ioniseringskamre

— instrumenter med ioniseringskamre

— apparater til påvisning eller måling af stråling ved prospektering, reaktorkontrol og kontrol af luft, vand og jord

— neutrondetektorer på basis af bor, bortrifluorid, hydrogen eller et fissilt grundstof

— instrumenter til påvisning eller måling med neutrondetektorer på basis af bor, bortrifluorid, hydrogen eller et fissilt grundstof

— scintillationskrystaller, monterede eller i metalhylster (faste scintillatorer)

— instrumenter til påvisning eller måling med flydende, faste eller luftformige scintillatorer

— forstærkere, specielt konstrueret til kernefysiske målinger, heri indbefattet lineære forstærkere, forforstærkere, fordelte forstærkere og analysatorer *(impulshøjdeanalysatorer)*

— koincidensapparatur til brug med strålingsdetektorer

— elektroskoper og elektrometre, herunder dosimetre (men ikke apparater bestemt til undervisningsbrug, simple metalbladselektroskoper, dosimetre særlig beregnet til brug i forbindelse med medicinske røntgenapparater og apparater til elektrostatiske målinger)

— apparater, med hvilke en strøm på mindre end én mikro-mikroampere kan måles

— fotomultiplikatorrør med en fotokatode, der giver en strøm på mindst 10 mikro-ampere pr. lumen, og hvis gennemsnitsforstærkning er over 10^5, samt ethvert andet system af elektriske forstærkere, der aktiveres af positive ioner

— tællere og elektroniske integratorer til strålingsdetektorer.

Cyklotroner, elektrostatiske generatorer af van de Graaf eller Cockcroft-Walton typen, lineære acceleratorer og andre elektro-nukleare maskiner, der kan give kernepartikler en energi på over én million elektronvolt.

Magneter specielt beregnet til ovennævnte maskiner og apparater (cyklotroner osv.)

Accelerations- og fokuseringsrør af de typer, der anvendes i massespektrometre og massespektrografer.

Kraftige elektroniske kilder for positive ioner beregnet til brug ved partikelacceleratorer, massespektrometre og andre lignende apparater.

Strålingsbeskyttende spejlglas:

— støbt eller valset spejlglas (også armeret eller belagt under fremstillingen) med simpel slibning eller polering på en eller begge sider, i plader eller flader af kvadratisk eller rektangulær form

— støbt eller valset glas (slebet eller poleret eller ej), udskåret på anden måde end i kvadratisk eller rektangulær form eller også buet eller på anden måde bearbejdet (randslebet, graveret etc.)

— sikkerhedsglas, også bearbejdede, bestående af hærdet glas eller dannet af to eller flere sammenlimede flader.

Beskyttelsesdragter mod radioaktiv bestråling eller kontaminering:

— i kunstige plasticmaterialer

— i gummi

— i imprægnerede eller overfladebehandlede stoffer:

  — til mænd

  — til kvinder.

Difenyl (for så vidt det drejer sig om den aromatiske kulbrinte $C_6H_5C_6H_5$).

Trifenyl.

BILAG V

INDLEDENDE FORSKNINGS- OG UNDERVISNINGSPROGRAM SOM OMHANDLET I TRAKTATENS ARTIKEL 215

I. Program for Fællescentret

1. *Laboratorier, udstyr og faste anlæg*

Fællescentret omfatter:

a) almindelige laboratorier til kemi, fysik, elektronik og metallurgi

b) specielle laboratorier til følgende formål

— kernefusion

— isotopisk separation af andre elementer end uran 235 (dette laboratorium udstyres med en elektromagnetisk separator med høj opløsningsevne)

— prototyper på prospekteringsapparatur

— mineralogi

— radiobiologi

c) et standardiseringsbureau, specialiseret i kernefysiske målinger for dosering af isotoper samt for absolutte målinger af stråling og neutronabsorptioner og udstyret med en egen forsøgsreaktor.

2. *Dokumentation, information og undervisning*

Fællescentret skal sikre en bred udveksling af oplysninger, navnlig på følgende områder:

— råstoffer: prospekteringsmetoder, udvinding, koncentrering, omdannelse, forarbejdelse osv.

— fysik anvendt på kerneenergi

— reaktorers fysiske kemi

— behandling af radioaktive stoffer

— anvendelse af radioisotoper.

Det skal organisere specialiserede undervisningsrækker, som især skal vedrøre uddannelsen af prospektorer og anvendelsen af radioisotoper.

Afdelingen for dokumentation og studium af sundhedsbeskyttelsesproblemer omhandlet i artikel 39 vil samle den nødvendige dokumentation og de nødvendige oplysninger.

3. *Reaktorprototyper*

Der oprettes en ekspertgruppe straks ved traktatens ikrafttræden. Efter at have sammenholdt de nationale programmer vil den hurtigst muligt tilstille Kommissionen de nødvendige henstillinger med hensyn til de valg, der skal træffes på dette område, og de nærmere retningslinjer for gennemførelsen.

Der påtænkes opførelse af tre eller fire prototyper med lav effekt samt deltagelse i flere kraftreaktorer, f.eks. i form af levering af brændsel og moderator (*).

(*) Andet afsnit som ændret ved artikel 1 i afgørelse truffet af Rådet for Det Europæiske Atomenergifællesskab den 3. juli 1961 (EFT nr. 55 af 16.8.1961).

4. *Højfluxreaktorer*

Centret skal hurtigst muligt kunne disponere over en højfluxreaktor med hurtige neutroner til afprøvning af materialer under bestråling.

Forberedende undersøgelser til dette formål indledes straks ved traktatens ikrafttræden.

Højfluxreaktoren udstyres med store forsøgsområder og med passende hjælpelaboratorier.

II. Forskning udført på kontrakt uden for centret

En væsentlig del af forskningsarbejdet udføres på kontrakt uden for Fællescentret i overensstemmelse med artikel 10. Disse forskningskontrakter kan antage følgende former:

1. Forskning, som supplerer Fællescentrets udføres med hensyn til kernefusion, isotopisk separation af andre grundstoffer end uran 235 samt kemi, fysik, elektronik, metallurgi og radiobiologi.

2. Centret vil kunne sikre sig rådighed over forsøgsplads i nationale højfluxreaktorer (*).

3. Centret vil kunne benytte specialiserede anlæg i de fællesforetagender, der oprettes i medfør af kapitel 5, idet det kontraktligt overdrager dem visse forskningsopgaver af almen videnskabelig karakter.

(*) Stk. 2 som ændret ved artikel 1 i afgørelse truffet af Rådet for Det Europæiske Atomenergifællesskab den 19. juli 1960 (EFT nr. 75 af 25.11.1960).

OPDELING I HOVEDPOSTER
af de til gennemførelse af forsknings- og investeringsprogrammet nødvendige udgifter

(i millioner EBU-regningsenheder)

	Udstyr	Drift (1)	Udstyr og/eller Drift	I alt
I — FÆLLESCENTER				
1. *Laboratorier, udstyr og faste anlæg:*				
(a) Alm. laboratorier til kemi, fysik, elektronik og metallurgi	12			
(b) Speciallaboratorier: kernefusion	3,5			
isotopseparation (undtagen U 235)	2			
prospektering og mineralogi	1	1. år 1.3		
(c) Bureauet for kernefysiske målinger	3	2. år 4.3 3. år 6.5		
(d) Andet udstyr til centret og dets filialer	8	4. år 7.4 5. år 8.5		
(e) Fast anlæg	8,5	28		
	38			66
2. *Dokumentation, information og undervisning*	1	1. år 0.6 2. år 1.6 3. år 1.6 4. år 1.6 5. år 1.6 7		8
3. *Reaktorprototyper:*				
Ekspertgruppe til valg af prototyperne		1. år 0.7	59.3 (2)	60
Program				
4. *Hoifluxreaktor:*				
Reaktor	15			
Laboratorium	6	4. år 5.2		
Fornyelse af udstyret	3	5. år 5.2		
	24	10.4		34.4
II — FORSKNING UDFØRT PÅ KONTRAKT UDEN FOR CENTRET				
1. *Supplement til centrets arbejde:*				
(a) Kemi, fysik, elektronik, metallurgi			25	
(b) Kernefusion			7.5	
(c) Isotopseparation (undtagen U 235)			1	
(d) Radiobiologi			3.1	
2. *Leje af plads i nationale højfluxreaktorer*			6	
3. *Forskning i fællesforetagender*			4	
			46.6	46.6
I alt	.....	.....	.....	215

(1) Beregningerne er baseret på et personale på ca. 1 000 personer

(2) En del af denne sum kan anvendes til arbejder udført på kontrakt uden for centret

II — Protokoller

Protokol vedrørende anvendelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM TILSTRÆBER samtidig med undertegnelsen af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab at klarlægge rækkevidden af bestemmelserne i denne traktats artikel 198, for så vidt angår Kongeriget Nederlandene,

ER BLEVET ENIGE OM følgende nedennævnte bestemmelser, der knyttes som bilag til denne traktat:

Regeringen for Kongeriget Nederlandene har på grund af Kongerigets statsretlige struktur, sådan som den følger af statutten af 29. december 1954, ret til uanset artikel 198 at ratificere traktaten enten for Kongeriget Nederlandene i dets helhed, eller for Kongeriget i Europa og for Nederlandsk Ny Guinea. I tilfælde af, at ratifikationen begrænses til at gælde Kongeriget i Europa og Nederlandsk Ny Guinea, vil regeringen for Kongeriget Nederlandene når som helst ved notifikation til regeringen for Den Italienske Republik, som er depositar for ratifikationsdokumenterne, kunne erklære denne traktat for gældende tillige for enten Surinam eller De Nederlandske Antiller eller for Surinam og De Nederlandske Antiller.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	Gaetano MARTINO
BECH	Lambert SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

Protokol
vedrørende statutten for
Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i denne traktats artikel 160,

HAR med dette mål for øje UDPEGET som befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE:

Baron J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND:

Professor dr. Carl Friedrich OPHÜLS, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK:

Robert MARJOLIN, professor i retsvidenskab, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK:

V. BALDINI CONFALONIERI, understatssekretær i udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen,

HENDES KONGELIGE HØJHED STORHERTUGINDEN AF LUXEMBOURG:

Lambert SCHAUS, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE:

J. LINTHORST HOMAN, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 1

Den i medfør af traktatens artikel 3 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i denne statut.

AFSNIT 1

DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen – lønnet eller ulønnet – erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artiklerne 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 11

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de ud-

nævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15 (*)

Domstolens afgørelse kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når ni dommere er til stede. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af syv dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af fem dommere. Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

(*) Som ændret ved artikel 19 i TA A/SF/S.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har beskikkelse i en af medlemsstaterne.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskrive-

rens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i traktatens artikel 148 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 20

I de i traktatens artikel 18 omhandlede tilfælde indbringes sagen for Domstolen ved indlevering af en klage til justitssekretæren. Klagen skal angive klagerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse der påklages, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af klagegrundene.

Klagen ledsages af en bekræftet genpart af den påklagede voldgiftsafgørelse.

Hvis Domstolen forkaster klagen, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Ophæves Voldgiftsudvalgets afgørelse af Domstolen, kan sagen i påkommende tilfælde på foranledning af en af parterne pånyt foretages for Vold-

giftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retlige spørgsmål.

Artikel 21

I de i traktatens artikel 150 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende sin afgørelse til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Artikel 22

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 23

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 24

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 25

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 26

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 27

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 28

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 29

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 30

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 31

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 32

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 33

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 34

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 35

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 36

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 37

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident, på begæring, træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i traktatens artikel 157, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 158, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 164, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 38

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 39

Undlader den, der behørigt er indstævnt, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsættes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsættelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 40

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 41

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 42

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 43

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 44

Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 146; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 148, stk. 2, anvendelse.

AFSNIT IV (*)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 45

Artikel 2-8 og 13-16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 46

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller øvrige ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 47

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20 og 21, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

(*) Indsat ved artikel 9 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT nr. 319 af 25.11.1988, s. 1). Teksten til afgørelsen findes i dette bind, s. 513.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 140 A, stk. 4, nævnte processkrift.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 48

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 49

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 50

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 51

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 157, artikel 158 og artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 37 i denne statut.

Artikel 52

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller disses størrelse.

Artikel 53

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten og parterne, træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 54

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 157 og 158.

Uanset traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 50, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af traktatens artikel 157 og 158.

Artikel 55

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 56

Det i traktatens artikel 160 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne statut indeholdte bestemmelser indeholde alle øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om fornødent dens udfyldning.

Artikel 57

Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tillempninger af betemmelserne i denne statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til traktatens artikel 137, sidste stykke.

Artikel 58

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til traktatens artikel 139, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

Udfærdigt i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI CONFALONIERI

Lambert SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

4. ANDRE RETSAKTER

(akter, som ikke findes i bind I)

A
A

Oversigt

A — Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans 513

B — Aftale af 29. oktober 1993 mellem institutionerne om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren 537

C — Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv 579

A — Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans

EFT L 319 af 25.11.1988, s. 1. Berigtiget i EFT L 241 af 17.8.1989, s. 4, og ændret ved Rådets beslutning af 8. juni 1993, EFT L 144 af 16.6.1993, s. 21.

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 32 D,

under henvisning til traktaten, om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 168 A,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 140 A,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol, undertegnet i Paris den 18. april 1951,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol, undertegnet i Bruxelles den 17. april 1957,

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol, undertegnet i Bruxelles den 17. april 1957,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, undertegnet i Bruxelles den 8. april 1965,

under henvisning til anmodning fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

---

([1]) EFT C 187 af 18.7.1988, s. 227.

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til EKSF-traktatens artikel 32 D, EØF-traktatens artikel 168 A og Euratom-traktatens artikel 140 A kan Rådet i tilknytning til Domstolen oprette en ret i første instans, der skal udøve vigtige retsfunktioner, og hvis medlemmers uafhængighed og evne til at varetage sådanne funktioner er uomtvistelig;

i henhold til ovennævnte bestemmelser kan Rådet give Retten i Første Instans kompetence til som første instans at træffe afgørelse i bestemte arter af sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer, idet der dog skal være mulighed for appel til Domstolen, begrænset til retsspørgsmål og på betingelser, der fastsættes i statutterne; Rådet fastsætter i medfør af de nævnte bestemmelser rettens sammensætning og vedtager de yderligere tilpasninger og ændringer i statutterne for Domstolen, der er nødvendige;

i sager, hvori det er nødvendigt at foretage en indgående undersøgelse af komplicerede faktiske omstændigheder, vil det indebære en større grad af retsbeskyttelse for de retsundergivne, at der indføres en mulighed for en behandling i to instanser;

for at opretholde kvaliteten og effektiviteten af retsbeskyttelsen inden for fællesskabsretten bør der skabets grundlag for, at Domstolen kan koncentrere sig om sin hovedopgave, som er at sikre en ensartet fortolkning af fællesskabsretten;

der bør på denne baggrund gøres brug af beføjelsen i EKSF-traktatens artikel 32 D, EØF-traktatens artikel 168 A og Euratom-traktatens artikel 140 A, og der bør til Retten overføres kompetence til, som første instans, at træffe afgørelse i bestemte arter af sager, som ofte kræver en undersøgelse af komplicerede faktiske omstændigheder, nemlig sager, der indbringes af ansatte ved institutionerne, samt, for så vidt angår EKSF-traktaten, sager, der indbringes af virksomheder eller organisationer, vedrørende afgifter, produktion, priser, karteller og koncentrationer og, for så vidt angår EØF-

traktaten, sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer vedrørende konkurrencespørgsmål —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I tilknytning til De Europæiske Fællesskabers Domstol oprettes en retsinstans benævnt De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, i det følgende benævnt »Retten«. Retten har sæde samme sted som Domstolen.

Artikel 2

1. Retten i Første Instans består af 15 medlemmer (*).

2. Medlemmerne vælger Rettens præsident af deres midte for et tidsrum af tre år. Præsidenten kan genvælges.

3. Rettens medlemmer kan udnævnes til at varetage hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt i offentlige retsmøder fremsætte begrundede forslag til afgørelse af visse sager, der forelægges for Retten.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udnævnelse af generaladvokaterne fastsættes i Rettens procesreglement.

Et medlem, der udnævnes til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågældende sag.

(*) Stk. 1 som ændret ved artikel 17 i TA A/SF/S i den udgave, der følger af artikel 10 i AT TA A/SF/S.

4. Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. I Rettens procesreglement fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer.

5. Artikel 21 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt artikel 6 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber finder tilsvarende anvendelse på Rettens medlemmer og justitssekretær.

Artikel 3

1. Retten udøver, i første instans, de beføjelser, der er tillagt Domstolen i henhold til traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne og de retsakter, der er udstedt til disses gennemførelse, medmindre andet er bestemt i en retsakt om oprettelse af et fællesskabsretligt organ.

a) i tvister som omhandlet i EØF-traktatens artikel 179 og Euratom-traktatens artikel 152

b) i sager, som indbringes af fysiske eller juridiske personer i medfør af EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, og artikel 35, artikel 40, stk. 1 og 2, og artikel 42

c) i sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, artikel 178 og artikel 181

d) i sager, der indbringes af fysiske eller juridiske personer i medfør af Euratom-traktatens artikel 146, stk. 2, artikel 148, stk. 3, artikel 151 og 153.

2. (ophævet).

3. (ophævet).

Artikel 4

EKSF-traktatens artikel 34, 36, 39, 44 og 92, EØF-traktatens artikel 172, 174, 176, 184 til 187 og 192 samt Euratom-traktatens artikel 49, 83, 144, litra b), 147, 149, 156 til 159 og 164 finder anvendelse på Retten, jf. dog nedenstående bestemmelser.

Artikel 5

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol indsættes efter artikel 43 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Rettens medlemmers retsstilling og Rettens organisation

Artikel 44

Artikel 2 til 4 og 6 til 9, artikel 13, første afsnit, artikel 17, artikel 18, andet afsnit og artikel 19 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 7 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Justitssekretæren og personalet

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9 og 14 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Rettergangsmåden ved Retten

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 41 og 42, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 32 D, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 21, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet proceskrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justiststssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Appel til Domstolen

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 39, stk. 2 og 3, og artikel 92, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 33 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som

krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Rettergangsmåden ved Domstolen

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Opsættende virkning

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 39, stk. 2 og 3.

Uanset traktatens artikel 44 har en afgørelse fra Retten om annullation af en almengyldig afgørelse først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne

af den annullerede retsakt eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af traktatens artikel 39, stk. 2 og 3.

Afgørelse truffet af Domstolen som appelinstans

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 6

De hidtidige artikler 44 og 45 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 55 og 56.

Artikel 7

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol indsættes efter artikel 43 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 44

Artikel 2 til 8 og 13 til 16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 45

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 46

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20 og 21, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 168 A, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 47

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 48

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 49

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 50

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 185, artikel 186 og artikel 192, stk. 4, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 36 i denne statut.

Artikel 51

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Artikel 52

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten op parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 53

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 185 og 186.

Uanset traktatens artikel 187 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 49, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af traktatens artikel 185 og 186.

Artikel 54

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe

endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 8

De hidtidige artikler 44, 45 og 46 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 55, 56 og 57.

Artikel 9

I protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol indsættes efter artikel 44 følgende bestemmelser:

»AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 45

Artikel 2 til 8 og 13 til 16 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhandlede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 46

Retten udnævner en justitssekretær og træffer bestemmelser om hans stilling. Artikel 9, 10 og 13 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 47

Afsnit III i denne statut, bortset fra artikel 20 og 21, finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i det i traktatens artikel 140 A, stk. 4, nævnte procesreglement.

Uanset artikel 18, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 48

Indgives en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når

Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Såfremt der er tale om begæringer om annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse om sådanne begæringer. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 49

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær meddeles alle den pågældende sags parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten

Artikel 50

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet eller afgør et formalitetsspørgsmål vedrørende manglende kompetence eller afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsin-

stitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten trufne afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager vedrørende tvister mellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 51

Den, hvis begæring om intervention ikker er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til traktatens artikel 157, artikel 158 og artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 37 i denne statut.

Artikel 52

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellantens interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om, hvilken part der skal betale sagsomkostningerne eller om størrelsen af det pågældende beløb.

Artikel 53

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved domstolen af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 54

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog traktatens artikel 157 og 158.

Uanset traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annullation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 50, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvirkningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af traktatens artikel 157 og 158.

Artikel 55

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten trufne afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, findes berettiget, kan Domstolen, dersom den skønner det nødvendigt,

angive, hvilke af virkningerne af den af Retten trufne afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som bestående for parterne i sagen.«

Artikel 10

De hidtidige artikler 45, 46 og 47 i protokollen vedrørende statutten for Det Europæiske Atomenergifællesskabs Domstol bliver henholdsvis artikel 56, 57 og 58.

Artikel 11

Den første præsident for Retten vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne. Medlemsstaternes regeringer kan dog med fælles aftale beslutte, at fremgangsmåden i artikel 2, stk. 2, skal finde anvendelse.

Umiddelbart efter sin oprettelse fastsætter Retten sit procesreglement.

Indtil Rettens procesreglement træder i kraft, finder Domstolens procesreglement tilsvarende anvendelse.

Artikel 12

Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de medlemmer af Retten, hvis embeder efter forløbet af den første treårsperiode skal nybesættes i henhold til EKSF-traktatens artikel 32 D, stk. 3, EØF-traktatens artikel 168 A, stk. 3, og Euratom-traktatens artikel 140 A, stk. 3.

Artikel 13

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fælleskabers Tidende*, med undtagelse af artikel 3, der træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Ti-*

dende af en meddelelse fra Domstolens præsident, hvori denne fastslår, at Retten gyldigt er blevet oprettet.

Artikel 14

Sager som omhandlet i artikel 3, der allerede er blevet anlagt ved Domstolen på tidspunktet for nævnte artikels ikrafttrædelse, og hvori der endnu ikke er blevet forelagt foreløbig rapport for Domstolen som omhandlet i artikel 44, stk. 1, i Domstolens procesreglement, hjemvises til Retten.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. oktober 1988.

På Rådets vegne
Th. PANGALOS
Formand

B — Aftale af 29. oktober 1993 mellem institutionerne om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren

EFT C 331 af 7.12.1993, s. 1.

I. DE GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER BAG AFTALEN

1. Denne interinstitutionelle aftale træder, i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh, i stedet for den aftale, der blev indgået den 29. juni 1988. Formålet med den er at gennemføre budgetdisciplinen og forbedre den årlige budgetprocedures forløb samt samarbejdet mellem institutionerne om budgettet.

2. Aftalen skal for hovedkategorierne af Fællesskabets udgifter sikre en ordnet udvikling på mellemlang sigt inden for grænserne af Fællesskabets egne indtægter.

   Budgetdisciplin skal i denne aftale forstås i bredeste forstand. Den gælder for alle udgifter og er bindende for alle implicerede institutioner i hele den periode, hvor aftalen gælder.

3. Aftalen berører ikke forskellige institutioners respektive budgetmæssige beføjelser, således som de er fastsat i traktaten.

4. Aftalens bestemmelser kan ikke ændres uden samtykke fra samtlige institutioner, der er part deri, jf. dog afdeling II, litra C.

II. DE FINANSIELLE OVERSLAG FOR 1993-1999

A. **Indhold og rækkevidde af de finansielle overslag**

5. Tabellen i bilag I over de finansielle overslag for 1993-1999 udgør en integreret del af aftalen. Den danner referencegrundlaget, for den inter-

institutionelle budgetdisciplin. Dens indhold er i overensstemmelse med de konklusioner, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh.

6. I de finansielle overslag for 1993-1999 fastsættes der, for hvert regnskabsår og for hvert udgiftsområde eller delområde, udgiftsbeløb, der angiver bevillinger til forpligtelser. Desuden fastsættes der årlige samlede udgiftsbeløb, både for så vidt angår bevillinger til forpligtelser og betalinger.

   Finansieringen af bestemte udgiftsposter kan ikke flyttes fra et loft til et andet, medmindre de finansielle overslag revideres.

   Alle disse beløb angives i 1992-priser undtagen den monetære reserve, der angives i løbende priser.

   Der opstilles særskilte, vejledende tabeller til oplysning om de transaktioner, der ikke er opført i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og om den forventede udvikling inden for de forskellige kategorier af Fællesskabets egne indtægter. Disse tabeller ajourføres årligt ved den tekniske tilpasning af de finansielle overslag.

7. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i det følgende benævnt »institutionerne«, anerkender, at hvert af de beløb, der er fastsat i absolutte tal i de finansielle overslag for 1993-1999, skal betragtes som et årligt udgiftsloft for Fællesskabet. De forpligter sig hver især til at varetage deres opgaver således, at de kan overholde de forskellige årlige udgiftslofter under den tilsvarende årlige budgetprocedure og gennemførelsen af budgettet for det pågældende regnskabsår, jf. dog bestemmelserne i afdeling II.

   Hvis de disponible bevillinger på budgettet eller de bevillinger, der er afsat i de finansielle overslag, overskrides som følge af finansiel

iværksættelse af en beslutning, der træffes af Rådet eller af Rådet og Europa-Parlamentet ved fælles beslutningstagning, skal budgettet ændres eller de finansielle overslag revideres i fornødent omfang efter den procedure, der gælder i hvert enkelt tilfælde.

8. For hvert af de regnskabsår, der er dækket af de finansielle overslag, kan de samlede nødvendige bevillinger til betalinger, efter den årlige justering og i givet fald under hensyntagen til andre tilpasninger og revisioner, ikke føre til, at indkaldelsessatsen for egne indtægter overstiger det loft, der er fastsat for dem.

Om nødvendigt kan budgetmyndighedens to parter på forslag af Kommissionen og efter de flertalsregler, der er omhandlet i traktatens artikel 203, stk. 9, femte afsnit, beslutte at nedsætte lofterne for de finansielle overslag for at sikre, at loftet for egne indtægter overholdes.

B. **Årlig justering og tilpasning af de finansielle overslag**

Tekniske justeringer

9. Hvert år foretager Kommissionen, forud for budgetproceduren for regnskabsår t+1, følgende tekniske justeringer af de finansielle overslag på grundlag af udviklingen i bruttonationalindkomsten (BNI) og i priserne:

a) beregning af landbrugsretningslinjen, der udgør loftet for udgiftsområde 1 »Den fælles landbrugspolitik«

b) fornyet vurdering i år t+1-priser af lofterne for de øvrige udgiftsområder og delområder og af størrelsen af de samlede bevillinger til forpligtelser og betalinger, undtagen for så vidt angår den monetære reserve.

Kommissionen foretager disse tekniske justeringer på grundlag af de seneste foreliggende økonomiske data og prognoser. Resultatet af justeringerne og de til grund derfor liggende økonomiske prognoser meddeles budgetmyndighedens to parter.

Der foretages ikke andre tekniske justeringer for det pågældende år, hverken i løbet af regnskabsåret eller senere i følgende regnskabsår i form af efterfølgende korrektion.

Tilpasninger i forbindelse med bevillingsudnyttelsen

10. Samtidig med meddelelsen om de tekniske justeringer af de finansielle overslag forelægger Kommissionen budgetmyndighedens to parter forslag til de tilpasninger af de samlede bevillinger til betalinger, den skønner nødvendige under hensyntagen til bevillingsudnyttelsen, for at sikre en ordnet udvikling i forhold til bevillingerne til forpligtelser.

På forslag af Kommissionen skal budgetmyndighedens to parter tillade, at uudnyttede tildelinger fra det foregående regnskabsår til de programmer, der er nævnt i punkt 21, fremføres til senere regnskabsår ved forhøjelse af de tilsvarende udgiftslofter.

Europa-Parlamentet og Rådet træffer inden den 1. maj i år t afgørelse om disse forslag efter de flertalsregler, der er omhandlet i traktatens artikel 203, stk. 9, femte afsnit.

C. **Revision af de finansielle overslag**

11. Uafhængigt af den regelmæssige tekniske justering af overslagene og tilpasningen til bevillingsudnyttelsen kan de finansielle overslag revideres på forslag af Kommissionen for at dække behovet for at gennem

føre nye, ikke oprindeligt forudsete foranstaltninger. Herved skal loftet for de finansielle overslag dog overholdes.

12. Som regel skal et sådant forslag om revision forelægges og vedtages inden påbegyndelsen af budgetproceduren for det regnskabsår eller det første af de regnskabsår, revisionen vedrører.

Revisionen af de finansielle overslag vedtages ved fælles afgørelse af budgetmyndighedens to parter, der træffer afgørelse efter de flertalsregler, der er omhandlet i traktatens artikel 203, stk. 9, femte afsnit.

13. Institutionerne undersøger på forslag af Kommissionen mulighederne for omfordeling af udgifterne mellem de programmer, der henhører under det reviderede udgiftsområde, især under hensyn til eventuel underudnyttelse af forventede bevillinger.

Målsætningen i denne forbindelse skal være under loftet for det pågældende udgiftsområde at frigøre et beløb, der i forhold til den nye påtænkte udgift er væsentligt både i absolut værdi og i procent.

Institutionerne undersøger endvidere mulighederne for at udligne forhøjelsen af loftet for et udgiftsområde ved at nedsætte loftet for et andet udgiftsområde.

De forpligter sig dog til at sikre, at en revision af de finansielle overslag, for så vidt angår de obligatoriske udgifter ikke bevirker, at det disponible beløb til ikke-obligatoriske udgifter nedsættes.

I forbindelse med enhver revision skal det sikres, at der er et rimeligt forhold mellem forpligtelser og betalinger.

D. **Konsekvenserne af, at institutionerne ikke kan træffe en fælles afgørelse om tilpasning eller revision af de finansielle overslag**

14. Kan institutionerne ikke træffe en fælles afgørelse om hele den tilpasning eller revision af de finansielle overslag, der er foreslået af Kommissionen, fastholdes de mål, der tidligere er blevet fastsat efter den årlige tekniske justering, som lofter for udgifterne for det pågældende regnskabsår.

E. **Reserver**

15. I overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh skal der på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget opføres tre reserver. De nødvendige midler overføres først, når reserverne skal anvendes.

a) Den monetære reserve skal dække virkningerne på landbrugsudgifterne over budgettet af betydelige og uforudsete udsving i dollar/ecu-kursen i forhold til den paritet, der blev lagt til grund i budgettet.

Den monetære reserve kan også anvendes, når de budgetudgifter, der er en direkte følge af valutatilpasninger inden for det europæiske monetære system, ikke kan absorberes af landbrugsretningslinjen.

b) Garantireserven for lån til tredjelande oprettes med henblik på at fylde de budgetposter, der skal sikre tilførslen til den garantifond, der skal aktiveres, og de eventuelt supplerende betalinger, der skal foretages i tilfælde af den debitors manglende overholdelse af sine forpligtelser.

c) Reserven til nødhjælp til tredjelande har til formål at gøre det muligt hurtigt at reagere på særlige behov for hjælp som følge af be-

givenheder, der ikke kunne forudses ved budgettets fastlæggelse, især til humanitære hjælpeforanstaltninger.

Kommissionen forelægger budgetmyndighedens to parter et forslag til overførsel, når det efter dens opfattelse er nødvendigt at anvende en af disse reserver.

Før Kommissionen fremsætter forslag til anvendelse af reserven til nødhjælp, skal det dog undersøges, om det er muligt at omfordele bevillinger.

Kommissionen indleder sideløbende med sit forslag til overførsel en trepartsprocedure eventuelt i forenklet form for at få tilslutning fra de to parter af budgetmyndigheden til, at det er nødvendigt at anvende reserverne og de beløb, der anmodes om.

Får Kommissionens forslag ikke tilslutning fra budgetmyndighedens to parter, og kan der ikke fastlægges en fælles holding, undlader Europa-Parlamentet og Rådet at træffe beslutning om Kommissionens forslag om overførsel.

III. FORBEDRING AF BUDGETPROCEDUREN

16. Institutionerne forpligter sig til på budgettet at opføre de bevillinger, der er nødvendige til under overholdelse af budgetdisciplinen og be-

stemmelserne i punkt 13, fjerde afsnit at overholde Fællesskabets retlige samt interne og eksterne politiske forpligtelser.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bekræfter de principper og mekanismer, der er fastsat i landbrugsretningslinjen i overensstemmelse med konklusionerne på Det Europæiske Råd i Edinburgh.

Institutionerne er enige om, at alle udgifter under udgiftsområde 2 og 3 i de finansielle overslag er ikke-obligatoriske udgifter.

Institutionerne er enige om at indføre en interinstitutionel samarbejdsprocedure for budgettet. Dette samarbejdes nærmere regler anføres i bilag II, der udgør en integreret del af nærværende aftale.

17. Budgetmyndighedens to parter forpligter sig til for regnskabsårene 1993-1999 at acceptere de maksimale stigningstakter for ikke-obligatoriske udgifter, der fremkommer som følge af budgetter, der er opstillet under overholdelse af de i de finansielle overslag fastsatte lofter.

18. Kommissionen fremlægger hvert år under overholdelse af de finansielle overslag et foreløbigt budgetforslag, der svarer til Fællesskabets faktiske finansieringsbehov.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til:

— de konkrete muligheder for at udnytte bevillingerne, samtidig med at den bestræber sig på at sikre en nøje afpasning mellem bevillinger til forpligtelser og betalinger

— mulighederne for at iværksætte nye politikker eller videreføre allerede afviklede flerårige foranstaltninger, efter at have vurderet mulighederne for et passende retsgrundlag herfor.

19. Med henblik på god finansforvalting skal Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen så vidt muligt under budgetproceduren og ved vedtagelsen af budgettet, uden dog at bestemmelserne i punkt 21 berøres, sørge for, at der under lofterne for de forskellige udgiftsområder er disponible margener, således at der om nødvendigt i løbet af regnskabsåret kan opføres yderligere bevillinger uden forudgående revision af de finansielle overslag.

20. Kommissionen meddeler i sine kvartalsrapporter om budgettets udnyttelse, for hvilke budgetposter der kan forventes en underudnyttelse.

21. Inden for rammerne af de maksimale stigningstakter for ikke-obligatoriske udgifter, jf. punkt 17, forpligter Europa-Parlamentet og Rådet sig til at respektere de tildelinger i form af forpligtelsesbevillinger, der i de finansielle overslag er fastsat til strukturfondene og Samhørighedsfonden.

De forpligter sig ligeledes til at tage hensyn til den vurdering af mulighederne for budgettets udnyttelse, der er indeholdt i Kommissionens foreløbige budgetforslag.

22. Institutionerne er enige om at behandle udgifterne til fødevarehjælp efter bestemmelserne i bilag III, der er en integreret del af denne aftale.

23. Institutionerne sørger i størst muligt omfang for at undgå, at der på budgettet opføres aktionsudgifter til ubetydelige beløb.

IV. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

24. Denne aftale finder anvendelse i hele den periode, hvor de finansielle overslag for 1993-1999 gælder.

Hvis Fællesskabet i løbet af denne periode udvides med nye medlemsstater, tilpasser de tre institutioner på forslag af Kommissionen de finansielle overslag under hensyn til det udvidede Fællesskabs nye behov og midler. Kan der ikke opnås enighed om denne tilpasning, kan Europa-Parlamentet betragte sig som frigjort fra nærværende aftale.

Institutionerne bekræfter eller ændrer aftalens bestemmelser samtidig med den regeringskonference, der er planlagt i 1996.

25. Kommissionen forelægger inden den 1. juli 1998:

— en beretning om gennemførelsen af nærværende aftale og om de ændringer, der bør foretages heri på baggrund af erfaringerne

— forslag til nye finansielle overslag for den følgende mellemfristede periode.

Vedtages der ikke en ny aftale, og hvis ikke en af parterne med det flertal, der omhandles i traktatens artikel 203, stk. 9, femte afsnit, udtrykkeligt opsiger den, justeres lofterne for det sidste år, for hvilke de finansielle overslag gælder, i overensstemmelse med punkt 9 i nærværende aftale, idet de pågældende beløb forhøjes med et gennemssnit af de forhøjelser, der er konstateret for den foregående periode, dog under overholdelse af loftet for egne indtægter.

Udfærdiget i Bruxelles, den niogtyvende oktober nitten hundrede og treoghalvfems.

For Europa-Parlamentet

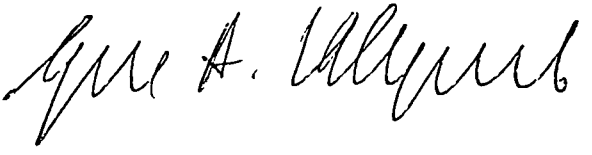

For Rådet for De Europæiske Fællesskaber

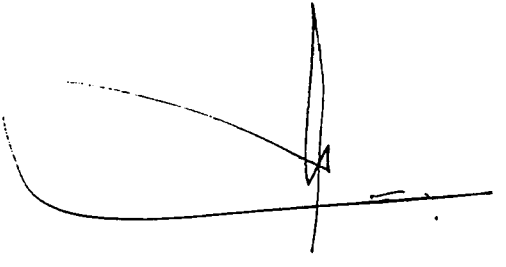

For Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Bilag

BILAG I

FINANSIELLE OVERSLAG

Bevillinger til forpligtelser
(mio. ECU — 1992-priser)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
1. Landbrugs-retningslinje	35 230	35 095	35 722	36 364	37 023	37 697	38 389
2. Strukturforanstaltninger	21 277	21 885	23 480	24 990	26 526	28 240	30 000
– Samhørighedsfond	1 500	1 750	2 000	2 250	2 500	2 550	2 600
– Strukturfonde og andre foranstaltninger	19 777	20 135	21 480	22 740	24 026	25 690	27 400
3. Interne politikker	3 940	4 084	4 323	4 520	4 710	4 910	5 100
4. Foranstaltninger over for tredjelande	3 950	4 000	4 280	4 560	4 830	5 180	5 600
5. Administrative udgifter	3 280	3 380	3 580	3 690	3 800	3 850	3 900

Bevillinger til forpligtelser

(mio. ECU — 1992-priser)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
6. Reserver	1 500	1 500	1 100	1 100	1 100	1 100	1 100
– Monetær reserve	1 000	1 000	500	500	500	500	500
– Foranstaltninger over for tredjelande							
– nødhjælp	200	200	300	300	300	300	300
– lånegarantier	300	300	300	300	300	300	300
Bevillinger til forpligtelser i alt	69 177	69 944	72 485	75 224	77 989	80 977	84 089
Nødvendige bevillinger til betalinger	65 908	67 036	69 150	71 290	74 491	77 249	80 114
Bevillinger til betalinger (% af BNI)	1,20	1,19	1,20	1,21	1,23	1,25	1,26
Margen til uforudsete udgifter (% af BNI)		0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01
Loft over egne indtægter (% af BNI)	1,20	1,20	1,21	1,22	1,24	1,26	1,27

p.m.: Samlede eksterne udgifter	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
	4 450	4 500	4 880	5 160	5 430	5 780	6 200

p.m.: Inflationsraten for 1993-budgettet udgør 4,3 %.

BILAG II

BUDGETSAMARBEJDET MELLEM INSTITUTIONERNE

A. Efter den tekniske justering af de finansielle overslag med henblik på det kommende regnskabsår og før Kommissionen har truffet beslutning om det foreløbige budgetforslag, indkaldes der til trepartsmøde for under overholdelse af institutionernes beføjelser at drøfte prioriteringerne for det kommende regnskabsårs budget.

B. 1. Der indføres en ad hoc-samrådsprocedure for de obligatoriske udgifter.

2. For de obligatoriske udgifter specificerer Kommissionen ved forelæggelsen af sit foreløbige budgetforslag

a) hvilke bevillinger, der har forbindelse med ny eller planlagt lovgivning

b) hvilke bevillinger, der følger af anvendelsen af den lovgivning, der gjaldt ved det foregående budgets vedtagelse.

Kommissionen foretager en nøje vurdering af de finansielle følger af Fællesskabets forpligtelser på grundlag af lovgivningen. Den ajourfører eventuelt disse vurderinger i løbet af regnskabsåret. Den stiller al fornøden dokumentation til rådighed for budgetmyndigheden.

3. Samrådsproceduren omfatter de bevillinger, der omhandles under nr. 2, litra a) og b). Proceduren benyttes på anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet, og især når Rådet har til hensigt at fravige det foreløbige budgetforslag. Formålet med samrådet er at nå til enighed mellem budgetmyndighedens to parter.

4. Proceduren indledes med et trepartsmøde indkaldt så betids, at institutionerne kan nå til enighed senest på det tidspunkt, som Rådet har fastsat til fastlæggelsen af sit budgetforslag.

   Under trepartsmødet ledes institutionernes delegationer af henholdsvis Rådets formand (budgetministrene), formanden for Europa-Parlamentets budgetudvalg og det medlem af Kommissionen, der har ansvaret for budgettet.

5. Resultaterne af trepartsmødet drøftes under et samråd mellem Rådet og en delegation fra Europa-Parlamentet med deltagelse af Kommissionen.

   Samrådsmødet afholdes, undtagen hvis der træffes anden beslutning under trepartsmødet, under det sædvanlige møde der finder sted mellem de samme deltagere på den dag, der fastsættes af Rådet til fastlæggelsen af budgetforslaget.

6. Hver part af budgetmyndigheden træffer forholdsregler til, at de resultater, der måtte opnås under samrådet, følges under hele den løbende budgetprocedure.

BILAG III

BEHANDLING AF UDGIFTERNE TIL FØDEVAREHJÆLP

Institutionerne er enige om følgende referencepriser for de produkter, for hvilke der gælder restitutioner, til brug ved beregningen af bevillingerne til fødevarehjælp:

— blød hvede	127 ECU/ton
— andre kornarter	270 ECU/ton
— mælkepulver	1 119 ECU/ton
— butteroil	1 591 ECU/ton
— sukker, kategori A	232 ECU/ton.

For at nå frem til det beløb for bevillingerne til fødevarehjælp for disse produkter uden transportudgifter, der opføres under rubrik 4 i de finansielle overslag, multipliceres overnævnte fastsatte priser med de mængder, der svarer til de strukturelle behov for fødevarehjælp i tredjelandene. Beløbet for bevillingerne til fødevarehjælp, der konteres over EUGFL, Garantisektionen, fås ved at multiplicere forskellen mellem den ovenfor fastsatte referencepris med den forventede pris på fællesskabsmarkedet og med de mængder, der anvendtes i forbindelse med den foregående beregning.

I overensstemmelse med den fælleserklæring, som de tre institutioner afgav ved revisionen af finansforordningen, og for at sikre korrekt finansering af fødevarehjælpen uden at de finansielle overslag skal revideres, må princippet om overholdelsen af loftet i rubrik 1 og 4 i de finansielle overslag ikke hindre, at der kan foretages overførsler mellem posterne under kapitel B1-3 3 (restitutioner — fællesskabsaktioner vedrørende fødevarehjælp) og kapitel B7-2 0 (fødevarehjælp). Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har fastlagt kriterierne for disse overførsler i deres erklæring af 12. februar 1990.

Erklæringer

ERKLÆRING

om maksimumsbeløb og kravet om et retsgrundlag

(ad punkt 7, andet afsnit)

De tre institutioner bekræfter, at de er bundet af de principper, der omhandles i afdeling IV, afsnit 3, litra b) og c), i fælleserklæringen af 30. juni 1982, og som vedrører maksimumsbeløbene og kravet om et retsgrundlag, og de forpligter sig til at forbedre efterlevelsen.

ERKLÆRING

om omlægning af udgifter i tilfælde af revision af de finansielle overslag

(ad punkt 13, andet afsnit)

Rådet og Kommissionen mener, at en revision almindeligvis mindst må omfatte omlægning af 10 mio. ECU eller af 10 % af de nye udgifter. Kommissionen vil overholde dette i sine forslag.

ERKLÆRING

vedrørende EUGFL, Garantisektionen, og långivningsgarantien

(ad punkt 13, fjerde afsnit)

Institutionerne tager til efterretning, at Rådet træffer passende foranstaltninger til at supplere bevillingerne til EUGFL, Garantisektionen, hvis landbrugsretningslinjen overskrides på grund af valutatilpasninger inden for det europæiske monetære system, og hvis der ikke er tilstrækkelige bevillinger disponible under den reserve, der omhandles i punkt 15, litra a).

De gør i øvrigt opmærksom på, at risiciene i forbindelse med långivningsgarantien dækkes af lånegarantifonden og af de beløb, der er til rådighed under den reserve, der omhandles i punkt 15, litra b). Kan en uerholdelig fordring ikke fuldt ud dækkes over nogen af disse midler, tager de tre institutioner til efterretning, at der ikke er en tilstrækkelig margen til rådighed under loftet i rubrik 4, og at der ikke kan foretages overførsel fra budgetposterne vedrørende samarbejde med det land, der ikke kan betale, og at Rådet derfor må træffe foranstaltninger til udligning af Fællesskabets gæld.

ERKLÆRING

vedrørende klassificeringen af udgifterne vedrørende finansprotokollerne med tredjelande

(ad punkt 16, tredje afsnit)

De tre institutioner er enige om, at udgifterne vedrørende de finansprotokoller, der skal indgås eller fornys med tredjelande, betragtes som ikke-obligatoriske.

ERKLÆRING

vedrørende bestemmelserne om budgetproceduren i traktaten

(ad punkt 16, tredje afsnit)

Det er de tre institutioners opfattelse, at traktatens bestemmelser om budgetproceduren, herunder ordningen for obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter, skal tages op til fornyet overvejelse på den statskonference, der er planlagt til 1996, med henblik på at nå frem til et samarbejde mellem institutionerne på partnerskabsbasis.

ERKLÆRING

om en eventuel rapport, som den nye Kommission skal forelægge

(ad punkt 25)

De tre institutioner tager til efterretning, at den nye Kommission, der begynder sin virksomhedsperiode i 1995, forelægger budgetmyndigheden en rapport om iværksættelsen og hensigtsmæssigheden af denne aftale og om de finansielle overslag.

ERKLÆRING

vedrørende Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)

Rådet forpligter sig til på grundlag af en rapport fra Kommissionen at undersøge mulighederne for de nærmere betingelser og for effektivt at opføre 8. EUF på budgettet fra 1995.

Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at forelægge sin rapport herom inden udgangen af 1993.

ERKLÆRING

vedrørende udvalgsproceduren

Kommissionen bekræfter på baggrund af sin enekompetence i forbindelse med budgettets gennemførelse i henhold til traktatens artikel 205, at den har til hensigt at benytte proceduren i de rådgivende udvalg på dette område.

Rådet og Kommissionen fastlægger, hvorledes disse udvalg skal fungere, og tidsplanen for deres møder fastsættes på en sådan måde, at budgettet kan gennemføres på regelmæssig og korrekt måde.

Rådet bekræfter sin forpligtelse af 3. februar 1992 i samrådsudvalget til at genoptage drøftelserne om udvalgsprocedurerne, når traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft.

ERKLÆRING

om ordningen for egne indtægter

Institutionerne tager til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med konklusionerne på Det Europæiske Råd i Edinburgh har fremsat forslag til en afgørelse om egne indtægter, der bl.a. omfatter en forhøjelse af loftet herfor fra 1995.

Institutionerne tager ligeledes til efterretning, at Kommissionen inden udgangen af den periode, som omfattes af de finansielle overslag for 1993-1999, skal forelægge en rapport om en eventuel ændring af ordningen for Fællesskabets finansiering.

De erklærer sig i øvrigt rede til at deltage i en konference, som Europa-Parlamentet ønsker at tilrettelægge i 1994 med henblik på den regeringskonference, der er planlagt til 1996, om den fremtidige udvikling af ordningen for egne indtægter.

C — Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv

EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

under henvisning til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger:

Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber;

det må fastlægges, under hvilke betingelser der kan indgives klage til ombudsmanden, og hvorledes ombudsmandens hverv skal afgrænses i forhold til procedurerne omkring søgsmål og rekurs;

ombudsmanden, som tillige kan handle på eget initiativ, skal have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hans hverv; med henblik herpå er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, han udbeder sig, medmindre de kan påberåde sig en behørigt begrundet tavshedspligt, og uden at dette i øvrigt berører ombudsmandens pligt til ikke at videregive oplys-

ningerne; medlemsstaternes myndigheder er forpligtet til at give ombudsmanden alle de nødvendige oplysninger, medmindre disse er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives; får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, som det tilkommer at tage de nødvendige initiativer;

der må fastlægges procedurer for det videre forløb, når resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser; det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session forelægger Europa-Parlamentet en samlet rapport;

ombudsmanden og hans personale skal udvise diskretion, for så vidt angår de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv; til gengæld skal ombudsmanden underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter hans opfattelse falder ind under stafferetten, og som han måtte få kendskab til i forbindelse med en undersøgelse;

ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området;

i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden udnævner Europa-Parlamentet en person, der er borger i Unionen og som kan bevise, at han er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand;

det må fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører;

ombudsmanden må varetage sit hverv i fuldkommen uafhængighed, hvilket han ved sin tiltrædelse skal afgive højtidelig forsikring om over for De Europæiske Fællesskabers Domstol; der bør fastsættes bestemmelser

om visse aktiviteters uforenelighed med hvervet som ombudsmand og om det vederlag samt de privilegier og immuniteter, der bliver ombudsmanden til del;

der bør fastsættes bestemmelser om tjenestemænd og andre ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, og om ombudsmandens budget; ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted;

det tilkommer ombudsmanden at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse; der bør endvidere fastsættes visse overgangsbestemmelser for den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv fastsættes i denne afgørelse i henhold til artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

2. Ombudsmanden udøver sit hverv under overholdelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabets institutioner og organer.

3. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet.

Artikel 2

1. Ombudsmanden skal inden for rammerne af ovennævnte traktater og på de deri fastsatte betingelser bidrage til at påvise fejl og forsømmelser i

forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, og til at fremsætte henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.

2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en af Unionens medlemsstater kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden informerer den berørte institution eller det berørte organ, så snart han har modtaget en klage.

3. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn; klageren kan anmode om, at hans klage behandles fortroligt.

4. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer.

5. Ombudsmanden kan råde klageren til at henvende sig til en anden myndighed.

6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs.

7. Må ombudsmanden afvise klagen eller afslutte sin behandling heraf på grund af en igangværende eller afsluttet retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden.

8. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- eller klagemuligheder, navnlig dem der er omhandlet i artikel 90, stk. 1 og 2, i vedtægten for tjenestemænd, er udtømt, og den pågældende myndigheds svarfrist er udløbet.

9. Ombudsmanden informer hurtigst muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, som han finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Han oplyser den berørte institution eller det berørte organ herom, og disse kan tilsende ham alle relevante bemærkninger.

2. Fællesskabets institutioner og organer er forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

De giver kun adgang til dokumenter fra en medlemsstat, der er klassificeret

som hemmelige i medfør af en lov eller en administrativ bestemmelse, når den pågældende medlemsstat forinden har givet sit samtykke hertil.

De giver adgang til andre dokumenter fra en medlemsstat efter at have underrettet den pågældende medlemsstat herom.

I ingen af tilfældene må ombudsmanden videregive indholdet af dokumenterne, jf. artikel 4.

Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte skal efter anmodning fra ombudsmanden aflægge vidneforklaring; de udtaler sig på vegne af og efter instrukser fra deres administrationer og har fortsat tavshedspligt.

3. Myndighederne i medlemsstaterne er efter anmodning fra ombudsmanden forpligtet til via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber at fremskaffe alle oplysninger, der kan bidrage til at belyse tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Fællesskabets institutioner eller organer, medmindre disse oplysninger er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives. I sidstnævnte tilfælde kan den berørte medlemsstat dog tillade, at ombudsmanden får kendskab til oplysningerne, såfremt han forpligter sig til ikke at videregive deres indhold.

4. Får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige initiativer.

5. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.

6. Når ombudsmanden mener at have konstateret, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han den berørte institution eller det berørte organ sagen og fremsætter i påkommende tilfælde forslag til henstillinger.

Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

7. Ombudsmanden sender dernæst en rapport til Europa-Parlamentet og til den berørte institution eller det berørte organ. Han kan heri fremsætte henstillinger. Klageren informeres af ombudsmanden om resultatet af undersøgelserne, om institutionens eller organets udtalelse og om eventuelle henstillinger fra ombudsmanden.

8. Ved slutningen af hver årlig session forelægger ombudsmanden Europa-Parlamentet en rapport om resultaterne af sine undersøgelser.

Artikel 4

1. Ombudsmanden og hans personale, der er omfattet af artikel 214 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 47, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, er forpligtede til ikke at videregive oplysninger og materiale, som de er blevet bekendt med i medfør af deres hverv. De skal ligeledes udvise diskretion, for så vidt angår enhver oplysning, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person, jf. dog stk. 2.

2. Får ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der efter hans opfattelse henhører under strafferetten, meddeler han omgående dette til de nationale kompetente myndigheder via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber samt i givet fald til den fællesskabsinstitution, hvor den anklagede tjenestemand eller ansatte arbejder; institutionen kan eventuelt anvende artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og im-

muniteter. Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte fællesskabsinstitution eller det berørte fællesskabsorgan om forhold, som ud fra et disciplinært synspunkt vedrører en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd.

Artikel 5

Ombudsmanden kan, i det omfang det kan bidrage til at øge effektiviteten af hans undersøgelser og yde en bedre beskyttelse af de personers rettigheder og interesser, der indgiver klager til ham, samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området. Ombudsmanden kan ikke ad denne vej kræve adgang til dokumenter, som han ikke ville have adgang til i medfør af artikel 3.

Artikel 6

1. Ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet og for hele valgperioden. Hans mandat kan forlænges.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder og kan bevise, at han er uafhængig, og som endvidere i sit hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller hvis erfaring og faglige kvalifikationer til varetagelse af et sådant embede er almindeligt anerkendt.

Artikel 7

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af hans mandatperiode eller ved frivillig fratræden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil hans efterfølger indsættes i sit embede.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder, efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til valgperiodens afslutning.

Artikel 8

En ombudsmand, der ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller som har begået en alvorlig forseelse, kan på begæring af Europa-Parlamentet afskediges af De Europæiske Fællesskabers Domstol

Artikel 9

1. Ombudsmanden varetager sit hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes og unionsborgernes almene interesse. Han må i udøvelsen af sit hverv hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen instans. Han afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv en højtidellig forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol om, at han vil varetage sit hverv fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele hvervets varighed og efter dettes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hans hverv, i særdeleshed pligten til efter hvervets ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 10

1. Under udøvelsen af sit hverv kan ombudsmanden ikke — hverken lønnet eller ulønnet — udøve noget andet politisk, administrativt hverv eller erhvervsmæssig virksomhed.

2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Artikel 12 til 15 samt artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og ansatte i hans sekretariat.

Artikel 11

1. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder han selv udnævner.

2. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen ([1]).

3. De tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution uden tab af rettigheder.

4. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 12

Ombudsmandens budget fremgår af et bilag til sektion I (Europa-Parlamentet) i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

([1]) I en fælles erklæring fra de tre institutioner fastlægges de overordnede principper for, hvor mange der skal være ansat under ombudsmanden, og for, om de personer, der får til opgave at gennemføre undersøgelser, skal være midlertidigt ansatte eller kontraktansatte.

Artikel 13

Ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted ([1]).

Artikel 14

Ombudsmanden fastlægger gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse.

Artikel 15

Den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, udnævnes for den resterende del af valgperioden.

Artikel 16

Europa-Parlamentet fastsætter i sit budget de bevillinger til personale og materiel, der er nødvendige for, at den første ombudsmand straks fra sin udnævnelse kan udføre de opgaver, der pålægges ham.

Artikel 17

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Strasbourg, den 9. marts 1994.

For Europa-Parlamentet

Egon KLEPSCH

Formand

([1]) Afgørelse truffet ved fælles aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester (EFT C 341 af 23.12.1993, s. 1).

De Europæiske Fællesskaber

Den Europæiske Union — Traktatsamling

1995 udgave — Bind I — Del II

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

1995 — 591 s. — 11,5 × 17 cm

Bind I — Del I: ISBN 92-824-1237-7
Del II: ISBN 92-824-1177-X

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 23

Venta y suscripciones • Salg og abonnement • Verkauf und Abonnement • Πωλήσεις και συνδρομές
Sales and subscriptions • Vente et abonnements • Vendita e abbonamenti
Verkoop en abonnementen • Venda e assinaturas

BELGIQUE / BELGIE

Moniteur belge / Belgisch Staatsblad

Rue de Louvain 42 / Leuvenseweg 42
1000 Bruxelles / 1000 Brussel
Tel. (02) 512 00 26
Fax (02) 511 01 84

Jean De Lannoy

Avenue du Roi 202 / Koningslaan 202
1060 Bruxelles / 1060 Brussel
Tel. (02) 538 51 69
Telex 63220 UNBOOK B
Fax (02) 538 08 41

Autres distributeurs /
Overige verkooppunten

Librairie européenne/ Europese boekhandel

Rue de la Loi 244 / Wetstraat 244
1040 Bruxelles / 1040 Brussel
Tel. (02) 231 04 35
Fax (02) 735 08 60

DANMARK

J. H. Schultz Information A/S

Herstedvang 10-12
2620 Albertslund
Tlf. 43 63 23 00
Fax (Sales) 43 63 19 69
Fax (Management) 43 63 19 49

DEUTSCHLAND

Bundesanzeiger Verlag

Breite Straße 78-80
Postfach 10 05 34
50445 Köln
Tel. (02 21) 20 29-0
Fax (02 21) 202 92 78

GREECE / ΕΛΛΑΔΑ

G.C. Eleftheroudakis SA

International Bookstore
Nikis Street 4
10563 Athens
Tel. (01) 322 63 23
Telex 219410 ELEF
Fax 323 98 21

ESPAÑA

Boletín Oficial del Estado

Trafalgar, 27-29
28071 Madrid
Tel. (91) 538 22 95
Fax (91) 538 23 49

Mundi-Prensa Libros, SA

Castelló, 37
28001 Madrid
Tel. (91) 431 33 99 (Libros)
431 32 22 (Suscripciones)
435 36 37 (Dirección)
Telex 49370-MPLI-E
Fax (91) 575 39 98

Sucursal

Librería Internacional AEDOS

Consejo de Ciento, 391
08009 Barcelona
Tel. (93) 488 34 92
Fax (93) 487 76 59

Librería de la Generalitat de Catalunya

Rambla dels Estudis, 118 (Palau Moja)
08002 Barcelona
Tel. (93) 302 68 35
Tel. (93) 302 64 62
Fax (93) 302 12 99

FRANCE

Journal officiel
Service des publications des Communautés européennes

26, rue Desaix
75727 Paris Cedex 15
Tel. (1) 40 58 77 01/31
Fax (1) 40 58 77 00

IRELAND

Government Supplies Agency

4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Tel. (1) 66 13 111
Fax (1) 47 80 645

ITALIA

Licosa SpA

Via Duca di Calabria 1/1
Casella postale 552
50125 Firenze
Tel. (055) 64 54 15
Fax 64 12 57
Telex 570466 LICOSA I

GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG

Messageries du livre

5, rue Raiffeisen
2411 Luxembourg
Tél. 40 10 20
Fax 49 06 61

NEDERLAND

SDU Overheidsinformatie

Externe Fondsen
Postbus 20014
2500 EA 's Gravenhage
Tel. (070) 37 89 880
Fax (070) 37 89 783

PORTUGAL

Imprensa Nacional

Casa da Moeda, EP
Rua D. Francisco Manuel de Melo, 5
1092 Lisboa Codex
Tel. (01) 387 30 02/385 83 25
Fax (01) 384 01 32

Distribuidora de Livros Bertrand, Ld.ª

Grupo Bertrand, SA

Rua das Terras dos Vales, 4-A
Apartado 37
2700 Amadora Codex
Tel. (01) 49 59 050
Telex 15798 BERDIS
Fax 49 60 255

UNITED KINGDOM

HMSO Books (Agency section)

HMSO Publications Centre
51 Nine Elms Lane
London SW8 5DR
Tel. (071) 873 9090
Fax 873 8463
Telex 29 71 138

ÖSTERREICH

Manz'sche Verlags- und Universitätsbuchhandlung

Kohlmarkt 16
1014 Wien
Tel. (1) 531 610
Telex 112 500 BOX A
Fax (1) 531 61-181

SUOMI/FINLAND

Akateeminen Kirjakauppa

Keskuskatu 1
PO Box 218
00381 Helsinki
Tel. (0) 121 41
Fax (0) 121 44 41

NORGE

Narvesen Info Center

Bertrand Narvesens vei 2
PO Box 6125 Etterstad
0602 Oslo 6
Tel. (22) 57 33 00
Telex 79668 NIC N
Fax (22) 68 19 01

SVERIGE

BTJ AB

Traktorvägen 13
22100 Lund
Tel. (046) 18 00 00
Fax (046) 18 01 25
30 79 47

ÍSLAND

BÓKABÚÐ LARUSAR BLÖNDAL

Skólavördustig, 2
101 Reykjavik
Tel. 11 56 50
Fax 12 55 80

SCHWEIZ / SUISSE / SVIZZERA

OSEC

Stampfenbachstraße 85
8035 Zurich
Tel. (01) 365 54 49
Fax (01) 365 54 11

BĂLGARIJA

Europress Klassica BK Ltd

66, bd Vitosha
1463 Sofia
Tel./Fax 2 52 74 75

ČESKÁ REPUBLIKA

NIS ČR

Havelkova 22
130 00 Praha 3
Tel. (2) 24 22 94 33
Fax (2) 24 22 14 84

HRVATSKA

Mediatrade

P. Hatza 1
4100 Zagreb
Tel. (041) 430 392

MAGYARORSZÁG

Euro-Info-Service

Hanvéd Europa Ház
Margitsziget
1138 Budapest
Tel./Fax 1 111 60 61
1 111 62 16

POLSKA

Business Foundation

ul. Krucza 38/42
00-512 Warszawa
Tel. (2) 621 99 93, 628-28-82
International Fax&Phone
(0-39) 12-00-77

ROMÂNIA

Euromedia

65, Strada Dionisie Lupu
70184 Bucuresti
Tel./Fax 1-31 29 646

RUSSIA

CCEC

9 60 letiya Oktyabrya Avenue
117312 Moscow
Tel./Fax (095) 135 52 27

SLOVAKIA

Slovak Technical Library

Nm. slobody 19
812 23 Bratislava 1
Tel. (7) 5220 452
Fax (7) 5295 785

CYPRUS

Cyprus Chamber of Commerce and Industry

Chamber Building
38 Grivas Dhigenis Ave
3 Deligorgis Street
PO Box 1455
Nicosia
Tel. (2) 449500/462312
Fax (2) 458630

MALTA

Miller distributors Ltd

PO Box 25
Malta International Airport
LDA 05 Malta
Tel. 66 44 88
Fax 67 67 99

TÜRKIYE

Pres AS

Istiklal Caddesi 469
80050 Tunel-Istanbul
Tel. 0(212) 252 81 41 - 251 91 96
Fax 0(212) 251 91 97

ISRAEL

ROY International

PO Box 13056
41 Mishmar Hayarden Street
Tel Aviv 61130
Tel. 3 496 108
Fax 3 648 60 39

EGYPT/ MIDDLE EAST

Middle East Observer

41 Sherif St.
Cairo
Tel/Fax 39 39 732

UNITED STATES OF AMERICA / CANADA

UNIPUB

4611-F Assembly Drive
Lanham, MD 20706-4391
Tel. Toll Free (800) 274 4888
Fax (301) 459 0056

CANADA

Subscriptions only
Uniquement abonnements

Renouf Publishing Co. Ltd

1294 Algoma Road
Ottawa, Ontario K1B 3W8
Tel. (613) 741 43 33
Fax (613) 741 54 39
Telex 0534783

AUSTRALIA

Hunter Publications

58A Gipps Street
Collingwood
Victoria 3066
Tel. (3) 417 5361
Fax (3) 419 7154

JAPAN

Kinokuniya Company Ltd

17-7 Shinjuku 3-Chome
Shinjuku-ku
Tokyo 160-91
Tel. (03) 3439-0121

Journal Department

PO Box 55 Chitose
Tokyo 156
Tel. (03) 3439-0124

SOUTH-EAST ASIA

Legal Library Services Ltd

Orchard
PO Box 05523
Singapore 9123
Tel. 24 24 24 1
Fax 24 32 47 9

SOUTH AFRICA

SaRo

5th Floor, Export House
Cnr Maude & West Streets
Sandton 2146
Tel. (011) 883-3737
Fax (011) 883-0569

AUTRES PAYS
OTHER COUNTRIES
ANDERE LÄNDER

Office des publications officielles des Communautés européennes

2, rue Mercier
2985 Luxembourg
Tel. 499 28 1
Télex PUBOF LU 1324 b
Fax 48 85 73/48 68 17

FX-85-94-430-DA-C

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER

L-2985 Luxembourg

ISBN 92-824-1177-X